

Ritual.

RITUALE ROMANUM
PAULI V. PONTIFICIS MAXIMI

JUSSU EDITUM

ET A BENEDICTO XIV.

AUCTUM ET CASTIGATUM

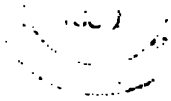
NEW YORK
PUBLIC
LIBRARY

ROMÆ

TYPIS S. CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE

—
MCCCXLVII

α δ
M.E.T.

ROY WOOD
JUN 1964
VOLUME 1

SS. DOMINI NOSTRI
BENEDICTI XIV.

APOSTOLICÆ LITTERÆ

In forma Brevis de nova *Ritualis, Cæremonialis Episcoporum*, necnon et *Romani Pontificalis* editione, ex quibus selegimus quæ Rituale tantummodo spectant.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Quam ardenti studio, incredibili sollicitudine, assidua cura, et indefesso, diuturnoque labore, adhibitis etiam, accitisque undequaque viris in Sacra Doctrina, disciplinaque Ecclesiastica versatis, æque ac de rerum Liturgicarum peritia peritissimis, sedulam operam navaverint, atque contenderint Prædecessores Nostri Romani Pontifices, ut Rituale Romanum, Cæremoniale Venerabilium Fratrum Episcoporum, et Pontificale Romanum, sive emendatis erroribus, sive correctis inordinationibus, sive ablatis inutilibus, sive restitutis necessariis, ad eam tandem formam, normamque, juxta quam de præsentis usui sunt, maximo cum omnium virorum Ecclesiasticorum commodo et utilitate redigerentur; præstat in primis intelligere ex ipsis præsertim Apostolicis in simili forma Brevis litteris eorundem Prædecessorum Nostrorum, qui post S. Pium Papam V. felicitis recordationis, Clemens VIII. Innocentius X. Paulus V. Urbanus VIII. et Benedictus XIII. ad gravissimum, dignissimumque hujusmodi opus omnibus numeris absolvendum sese pro viribus addixerunt.

- Tenores autem memoratarum litterarum sunt, qui sequuntur. Ac primum quidem pro Rituale Romano.

PAULUS PAPA V. *ad perpetuam rei memoriam.* Apostolicæ Sedi per abundantiam Divinæ gratiæ, nullis suffragantibus meritis, præpositi, Nostræ sollicitudinis esse intelligimus, super universam Domum Dei ita invigilando intendere, ut opportunis in dies magis rationibus provideatur, quo, sicut admonet Apostolus, omnia in ea honeste, et secundum ordinem fiant, præcipue vero quæ pertinent ad Ecclesiæ Dei Sacramentorum administrationem, in qua religiose observari Apostolicis traditionibus, et Ss. Patrum Decretis constitutos Ritus et Cæremonias pro Nostri officii debito curare omnino tenemur. Quamobrem fel. rec. Pius Papa V. Prædecessor noster, hujus Nostri tunc Sui officii memor, ad restituendam sacrorum Rituum observationem in sacrosancto Missæ Sacrificio, divinoque Officio, et simul ut Catholica Ecclesia in Fidei unitate, ac sub uno visibili capite B. Petri successore Romano Pontifice congregata, unum psallendi et orandi ordinem, quantum cum Domino poterit, teneret, Breviarium primum, et deinde Missale Romanum, multo studio et diligentia elaborata Pastoralis providentia edenda censuit. Cujus vestigia eodem sapientiæ spiritu secutus similis memoriæ Clemens Papa VIII. etiam Prædecessor Noster, non solum Episcopis, et inferioribus Ecclesiæ Prælatibus accurate restitutum Pontificale dedit, sed etiam complures alias in Cathedralibus et inferioribus Ecclesiis cæremonias promulgato Cæremoniali ordinavit. His ita constitutis, restabat, ut uno etiam volumine comprehensi, sacri et sinceri Catholicæ

Ecclesiæ Ritus , qui in Sacramentorum administratione , aliisque Ecclesiasticis functionibus servari debent , ab iis , qui curam animarum gerunt Apostolicæ Sedis auctoritate prodirent , ad cujus voluminis præscriptum , in tanta Ritualium multitudine , sua illi ministeria tamquam ad publicam et obsignatam normam peragerent , unoque ac fidei ductu inoffenso pede ambularent cum consensu. Quod quidem jampridem agitatum negotium , postquam Generalium Conciliorum græce latineque divina gratia editorum opus morari desivit , sollicitè urgere Nostri muneris esse existimavimus. Ut autem recte , et ordine , ut par erat , res ageretur , nonnullis ex Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus , pietate , doctrina et prudentia præstantibus , eam demandavimus , qui cum consilio eruditorum virorum , variisque præsertim antiquis , et , quæ circumferuntur , Ritualibus consultis , eoque in primis , quod vir singulari pietatis zelo , et doctrina bonæ memoriæ Julius Antonius S. R. E. Cardinalis S. Severinæ nuncupatus , longo studio , multaque industria et labore plenissimum composuerat , rebusque omnibus mature consideratis , demum divina aspirante clementia , quanta oportuit brevitate , Rituale confecerunt. In quo cum receptos et approbatos Catholicæ Ecclesiæ Ritus suo ordine digestos conspexerimus , illud sub nomine Ritualis Romani merito edendum publico Ecclesiæ Dei bono judicavimus. Quapropter hortamur in Domino Venerabiles Fratres Patriarchas , Archiepiscopos , et Episcopos , et dilectos Filios eorum Vicarios , nec non Abbates , Parochos universos , ubique locorum existentes , et alios , ad quos spectat , ut in posterum tamquam Ecclesiæ Romanæ filii , ejusdem

Ecclesiæ omnium matris et magistræ auctoritate constituto Rituali in sacris functionibus utantur, et in re tanti momenti, quæ Catholica Ecclesia, et ab ea probatus usus antiquitatis statuit, inviolatè observent.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die XVII. Junii MDCXIV. Pontificatus Nostri Anno X.

S. Cobellutius.

Quæ vero pro Cœremoniali Episcoporum referuntur Bullæ Clementis VIII. incip. Cum novissime. Innocenti X. Etsi alias. Benedicti XIII. Licet alias. Item quæ pro Pontificali Romano Clemens VIII. Bulla incip. Ex quo in Ecclesia. atque Urbanus VIII. Quamvis alias. statuere, brevitatis gratia hic omittuntur. Sequitur Bulla: Quoniam autem pro paterna charitate vehementer cupientes, ut Christi Fidelibus in articulo mortis constitutis, quoad fieri posset, universis Apostolica Benedictio Nostro nomine impertiretur, et Plenaria omnium suorum peccatorum Indulgentia elargiretur, per alias Nostras sub Plumbo litteras Ann. Incarn. Dom. MDCCXLVII. Nonis Aprilis, Pontificatus Nostri anno VII. datas omnibus Ecclesiarum Antistitibus hujusmodi facultatem sub certis modo et forma expressam tribuimus, atque insimul Formulam Benedictionis, et Indulgentiæ hujusmodi dandæ præscripsimus, quemadmodum Encyclicam etiam Nostram Epistolam die XIX. mensis Martii anno MDCCXLIV. ad dilectos Filios Generales Ordinum Regularium, quibus a S. Sede indulta, vel indulgenda erat facultas Pontificiam Benedictionem effundendi super populum statis die-

bus, scripseramus super modo et ritu, quibus prædicta Benedictio danda est.

Præterea ad nonnullas lites et controversias exortas e medio tollendas itidem per alias Nostras in simili forma Brevis litteras confirmaveramus leges et instituta Cæremonialia jussu Nostro edita pro Provinciarum Præsilibus, Gubernatoribus, Prælatibus et Apostolicis Vicelegatis, quæ sunt tenoris sequentis.

Bulla Benedicti XIV. incip. Quod Apostolus, pro Cæremoniali Episcoporum hic omittitur.

Insuper Formulam itidem Benedictionis, et Traditionis Pallii, ac jurisjurandi a Procuratoribus absentium Archiepiscoporum, antequam a Dilecto Filio Nostro S. R. E. Cardinali Diacono idem Pallium accipiant, ipsorum Archiepiscoporum nomine præstandi per Nostram Constitutionem die XII. mensis Augusti anno MDCCXLVIII. sub Plumbo expeditam statuimus.

Porro accedit ad hæc methodus quoque Scholæ Sacrorum Rituum in Gregoriano Collegio Romano hujus almæ Urbis Nostræ Nobis approbantibus institutæ non sine uberi per hoc tempus in Sacris Ritibus addiscendis profectu, aliarumque ad instar ejusdem Scholæ, alibi jam erectarum, vel erigendarum, quæ methodus multis in libris, et præcipue in decimo operum Nostrorum Volumine Romanæ editionis reperitur inserta, plurimumque a Nobis commendatur, eamque plurimum studiosis Sacrorum Rituum prodesse compertum est.

Ea propter cum Nobis a quamplurimis supplicatum fuerit, ut typis iterum reimprimendi Rituale Romanum, Cæremoniale Episcoporum, et Pontificale Romanum hujusmodi, et non solum in iisdem antedicta omnia a Nobis statuta

addendi, verum etiam Nostro jussu in lucem emittendi, licentiam de Apostolica benignitate et auctoritate concedere et indulgere dignaremur: Nos itaque probe scientes, et experientia edocti quantum prosit, ut in uno volumine simul collecta ad manum sint ea omnia, quæ sparsim ac divisim impressa inveniuntur, et considerantes quantam hujusmodi collectio utilitatem memoratæ Scholæ Liturgicæ in Collegio Soc. Jesu ejusdem almæ Urbis Nostræ a Nobis institutæ, aliisque ubique locorum erectis afferre possit; Apostolica Auctoritate tenore præsentium communibus tot insignium Virorum ac Præsulum votis et supplicationibus benigne annuentes, facultatem tribuimus et impertimur, ut Rituale Romanum, Cæremoniale Episcoporum, ac Pontificale Romanum sub iisdem modo et forma, quibus de præsentibus impressa reperiuntur, et usui sunt, una simul cum omnibus et singulis, quæ ut superius relatam est, a Nobis præscripta, ordinata, et publici etiam juris facta sunt, necnon cum sæpe dicta methodo Scholæ Sacrorum Rituum in Operibus Nostris jam editis inserta jussu Nostro, non obstantibus quibuscumque in contrarium facientibus, typis reimprimantur, et in lucem emittantur.

Datum Romæ apud S. Mariani Majorem sub Annulo Piscatoris die XXV. Martii Anno MDCCLII. Pontificatus Nostri anno XII.

Cajetanus Amatus.

DE IIS

QUÆ IN ADMINISTRATIONE SACRAMENTORUM

GENERALITER SERVANDA SUNT.

Ut ea , quæ ex antiquis Catholicæ Ecclesiæ institutis , et sanctorum Canonum , Summorumque Pontificum Decretis , de Sacramentorum Ritibus ac Cæremoniis hoc libro præscribuntur , qua par est diligentia ac religione custodiantur , et ubique fideliter observentur ; illud ante omnia scire , et observare convenit , quod Sacrosancta Tridentina Synodus *sess. 7. can. 13.* de iis Ritibus decrevit in hæc verba : *Si quis dixerit , receptos et approbatos Ecclesiæ Catholicæ ritus in solemnibus Sacramentorum administratione adhiberi consuetos , aut contemni , aut sine peccato a Ministris pro libito omitti , aut in novos alios per quemcumque Ecclesiarum Pastorem mutari posse : anathema sit.*

Cum igitur in Ecclesia Dei nihil sanctius , aut utilius , nihilque excellentius , aut magis divinum habeatur , quam Sacramenta ad humani generis salutem a Christo Domino instituta , Parochus , vel quivis alius Sacerdos , ad quem eorum administratio pertinet , meminisse in primis debet , se sancta tractare , atque omni temporis momento ad tam sanctæ administrationis officium paratum esse oportere.

Quamobrem illud perpetuo curabit , ut integre , caste , pieque vitam agat ; nam etsi Sacramenta ab impuris coinquinari non possint , neque a pravis Ministris eorum effectus impediri : impure tamen et indigne ea ministrantes , in æternæ mortis reatum incurrunt. Sacerdos ergo , si fuerit peccati mortalis sibi conscius , quod absit , ad Sacramentorum administrationem non audeat accedere , nisi prius corde poeniteat ; sed si habeat copiam Confessarii , et temporis , locique ratio ferat , convenit confiteri.

Quacumque diei , ac noctis hora ad Sacramenta ministranda vocabitur , nullam officio suo præstando , præsertim si necessitas urgeat , moram interponat , ac propterea populum sæpe , prout sese offert occasio , præmonebit , ut cum sacro ministerio opus fuerit , se quamprimum advocet , nulla temporis , aut cujuscumque incommodi habita ratione.

Ipse vero antequam ad hujusmodi administrationem accedat , paullulum , si opportunitas dabitur , orationi , et sacræ rei , quam acturus est , meditationi vacabit , atque ordinem ministrandi , et cæremonias pro temporis spatio prævidebit.

In omni Sacramentorum administratione superpelliceo sit indutus, et desuper stola ejus coloris, quem Sacramenti ritus exposcit; nisi in Sacramento Pœnitentiæ ministrando occasio, vel consuetudo, vel locus interdum aliter suadeat.

Adhibebit quoque unum saltem, si habeat, vel plures Clericos, prout loci, et Sacramenti ratio postulabit, decenti habitu, et superpelliceo pariter indutos.

Curabit etiam, ut sacra supellex, vestes, ornamenta, lintamina, et vasa ministerii integra, nitidaque sint, et munda.

In Sacramentorum administratione eorum virtutem, usum, ac utilitatem, et cæremoniarum significationes, ut Concilium Tridentinum præcepit, ex Ss. Patrum et Catechismi Romani doctrina, ubi commode fieri potest, diligenter explicabit.

Dum Sacramentum aliquod ministrat, singula verba, quæ ad illius formam et ministerium pertinent, attente, distincte, et pie, atque clara voce pronuntiabit. Similiter et alias Orationes, et preces devote ac religiose dicet; nec memoriæ, quæ plerumque labitur, facile confidet, sed omnia recitabit ex libro. Reliquas præterea Cæremonias ac Ritus, ita decenter, gravique actione peraget, ut adstantes ad cœlestium rerum cogitationem erigat, et attentos reddat.

Ad ministrandum procedens, rei quam tractaturus est, intentus sit, nec de iis, quæ ad ipsam non pertinent, quidquam cum alio colloquatur; in ipsaque administratione actualem attentionem habere studeat, vel saltem virtuales, cum intentione faciendi, quod in eo facit Ecclesia.

Illud porro diligenter caveat, ne in Sacramentorum administratione aliquid quavis de causa vel occasione, directe vel indirecte exigat, aut petat; sed ea gratis ministret, et ab omni simoniæ, atque avaritiæ suspicione, nedum crimine, longissime absit. Si quid vero nomine eleemosynæ, aut devotionis studio, peracto jam Sacramento, sponte a Fidelibus offeratur, id licite pro consuetudine locorum accipere poterit, nisi aliter Episcopo videatur.

Fidelibus alienæ Parochiæ Sacramenta non ministrabit, nisi necessitatis causa, vel de licentia Parochi, seu Ordinarii.

Omnes autem, qui Sacramenta suscipiunt, loco et tempore opportuno monebit, ut remoto inani colloquio, et habitu, actuque indecenti, pie ac devote Sacramentis intersint, et ea, qua par est, reverentia suscipiant.

Librum hunc Ritualem, ubi opus fuerit, semper cum ministrabit, secum habebit, Ritusque et Cæremonias in eo præscriptas diligenter servabit.

Ceterum illorum tantum Sacramentorum, quorum administratio ad Parochos pertinet, Ritus hoc opere præscribuntur, cujusmodi

sunt Baptismus , Pœnitentia , Eucharistia , Extrema unctio , et Matrimonium. Reliqua vero duo Sacramenta Confirmationis , et Ordinis , cum propria sint Episcoporum , Ritus suos habent in Pontificali præscriptos. Et ea , quæ de iis , atque aliis Sacramentis scire , servare , et docere Parochi debent , cum ex aliis libris , tum præcipue ex Catechismo Romano sumi possunt. Siquidem hic de iis fere tantum agere instituti operis ratio postulat , quæ ad ipsorum quinque Sacramentorum ritus pertinent.

Postremo quisquis Sacramenta administrare tenetur , habeat libros necessarios ad officium suum pertinentes , eosque præsertim , in quibus Parochialium functionum notæ ad futuram rei memoriam describuntur , ut ad finem hujus Ritualis habetur.

DE SACRAMENTO

BAPTISMI

RITE ADMINISTRANDO.

Sacrum Baptisma, Christianæ Religionis et æternæ vitæ janua, quod inter alia novæ Legis Sacramenta a Christo instituta, primum tenet locum, cunctis ad salutem necessarium esse, ipsa Veritas testatur illis verbis: *Nisi quis renatus fuerit ex aqua et Spiritu Sancto, non potest introire in regnum Dei.* (Jo. 3.) Itaque summa ad illud opportune, riteque administrandum ac suscipiendum diligentia adhibenda est.

Cum autem ad hoc Sacramentum conferendum alia sint de Jure divino absolute necessaria, ut materia, forma, minister; alia ad illius solemnitatem pertineant, ut Ritus, ac Cæremoniæ, quas ex Apostolica et antiquissima traditione acceptas et approbatas, nisi necessitatis causa, omittere non licet; de iis aliqua præmonenda sunt, ut sacrum hoc ministerium rite et sancte peragatur.

DE MATERIA BAPTISMI.

Ac primum intelligat Parochus, cum hujus Sacramenti materia sit aqua vera ac naturalis, nullum alium liquorem ad id adhiberi posse.

Aqua vero solemniter Baptismi sit eo anno benedicta in Sabbato Sancto Paschatis, vel Sabbato Pentecostes, quæ in fonte mundo nitida et pura diligenter conservetur; et hæc quando nova benedicenda est, in Ecclesiæ, vel potius Baptisterii sacrarium effundatur.

Si aqua benedicta tam imminuta sit, ut minus sufficere videatur, alia non benedicta admisceri potest, in minori tamen quantitate.

Si vero corrupta fuerit, aut effluerit, aut quovis modo defecerit, Parochus in fontem bene mundatum ac nitidum, recentem aquam infundat, eamque benedicat ex formula, quæ infra præscribitur.

Sed si aqua congelata sit, curetur, ut liquefiat: sin autem ex parte congelata sit, aut nimium frigida, poterit parum aquæ naturalis non benedictæ calefacere, et admiscere aquæ baptismali in vasculo ad id parato, et ea tepefacta ad baptizandum uti, ne noceat infantulo.

DE FORMA BAPTISMI.

Quoniam Baptismi forma his verbis expressa : *Ego te baptizo in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti*, omnino necessaria est, ideo eam nullo modo licet mutare, sed eadem verba uno et eodem tempore quo fit ablutio pronuncianda sunt.

Latinus Presbyter latina forma semper utatur.

Cum Baptismum iterare nullo modo liceat, si quis sub conditione, de quo infra, sit baptizandus, ea conditio explicanda est hoc modo : *Si non es baptizatus, ego te baptizo in nomine Patris, etc.* Hac tamen conditionali forma non passim aut leviter uti licet, sed prudenter; et ubi, re diligenter pervestigata, probabilis subest dubitatio, infantem non fuisse baptizatum.

Baptismus licet fieri possit aut per infusionem aquæ, aut per immersionem, aut per aspersionem; primus tamen, vel secundus modus, qui magis sunt in usu, pro Ecclesiarum consuetudine retineantur; ita ut trina ablutione caput baptizandi perfundatur, vel immergatur in modum Crucis uno et eodem tempore, quo verba proferuntur, et idem sit aquam adhibens et verba pronuntians.

Ubi vero Baptismus fit per infusionem aquæ, cavendum est, ne aqua ex infantis capite in fontem, sed in sacrarium Baptisterii prope ipsum fontem extractum defluat, aut in aliquo vase ad hunc usum parato receptam, in ipsius Baptisterii, vel in Ecclesiæ sacrarium effundatur.

DE MINISTRO BAPTISMI.

Legitimus quidem Baptismi minister est Parochus, vel alius Sacerdos a Parocho, vel ab Ordinario loci delegatus; sed quoties infans, aut adultus versatur in vitæ periculo, potest sine solemnitate a quocumque baptizari in qualibet lingua, sive Clerico, sive Laico etiam excommunicato, sive Fideli, sive Infideli, sive Catholico, sive hæretico, sive viro, sive femina, servata tamen forma et intentione Ecclesiæ.

Sed si adsit Sacerdos, Diacono præferatur, Diaconus Subdiacono, Clericus Laico, et vir feminae, nisi pudoris gratia deceat feminam potius, quam virum baptizare infantem non omnino editum, vel nisi melius femina sciret formam et modum baptizandi. Quapropter curare debet Parochus, ut Fideles, præsertim obstetrices, rectum baptizandi ritum probe teneant et servant.

Pater, aut mater propriam prolem baptizare non debent, præterquam in mortis periculo, quando alius non reperitur, qui bapti-

zet neque tunc ullam contrahunt cognationem , quae matrimonii usum impediat.

DE BAPTIZANDIS PARVULIS.

(O)pportune Parochus hortetur eos , ad quos ea cura pertinet , ut natos infantes , sive baptizandos , sive baptizatos , quamprimum fieri poterit , ea qua decet Christiana modestia sine pompæ vanitate deferant ad Ecclesiam , ne illis Sacramentum tantopere necessarium nimium differatur cum periculo salutis , et ut iis , qui ex necessitate privatim baptizati sunt , consuetae caeremoniæ , ritusque suppleantur , ommissa forma et ablutione.

Nemo in utero matris clausus baptizari debet. Sed si infans caput emiserit , et periculum mortis immineat , baptizetur in capite , nec postea si vivus evaserit , erit iterum baptizandus. At si aliud membrum emiserit , quod vitalem indicet motum , in illo , si periculum impendat , baptizetur ; et tunc si natus vixerit , erit sub conditione baptizandus eo modo , quo supra dictum est : *Si non es baptizatus , ego te baptizo in nomine Patris , etc.* Si vero ita baptizatus , deinde mortuus prodierit ex utero , debet in loco sacro sepeliri.

Si mater prægnans mortua fuerit , fœtus quamprimum caute extrahatur , ac si vivus fuerit , baptizetur : si fuerit mortuus , et baptizari non potuerit , in loco sacro sepeliri non debet.

Infantes expositi et inventi , si re diligenter investigata de eorum Baptismo non constet , sub conditione baptizentur.

In monstris vero baptizandis , si casus eveniat , magna cautio adhibenda est , de quo si opus fuerit , Ordinarius loci , vel alii periti consulantur , nisi mortis periculum immineat.

Monstrum , quod humanam speciem non præferat , baptizari non debet , de quo si dubium fuerit , baptizetur sub hac conditione : *Si tu es homo , ego te baptizo , etc.*

Illud vero , de quo dubium est , una ne , aut plures sint personæ , non baptizetur , donec id discernatur : discerni autem potest , si habeat unum vel plura capita , unum vel plura pectora ; tunc enim totidem erunt corda et animæ , hominesque distincti , et eo casu singuli seorsum sunt baptizandi , unicuique dicendo : *Ego te baptizo , etc.* Si vero periculum mortis immineat , tempusque non suppetat , ut singuli separatim baptizentur , poterit minister singulorum capitibus aquam infundens omnes simul baptizare , dicendo : *Ego vos baptizo in nomine Patris , et Filii , et Spiritus Sancti.* Quam tamen formam in iis solum , et in aliis similibus mortis periculis ad plures simul baptizandos , et ubi tem-

pus non patitur, ut singuli separatim baptizentur, alias nunquam licet adhibere.

Quando vero non est certum, in monstro esse duas personas, quia duo capita et duo pectora non habet distincta; tunc debet primum unus absolute baptizari, et postea alter sub conditione, hoc modo: *Si non es baptizatus, ego te baptizo in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.*

DE PATRINIS.

Parochus, antequam ad baptizandum accedat, ab iis, ad quos spectat, exquirat diligenter, quem, vel quos Susceptores seu Patrinos elegerint, qui infantem de sacro Fonte suscipiant, ne plures quam liceat, aut indignos, aut ineptos admittat.

Patrinus unus tantum, sive vir, sive mulier, vel ad summum unus et una adhibeantur, ex Decreto Concilii Tridentini; sed simul non admittantur duo viri, aut duæ mulieres, neque baptizandi pater, aut mater.

Hos autem Patrinos saltem in ætate pubertatis, ac Sacramento Confirmationis consignatos esse, maxime convenit.

Sciant præterea Parochi, ad hoc munus non esse admittendos infideles, aut hæreticos, non publice excommunicatos, aut interdictos, non publice criminosos, aut infames, nec præterea qui sana mente non sunt, neque qui ignorant rudimenta Fidei. Hæc enim Patrini spirituales filios suos, quos de Baptismi fonte susceperint, ubi opus fuerit, opportune docere tenentur.

Præterea ad hoc etiam admitti non debent Monachi, vel Sanctimonialia, neque alii cujusvis Ordinis Regulares a saeculo segregati.

DE TEMPORE ET LOCO ADMINISTRANDI

BAPTISMUM.

Quamvis Baptismus quovis tempore, etiam interdicti, et cessationis a Divinis, præsertim si urgeat necessitas, conferri possit; tamen duo potissimum ex antiquissimo Ecclesie ritu sacri sunt dies, in quibus solemni cæremonia hoc Sacramentum administrari maxime convenit: nempe Sabbatum Sanctum Paschæ, et Sabbatum Pentecostes, quibus diebus Baptismalis Fontis aqua rite consecratur. Quem ritum, quatenus fieri commode potest in adultis baptizandis, nisi vitæ periculum immineat, retineri decet, aut certe non omnino prætermitti, præcipue in Metropolitanis, aut Cathedralibus Ecclesiis.

Ac licet, urgente necessitate, ubique baptizare nihil impediat; tamen proprius Baptismi administrandi locus est Ecclesia, in qua sit Fons Baptismalis, vel certe Baptisterium prope Ecclesiam.

Itaque necessitate excepta, in privatis locis nemo baptizari debet, nisi forte sint Regum, aut magnorum Principum filii id ipais ita deposcentibus, dummodo id fiat in eorum Capellis seu Oratoris, et in aqua Baptismali de more benedicta.

Baptisterium sit decenti loco et forma, materiaque solida, et quæ aquam bene contineat, decenter ornatum, et cancellis circumseptum, sera et clave munitum, atque ita obseratum, ut pulvis, vel aliæ sordes intro non penetrent, in eoque, ubi commode fieri potest, depingatur imago Sancti Joannis Christum baptizantis.

DE SACRIS OLEIS, ET ALIIS REQUISITIS

Sacrum Chrisma, et sanctum Oleum, quod et Cathecumenorum dicitur, quorum usus est in Baptismo, eodem anno sint ab Episcopo de more benedicta Feria V. in Cœna Domini.

Curet Parochus, ut ea suo tempore quamprimum habeat, et tunc vetera in Ecclesia comburat.

Veteribus Oleis, nisi necessitas cogat, ultra annum non utatur: ac si deficere videantur, et Chrisma, aut Oleum benedictum haberi non possit, aliud Oleum de olivis non benedictum adjiciatur, sed in minori quantitate.

Chrisma, et Oleum sacrum sit in suis vasculis argenteis, aut saltem stanneis, bene obturatis: quæ vascula sint inter se distincta, et propriam unumquodque inscriptionem habeat majusculis litteris incisam, ne quis error committatur.

Ad usum vero quotidianum minora habeantur vascula ex argento, si fieri potest, aut stanno, sive separata, sive etiam conjuncta: apte tamen distincta, et bene cooperta, et cum suis inscriptionibus, ut supra, ne Parochus aberret, et unum pro altero sumat, quod cavere debet diligenter.

In ea igitur ex majoribus vasculis Chrismatis et Olei, quod sufficiat, infundatur, atque ut effusionis periculum caveatur, commodum erit, in his vasculis bombacium, seu quid simile habere, Oleo sacro, et Chrismate separatim perfusum, in quo pollex, cum opus est, ad inungendum immittatur.

Hæc vascula ita parata in loco proprio, honesto, ac mundo, sub clave, ac tuta custodia decenter asserventur, ne ab aliquo, nisi a Sacerdote, temere tangantur, aut eis sacrilege quisquam abuti possit.

Parochus, quantum fieri potest, curet, ne per laicos, sed per se, vel alium Sacerdotem, vel saltem per alium Ecclesiæ mini-

strum hæc Olea deferantur : caveat item , ne de iis quicquam ulli unquam tribuat cujusvis rei prætextu.

Sal , quod in os baptizandi immitendum est , sit benedictum sua peculiari benedictione , quæ infra præscribitur ; neque utatur sale exorcizato ad benedicendam aquam ; sitque prius bene contractum et attritum , siccum ac mundum. Sal ita benedictum nemini tradatur , neque etiam iis , qui benedicendum attulerint , reddatur , sed ad alios baptizandos servetur , aut in sacrarium abjiciatur.

Cum igitur Baptismi Sacramentum jam administrandum est , hæc in promptu esse debent.

Vascula sacri Olei Cathecumenorum , et Chrismatis.

Vasculum cum sale benedicendo , vel jam , ut dictum est , benedicto.

Vasculum , seu cochlear ex argento , vel alio metallo nitidum , ad aquam Baptismi fundendam super caput baptizandi , quod nulli præterea alii usui deserviat.

Pelvis , seu bacile ad excipiendam aquam ex capite defluentem , nisi statim in sacrarium defluat.

Gossipium , alio nomine bombacium , seu quid simile , ad abstergenda loca sacris Oleis inuncta.

Stolæ duæ , ubi commode haberi possunt , una violacea , et altera alba , ut infra notatur , mutanda , sin minus , una saltem adhibeatur.

Medulla panis , qua inuncti Sacerdotis digiti , cum manus lavat , abstergantur ; et vas pro manuum lotionem post Baptismum , quod huic tantum usui deservire debet.

Alba vestis in modum pallioli , seu linteolum candidum , infantis capiti imponendum.

Cereus , seu candela cerea , baptizato ardens tradenda.

Hic denique Ritualis liber sit paratus ; et item liber Baptismalis , in quo baptizati describuntur.

Omnibus igitur opportune præparatis , Sacerdos ad tanti Sacramenti administrationem , lotis manibus , superpelliceo , et stola violacea indutus , accedat : Clericum unum , seu plures , si potest , secum adhibeat superpelliceo pariter indutos , qui sibi ministret.

Ita paratus accedat ad limen Ecclesiæ , ubi foris expectant qui infantem detulerunt.

Interrogat , nisi de his bene sibi constet , an sit suæ Parochiæ , masculus , an foemina , an sit domi baptizatus , et a quo , et quam rite , et qui sint compadres , qui infantem teneant , pro eoque respondeant ; quos pie ac decenter assistere , ac prout opus fuerit , pro baptizando ad interrogationes respondere admoneat.

Et quoniam iis qui baptizantur, tamquam Dei filiis in Christo regenerandis, et in ejus militiam adscribendis, nomen imponitur, curet ne obscena, fabulosa, aut ridicula, vel inanium deorum, vel impiorum ethnicorum hominum nomina imponantur, sed potius, quatenus fieri potest, Sanctorum, quorum exemplis Fideles ad pie vivendum excitentur, et patrociniis protegantur.

His igitur expeditis, et accepto nomine baptizandi, positi, si infans fuerit, super brachium dextrum illius, qui eum defert; Parochus ad Baptismum procedat, in hunc modum nominatim interrogans.

O R D O
B A P T I S M I

PARVULORUM.

N. Quid petis ab Ecclesia Dei?

Patrinus respondet: Fidem.

Sacerdos. Fides, quid tibi praestat?

Patrinus respondet: Vitam aeternam.

Sacerdos. Si igitur vis ad vitam ingredi, serva mandata. Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota anima tua, et ex tota mente tua, et proximum tuum sicut teipsum.

Deinde ter exsufflet leniter in faciem infantis, et dicat semel: Exi ab eo (vel ab ea), immunde spiritus, et da locum Spiritui Sancto Paraclito.

Postea pollice faciat signum Crucis in fronte, et in pectore infantis, dicens: Accipe signum Crucis tam in fronte ✠, quam in corde ✠, sume fidem caelestium praecceptorum: et talis esto moribus, ut templum Dei jam esse possis.

Oremus.

Preces nostras, quaesumus Domine, clementer exaudi: et hunc Electum tuum N. Crucis Dominae impressione signatum perpetua virtute custodi: ut magnitudinis gloriae tuae rudimenta servans, per custodiam mandatorum tuorum ad regenerationis gloriam pervenire mereatur. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Deinde imponat manum super caput infantis, ac dicat:

Oremus.

Omnipotens, sempiterna Deus, Pater Domini nostri Jesu Christi, respicere dignare super hunc famulum tuum N., quem ad rudimenta fidei vocare dignatus es; omnem caecitatem cordis ab eo expelle: dirumpere omnes laqueos

Sátanæ, quibus fúerat colligátus : áperi ei, Dómine, jánuam pietátis tuæ, ut signo sapiéntiæ tuæ imbútus, omnium cupiditátum fœtóribus cáreat, et ad suávem odórem præceptórum tuórum lætus tibi in Ecclesiá tua desérviat, et proficiat de die in diem. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. R}. Amen.

Deinde Sacerdos benedicit sal, quod semel benedictum alias ad eundem usum deservire potest.

¶ Benedictio Salis.

Exorcízo te, creatúra salis, in nómine Dei Patris omnipoténtis ✠, et in charitaté Dómini nostri Jesu Christi ✠, et in virtúte Spíritus ✠ Sancti. Exorcízo te per Deum vivum ✠, per Deum verum ✠, per Deum sanctum ✠, per Deum ✠, qui te ad tutelam humáni géneris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitátem per servos suos consecrári præcépit, ut in nómine sanctæ Trinitátis efficiáris salutáre Sacraméntum ad effugándum inimicum. Próinde rogámus te, Dómine, Deus noster, ut hanc creatúram salis sanctificándo sanctífices ✠, et benedicéndo benedícas ✠, ut sit ómnibus accipiéntibus perfécta medicina, pérmanens in viscéribus eórum, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. R}. Amen.

Deinde immittat modicum salis benedicti in os infantis, dicens : N. Accipe sal sapiéntiæ : propitiátio sit tibi in vitam ætérnam. R}. Amen.

Sacerdos. Pax tibi. R}. Et cum spíritu tuo

Orémus.

Deus patrum nostrórum, Deus univérsæ cónditor veritátis, te súplices exorámus, ut hunc fámulum tuum N. respícere dignéris propítius, et hoc primum pábulum salis gustántem, non diútius esuríre permíttas, quo minus cibo expleátur cœlésti, quátenuis sit semper spíritu fervens, spe gáudens, tuo semper nómini sérvians. Perdecum, Dómine, quæsumus, ad novæ regeneratiónis lavácrum, ut cum fidélibus tuis promissiónum tuárum ætérna

præmia cónsequi mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. Rj. Amen.

Exorcízo te, immúnde spíritus, in nómine Patris ✠, et Filii ✠, et Spíritus ✠ Sancti, ut éxeas, et recédas ab hoc fámulo Dei N. : Ipse enim tibi ímperat, maledicte damnáte, qui pédibus super mare ambulávit, et Petro mergénti délixteram porréxit.

Ergo, maledicte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo Filio ejus, et Spíritui Sancto, et recéde ab hoc fámulo Dei N., quia istum sibi Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, et benedictiónem, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est.

Hic pollice in fronte signat infantem, dicens : Et hoc signum sanctæ Crucis ✠, quod nos fronti ejus damus, tu, maledicte diábole, numquam áudeas violáre. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. Rj. Amen.

Mox imponit manum super caput infantis, et dicit :

Orémus.

Aetérnam, ac justíssimam pietátem tuam déprecor, Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, auctor lúminis et veritátis, super hunc fámulum tuum N., ut dignéris illum illumináre lúmine intelligéntiæ tuæ : munda eum, et sanctífica : da ei sciéntiam veram, ut dignus grátia Baptísmi tui efféctus, téneat firmam spem, conslium rectum, doctrínam sanctam. Per Christum Dóminum nostrum. Rj. Amen.

Postea Sacerdos imponit extremam partem stolæ super infantem, et introducit eum in Ecclesiam, dicens :

N. Ingrédere in templum Dei, ut hábeas partem cum Christo in vitam ætérnam. Rj. Amen.

Cum fuerint Ecclesiam ingressi, Sacerdos procedens ad Fontem cum Susceptoribus conjunctim clara voce dicit :

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, creatórem cœli, et terræ. Et in Jesum Christum, Filium ejus únicum, Dóminum nostrum ; qui concéptus est de Spíritui Sancto,

natus ex María Virgine ; passus sub Póntio Piláto , crucifixus , mórtuus , et sepúltus ; descendit ad inferos , tértia die resurrexit a mórtuis : ascéndit ad cœlos , sedet ad dexteram Dei Patris omnipoténtis ; inde ventúrus est judicáre vivos , et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum ; sanctam Ecclésiám Cathólicam , Sanctórum communiómem ; remissionem peccatórum ; carnis resurrectionem ; vitam æternam. Amen.

Pater noster , qui es in cœlis , sanctificétur nomen tuum : Advéniat regnum tuum : fiat volúntas tua , sicut in cœlo , et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hodie , et dimitte nobis débita nostra , sicut et nos dimittimus debitoribus nostris : et ne nos indúcas in tentatiómem : sed libera nos a malo. Amen.

Ac deinde , antequam accedat ad Baptisterium , dicat.

¶ Exorcismus.

Exorcízo te , omnis spíritus immúnde , in nómine Dei Patris omnipoténtis ✠ , et in nómine Jesu Christi Filii ejus , Dómini et Júdicis nostri ✠ , et in virtúte Spíritus Sancti ✠ , ut discédas ab hoc plásmate Dei N. , quod Dóminus noster ad templum sanctum suum vocáre dignátus est , ut fiat templum Dei vivi , et Spíritus Sanctus hábitet in eo. Per eúndem Christum Dóminum nostrum , qui ventúrus est judicáre vivos , et mórtuos , et sæculum per ignem.

R). Amen.

Postea Sacerdos digito accipiat de saliva oris sui , et tangat aures et nares infantis : tangendo vero aurem dexteram , et sinistram , dicat : Ephpheta , quod est , Adaperire : deinde tangit nares , dicens : In odórem suavitátis. Tu autem effugáre , diabóle ; appropinquábit enim judicium Dei.

Postea interrogat baptizandum nominatim , dicens :

N. Abrenúntias Sátanæ ?

Respondet Patrinus : Abrenúntio.

Sacerdos : Et ómnibus opéribus ejus ?

Patrinus : Abrenúntio.

Sacerdos : Et ómnibus pompis ejus ?

Patrinus : Abrenúntio.

Deinde Sacerdos intingit pollicem in oleo Cathecumenorum, et infantem ungit in pectore, et inter scapulas in modum Crucis, dicens: Ego te lino ✠ oleo salutis in Christo Jesu Domino nostro, ut hab eas vitam æternam.

R. Amen.

Hic deponit stolam violaceam, et sumit aliam albi coloris. Subinde pollicem et inuncta loca abstergit bombacio, vel re simili: et interrogat expresso nomine baptizandum, Patrino respondente.

N. Credis in Deum Patrem omnipotentem, Creatorem cæli et terræ? R. Credo.

Credis in Jesum Christum Filium ejus unicum, Dominum nostrum, natum, et passum? R. Credo.

Credis et in Spiritum Sanctum, sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum communionem, remissionem peccatorum, carnis resurrectionem, et vitam æternam? R. Credo.

Subinde expresso nomine baptizandi, Sacerdos dicit:

N. Vis baptizari?

Respondet Patrinus: Volo.

Tunc Patrino, vel Matrino, vel utroque (si ambo admittantur) infantem tenente, Sacerdos vasculo, seu urceolo accipit aquam baptismalem, et de ea ter fundit super caput infantis in modum Crucis, et simul verba proferens, semel tantum distincte, et attente, dicit:

N. Ego te baptizo in nomine Patris ✠ fundat primo, et Filii ✠ fundat secundo, et Spiritus ✠ Sancti fundat tertio.

Ubi autem est consuetudo baptizandi per immersionem, Sacerdos accipit infantem, et advertens ne lædatur, caute immergit, et trina mersione baptizat, et semel tantum dicit:

N. Ego te baptizo in nomine Patris ✠, et Filii ✠, et Spiritus ✠ Sancti.

Mox Patrinus, vel Matrino, vel uterque simul infantem de sacro Fonte levant, suscipientes illum de manu Sacerdotis.

Si vero dubitatur, an infans fuerit baptizatus, utatur hac forma: N. **Si non es baptizatus, ego te baptizo in nomine Patris** ✠, **et Filii** ✠, **et Spiritus** ✠ **Sancti.**

Deinde intingit pollicem in sacro Chrismate, et ungit infantem in summitate capitis in modum Crucis, dicens:

Deus omnipotens, Pater Domini nostri Jesu Christi, qui te regeneravit ex aqua et Spiritu Sancto, quique dedit tibi remissionem omnium peccatorum, (hic inungit) ipse te linit Chrismate salutis ✠ in eodem Christo Jesu Domino nostro in vitam æternam. R. Amen.

Sacerdos dicit: Pax tibi. R. Et cum spiritu tuo.

Tum bombacio, aut re simili abstergit pollicem suum, et locum inunctum, et imponit capiti ejus linteculum candidum loco vestis albæ, dicens: **Accipe vestem candidam, quam immaculatam perferas ante tribunal Domini nostri Jesu Christi, ut habeas vitam æternam.** R. Amen.

Postea dat ei, vel Patrino, candelam accensam, dicens: **Accipe lampadem ardentem, et irreprehensibilis custodi Baptismum tuum: serva Dei mandata, ut cum Dominus venerit ad nuptias, possis occurrere ei una cum omnibus sanctis in aula cœlesti, habeasque vitam æternam, et vivas in sæcula sæculorum.** R. Amen.

Postremo Sacerdos dicit: N. **Vade in pace, et Dominus sit tecum.** R. Amen.

Si vero fuerint plures baptizandi, sive masculi, sive feminae, in Catechismo masculi statuuntur ad dexteram, feminae vero ad sinistram; et omnia pariter dicantur ut supra in proprio genere, et numero plurali. Verum prima nominis interrogatio, exsufflatio, Crucis impressio, seu signatio, tactus aurium et narium cum saliva, abrenuntiationis interrogatio, unctio Olei Catechumenorum, interrogatio de Fide, seu Symbolo, et ipse Baptismus, inunctio Chrysmatis, candidæ vestis impositio, atque accensæ candelæ traditio, singulariter singulis, et primum masculis, deinde feminis fieri debent.

Si infans, vel adultus ægrotus adeo graviter laboret.

ut periculum immineat , ne pereat antequam Baptismus perficiatur , Sacerdos , omissis quæ Baptismum præcedunt . eum baptizet , ter , vel etiam semel infundens aquam super caput ejus in modum Crucis , dicens : **Ego te baptizo in nómine Patris** ✠ , etc. ut supra , fol. 16.

Si non habeatur aqua Baptismalis , et periculum impendeat , Sacerdos utatur aqua simplici .

Deinde si habeat Chrisma , liniat eum in vertice , dicens : **Deus omnipotens** , etc. ut supra , fol. 17.

Postea dat ei linteolum candidum , dicens : **Accipe vestem** , etc. ut supra , fol. 17.

Ac demum dat ei ceream candelam accensam ; dicens : **Accipe lámpadem ardéntem** , ut supra , fol 17.

Si supervixerit , suppleantur alii ritus omissi .

Admonendi sunt Susceptores de spirituali cognatione , quam contraxerunt cum Baptizato , Baptizatique patre et matre ; quæ cognatio impedit Matrimonium , ac dirimit .

Curet Parochus parentes infantis admoneri , ne in lecto secum ipsi , vel nutrices parvulum habeant , propter oppressionis periculum ; sed eum diligenter custodiant , et opportune ad Christianam disciplinam instituant .

Commonendi sunt etiam parentes , et alii , si opus fuerit , ne filios Hebræis , aliisque infidelibus , vel hæreticis mulieribus ullo modo lactandos , aut nutriendos tradant .

Antequam infans ex Ecclesia asportetur , aut Susceptores discedant , eorum nomina , et alia de administrato Baptismo ad præscriptam formam in Baptismali libro Parochus accurate describat .

D E

B A P T I S M O

ADULTORUM.

* * * * *

Si quis adultus sit baptizandus, debet prius, secundum Apostolicam regulam, in Christiana Fide, ac sanctis moribus diligenter instrui, et per aliquot dies in operibus pietatis exerceri, ejusque voluntas et propositum sæpius explorari, et nonnisi sciens et volens, probeque instructus baptizari.

At vero si quis, dum instruitur, in mortis periculum incidat, baptizarique voluerit, habita ratione periculi, vel necessitatis, baptizetur.

Adultorum Baptismus, ubi commode fieri potest, ad Episcopum deferatur, ut si illi placuerit, ab eo solemnitus conferatur, alioquin Parochus ipse baptizet, stata Cæremonia.

Decet autem hujusmodi Baptismus, ex Apostolico instituto, in Sabbato Sancto Paschatis, vel Pentecostes solemniter celebrari.

Quare si circa hæc tempora Catechumeni sint baptizandi, in ipsos dies, si nihil impediat, baptismum differri convenit.

Verum si circa, seu post tempus Pentecostes aliqui conversi fuerint, qui ægre ferant suum Baptismus in longum tempus differri, et ad illud festinent, instructique, ac rite parati esse noscantur, citius baptizari possunt.

Catechumenus instructus baptizetur in Ecclesia, seu Baptisterio. Patrinus ei assistat et ipse Catechumenus ad Sacerdotis interrogationes respondeat, nisi mutus fuerit, aut omnino surdus, vel ignotæ linguæ; quo casu vel per Patrimum, si illam intelligat, aut alium interpretem, vel nutu consensum explicet suum.

Pro hujus autem veneratione Sacramenti, tam Sacerdotem, qui adultos baptizabit, quam ipsos adultos, qui sani sunt, convenit esse jejunos.

Quare non post epulas, aut prandia, sed ante meridiem, nisi ex rationabili causa aliter faciendum esset, eorum Baptisma celebretur.

Admonendus est Catechumenus, ut peccatorum suorum pœniteat.

Amentes et furiosi non baptizentur, nisi tales a nativitate fue-

rint: tunc enim de iis idem iudicium faciendum est, quod de infantibus, atque in Fide Ecclesiæ baptizari possunt.

Sed si dilucida habeant intervalla, dum mentis compotes sunt, baptizentur, si velint. Si vero antequam insanirent, suscipiendi Baptismi desiderium ostenderit, ac vitæ periculum imminet, etiamsi non sint compotes mentis, baptizentur.

Idemque dicendum est de eo, qui lethargo, aut phrenesi laborat, ut tantum vigilans et intelligens baptizetur; nisi periculum mortis impendat, si in eo prius apparuerit Baptismi desiderium.

Sacerdos diligenter curet, ut certior fiat de statu et conditione eorum, qui baptizari petunt, præsertim exterorum: de quibus facta diligenti inquisitione, num alias, ac rite sint baptizati, caveat, ne quis jam baptizatus, imperitia, vel errore, aut ad quæstum, vel ob aliam causam, fraude, dolove iterum baptizari velit.

Omnes autem, de quibus, re diligenter investigata, probabilis dubitatio est, an baptizati fuerint, si nihil aliud impediatur, sub conditione baptizentur.

Hæretici vero ad Catholicam Ecclesiam venientes, in quorum Baptismo debita forma, aut materia servata non est, rite baptizandi sunt; sed prius errorum suorum pravitatem agnoscant et detestentur, et in Fide Catholica diligenter instruantur: ubi vero debita forma et materia servata est, omnia tantum suppleantur, nisi rationabili de causa aliter Episcopo videatur.

Ceterum legantur, et serventur ea, quæ supra de Baptismo in communi præscripta sunt, fol. 5.

ORDO

BAPTISMI

ADULTORUM.

In primis Sacerdos , paratis his , quæ supra de observandis in administratione Sacramenti Baptismi Parvulorum dicuntur , indutus superpelliceo et stola , vel etiam pluviali violacei coloris , cum suis Clericis accedit ad gradus Altaris , et genibus flexis , pia mente ad Deum preces effundit , ut tantum Sacramentum digne valeat ministrare , et ad implorandum divinum auxilium , surgens , se signat , et si temporis ratio ferat , dicit :

ÿ. **Deus , in adiutorium meum intende.**

ꝛ. **Dómine , ad adiuvandum me festína.**

ÿ. **Gloria Patri , etc.**

Postea incipiat , prosequentibus Clericis ,

Antiphonam. **Effúdam super vos aquam mundam , et mundabimini ab ómnibus inquinaméntis vestris , dicit Dóminus.**

Psalmus 8.

Dómine , Dominus noster , * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.

Ex ore infántium , et lacténtium perfecisti láudem propter inimícos tuos , * ut déstruas inimícum , et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos , ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas , quæ tu fundásti.

Quid est homo , quod memor es ejus ? * aut filius hóminis , quóniam vísitas eum ?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis , glória et honóre coronásti eum , * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjectisti sub p̄dibus ejus, * oves, et boves univ̄ersas, insuper et p̄cora campi.

V olucres cœli, et pisces maris, * qui perambulāt s̄mitas maris.

D ōmine, D ōminus noster, * quam admirabile est nomen tuum in univ̄ersa terra!

G lōria Patri, etc.

Psalmus 28.

Afferte D ōmino filii Dei : * afferte D ōmino filios ar̄etum. Afferte D ōmino glōriam et honorem, afferte D ōmino glōriam nōmini ejus : * adorāte D ōminum in ātrio sancto ejus.

V ox D ōmini super aquas, Deus majestātis intōnuit : * D ōminus super aquas multas.

V ox D ōmini in virtūte : * vox D ōmini in magnificētia.

V ox D ōmini confringētis cedros : * et confringet D ōminus cedros Lībani.

Et commīnuet eas tamquam vitulum Lībani : * et dilectus quemādmōdum filius unicōrnium.

V ox D ōmini intercidētis flammam ignis : * vox D ōmini concutiētis desērtum, et commovēbit D ōminus desērtum Cades.

V ox D ōmini pr̄p̄arantis cervos, et revelābit condensā : * et in templo ejus omnes dicent glōriam.

D ōminus dilūvium inhabitāre facit : * et sedēbit D ōminus Rex in æt̄rnum

D ōminus virtūtem pōpulo suo dabit : * D ōminus benedicet pōpulo suo in pace.

G lōria Patri, etc.

Psalmus 41.

Quemādmōdum desiderat cervus ad fontes aquarum : * ita desiderat ānima mea ad te, Deus.

S it̄vit ānima mea ad Deum fortem, vivum : * quando v̄niam, et apparēbo ante faciē Dei ?

Fuerunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte , * dum dicitur mihi quotidie : Ubi est Deus tuus ?

Hæc recordátus sum , et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transibo in locum tabernáculi admirábilis usque ad domum Dei.

In voce exultatiónis , et confessiόνis , * sonus epulántis ?

Quare tristis es , ánima mea ? * et quare contúrbas me ?

Spera in Deo , quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei , et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis , et Hermóniim a monte mó dico.

A byssus abyssum invocat , * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua , et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam , * et nocte cánticum ejus.

A pud me orátio Deo vitæ meæ , * dicam Deo : Suscéptor meus es .

Quare oblítus es mei ? * et quare contristátus incedo , dum affligit me inimicus ?

Dum confringúntur ossa mea , * exprobravérunt mihi , qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus ? * quare tristis es , ánima mea , et quare contúrbas me ?

Spera in Deo , quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei , et Deus meus.

Glória Patri , etc.

Et repetitur Antiphona. Effúndam super vos aquam mundam , et mundabímmini ab ómnibus inquinaméntis vestris , dicit Dóminus.

Deinde dicitur. Kyrie eléison. . Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster.

ſ. Et ne nos indúcas in tentatió nem.

R. Sed libera nos a malo.

✠. **Dómine, exáudi oratiónem meam.**

R). **Et clamor meus ad te véniat.**

✠. **Dóminus vobíscum.**

R). **Et cum spírítu tuo.**

Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, qui dedísti famulis tuis in confessióne veræ fidei, æternæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia majestátis adoráre unitátem: quæsumus, ut ejúsdem fidei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis.

Oratio.

Adésto supplicatióibus nostris, omnipotens Deus: et **A**quod humilitátis nostræ geréndum est ministério, tuæ virtútis impleátur efféctu.

Oratio.

Da, quæsumus Dómine, Elécto nostro, ut sanctis edóctus mystériis, et renovétur fonte Baptísmatis, et inter Ecclesiæ tuæ membra numerétur. Per Christum Dóminum nostrum. R). Amen.

Si plures fuerint baptizandi, hæc tertia Oratio dicatur in numero plurali.

Deinde Sacerdos procedit ad fores Ecclesiæ, et stat in limine, catechizandus vero extra limen. Et si sunt plures, mares et fœminæ, illi ad dexteram Sacerdotis, hæc vero ad sinistram statuuntur.

Sacerdos interrogat: **Quo nómine vocáris?**

Catechumenus respondet: **N.**

Sacerdos. **N. quid petis ab Ecclesiá Dei.**

R). **Fidem.**

Sacerdos. **Fides, quid tibi præstat?**

R). **Vitam ætérrnam.**

Sacerdos. **Si vis habére vitam ætérrnam, serva mandáta. Dóliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et próximum tuum sicut te ipsum. In his duóbus mandátis tota Lex pendet, et Prophétæ. Fides autem est, ut unum Deum in Trini-**

te , et Trinitatem in unitate veneris , neque confundendo personas , neque substantiam separando. Alia est enim persona Patris , alia Filii , alia Spiritus Sancti ; sed eorum trium una est substantia , et non nisi una Divinitas.

Et rursus interrogat : N. Abrenuntias Sathanæ?

R. Abrenuntio.

Interrogat : Et omnibus operibus ejus?

R. Abrenuntio.

Interrogat : Et omnibus pompis ejus?

R. Abrenuntio.

Deinde Sacerdos interrogat de Symbolo Fidei , dicens :
Credis in Deum Patrem omnipotentem , creatorem cœli et terræ ?

R. Credo.

Interrogat : Credis in Jesum Christum Filium ejus unicum , Dominum nostrum , natum , et passum ?

R. Credo.

Interrogat : Credis et in Spiritum Sanctum , sanctam Ecclesiam Catholicam , Sanctorum communionem , remissionem peccatorum , carnis resurrectionem , et vitam æternam ? R. Credo.

Tunc Sacerdos exsufflet ter in faciem ejus semel dicens :
Exi ab eo , spiritus immunde , et da locum Spiritui Sancto Paracelito.

Hic in modum Crucis halet in faciem ipsius , et dicat :
N. Accipe Spiritum bonum per istam insufflationem , et Dei benedictionem ✠. Pax tibi.

Deinde facit Crucem cum pollice in ejus fronte , et in pectore , dicens : N. Accipe signum Crucis tam in fronte ✠ , quam in corde ✠ : sume fidem cœlestium præceptorum : talis esto moribus , ut templum Dei jam esse possis : ingressusque Ecclesiam Dei evasisse te laqueos mortis lætus agnosce :

Et si Catechumenus venit de Gentilitatis errore sive de Ethnicis , et Idololatriis , dicat :

Horrésce idóla , respue simulácula.

Si ex Hebræis, dicat:

Horréce Judáicam perfidiam, réspue Hebraicam superstitiónem.

Si ex Maumethanis, dicat:

Horréce Mahuméticam perfidiam, réspue pravam sectam infidelitátis.

Si ex Hæreticis, et in ejus baptismo debita forma servata non sit, dicat:

Horréce hæreticam pravitátem, réspue nefárias sectas impiórum N.

Exprimens proprio nomine sectam, de qua venit. Inde prosequatur:

Cole Deum omnipoténtem, et Jesum Christum Filium ejus únicum, Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. Rj. Amen.

Si plures sunt Electi, omnia supradicta dicuntur singillatim super singulos.

O rémus.

Oratio.

Te déprecor, Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, ut huic fámulo tuo N. qui in hujus sæculi nocte vagátur incértus ac dúbius, viam veritátis et agnitiónis tuæ júbeas demonstrári: quátenus, reserátis óculis cordis sui, te unum Deum Patrem in Filio, et Filium in Patre cum Spíritu Sancto recognóscat, atque hujus confessiónis fructum, et hic, et in futúro sæculo percípere mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. Rj. Amen.

Si plures sint Electi, præcedens Oratio dicatur in numero plurali. Sequentes autem Signationes fiant cum suis verbis singillatim super singulos.

Deinde signet Electum signo Crucis cum pollice in fronte dicens: **Signo tibi frontem, ✠ ut suscípias Crucem Dómini.**

In auribus. Signo tibi áures, ✠ ut áudias divína præcépta.

In oculis. Signo tibi óculos, ✠ ut vídeas claritátem Dei.

In naribus. Signo tibi nares, ✠ ut odórem suavitátis Christi séntias.

In ore. Signo tibi os, ✠ ut loquáris verba vitæ.

In pectore. Signo tibi pectus, ✠ ut credas in Deum.

In scapulis. Signo tibi scápu-las, ✠ ut suscípias jugum servitútis ejus.

In toto corpore, illud non tangens, manu producit signum Crucis, et dicit: Signo te totum in nómine Patris ✠, et Filii ✠, et Spíritus ✠ Sancti, ut hábeas vitam atérnam, et vivas in sæcula sæculórum. Rj. Amen.

O rémus.

Oratio

Preces nostras, quæsumus Dómine, cleménter exáudi, et hunc Eléctum tuum N. Crucis Domínicæ, cujus impres-sione eum signámus, virtúte custódi: ut magnitúdinis gló-riæ tuæ rudiménta servans, per custódiam mandatórum tuórum ad regeneratiónis glóriam pervenire mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. Rj. Amen.

O rémus.

Oratio.

Deus, qui humáni géneris ita es cónditor, ut sis étiam reformátor, propitiáre pópulis adoptívus, et novo te-staménto sóbolem novæ prolis adscribe: ut filii promissiónis, quod non potuerunt ásequi per natúram, gáudeant se recepisse per grátiam. Per Christum Dóminum nostrum.

Rj. Amen.

Tunc imponit manum super caput Electi, et dicit:

O rémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignéris super hunc fámulum tuum N., quem ad rudiménta fidei vocáre dignátus es: omnem cæcitatem cordis ab eo expélle: disrúmpe omnes láqueos Sátanæ, quibus fúerat colligátus; áperi ei, Dómine, jánuam pietátis tuæ, ut signo sapiéntiæ tuæ imbútus, ómnium cupiditátum fætoribus cáreat, et ad suávem odórem præceptórum tuórum lætus tibi in Ecclésia tua desérviat, et proficiat de die in diem, ut idóneus efficiátur accédere ad grátiam Baptismi tui, percépta medicina. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

Rj. Amen.

Si plures sint, hæc, et præcedens Oratio, **Preces nostras, etc.** dicantur in numero plurali.

Deinde Sacerdos benedicit sal.

Benedictio salis dandi Catechumeno.

Exorcizo te creatúra salis, in nómine Dei Patris ✠ omnipoténtis, et in charitáte Dómini nostri Jesu ✠ Christi, et in virtúte Spíritus ✠ Sancti. Exorcizo te per Deum vivum ✠, per Deum verum ✠, per Deum sanctum ✠, per Deum ✠, qui te ad tutelam humáni géneris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitátem per servos suos consecrári præcepit, ut in nómine sanctæ Trinitátis efficiáris salutáre Sacraméntum ad effugándum inimicum. Profúnde rogámus te, Dómine, Deus noster, ut hanc creatúram salis sanctificándo sanctifices ✠, et benedicéndo benedícas ✠, ut fiat ómnibus accipiéntibus perfécta medicína, pérmanens in viscéribus eórum, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

R. Amen.

Quod si Catechumenus fuerit Gentilis, sive ex Idololatriis venerit ad Fidem; benedicto sale, antequam ejus medicinam gustet, Sacerdos addat sequentem orationem, quæ tamen pro venientibus ex Hebræis vel aliis, ut supra, non dicitur.

O rémus.

Oratio.

Domine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, qui es, qui eras, et qui pérmanes usque in finem, cujus origo nescitur, nec finis comprehénderi potest: te supplices invocámus super hunc fámulum tuum N. quem liberásti de erróre gentílium, et conversatióne turpíssima; dignáre exaudíre eum, qui tibi cervíces suas humíliat ad lavácri fontem, ut renátus ex aqua, et Spíritu Sancto, expoliátus vétérem hómínem índuat novum, qui secúndum te creatus est; accípiat vestem incorrúptam, et immaculátam, tibi-que Deo nostro servíre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Tunc pollice et indice accipit de ipso sale, et immittit in os Catechumeni, dicens: N. **Accipe sal sapiéntiæ: propositiatio tibi sit in vitam ætérnam.** R. Amen.

Sacerdos. **Pax tibi.**

R. **Et cum spíritu tuo.**

O rémus.

Oratio.

Deus patrum nostrórum, Deus univérsæ cónditor veritátis, te súplices exorámus, ut hunc fámulum tuum respícere dignéris propítius: et hoc primum pábulum alis gustántem, non diútius esuríre permíttas, quo minus íbo expleátur cœlésti, quátenus sit semper spíritu fervens, se gáudens, tuo semper nómini sérviens. Perduc eum, Dómine quæsumus, ad novæ regeneratiónis lavácrum, ut cum fidélibus tuis promissiónum tuárum ætérna præmia consequi mereátur. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen

Si plures sint, dicatur singulis: N. **Accipe sal, etc.** et præcedentes Orationes in numero plurali.

Si inter Catechumenos adsint fœminæ, recedant ipsæ in partem, quousque tertio dicatur masculis **Ora Elécte etc.** et hi signati fuerint in fronte.

Si plures sint Catechumeni hic et in sequentibus, Sacerdos dicit in numero plurali: **Orate Electi, flectite genua etc.**

Deinde Sacerdos dicat super masculum tantum:

Ora, Elécte, flecte génua, et dic Pater noster.

Et Electus genuflexus orat, et dicit: **Pater noster.**

Et cum oraverit, et dixerit **Pater noster**, usque ad **Sed libera nos a malo**, inclusive, Sacerdos subjungit: **Leva, comple oratiónem tuam, et dic Amen.**

Et ille respondet: **Amen.**

Et Sacerdos dicit Patrino: **Signa eum.**

Deinde Electo: **Accéde.**

Et Patrinus pollice signat eum in fronte, dicens: **In nómine Patris, et Fílii et Spíritus Sancti.**

Tum quoque Sacerdos facit Crucem in fronte ejus, ita dicendo: **In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.**

Et imponit manum super eum, et dicit:

Orémus.

Oratio.

Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob, Deus, qui Móysi famulo tuo in monte Sínai apparuisti, et filios Israel de terra Ægypti eduxisti, deputans eis Angelum pietatis tuæ, qui custodiret eos die ac nocte: te quaesumus, Dómine, ut mittere digneris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui similiter custodiat et hunc famulum tuum N., et perducat eum ad grátiam Baptismi tui. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Exorcismus.

Ergo, maledicte diabole, recognosce sententiam tuam, et da honorem Deo vivo et vero, da honorem Jesu Christo Filio ejus, et Spiritui Sancto, et recede ab hoc famulo Dei N., quia istum sibi Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, Fontemque Baptismatis vocare dignatus est: et hoc signum sanctæ Crucis ✠, quod nos fronti ejus damus, tu, maledicte diabole, numquam audeas violare. Per eundem Christum Dóminum nostrum, qui venturus est judicare vivos et mortuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Sacerdos dicit secundo Electo:

Ora, Elécte, flecte gēnua, et dic Pater noster.

Et Electus genuflexus orat, et dicit: Pater noster, usque ad Sed libera nos a malo inclusive.

Sacerdos subjungit: **Leva, comple orationem tuam, et dic Amen.**

Electus surgens respondet: **Amen.**

Sacerdos dicit Patrino: **Signa eum.**

Deinde Electo: **Accede.**

Et Patrinus pollice signat Electum in fronte, dicens: **In nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti.**

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus dicens: **In nómine Patris et Filii, et Spíritus Sancti.**

Deinde imponit manum super eum, ac dicit.

Orémus.

Deus, immortale præsidium omnium postulantium, liberatio supplicum, pax rogantium, vita credentium, resurrectio mortuorum: te invoco super hunc famulum tuum N., qui Baptismi tui donum petens, æternam cœlestis gratiam spirituâli regeneratione desiderat: accipe eum, ómine, et quia dignatus es dicere: Pétite, et accipietis; accipite, et inveniétis, pulsate, et aperiétur vobis, petenti cœlestium porrige, et jánuam pande pulsanti: ut æternam cœlestis lavacri benedictionem consecutus, promissa tui muneris regna percipiat. Qui cum Patre, et Spirítu Sancto vivis, et regnas Deus in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Exorcismus.

Audi, maledicte Sátana, adjuratus per nomen æterni Dei, et Salvatoris nostri Jesu Christi Filii ejus, cum tua vitio invidia, tremens, gemensque discède: nihil tibi sit commune cum servo Dei N., jam cœlestia cogitante, renuntiaturó tibi, et sæculo tuo, et beate immortalitati virturo. Da igitur honorem adveniénti Spirítui Sancto, qui ex summa cœli arce descendens, proturbatis fraudibus tuis, vivino Fonte purgatum pectus, sanctificatum Deo templum et habitaculum perficiat, ut ab omnibus penitus noxiis præcritórum criminum liberatus servus Dei, grátias perennes Deo referat semper, et benedicat nomen sanctum ejus in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Sacerdos tertio dicit Electo:

Ora, Elécte, flecte genua, et dic Pater noster.

Et Electus genuflexus orat. et dicit: Pater noster, usque ad Sed libera nos a malo inclusive.

Sacerdos subjungit: **Leva, comple orationem tuam, et dic Amen.**

Electus surgens respondet: **Amen.**

Sacerdos dicit Patrino: **Signa eum.**

Deinde dicit Electo: **Accède.**

Et Patrinus cum pollice signat Electum in fronte, dicens: **In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.**

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus dicens: **In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.**

Deinde imponit manum super eum dicens:

Exorcismus.

Exorcízo, te, immúnde spíritus, in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti, ut éxeas, et recédas ab hoc fámulo Dei N.: ipse enim tibi ímperat, maledícite damnáte, qui pédibus super mare ambulávit, et Petro mergénti déxteram porréxit.

Exorcismus.

Ergo, maledícite diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vívo, et vero, da honórem Jesu Christo Filio ejus, et Spíritui Sancto: recéde ab hoc fámulo Dei N. quia istum sibi Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam gratiam, Fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est, et hoc signum sanctæ Crucis ✠, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícite diábole, numquam áudeas violáre. Per eundem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem. Rj. Amen.

Si, ut supra, adsint fœminæ, retrahunt se masculi in partem, et accedunt fœminæ ante Sacerdotem, et stant.

Si plures fuerint fœminæ Catechumenæ, hic et in sequentibus, Sacerdos dicat in numero plurali: **Oráte eléctæ fléctite génua etc.**

Sacerdos dicit Catechumenæ:

Ora, Elécta, flecte génua, et dic Pater noster.

Et Electa genu flexo orat, et dicit: **Pater noster etc.** et cum dixerit usque ad **Sed libera nos a malo** inclusive.

Sacerdos dicit: **Leva, comple oratiónem tuam, et dic, Amen.**

Electa surgens respondet: **Amen.**

Sacerdos dicit Patrino: **Signa eam.**

Deinde dicit Electæ: **Accéde.**

Et Patrinus pollice signat Electam in fronte, dicens:
in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus
 et dicit: **In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.**

Deinde imponit manum super eam, et dicit:

Orémus.

Oratio.

Deus cœli, Deus terræ, Deus Angelórum, Deus Archangelórum, Deus Patriarchárum, Deus Prophetárum, Deus Apostolórum, Deus Mártyrum, Deus Confessorum, Deus Vírginum, Deus ómnium bene vivéntium, Deus, cui omnis lingua confitétur, et omne genuflectitur cœlestium, terréstrium, et infernórum, te ínvo-co, Dómine, super hanc fámulam tuam N., ut eam custodire, et perducere dignéris ad grátiam Baptísmi tui. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Deinde dicitur:

Exorcismus.

Ergo, maledícte diabole, recognósce sententiam tuam, et da honórem Deo vivo, et vero; da honórem Jesu Christo, Filio ejus, et Spíritui Sancto: recéde ab hac fámula Dei N., quia istam sibi Deus et Dominus noster Jesus Christus ad suam sanctam gratiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est: et hoc signum sanctæ Crucis ✠, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diabole, nunquam áudeas violáre. Per eundem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos, et mortuos, et scealum per ignem. R. Amen.

Sacerdos dicit secundo Electæ:

Ora, Elécta, flecte génuá, et dic: Pater noster.

Et Electa, genu flexo, orat et dicit: Pater noster. Et cum dixerit usque ad **Sed libera nos a malo inclusive.**

Sacerdos dicit: **Leva, comple oratióem tuam, et dic: Amen.**

Electa surgens, respondet: **Amen.**

Sacerdos dicit Patrino: **Signa eam.**

Deinde dicit Electæ: **Accéde.**

Et Patrinus cum pollice signat Electam in fronte dicens:
In nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos facit pariter signum Crucis in fronte ejus
dicens: **In nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti.**

Deinde Sacerdos imponit manum super caput Electæ, et
dicit :

Orémus.

Oratio.

Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob, Deus, qui
Moysei fámullo tuo in monte Sínai apparuísti, et filios
Israel de terra Ægypti eduxísti, deputans eis Angelum pie-
tátis tuæ, qui custodíret eos die, ac nocte: te, quæsu-
mus, Domine, ut mittere dignéris sanctum Angelum tuum
de cælis, qui similiter custódiat et hanc fámulam tuam N.,
et perdúcat eam ad gratiam Baptísami tui. Per Christum
Dóminum nostrum. *R*. Amen.

Sacerdos tertio dicit Electæ:

Ora, Elécta, flecte génu, et dic: Pater noster.

Electa genu flexo orat, et dicit: **Pater noster.** Et cum
dixerit usque ad **Sed libera nos a malo,** inclusive,

Sacerdos dicit: **Leva, comple oratiónem tuam, et dic:
Amen.**

Electa surgens respondet: **Amen.**

Sacerdos dicit Patrino: **Signa eam.**

Deinde dicit Electæ: **Accéde.**

Et Patrinus signat cum pollice Electam in fronte, dicens:
In nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus
dicens: **In nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti.**

Deinde imponit manum super caput Electæ, et dicit:

Exorcismus.

Exorcízo te, immúnde spíritus, per Patrem ✠, et Fi-
lium ✠, et Spíritum ✠ Sanctum, ut ex eas, et recé-
das ab hac fámula Dei N. Ipse enim tibi imperat, male-
dicte damnáte, qui cæco nato óculos apéruit, et quadri-
duánium Lázarus de monuménto suscitávit.

Exorcismus.

Ergo, maledicte diabole, recognosce sententiam tuam, et da honorem Deo vivo, et vero; da honorem Jesu Christo, Filio ejus, et Spiritui Sancto; recede ab hac formula Dei N. quia istam sibi Deus et Dominus noster Jesus Christus ad suam sanctam gratiam, fontemque Baptismatis vocare dignatus est: et hoc signum sanctæ Crucis ✠, quod nos fronti ejus damus, tu, maledicte diabole, nunquam audeas violare. Per eundem Christum Dominum nostrum, qui venturus est judicare vivos, et mortuos, et seculum per ignem.

R. Amen.

Postmodum accedunt iterum masculi, qui se retraxerant, et ipsi ad dexteram, feminae vero ad sinistram Sacerdotis, ut in principio, disponuntur.

Sacerdos imponit manum super Electum, vel si sint plures super singulos tam masculos, quam feminas, et dicit:

Oremus.

Atérnam ac justissimam pietatem tuam deprecor, Domine sancte, Pater omnipotens, æternè Deus, auctor luminis et veritatis, super hunc famulum tuum N., ut digneris eum illuminare lumine intelligentiæ tuæ: munda eum, et sanctifica: da ei scientiam veram, ut dignus efficiatur accedere ad gratiam Baptismi tui, teneat firmam spem, consilium rectum, doctrinam sanctam, ut aptus sit ad percipiendam gratiam tuam. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Si plures fuerint Electi, sive mares, sive feminae, præcedens Oratio dicatur in numero plurali, et in genere proprio, ut superius dictum est.

His peractis, Sacerdos sinistra manu apprehendens dexteram Electi prope brachium, vel ei porrigens extremam partem stolæ, introducit eum in Ecclesiam dicens: N. Ingrederere in sanctam Ecclesiam Dei, ut accipias benedictionem cœlestem a Domino Jesu Christo, et habeas partem cum illo, et Sanctis ejus.

R. Amen.

Si plures fuerint, dicat in numero plurali: **Ingrédimini in sanctam Ecclesiám Dei, etc.** et introducat eos, ut supra.

Et ingressus Electus, procumbit, seu prosternit se in pavimento, et adorat.

Deinde surgit, et Sacerdos imponit manum super caput ejus, et Electus cum eo recitat Symbolum Apostolorum, et Orationem Dominicam.

Ita etiam si plures fuerint, omnes surgunt, et simul recitant:

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, creatórem cœli, et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, et sepúltus: descéndit ad ínferos, tértia die resurréxit a mórtuis: ascéndit ad cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum: sanctam Ecclesiám Cathólicam, Sanctórum communiómem, remissionem peccatórum, carnis resurrecciónem, vitam etérnam. Amen.

Pater noster, qui es in cœlis, sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua sicut in cœlo, et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie, et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris: et ne nos indúcas in tentatiómem: sed libera nos a malo. Amen.

Tunc rursus Sacerdos imponat manum super caput Electi, et dicat:

Exorcismus.

Nec te latet, Sátana, imminére tibi pœnas, imminére tibi torménta, imminére tibi diem judícii, diem supplicii sempitérni; diem, qui ventúrus est velut clíbanus ardens, in quo tibi, atque univérsis ángelis tuis præparátus sempitérnus erit intéritus. Profúnde, damnáte, atque damnánde, da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo Filio ejus, da honórem Spíritui Sancto Pa-

ráclito , in cujus nómine , atque virtúte præcipio tibi , quicúmque es spíritus immúnde , ut éxeas , et recédas ab hoc fámulo Dei N. , quem hódie idem Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam et benedictiónem , Fontémque Baptísmatis dono vocáre dignátus est : ut fiat ejus templum per aquam regeneratiónis in remissionem ómnium peccatórum. In nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi , qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos , et sæculum per ignem. R̄. Amen.

Similiter si plures fuerint , imponit manum super capita singulorum , et dicit eundem Exorcismum in numero multitudinis , et genere suo.

Postea Sacerdos pollice accipit de saliva oris sui , et tangit aures , et nares Electi ; tangendo vero aurem dexteram et sinistram , dicat : Ephpheta , quod est , adaperíre ; deinde tangendo nares , dicat : In odórem suavitátis ; et subdit : Tu autem effugáre , diábole , appropinquábit enim judicium Dei.

Deinde interrogat Electum : **Quis vocáris ?**

Et ipse respondet : N.

Interroget : N. **Abrenúntias Sátanæ ?**

R̄. **Abrenúntio.**

Interroget : **Et ómnibus opéribus ejus ?**

R̄. **Abrenúntio.**

Interroget : **Et ómnibus pompis ejus ?**

R̄. **Abrenúntio.**

Tunc Sacerdos intingit pollicem dexteræ manus in Oleo sancto Catechumenorum , et inungit Electum primum in pectore , deinde inter scapulas , in modum Crucis , dicens : **Ego te línio Oleo salutis ✠ in Christo Jesu Dómino nostro in vitam ætérnam.** R̄. Amen.

ψ. **Pax tibi.**

R̄. **Et cum spíritu tuo.**

Mox bombacio , vel re simili tergit pollicem , et loca inuncta , et subjungit , dicens :

Exi , immúnde spíritus , et da honórem Deo vivo et

vero. Fuge, immúnde spíritus, et da locum Jesu Christo Fílio ejus. Recéde, immúnde spíritus, et da locum Spíritui Sancto Paráclito.

Hic Sacerdos deponat stolam, et pluviale violaceum, et sumat aliud albi coloris.

Quando plures sunt Electi, idem fit circa singulos eorum. Et ducitur Electus ad Baptisterium: ubi si ob aliquam causam non habeatur, sive præparata non fuerit aqua Baptismalis, fiat benedictio Fontis, ut infra ponitur. Et cum fuerit prope Fontem, Sacerdos interrogat: **Quis vocáris?**

Respondet: N.

Interrogat: N. **credis in Deum Patrem omnipoténtem, creatórem cæli et terræ?**

R). **Credo.**

Interrogat: **Credis in Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum?**

R). **Credo.**

Interrogat: **Credis et in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclesiám Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissionem peccatórum, carnis resurrectionem, et vitam ætérnam?**

R). **Credo.**

Iterum interrogat, dicens: N. **quid petis?**

Respondet: **Baptísmum.**

Interrogat: **Vis baptizári?**

Respondet: **Volo**

Tunc Patrino, vel Matrino, vel utroque, si ambo admittantur, admota manu, tenente, seu tangente Electum, vel Electam, aperto capite, et laxatis a collo vestibus, inclinatum, Sacerdos vasculo vel urceolo hauriat aquam Baptismalem de Fonte, et cum ea sub trina supra caput in modum Crucis infusione baptizet Electum, seu Electam, in nomine Ss. Trinitatis, sic dicens: N. **Ego te baptizo in nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti, fundat primo: et Fílii, fundat secundo: et Spíritus Sancti, fundat tertio.**

Si aqua, quæ ex capite baptizati defluit, non dilabatur in sacrarium Baptisterii, recipiatur in subjecta aliqua pelvi, et in illud postmodum projiciatur.

Cum plures sunt Electi, singillatim singuli interrogantur, et baptizantur, ut supra.

Si sunt mares, et foeminae, primum mares, deinde foeminae.

Verum si probabiliter dubitetur, an Electus fuerit alias baptizatus, dicat Sacerdos: Si non es baptizatus, ego te baptizo in nomine Patris ✠, et Filii ✠, et Spiritus ✠ Sancti.

Deinde Sacerdos intingat pollicem dexterum in sacrum Chrisma, et perungat verticem Electi in modum Crucis, dicens:

Deus omnipotens, Pater Domini nostri Jesu Christi, qui te regeneravit ex aqua et Spiritu Sancto, quique dedit tibi remissionem omnium peccatorum, ipse te liniat Chrismate salutis ✠ in eodem Christo Jesu Domino nostro in vitam æternam. R. Amen.

Ÿ. Pax tecum.

R. Et cum spiritu tuo.

Tunc bombacio, vel re simili pollicem tergit, et imponit capiti Electi Chrismale, seu candidum linteolum, et dat illi vestem candidam, dicens: Accipe vestem candidam, et immaculatam, quam perferas ante tribunal Domini nostri Jesu Christi, ut habeas vitam æternam.

R. Amen.

Et Electus deponit priores vestes, et induitur novis albi coloris, vel saltem exteriore candida, quam a Sacerdote accepit.

Postea dat ei Sacerdos cereum, seu candelam accensam in manu dextera, dicens: Accipe lampadem ardentem, et irreprehensibilis custodi Baptismum tuum: serva Dei mandata, ut cum Dominus venerit ad nuptias, possis occurrere ei in aula cœlesti in vitam æternam.

R. Amen.

Ipsè vero Neophytus eundem cereum accensum manibus teneat usque in finem , præterquam dum confirmatur.

In Ecclesiis autem ubi Baptismus fit per immersionem, sive totius corporis , sive capitis tantum , Sacerdos accipiat Electum per brachia prope humeros , et superiore parte corporis nudatum , reliqua honeste contextum , ter illum , vel caput ejus mergendo , et toties elevando , baptizet sub trina immersione , Ss. Trinitatem semel tantum sic invocando : **Ego te baptizo in nómine Patris** , ✠ mergat semel : **et Filii** , ✠ mergat iterum : **et Spiritus Sancti** , ✠ mergat tertio : Patrino , vel Matrino , vel utroque eum tenente , vel tangente.

Et cum Electus surrexerit de Fonte , Patrino vel Matrino cum linteo in manibus suscipit eum de manu Sacerdotis : et Sacerdos intincto pollice dextero in sacro Chrismate , illum in vertice in modum Crucis perungit , dicens : **Deus omnipotens , Pater Dómini nostri Jesu Christi , etc.** fol. 39.

Deinde Sacerdos imponit capiti ejus linteolum , seu Chrimale , et dat ei vestem candidam , dicens : **Accipe vestem candidam , etc.** fol. 39.

Et statim prædicto linteo abstergitur , et in loco semoto vestitur novis et albis vestibus , et exteriore candida , quam accepit.

Postea dat ei Sacerdos candelam accensam in manu dextera , dicens : **Accipe lámpadem , etc.** fol. 39. Eodem modo , si plures fuerint , fit pro singulis. Postea dicat : **N. Vade in pace , et Dóminus sit tecum. R}. Amen.**

Si adsit Episcopus , qui id legitime præstare possit , ab eo Neophyti Sacramento Confirmationis initiantur. Deinde si hora congruens fuerit , celebratur Missa , cui Neophyti intersunt , et Sanctissimam Eucharistiam devote suscipiunt.

Si vero ob baptizandorum multitudinem , ut in India et novo Orbe quandoque contingit , in singulorum Baptismo præscripti ritus adhiberi non possunt , tunc vel pluribus simul adhibeantur , vel si urget necessitas , omittantur.

O R D O
SUPPLENDI OMISSA

SUPER

INFANTEM BAPTIZATUM

Cum urgente mortis periculo , vel alia cogente necessitate parvulus , sacris precibus , ac cæremoniis prætermisissis , fuerit baptizatus , ubi convaluerit , vel cessaverit periculum , et ad Ecclesiam delatus fuerit , omnia omnia suppleantur.

Sacerdos itaque , lotis manibus , superpelliceo , et stola violacea indutus , accedat : Clericum unum , seu plures , si potest , secum adhibeat , superpelliceo pariter indutos , qui sibi ministrent.

Ita paratus accedat ad limen Ecclesiae , extra quam expectant , qui Infantem , vel Infantes detulerunt , illum proprio nomine eidem imposito appellando , et dicens :

N. Quid petis ab Ecclésia Dei ?

Patrinus Catechesis respondet : **Fidem.**

Sacerdos : **Fides quid tibi præstat ?**

Patrinus respondet : **Vitam ætérnam.**

Sacerdos : **Si igitur vis ad vitam ingredi , serva mandata : Dñiges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo , et ex tota ánima tua , et ex tota mente tua , et próximum tuum sicut te ipsum.**

Deinde ter exsufflet leniter in faciem infantis , et dicat semel :

Exi ab eo , immúnde spíritus , et da locum Spíritui sancto Paráclito.

Postea pollice faciat signum Crucis in fronte , et in pectore infantis dicens :

Accipe signum Crucis tam in fronte ✠ , quam in corde ✠ : sume fidem cœlestium præceptorum , et talis esto moribus , ut templum Dei jam esse possis.

O rēmus.

Oratio.

Preces nostras , quæsumus Dōmine , clemēter exāndi , et hunc elēctum N. Crucis Dominicæ impressiōne signātum perpētua virtūte custōdi : ut magnitudinis gloriæ tuæ rudimēta servans , per custōdiam mandatōrum tuōrum ad regeneratiōnis gloriā pervenire mereatur. Per Christum Dōminum nostrum.

R̄. Amen.

Deinde imponat manum super caput infantis , et dicat :

O rēmus.

Oratio.

Omnipotens sempitērne Deus , Pater Dōmini nostri Jesu Christi , respicere dignāre super hunc fāmulum tuum N. , quem dudum ad rudimēta fidei vocāre dignātus es , omnem cæcitatē cordis ab eo expelle : dirūmpe omnes lāqueos sātanae , quibus fūerat colligātus : āperi ei , Domine , jānuam pietātis tuæ , ut , signo sapiētiæ tuæ imbūtus , omnium cupiditātum fætōribus careat , et ad suāvem odōrem præceptorum tuōrum lætus tibi in Ecclēsia tua deserviāt , et proficiat de die in diem , ut idōneus sit frui gratia Baptīsmi tui , quem suscepit , salis percēpta medicīna. Per Christum Dōminum nostrum.

R̄. Amen.

Deinde Sacerdos benedicat salem , qui , semel benedictus , alias ad eundem usum deservire potest.

Benedictio salis.

Exorcizo te , creatūra salis , in nōmine Dei Patris omnipotentis ✠ , et in charitāte Dōmini nostri Jesu Christi ✠ , et in virtūte Spīritus Sancti ✠ , exorcizo te per Deum vivum ✠ , per Deum verum ✠ , per Deum sanctum ✠ , per Deum ✠ , qui te ad tutelam humāni gēneris procreavit , et pōpulo veniēti ad credulitatem per servos suos consecrāri præcepit ; ut in nōmine sanctæ Trinitātis efficiāris salutāre Sacramētum ad effugāndum inimicum. Pro-

inde rogámus te , Dómine Deus noster , ut hanc creatúram salis sanctificándo sanctifices ✠ , et benedicéndo benedícas ✠ , ut fiat ómnibús accipiéntibus perfécta medicína , pérmanens in viscéribus eórum , in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi , qui ventúrus est judicáre vivos , et mórtuos , et sæculum per ignem.

R̄. Amen.

Deinde immittat modicum salis benedicti in os infantis , dicens :

N. Accipe sal sapiéntiæ ; propitiatio sit tibi in vitam ætérnam.

R̄. Amen.

Sacerdos. Pax tecum.

R̄. Et cum spiritu tuo.

O rémus

Oratio.

Deus Patrum nostrórum , Deus univérsæ cónditor veritátis , te súpplices exóramus , ut hunc fámulum tuum N. respícere dignéris propítius , et hoc pábulum salis gustántem , non diútius esuríre permítas quo minus cibo repleátur cœlésti ; quátenus sit semper spírítu fervens , spe gándens , tuo semper nómini serviens , et quem ad novæ regeneratiónis lavácrum perduxisti , quæsumus , Dómine , ut cum fidélibus tuis promissionum tuárum ætérna præmia cónsequi mereátur. Per Christum Dóminum nostrum.

R̄. Amen.

Exorcízo te immúnde spiritus , in nómine Patris ✠ , et Filii ✠ , et Spírítus Sancti ✠ , ut éxeas , et recédas ab hoc fámulo Dei N. Ipse enim tibi ímpérat , maledícite damnáte , qui pédibus super mare ambulávit , et Petro mergénti dexteram porréxit.

Ergo , maledícite diabole , recognósce senténtiam tuam , et da honórem Deo vivo , et vero , da honórem Jesu Christo Filio ejus , et Spírítui Sancto : et recéde ab hoc fámulo Dei N. quia istum sibi Deus , et Dóminus noster Jesus-Christus ad suam sanctam gratiam , et benedictiónem , fontém-que Baptísmatis vocáre dignátus est.

Hic pollice in fronte signat infantem, dicens : **Et hoc signum sanctæ Crucis ☩, quod nos fronti ejus damus, tu, maledicte diabole, nunquam audeas violare. Per eundem Christum Dóminum nostrum.**

R). Amen.

Mox, imponit manum super caput infantis, et dicit :

Orémus

Oratio.

Atérnam ac justíssimam pietátem tuam déprecor, Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, auctor lúminis, et veritátis, super hunc fámulum tuum N. ut dignéris illum illumináre lúmine intelligentiæ tuæ : munda eum et sanctífica : da ei scientiam veram, ut dignus sit frui gratia Baptísmi tui, quem suscepit : téneat firmam spem, consílium rectum, doctrínam sanctam, ut aptus sit ad retinéndam gratiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum. R). Amen.

Postea Sacerdos imponit extremam partem Stolæ super infantem, et introducit eum in Ecclesiam, dicens :

N. Ingrédere in templum Dei, ut hábeas partem cum Christo in vitam ætérnam.

R). Amen.

Cum fuerint Ecclesiam ingressi, Sacerdos procedens ad Fontem, clara voce dicit :

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli, et terræ. Et in Jesum Christum Filium ejus únicum, Dóminum nostrum. Qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine. Passus sub Pontio Piláto, crucifixus, mórtuus, et sepúltus. Descéndit ad inferos, tertia die resurréxit a mortuis. Ascéndit ad cælos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipoténtis. Inde ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum : sanctam Ecclesiám Catholicam : Sanctorum communiónem : remissionem peccatórum : carnis resurrecciónem : vitam ætérnam.

R). Amen.

Pater noster, qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum : Advéniat regnum tuum : fiat volúntas tua, sicut in cælo,

et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hodie ; et dimítte nobis débíta nostra, sicut et nos dimíttimus debitoribus nostris : Et ne nos indúcas in tentatióem ; sed libera nos a malo.

Rj. Amen.

Ac deinde antequam accedat ad Baptisterium dicat :

Exorcismus.

Exorcízo te, omnis spíritus immúnde, in nómine Dei Patris omnipoténtis ✠, et in nómine Jesu Christi, Filii ejus, Domini, et judicis nostri ✠, et in virtúte Spíritus Sancti ✠, ut discédas ab hoc plásmate Dei N. quod Dóminus noster ad templum sanctum suum vocáre dignátus est, ut fieret templum Dei vivi, et Spíritus Sanctus hábitet in eo. Per eundem Christum, Dominum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem.

Rj. Amen.

Postea Sacerdos digito accipiat de saliva oris sui, et tangat aures, et nares infantis. Tangendo vero aurem dexteram, et sinistram dicat :

Ephpheta, quod est adaperíre Deinde tangat nares, dicens :

In odórem suavitátis. Tu autem effugáre, diabóle, appropinquábit enim júdicium Dei.

Postea interrogat baptizatum nominatim dicens :

N. Abrenúncias satanáe ?

Respondet Patrinus : Abrenúncio.

Sacerdos : Et ómnibus opéribus ejus ?

Abrenúncio.

Sacerdos : Et ómnibus pompis ejus ?

Abrenúncio.

Deinde Sacerdos intingit pollicem in oleo Catechumenorum, et infantem ungit in pectore, et inter scapulas, in modum Crucis, dicens semel :

Ego te línio ✠ oleo salutis in Christo Jesu Dómino nostro, ut hábeas vitam ætérnam. Rj. Amen.

Hic deponit stola Subinde pollicem , et inuncta loca
lam violaceam , et abstergit bombacio , vel re simili , et
sumit aliam albi co- interrogat , expresso nomine , baptiza-
loris. tum , Patrino respondente.

N. **Credis in Deum Patrem omnipotentem , creatorem
caeli , et terrae ?**

R^l. **Credo.**

**Credis in Jesum Christum Filium ejus unicum Dominum
nostrum , natum , et passum ?**

R^l. **Credo.**

**Credis in Spiritum Sanctum , sanctam Ecclesiam Catho-
licam , Sanctorum communionem , remissionem peccato-
rum , carnis resurrectionem , vitam aeternam ?**

R^l. **Credo.**

Sacerdos intingit pollicem in sacro Chrismate , et ungit
infantem (quem Patrinus vel Matrina , vel uterque simul
tenent) in summitate capitis in modum Crucis , dicens :

**Deus omnipotens , Pater Domini nostri Jesu Christi ,
qui te regeneravit ex aqua , et Spiritu Sancto , quique dedit
tibi remissionem omnium peccatorum : (hic ungit) ipse te
liniat Chrismate salutis ✠ in eodem Christo Jesu Domino
nostro , in vitam aeternam.**

R^l. **Amen.**

Tum bombacio , vel re simili , abstergit pollicem , et
locum inunctum , et imponit capiti infantis linteolum can-
didum , loco vestis albæ , dicens :

**Accipe vestem candidam , quam immaculatam perferas
ante tribunal Domini nostri Jesu Christi , ut habeas vitam
aeternam.**

R^l. **Amen.**

Postea dat ei , vel Patrino , candelam accensam , dicens :

**Accipe lampadem ardentem , et irreprehensibilis cu-
stodi Baptismum tuum : serva Dei mandata , ut cum Do-
minus venerit ad nuptias , possis occurrere ei , una cum
omnibus Sanctis in aula caelesti ; habeasque vitam aeternam ,
et vivas in saecula saeculorum. R^l. Amen.**

Postremo dicit :

N. Vade in pace, et Dominus sit tecum.

R. Amen.

Si vero fuerint plures infantes, masculi seu fœminæ, in Catechismo, masculi statuatur ad dexteram, fœminæ vero ad sinistram; et omnia pariter dicantur, ut supra, in proprio genere, et in numero plurali. Verum prima nominis interrogatio, exsufflatio, crucis impressio seu signatio, tactus aurium et narium cum saliva, abrenuntiationis interrogatio, unctio Olei Catechumenorum, interrogatio de Fide seu Symbolo; inunctio Chrismatis, candidæ vestis impositio, atque candelæ accensæ traditio singulariter singulis, et primum masculis deinde fœminis fieri debent.

O R D O
 SUPPLENDI OMISSA
 SUPER
BAPTIZATUM ADULTUM

In primis Sacerdos indutus superpelliceo et stola, vel etiam pluviali violacei coloris cum suis Clericis accedit ad gradus Altaris; et genibus flexis, piis mente ad Deum preces effundit ut sacram actionem digne valeat explere; et ad implorandum divinum auxilium surgens se signat, et si temporis ratio ferat dicit *ŷ. Deus in adiutorium etc.* cum Ant. Psal. *ŷŷ.* et orationibus, ut supra in Baptismo adultorum notatur fol. 21.

Deinde Sacerdos procedit ad fores Ecclesiæ, et stat in limine, catechizandus vero extra limen. Et si sunt plures, mares, et fœminæ, illi ad dexteram Sacerdotis, hæ vero ad sinistram statuuntur; et Sacerdos interrogat.

Quo nómine vocáris?

Electus respondet: N.

Sacerdos: N. quid petis ab Ecclésiá Dei?

R̃. Fidem.

Sacerdos. Fides, quid tibi præstat?

R̃. Vitam ætérnam.

Sacerdos. Si vis habére vitam ætérnam, serva mandáta.

Diliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota anima tua, et ex tota mente tua, et próximum tuum sicut teipsum: in his duóbus mandátis tota Lex pendet, et Prophétæ. Fides autem est, ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in Unitáte veneréris, neque confundéndo persónas neque substántiam separándo. Alia est enim persóna Patris,

alia Filii, alia Spíritus Sancti, sed horum trium una est substántia, et nonnisi una Divinitas.

Et rursus interrogat. **N. Abrenúncias satanæ?**

Resp. Electus. **Abrenúncio.**

Interrogat. **Et omnibus opéribus ejus?**

Resp. **Abrenúncio.**

Interr. **Et omnibus pompis ejus?**

Resp. **Abrenúncio.**

Deinde Sacerdos interrogat de Symbolo Fidei, dicens :
Credis in Deum, Patrem omnipoténtem creatórem cæli, et terræ?

Resp. **Credo.**

Interrog. **Credis in Jesum Christum Filium ejus únícum, Dóminum nostrum, natum, et passum?**

Resp. **Credo.**

Interrog. **Credis in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiám Cathólicam, Sanctórum communionem, remissionem peccatórum, carnis resurrectionem, et vitam ætérnam?**

Respondet. **Credo.**

Tunc Sacerdos exsufflat ter in faciem ejus, semel dicens :
Eri ab eo, spíritus immúnde, et da locum Spíritui Sancto Paráclito.

Hic in modum Crucis halet in faciem ipsius, et dicat :

N. Accipe Spíritum bonum per istam insufflationem, et Dei benedictionem ☩ Pax tibi.

☩. **Et cum spiritu tuo.**

Deinde facit Crucem cum pollice in fronte, et in pectore, dicens : **N. Accipe signum Crucis tam in fronte ☩, quam in corde ☩ : sume fidem cœlestium præceptorum. Talis esto móribus, ut templum Dei jam esse possis; ingressusque Ecclésiám Dei, evasisse te láqueos mortis, lætus agnosce :**

Et si Electus venit de Gentilitatis errore, sive de Ethnicis, et Idololatriis, dicat :

Horrésce idóla, réspue simulácula.

Si ex Hábreis, dicat :

Horréce Juddícam perfidiam , réspue Hebraicam superstitiónem.

Si ex Mahumetanis dicat :

Horréce Mauméthícam perfidiam , réspue pravam sectam infidelitátis.

Si ex Hæreticis, et in ejus baptismo debita forma servata non sit, dicat :

Horréce hæretícam pravitátem , réspue nefárias sectas impiórum. N. exprimens proprio nomine sectam de qua venit. Inde prosequatur :

Cole Deum omnipoténtem , et Jesum Christum Filium ejus únicum , Dóminum nostrum , qui ventúrus est judicáre vivos , et mortuos , et sæculum per ignem.

R. Amen.

Si plures sunt Electi , omnia supradicta dicuntur singillatim super singulos :

Orémus.

Oratio.

Te déprecor , Dómine sancte , Pater omnipotens , ætérne Deus , ut huic fámulo tuo N. qui in hujus sæculi nocte vagátur incértus , ac dubius , viam veritátis et agnitiónis tue júbeas demonstrári : quátenus , reserátis oculis cordis sui , te unum Deum Patrem in Filio , et Filium in Patre cum Spíritu Sancto recognóscat , atque hujus confessiónis fructum , et hic , et in futúro sæculo percípere mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Si plures sunt Electi præcedens Oratio dicatur in numero plurali. Sequentes autem signationes fiant cum suis verbis singillatim super singulos.

Deinde signet Electum signo Crucis cum pollice in fronte, dicens :

Signo tibi frontem ✠ , ut suscípias Crucem Dómini.

In auribus. **Signo tibi aures ✠ , ut audias divína præcépta.**

In oculis. **Signo tibi óculos ✠ , ut vídeas claritátem Dei.**

In naribus. **Signo tibi nares ✠ , ut odórem suavitátis Christi sentias.**

In ore. Signo tibi os ✠, ut loquaris verba vitæ.

In pectore. Signo tibi pectus ✠, ut credas in Deum.

In scapulis. Signo tibi scápulas ✠, ut suscípias jugum servitútis ejus.

In toto corpore, illud non tangens, manu producit signum Crucis, et dicit:

Signo te totum, in nómine Patris ✠, et Filii ✠, et Spiritus Sancti ✠, ut hábeas vitam ætérnam, et vivas in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Orémus.

Oratio.

Preces nostras, quæsumus Dómine, cleménter exáudi, et hunc eléctum N. Crucis Domínicæ, cujus impresióne eum signámus, virtúte custódi, ut magnítudinis gloriæ tuæ rudiménta servans, per custódiam mandatórum tuórum ad regeneratiónis gloriám pervenire mereátur. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Orémus.

Oratio.

Deus, qui humáni géneris ita es cónditor, ut sis etiam reformátor, propitiáre, pópulis adoptívus et novo testaménto sóbolem novæ prolis adscríbe, ut filii promissiónis, quod non potuérunt ássequi per natúram, gáudeant se récepiasse per gratiam. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Tunc imponit manum super caput Electi, et dicit:

Orémus.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignáre super hunc fámulum tuum N., quem dudum ad rudiménta fidei vocáre dignátus es; omnem cæcitatém cordis ab eo expélle: disrúmpe omnes líqueos sátanæ, quibus fuerat colligátus: áperi ei Dómine januam pietátis tuæ, ut, signo sapientiæ tuæ imbátus, omnium cupiditátum fetóribus careat, et ad suáveam odórem præceptórum tuórum lætus tibi in Ecclesia tua deserviat, et proficiat de die in diem, ut idóneus sit

frui gratia Baptismi tui , quem suscepit , salis percépta medicina. Per eundem Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Si plures sint hæc et præcedens Oratio : Preces nostras dicantur in numero plurali.

Deinde Sacerdos benedicit sal.

Benedictio salis.

Exorcizo te , creatúra salis , in nómine Dei Patris omnipoténtis ✠ , et in charitáte Dómini nostri Jesu Christi ✠ , et in virtúte Spíritus Sancti ✠ : exorcizo te per Deum vivum ✠ , per Deum verum ✠ , per Deum sanctum ✠ , per Deum ✠ , qui te ad tutelam humáni géneris procreávit , et pópulo veniénti ad credulitátem per servos suos consecrári præcépit , ut in nomine sanctæ Trinitátis efficiáris salutáre Sacramentum ad effugándum inimicum. Profúnde rogámus te , Domine Deus noster , ut hanc creatúram salis sanctificándo sanctífices ✠ , et benedicéndo benedícas ✠ , ut fiat omnibus accipiéntibus perfécta medicina pérmanens in viscéribus eórum , in nomine ejúsdem Domini nostri Jesu Christi , qui ventúrus est judicáre vivos , et mortuos , et sæculum per ignem.

R. Amen.

Quod si Electus fuerit Gentilis , seu ex Idololatrís venerit ad fidem , benedicto sale , antequam ejus medicinam gustet , Sacerdos addat sequentem Orationem , quæ tamen pro venientibus ex Hæbreis , vel aliis ut supra , non dicitur.

O rémus.

Oratio.

Domine sancte , Pater omnipotens , ætérne Deus , qui es , et qui eras , et qui pérmanes usque in finem , cujus origo nescitur , nec finis comprehéndi potest : te súpplices invocámus super hunc fámulum tuum N. quem liberásti de erróre gentilium , et conversatióne turpíssima ; dignáre exaudíre eum , qui sibi cervíces suas humiliat ad lavácri fontem , ut renátus ex aqua , et Spiritu Sancto , expoliátus vétérem hominem , induat novum , qui secúndum te creatus est ; accipiat vestem incorrúptam , et immacu-

nam, tibi que Deo nostro servire mereatur. Per Christum
omnium nostrum.

Rj. Amen.

Si plures sint, præcedens Oratio dicatur in numero
plurali.

Tunc Sacerdos pollice, et indice accipit de ipso sale
benedicto, et immittit in os Electi, dicens: N. **Accipe sal
sapientiæ: propitiatio sit tibi in vitam æternam.**

Rj. Amen.

Sacerdos. **Pax tibi**

Rj. **Et cum spiritu tuo.**

O r é m u s .

O r a t i o .

Deus Patrum nostrorum, Deus univærsæ conditor veri-
tatis, te supplices exoramus, ut hunc famulum tuum
respicere digneris propitius, et hoc pabulum salis gu-
stantem, non diutius esurire permittas, quo minus cibo
pleatur cœlesti; quatenus sit semper spiritu fervens, spe
fidens, tuo semper nomini serviens, et quem ad novæ
generatiõnis lavacrum perduxisti, quæsumus, Domine,
cum fidelibus tuis promissionum tuarum æterna præmia
insequi mereatur. Per Christum Dominum nostrum.

Rj. Amen.

Si plures sint dicatur singulis N. Accipe sal etc. et præ-
cedens Oratio Deus Patrum nostrorum in numero plurali.

Si inter Electos adsint Fœminæ, recedant ipsæ in par-
tem, quousque tertio dicatur Masculis: **Ora Elécete etc.**
hi signati fuerint in fronte.

Si plures sint Electi, hic et in sequentibus Sacerdos
dicat in numero plurali: **Oráte Eléceti, fléctite genua etc.**

Deinde Sacerdos dicat super masculum tantum.

Ora, Elécete, flecte genua, et dic: Pater noster.

Et Electus genuflexus orat, et dicit **Pater noster etc.**

Et cum dixerit usque ad **Sed libera nos a malo inclusive.**

Sacerdos dicit: **Leva, comple orationem tuam, et dic:
amen.**

Electus, surgens, respondet: **Amen.**

Sacerdos dicit Patrino : **Signa eum**

Deinde Electo : **Accéde.**

Et Patrinus pollice signat Electum in fronte , dicens :
In nómine Patris , et Filií , et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus ,
dicens :

In nómine Patris , et Filii , et Spíritus Sancti.

Et imponit manum super eum et dicit :

O rémus.

Oratio.

Deus Abraham , Deus Isaac , Deus Jacob , Deus , qui
Moysi famulo tuo in Monte Sínai apparuísti , et filios
Israel de terra Ægypti eduxisti , députans eis Angelum
pietátis tuæ , qui custodíret eos die , ac nocte : te qua-
sumus , Domine , ut mittere dignéris sanctum Angelum
tuum de coelis , qui simíliter custodiat et hunc famulum
tuum N. , et perdúcat eum ad gratiam Baptísami tui. Per
Christum Dominum nostrum

R. Amen.

Exorcismus.

Ergo , maledícte diabole , recognósce sententiam tuam ,
et da honórem Deo vivo , et vero ; da honórem Jesu
Christo Filio ejus , et Spiritui Sancto : recéde ab hoc fá-
mulo Dei N. quia istum sibi Deus , et Dominus noster Jesus
Christus ad suam sanctam gratiam , fontémque Baptísama-
tis vocáre dignátus est ; et hoc signum Sanctæ Crucis ✠
quod nos fronti ejus damus , tu maledícte diabole , nun-
quam audeas violáre. Per eundem Christum Dóminum no-
strum , qui ventúrus est judicáre vivos , et mortuos , et
sæculum per ignem.

R. Amen.

Sacerdos dicit secundo Electo.

Ora elécte , flecte génuá , et dic : Pater noster.

Electus , genu flexo , orat , et dicit : **Pater noster usque
ad Sed libera nos a malo inclusive.**

Sacerdos subjungit : **Leva , comple oratiónem tuam , et
dic : Amen.**

Electus, surgens, respondet : **Amen.**

Sacerdos dicit Patrino : **Signa eum.**

Deinde dicit Electo : **Accède.**

Et Patrinus cum pollice signat Electum in fronte, dicens :
In nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus, dicens :

In nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti.

Deinde imponit manum super eum et dicit :

Orémus.

Oratio.

Deus, immortále præsidium omnium postulantium, liberatio súpplicum, pax rogántium, vita crédentium, resurrectio mortuórum, te invoco super hunc fámulum tuum N. qui, baptísimi tui donum petens, ætérnam cónsequi gratiam spirituáli regeneratióne désiderat : áccipe eum, Dómine, et quia dignátus es dicere : Pétite, et accipiétis, quærite, et inveniétis, pulsáte et aperiétur vobis : peténti præmium pórrige, et januam pande pulsánti, ut ætérnam cœléstis lavácri benedictiónem consecútas, promíssea tui múnemis regna percípiat. Qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivis, et regnas Deus in sæcula sæculórum.

R. **Amen.**

Exorcismus.

Audi maledicte sátana, adjurátus per nomen ætérni Dei, et Salvatóris nostri Jesu Christi, Filii ejus, cum tua victas invídia, treménsque discéde; nihil tibi sit commúne cum servo Dei N. jam cœléstia cogitánte, renunciáturo tibi, et sæculo tuo, et beátæ immortalitáti victúro. Da igitur honórem adveniénti Spíritui Sancto, qui ex summa cœli arce descéndens, proturbátis fráudibus tuis, divíno fonte purgátum pectus, sanctificátum Deo templum, et habitáculum perfécit, ut ab omnibus pénitus noxiis præteritórum críminum liberátus servus Dei, gratias perénni Deo réferat semper, et benedícat nomen sanctum ejus in sæcula sæculórum.

R. **Amen.**

Sacerdos tertio dicit **Electo**.

Ora, Elécte, flécte genua, et dic: Pater noster.

Electus, flexo genu, orat, et dicit: **Pater noster** usque ad **Sed libera nos a malo** inclusive.

Sacerdos subjungit: **Leva comple oratióem tuam, et dic: Amen.**

Electus, surgens, respondet: **Amen.**

Sacerdos dicit Patrino: **Signa eum.**

Deinde dicit Electo: **Accéde.**

Et Patrinus cum pollice signat Electum in fronte, dicens: **In nómine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.**

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus, dicens: **In nómine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.**

Denide imponit manum super Electum, dicens:

Exorcismus.

Exorcízo te, immúnde spiritus, in nómine Patris ✠, et Filii ✠, et Spiritus Sancti ✠, ut ex eas, et recédas ab hoc fámulo Dei N. Ipse enim tibi imperat, maledícte, damnáte, qui pédibus super mare ambulávit, et Petro mergénti dexteram porréxit.

Exorcismus.

Ergo maledícte diábole recognósce sententiam tuam, et da honórem Deo vivo, et vero; da honórem Jesu Christo Filio ejus, et Spiritui Sancto: recéde ab hoc fámulo Dei N. quia istum sibi Deus, et Dominus noster Jesus Christus ad suam sanctam gratiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignatus est: et hoc signum sanctæ Crucis ✠, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, nunquam audeas violáre. Per eundem Christum Dominum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos, et mortuos, et sæculum per ignem. R̄. Amen.

Si, ut supra, adsint fœminæ, retrahunt se Masculi in partem, et accedunt Fœminæ

Sacerdos dicit Electæ.

Ora, Elécta, flecte genua, et dic: Pater noster.

Et Electa, genu flexo, orat, et dicit: **Pater noster** etc.

Et cum dixerit usque ad **Sed libera nos a malo** inclusive.

Sacerdos dicit : **Leva, comple orationem tuam, et dic : Amen.**

Electa, surgens, respondet : **Amen.**

Sacerdos dicit Patrino : **Signa eam.**

Deinde dicit Electæ : **Accède.**

Et Patrinus pollice signat Electam in fronte, dicens : **In nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti.**

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus, et dicit : **In nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti.**

Deinde imponit manum super Electam et dicit :

Orémus.

Oratio.

Deus cœli, Deus terræ, Deus Angélorum, Deus Archangelórum, Deus Prophetárum, Deus Apostolórum, Deus Mártyrum, Deus Confessórum, Deus Virginum; Deus omnium bene viventium; Deus, cui omnis lingua confitétur, et omne genufléctitur, cœlestium, terrestrium, et infernórum : te, invoco, Domine, super hanc famulam tuam N. ut eam custodíre, et perducere dignéris ad gratiam Baptismi tui. Per Christum Dominum nostrum.

R̄. **Amen.**

Exorcismus.

Ergo, maledícte diabole recognósce sententiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero; da honórem Jesu Christo Filio ejus, et Spiritui Sancto; recéde ab hac famula Dei N. quia istam sibi Deus, et Dominus noster Jesus Christus ad suam sanctam gratiam, fontémque Baptismatis vocáre dignátus est : et hoc signum sanctæ Crucis ✠, quod nos fronti ejus damus, tu maledícte diabole nunquam áudeas violáre. Per eúndem Christum Dominum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos, et mortuos, et sæculum per ignem. R̄. **Amen.**

Deinde Sacerdos iterum dicit Electæ.

Ora, Elécta, flecte genua, et dic : Pater noster.

Et Electa, genu flexo, orat, et dicit : **Pater noster.**

Et cum dixerit usque ad **Sed libera nos a malo** inclusive,

ab hac fórmula Dei N. Ipse enim tibi imperat, maledicte damnate, qui cœco nato oculos aperuit, et quatríduanum Lázarum de monumento suscitavit.

Exorcismus.

Ergo, maledicte diabole, recognosce sententiam tuam, et da honorem Deo vivo, et vero; da honorem Jesu Christo Filio ejus, et Spiritui Sancto: recede ab hac fórmula Dei N. quia istam sibi Deus, et Dominus noster Jesus Christus ad suam sanctam gratiam, fontemque Baptismatis vocare dignatus est; et hoc signum sanctæ Crucis ✝, quod nos fronti ejus damus, tu maledicte diabole, nunquam audeas violare. Per eundem Christum Dominum nostrum, qui venturus est judicare vivos, et mortuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Postmodum accedunt iterum Masculi, qui se retraxerant, et ipsi ad dexteram, Fœminæ vero ad sinistram Sacerdotis, ut in principio, disponuntur.

Sacerdos imponit manum super Electum, vel, si sint plures, super singulos, tam Masculos, quam Fœminas, et dicit:

O ræmus.

Oratio.

Atérnam, ac justissimam pietatem tuam deprecor, Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus auctor lúminis, et veritátis, super hunc fámulum tuum N. ut digneris illum illuminare lumine intelligentiæ tuæ: munda eum et sanctifica: da ei scientiam veram, ut dignus efficiatur frui gratia Baptismi tui, quem suscepit: teneat firmam spem, consilium rectum, doctrinam sanctam, ut aptus sit ad retinendam gratiam Baptismi tui. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Si plures fuerint Electi sive mares sive fœminæ, præcedens oratio dicatur in numero plurali et in genere proprio, ut superius dictum est.

His peractis, Sacerdos sinistra manu apprehendens dexteram Electi prope brachium, vel ei porrigens extremam

partem Stolæ, ex humero sinistro pendentis, introducit cum in Ecclesiam, dicens :

N. Ingrédere in sanctam Ecclesiam Dei, ut accépias benedictioném cœléstem a Domino Jesu Christo, et habes partem cum illo, et Sanctis ejus. Rj. Amen.

Si plures fuerint, dicat in numero plurali : **Ingredimini in sanctam Ecclesiam Dei etc.** et introducat eos, ut supra.

Et ingressus Electus procumbit, seu prosternit se in pavimento, et adorat.

Deinde surgit, et Sacerdos imponit manum super caput ejus, et cum eo recitat Symbolum Apostolorum, et Orationem Dominicam.

Ita etiam si plures fuerint, omnes surgunt, et simul recitant.

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli, et terræ. Et in Jesum Christum Filium ejus únicum, Dóminum nostrum. Qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine. Passus sub Pontio Piláto, crucifixus, mortuus, et sepúltus. Descéndit ad ínferos, tertia die resurréxit a mortuis. Ascéndit ad cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipoténtis. Inde ventúrus est judicáre vivos, et mortuos. Credo in Spiritum Sanctum, sanctam Ecclesiam Cathólicam : Sanctórum communióne : remissionem peccatórum : carnis resurrectionem : vitam ætérnam. Amen.

Pater noster, qui es in cœlis, sanctificétur nomen tuum : adveniat regnum tuum : fiat volúntas tua sicut in cœlo, et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hodie, et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus débitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentationem. Sed libera nos a malo. Amen.

Tunc rursus Sacerdos imponat manum super caput Electi, et dicat :

Exorcismus.

Nec te latet, satana, imminére tibi pœnas, imminére tibi torménta, imminére tibi diem judicii, diem sup-

plicii sempiterni, diem, qui venturus est velut clibanus ardens, in quo tibi, atque universis angelis tuis præparatus sempiternus erit interitus. Proinde, damnate, atque damnande, da honorem Deo vivo, et vero, da honorem Jesu Christo Filio ejus, da honorem Spiritui Sancto Paraclito, in cujus nomine, atque virtute præcipio tibi, quicumque es, spiritus immunde, ut ex eas, et recedas ab hoc famulo Dei N. quem idem Deus, et Dominus noster Jesus Christus ad suam sanctam gratiam, et benedictionem, fontemque Baptismatis dono vocare dignatus est, ut fieret ejus templum per aquam regenerationis, in remissionem omnium peccatorum. In nomine ejusdem Domini nostri Jesu Christi, qui venturus est judicare vivos, et mortuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Similiter, si plures fuerint, imponit manum super capita singulorum, et dicit eundem Exorcismum in numero multitudinis, et in genere suo.

Postea Sacerdos pollice accipit de saliva oris sui, et tangit aures, et nares Electi; tangendo vero aurem dexteram, et sinistram, dicat: **Ephpheta, quod est adaperire;** Deinde tangendo nares, dicat: **In odorem suavitatis;** Et subdit: **Tu autem effugare, diabole, appropinquabit enim judicium Dei.**

Deinde interrogat Electum: **Quis vocaris?**

Et ipse respondet: N.

Interroget: N. **Abrenuncias satanæ?**

R. **Abrenuncio.**

Interroget: **Et omnibus operibus ejus?**

R. **Abrenuncio.**

Interroget: **Et omnibus pompis ejus?**

R. **Abrenuncio.**

Tunc Sacerdos intingit pollicem dexteræ manus in Oleo sancto Catechumenorum, et inungit Electum primum in pectore, deinde inter scapulas in modum Crucis, dicens:

Ego te lino Oleo salutis ✠ in Christo Jesu Domino nostro, in vitam æternam. R. Amen.

Ÿ. Pax tibi.

R. Et cum spiritu tuo.

Mox bombacio , vel re simili , tergit pollicem , et loca inuncta et subjungit , dicens :

Exi , immunde spiritus , et da honorem Deo vivo , et vero. Fuge , immunde spiritus , et da locum Jesu Christo Filio ejus. Recede , immunde spiritus , et da locum Spiritui Sancto Paraclito.

Hic Sacerdos deponat stolam et ptuviale coloris violacei , et sumat aliud albi coloris.

Quando plures sunt Electi idem fit circa singulos eorum. Et ducitur Electus ad Baptisterium , ubi Sacerdos interrogat :

Quis vocaris ?

Respondet : **N.**

Interrogat : **Credis in Deum Patrem omnipotentem , Creatorem caeli , et terrae ?**

R. Credo.

Interrogat : **Credis et in Jesum Christum Filium ejus unicum , Dominum nostrum , natum , et passum ?**

R. Credo.

Interrogat : **Credis et in Spiritum Sanctum , sanctam Ecclesiam Catholicam , Sanctorum communionem , remissionem peccatorum , carnis resurrectionem , et vitam aeternam ?**

R. Credo.

Sacerdos intingat pollicem dexterum in Sanctum Chrisma , et perungat verticem Electi in modum Crucis , dicens :

Deus omnipotens , Pater Domini nostri Jesu Christi , qui te regeneravit ex aqua , et Spiritu Sancto , quique dedit tibi remissionem omnium peccatorum (hic inungit) ipse te linat Chrismate salutis ✠ in eodem Christo Jesu Domino nostro , in vitam aeternam. R. Amen.

Ÿ. Pax tecum. R. Et cum spiritu tuo.

Tunc bombacio , vel re simili , pollicem tergat , et imponit capiti Electi Chrismale , seu candidum linteolum , et dat illi vestem candidam , dicens :

Accipe vestem candidam, quam immaculatam pérferas ante tribúnal Domini nostri Jesu Christi, ut habeas vitam ætérnam. R. Amen.

Et Electus deponit priores vestes, et induitur novis albi coloris, vel saltem exteriore candida, quam a Sacerdote accepit.

Postea dat ei Sacerdos cereum, seu candelam accensam in manu dextera, dicens:

Accipe lámpadem ardéntem, et irreprehensibilis custódi Baptísmum tuum: serva Dei mandáta, ut, cum Dóminus vénerit ad nuptias, possis occurrere ei in aula cœlésti in vitam ætérnam. R. Amen.

Ipsé vero Neophytus Cereum accensum in manibus teneat usque in finem, præterquam dum confirmatur.

Postea dicat:

N. Vade in pace, et Dóminus sit tecum.

R. Amen.

Si adsit Episcopus, qui id legitime præstare possit, ab eo Neophyti, si sint confirmandi, præmissa, si opus fuerit, Sacramentali Confessione, Sacramento Confirmationis initiantur.

Deinde si hora congruens fuerit celebratur Missa, cui Neophyti intersunt, et Sanctissimam Eucharistiam devote suscipiunt.

RITUS SERVANDUS

CUM EPISCOPUS BAPTIZAT.

Si Episcopus, vel S. R. E. Cardinalis parvulos, vel adultos baptizare voluerit, parantur, et servantur omnia, ut superius de ordine Baptismi dictum est, atque hæc, præter ea quæ infra notantur.

Adsint Cappellani, vel alii Presbyteri, et Clerici superpelliceis induti, qui ei assistant ac ministrent.

Ipse vero super rochetum, sive superpelliceum, si est Regularis, accipiat amictum, albam, et cingulum, et stolam, et pluviale violacei coloris, ac mitram: et ita paratus, cum ministris procedat ad Baptismi ministerium. Et dum interrogat: **N. Quid petis ab Ecclesia Dei?** ac dum facit reliquas interrogationes, sedet cum mitra: cum vero exsufflat, dicendo: **Exi ab eo, immunde spiritus,** surgit cum mitra. Rursus sedet, cum signat Catechumenum signo Crucis in fronte, et in pectore, vel dicit: **Accipe signum Crucis, etc.** et cum dicit Orationes, quæ præcedunt, vel sequuntur benedictionem salis, surgit, deposita mitra, similiter cum ipsum salem benedicit. Cum autem sal benedictum immittit in os baptizandi, mitram accipit, et sedet. Cum vero legit Exorcismos, et dum saliva aures et nares Catechumeni tangens, dicit, **Ephpheta,** ac dum introducit eum in Ecclesiam, stat cum mitra. Cum autem dicit, **Credo in Deum Patrem, etc.** et **Pater noster,** super Catechumenum, stat sine mitra. Sed cum nomen quærit, et interrogat: **N. abrenuntias Sathanæ, etc.** et baptizandum Oleo sacro in pectore, et inter scapulas inungit, sedet cum mitra; quo facto accipit stolam et pluviale album. Et cum rursus interrogat de fide, **Credis in Deum Patrem, etc. Vis baptizari, etc.** et cum baptizat per infusionem, sedet cum mitra. Si vero baptizat per immersionem, mitram retinens stare debet.

Lum demum Chrismate verticem baptizati linit, et dat ei **restem candidam**, et **candelam accensam**, ac dicit: **Vade in pace, etc.** sedet cum mitra.

Si autem Pontifex quempiam a Presbytero jam catechizatum, tantum baptizare voluerit, sic paratus vestibus albis incipiat, postquam ad Baptisterium deventum fuerit, dicens: **Quo nómine vocáris?** rj. **N.** Episcopus interrogat: **N. Credis in Deum Patrem omnipoténtem, etc.** et prosequitur usque in finem juxta ordinem Baptismi, ut supra.

BENEDICTIO

FONTIS BAPTISMI

EXTRA SABBATUM PASCHÆ ET PENTECOSTES,
CUM AQUA CONSECRATA NON HABETUR.

Primum lavatur, et mundatur vas Baptisterii, deinde limpida aqua repletur. Tunc Sacerdos cum suis Clericis, vel etiam aliis Presbyteris, Cruce et duobus cereis præcedentibus, ac thuribulo et incenso, et cum vasculis Chris-matis, et Olei Catechumenorum descendit ad Fontem, et ibi, vel ante Altare Baptisterii dicit Litaniam ordinariam, prout habetur infra post septem Psalmos Pœnitentiales. Et ante ✠. Ut nos exaudire digneris, dicat et secundo repetat sequentem

✠. Ut Fontem istum ad regenerândam tibi novam prolem benedicere ✠, et consecrâre ✠ digneris, Te rogâmus âudi nos.

Potest etiam dici Lîtania brevior, ut in Missali in Sab-bato Sancto.

Et dicto ultimo, Kyrie eléison, Sacerdos dicat: **Pater noster**, et **Credo in Deum**, etc. omnia clara voce: quibus finitis dicat:

✠. Apud te, Dómine, est fons vitæ.

Rj. Et in lúmine tuo vidébimus lumen.

✠. Dómine, exâudi oratiónem meam.

Rj. Et clamor meus ad te véniat.

✠. Dóminus vobiscum. Rj. Et cum spírítu tuo

O rémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, adésto magnæ pietátis tuæ mystériis, adésto Sacraméntis, et ad recreândos novos pópulos, quos tibi Fons Baptísmatis párturit, spírítum adoptiÓNis emítte: ut quod nostræ humilitátis geréndum est ministério, virtutis tuæ impléatur efféctu. Per

inum nostrum Jesum Christum Filium tuum , qui tecum
 , et regnat in unitate Spíritus Sancti Deus , per ómnia
 la sæculórum. R̄. Amen.

Exorcismus aquæ.

Exorcízo te , creatúra aquæ , per Deum ☩ vivum , per
 Deum ☩ verum , per Deum ☩ sanctum , per Deum ,
 e in principio , verbo separávit ab árida , cujus super
 íritus ferebátur , qui te de Paradíso manáre jussit.

Manu aquam dividat , et deinde de ea effundat
 marginem Fontis , versus quatuor Orbis partes , pro-
 tens :

Et in quatuor fluminibus totam terram rigáre præcepit :
 e in desérto amáram , per lignum dulcem fecit , atque
 bñem : qui te de petra produxit , ut pópulum , quem
 ãgypto liberáverat , siti fatigátum recreáret. Exorcízo
 te Jesum Christum Filium ejus únicum , Dóminum
 ram , qui te in Cana Galilææ signo admirábili sua po-
 a convértit in vinum : qui super te pédibus ambu-
 , et a Joánne in Jordáne in te baptizátus est : qui
 a cum Sángvine de látere suo produxit : et discípulis
 jussit , ut credéntes baptizárent in te , dicens : Ite ,
 te omnes gentes , baptizántes eos in nómine Patris ,
 filii , et Spíritus Sancti ; ut efficiáris aqua sancta , aqua
 dicta , aqua , quæ lavat sordes , et mundat peccátá.
 igitur præcipio , omnis spíritus immúnde , omne phan-
 a , omne mendácium , eradicáre , et effugáre ab hac
 túra aquæ , ut qui in ipsa baptizándi erunt , fiat eis
 aquæ saliéntis in vitam ætérnam , regénerans eos Deo
 i , et Filio , et Spíritui Sancto , in nómine ejúsdem
 ini nostri Jesu Christi , qui ventúrus est judicáre vivos
 órtuos , et sæculum per ignem. R̄. Amen.

O rémus.

Oratio.

Ómine sancte , Pater omnípotens , ætérne Deus , aquá-
 rum spirituálium sanctificator , te suppliciter depre-
 ur , ut ad hoc ministérium humilitátis nostræ respícere
 érís , et super has aquas abluéndis et purificándis ho-

mínibus preparátas , Angelum sanctitátis emittas , quo peccátis vitæ prióris ablútis , reatúque detérso , purum Sancto Spíritui habitáculum regeneráti éffici mereántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : qui tecum vivit , et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus , per ómnia sæcula sæculórum. R̄. Amen.

Tunc sufflet ter in aquam versus tres partes secundum hanc figuram (♣); deinde imponit incensum in thuribulo , et fontem incensat. Postea infundens de Oleo Catechumenorum in aquam in modum Crucis , clara voce dicit :

Sanctificétur , et fecundétur Fons iste Oleo salutis renascéntibus ex eo in vitam ætérnam in nómine Patris ✠ , et Fílii ✠ , et Spíritus ✠ Sancti. R̄. Amen.

Deinde infundit de Chrismate , modo quo supra , dicens : **Infúsis Chrismatis Dómini Jesu Christi , et Spíritus Sancti Parácliti , fiat in nómine sanctæ Trinitátis.**

R̄. Amen.

Postea accipit ambas ampullas dicti Olei sancti et Chrismatis , et de utroque simul in modum Crucis infundendo , dicit : **Commíxtio Chrismatis sanctificatiónis , et Olei unctiόνis , et aquæ Baptísmatis páriter fiat in nómine Patris ✠ , et Fílii ✠ , et Spíritus ✠ Sancti.**

R̄. Amen.

Tum deposita ampulla , dextera manu Oleum sanctum. et Chrisma infusum miscet cum aqua , et spargit per totum Fontem. Deinde medulla panis manum tergit ; et si quis baptizandus est , eum baptizat , ut supra. Quod si neminem baptizat , statim manus abluat , et ablutio effundatur in Sacrarium.

DE SACRAMENTO P Æ N I T E N T I Æ

Sanctum Pœnitentiæ Sacramentum, ad eos, qui post Baptismum lapsi sunt, in gratiam Dei restituendos a Christo Domino institutum, eo diligentius administrandum est, quo frequentior est ejus usus, et quo plura requiruntur ad illud recte, digneque tractandum, ac suscipiendum. Cum autem ad illud constituendum tria concurrant, materia, forma, et minister: illius quidem remota materia sunt peccata, proxima vero sunt actus pœnitentis, nempe contritio, confessio, et satisfactio. Forma autem, illa absolutionis verba: *Ego te absolvo, etc.* Minister denique est Sacerdos, habens potestatem absolvendi vel ordinariam, vel delegatam. Sed si periculum mortis immineat, approbatusque desit Confessarius, quilibet Sacerdos potest a quibuscumque censuris et peccatis absolvere. In ejus ministro requiritur etiam bonitas, scientia, atque prudentia, cum sigillo secretæ confessionis sub exacto, perpetuoque silentio. Quibus et aliis ad id opportunis, ut optime sint instructi, omni studio curare debent Confessarii.

In primis neminerit Confessarius, se judicis pariter et medici personam sustinere, ac divinæ justitiæ simul et misericordiæ ministrum a Deo constitutum esse, ut tamquam arbiter inter Deum et homines, honori divino, et animarum saluti consulat.

Ut ergo recte judicare queat, discernens inter lepram et lepram, et tamquam peritus medicus animarum morbos prudenter curare, et apta cuique remedia applicare sciat, quantam potest maximam ad id scientiam atque prudentiam, tum assiduis ad Deum precibus, tum ex probatis Auctoribus, præsertim e Catechismo Romano, et prudenti consilio peritorum studeat sibi comparare.

Sciat casus et censuras Sedi Apostolicæ, et Ordinario suo reservatas, et suæ cujusque Ecclesiæ constitutiones, easque diligenter observet.

Deinde hujus Sacramenti doctrinam omnem recte nosse studebit, et alia ad ejus rectam administrationem necessaria. Atque in hoc ministerio ita procedat, ut infra præscribitur.

SACRAMENTUM PENITENTIÆ

Sacerdos ad audiendam Confessionem vocatus, promptam, facilemque se præbeat, ac priusquam ad audiendum accedat, si tempus suppetat, ad hoc ministerium recte sancteque obeundum, divinum auxilium piis precibus implorabit.

In Ecclesia, non autem in privatis ædibus, Confessiones audiat, nisi ex causa rationabili, quæ cum inciderit, studeat tamen id decenti ac patenti loco præstare.

Habeat in Ecclesia sedem confessionalem, in qua sacras Confessiones excipiat, quæ sedes patenti, conspicuo, et apto Ecclesie loco posita, crate perforata inter penitentem et Sacerdotem sit instructa.

Superpelliceo, et stola violacei coloris utatur, prout tempus, vel locorum feret consuetudo.

Pœnitens, si opus fuerit, admoneatur ut qua decet humilitate mentis et habitus accedat, et flexis genibus signo Crucis se muniat.

Mox Confessarius inquireat de illius statu, nisi aliter notus fuerit, et quampridem sit confessus, et an impositam pœnitentiam adimpleverit; num rite atque integre alias confessus fuerit; num conscientiam suam, ut debet, prius diligenter discussit.

Quod si pœnitens aliqua censura, vel casu reservato sit ligatus, a quo ipse non possit absolvere, non absolvat, nisi prius obtenta facultate a Superiore.

Si vero Confessarius, pro personarum qualitate, cognoverit penitentem ignorare Christianæ fidei rudimenta, si tempus suppetat, eum breviter instruat de articulis Fidei, et aliis ad salutem cognitu necessariis, et ignorantiam ejus corripiat, illumque admoneat, ut ea postmodum diligentius addiscat.

Tum pœnitens Confessionem generalem latina, vel vulgari lingua dicat: scilicet *Confiteor, etc.* vel saltem utatur his verbis: *Confiteor Deo omnipotenti, et tibi, pater.* Peccata sua exinde confiteatur, adjuvante, quotiescumque opus fuerit, Sacerdote, qui confitentem non reprehendet, nisi finita, ut dicitur, Confessione; neque interpellabit, nisi opus fuerit aliquid melius intelligere: proinde fiduciam ei præbeat, et humaniter suggerat, ut omnia peccata sua rite et integre confiteatur, remota stulta illa quorundam verecundia, qua præpediti, suadente diabolo, peccata confiteri non audent.

Si pœnitens numerum , et species , et circumstantias peccatorum explicatū necessarias non expresserit , eum Sacerdos prudenter interroget.

Sed caveat , ne curiosis , aut inutilibus interrogationibus quemquam detineat , præsertim juniores utriusque sexus , vel alios , de eo , quod ignorant , imprudenter interrogans , ne scandalum patiantur , indeque peccare discant.

Demum , audita Confessione , perpendens peccatorum , quas ille admisit , magnitudinem , ac multitudinem , pro eorum gravitate , ac pœnitentis conditione , opportunas correptiones ac monitiones , prout opus esse viderit , paterna charitate adhibebit , et ad dolorem et contritionem efficacibus verbis adducere conabitur , atque ad vitam emendandam ac melius instituendam inducet remediaque peccatorum tradet.

Postremo salutarem et convenientem satisfactionem , quantum spiritus et prudentia suggesserint , injungat , habita ratione status , conditionis , sexus , et ætatis , et item dispositionis pœnitentium. Videantque , ne pro peccatis gravibus levissimas pœnitentias imponat , ne si forte peccatis conniveat , alienorum peccatorum participes efficiatur. Id vero ante oculos habeat , ut satisfactio non sit tantum ad novæ vitæ remedium , et infirmitatis medicamentum , sed etiam ad præteritorum peccatorum castigationem.

Quare curet , quantum fieri potest , ut contrarias peccatis pœnitentias injungat , veluti avaris elemosynas , libidinosi jejunia , vel alias carnis afflictiones , superbis humilitatis officia , desidiosis devotionis studia. Rarius autem vel serius contentibus , vel in peccata facile recidentibus , utilissimum fuerit consulere , ut sæpe , puta semel in mense , vel certis diebus solemnibus , confiteantur , et si expediat , communicent.

Pœnitentias pecuniarias sibi ipsis Confessarii non applicent , neque a pœnitentibus quidquam tamquam ministerii sui præmium petant , vel accipiant.

Pro peccatis occultis , quantumvis gravibus , manifestam pœnitentiam non imponat.

Videat autem diligenter Sacerdos , quando , et quibus conferenda , vel deneganda , vel differenda sit absolutio , ne absolvat eos , qui talis beneficii sunt incapaces : quales sunt qui nulla dant signa doloris , qui odia et inimicitias deponere , aut aliena , si possunt , restituere , aut proximam peccandi occasionem deserere aut alio modo peccata derelinquere , et vitam in melius emendare volunt : aut qui publicum scandalum dederunt , nisi publicè satisfaciant , et scandalum tollant : neque etiam eos absolvat , quorum peccata sunt Superioribus reservata.

Sí vero quis confiteatur in periculo mortis constitutus , absolvendus est ab omnibus peccatis et censuris quantumvis reservatis (censat enim tunc omnis reservatio) : sed prius si potest , cui debet , satisfaciat : ac si periculum evaserit , et aliqua ratione Superiori , a quo alias esset absolvendus , se sistere teneatur ; cum primum poterit , coram eo se sistat , quidquid debet præstiturus.

Quod si inter confitendum , vel etiam antequam incipiat confiteri , vox et loquela ægro deficiat , verbis et signis conetur , quoad ejus fieri poterit , peccata pœnitentis cognoscere : quibus utcumque vel in genere , vel in specie cognitis , vel etiam si confitendi desiderium sive per se , sive per alios ostenderit , absolvendus est.

Meminerit porro Sacerdos , ægris non esse injungendam gravem , aut laboriosam pœnitentiam ; sed indicendam tantum illam , quam , si convalescerint , opportuno tempore peragant. Interim juxta gravitatem morbi , aliqua oratione , aut levi satisfactione imposita , et acceptata , absolvantur , prout opus facit.

ABSOLUTIONIS FORMA

Cum igitur pœnitentem absolvere voluerit , injuncta ei prius , et ab eo acceptata salutari pœnitentia , primo dicit : **Misereatur tui omnipotens Deus , et dimissis peccatis tuis , perducat te ad vitam æternam. Amen.**

Deinde dextera versus pœnitentem elevata , dicit : **Indulgentiam , absolutiónem , et remissionem peccatorum tuorum tribuat tibi omnipotens , et misericors Dóminus. Amen.**

Dóminus noster Jesus Christus te absolvat ; et ego auctoritate ipsius te absolvo ab omni vínculo excommunicationis , suspensionis , et interdicti , in quantum possum , et tu indiges. Deinde. Ego te absolvo a peccatis tuis , in nómine Patris , et Filii , et Spíritus Sancti. Amen.

Si pœnitens sit laicus , omittitur verbum , **suspensionis.**

Pássio Dómini nostri Jesu Christi , mérita beátæ Mariæ Virginis , et ómnium Sanctórum , quidquid boni féceris , et mali sustinúeris , sint tibi in remissionem peccatorum , augmentum grátie , et præmium vitæ æternæ. Amen.

In confessionibus autem frequentioribus , et brevioribus omitti potest . **Misereatur , etc.** et satis erit dicere : **Dó-**

minus noster Jesus Christus, etc. ut supra usque ad illud **Pæssio Dómini nostri, etc.**

Urgente vero aliqua gravi necessitate in periculo mortis, breviter dicere poterit : **Ego te absólvo ab ómnibus censúris, et peccátis, in nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.**

DE ABSOLUTIONE

DE EXCOMMUNICATIONE IN FORO EXTERIORI

Si potestas absolvendi ab excommunicationis sententia Sacerdoti commissa fuerit a Superiore, et in mandato certa forma sit præscripta, illa omnino servanda est: si vero in mandato seu commissione dicitur: *In forma Ecclesiæ consueta absolvat*; hæc servanda sunt.

Primo, ut excommunicatus ei, ob ejus offensam in excommunicationem incurrit, prius, si potest, satisfaciatur. Quod si tunc non possit, sufficientem cautionem præbeat, aut saltem, si eam præstare non potest, juret se, ut primum poterit, satisfacturum.

Secundo, si crimen, ob quod in excommunicationem incidit, sit grave, juramentum ab eo exigatur de parendo mandatis Ecclesiæ, quæ illi fient pro tali causa: ac præcipue ne deinceps delinquat contra illum Canonem, vel Decretum, contra quod faciendo censuram incurrit.

Denique hunc absolvendi ritum observabit.

Pœnitentem coram se utroque genu flexo, in humero, si vir fuerit, usque ad camisiam exclusive denudato, virga aut funiculis sedens leviter percussit, dicendo totum Psalmum.

Misérere cum Gloria Patri.

Deinde surgit, et aperto capite dicit, **Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster.**

✠. **Et ne nos indúcas in tentatiónem.**

R). **Sed libera nos a malo.**

R). **Salvum fac servum tuum (vel ancíllam tuam), Dómine.**

R). **Deus meus, sperántem in te.**

- S. Nihil proficiat inimicus in eo (vel in ea).
 R. Et filius iniquitatis non apponat nocere ei.
 S. Esto ei, Dómine, turris fortitudinis.
 R. A fácie inimici.
 S. Dómine, exáudi oratióem meam.
 R. Et clamor meus ad te véniat.
 S. Dóminus vobiscum.
 R. Et cum spíritu tuo.

(Oremus.

Deus, cui próprium est misereri semper, et párcere: súscipe deprecatióem nostram, ut hunc fámulum tuum, quem excommunicatióis senténtia constringit, miseratio tuæ pietátis cleméter absólvat. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Mox sedet, et cooperto capite dicit. Dóminus noster Jesus Christus te absólvat: et ego auctoritate ipsius, et sanctíssimi Dómini nostri Papæ (vel Reverendíssimi Episcopi N. vel talis Superióriis) mihi commissa, absólvo te a vínculo excommunicatióis, in quam incurristi (vel incurrisse declarátus es), propter tale factum (vel causam, etc.); et restituo te communióni et unitáti fidélium, et sanctis Sacraméntis Ecclesiæ, in nómine Patris ✠, et Filii, et Spíritus Sancti.

Quod si Sacerdoti nulla sit a Superiore præscripta forma, nec sibi mandatum, ut in forma Ecclesiæ communi, vel consueta absolvat; tunc nihilominus pro rei gravitate prædictam cæremoniam et Preces adhibeat; at vero si res non fuerit adeo gravis, absolvere poterit, dicens:

Dóminus noster Jesus Christus te absólvat: et ego auctoritate ipsius, et sanctíssimi Dómini nostri Papæ (si a Papa fuerit delegatus), (vel Reverendíssimi Episcopi N. vel talis Superióriis) mihi concéssa, absólvo te, etc. ut supra.

In foro autem interiori, Confessarius habens facultatem absolvendi excommunicatum, absolvat juxta formam communem supra præscriptam in absolute Sacramentali.

RITUS ABSOLVENDI

EXCOMMUNICATUM JAM MORTUUM.

Si quis excommunicatus ex hac vita decedens dederit signum contritionis, Ecclesiastica ne careat sepultura, sed Ecclesiæ suffragiis, quatenus fieri potest, adjuvetur, absolvi potest hoc modo.

Si corpus nondum sepultum fuerit, verberetur, et absolvatur, ut infra; deinde absolutum, in loco sacro sepeliatur.

Si vero fuerit sepultum in loco profano, si commode fieri poterit, exhumabitur, et eodem modo verberabitur, et post absolutionem in loco sacro sepelietur; sed si commode exhumari non potest, locus sepulturæ verberetur, postea absolvatur.

Quod si in loco sacro sit sepultus, non exhumabitur, sed verberabitur sepulchrum. Dum autem corpus, sive sepulturam verberat, Sacerdos dicat Antiphonam: **Exultábunt Dómino ossa humiliáta. Psal. Miserére, etc.** Quo facto, absolvatur, dicendo: **Auctoritáte mihi concéssa, ego te absolvo a vínculo excommunicatiónis, quam incurristi (vel incurrisse declarátus es) propter tale factum, et restituo te communióni Fidélium, in nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti. Amen.**

Deinde dicatur Psalm. **De profúndis, etc.** et in fine
V. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.

R. Et lux perpétua lúceat ei.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster.

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed libera nos a malo.

V. A porta ínferi.

R. Erue, Dómine, ánimam ejus.

V. Requiéscat in pace.

R. Amen.

V. Dómine exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

O rémus.

Oratio.

Da, quæsumus Dómine, ánimæ fámulí tui, quem excommunicatiónis senténtia constrínxerat, refrigerii sedem, quiétis beatitúdinem, et supérni lúminis claritátem. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

DE MODO ABSOLVENDI

A SUSPENSIONE VEL AB INTERDICTO EXTRA VEL INTRA SACRAMENTALEM CONFSSIONEM.

Si Sacerdoti sit commissa facultas absolvendi aliquem a suspensione, vel interdicto, quamvis nulla verba sint præcipue determinata, uti poterit hac formula:

Pœnitens dicat: **Confiteor Deo omnipoténti, etc.**

Sacerdos: **Misereátur tui, etc. Indulgéntiam, etc.**

Auctoritáte mihi ab N. trádita, ego absolvo te a vínculo suspensiónis (vel interdícti), quam (vel quod) propter tale factum (vel cáusam) incurristi (seu incurrisse declarátus es) In nómine Patris, ✠ et Filii, et Spíritus Sancti Amen.

Si vero Confessario, sive in foro conscientiae, sive extra, data est potestas dispensandi super irregularitate, tunc postquam absolverit a peccatis, addat consequenter: **Et eádem auctoritáte dispénso tecum super irregularitáte (vel irregularitátibus, si sint plures), in quam (vel in quas) ob talem cáusam (vel tales cáusas, eas exprimendo) incurristi: et hábilem reddo, et restítuo te executiáni Ordinum, et officiórú tuórum. In nómine Patris, ✠ et Filii, et Spíritus Sancti. Amen.**

Si nullum habet Ordinem, dicatur: **Hábilem reddo te**

ad omnes Ordines suscipiendos, vel etiam ad alia, juxta tenorem mandati.

Quod si necesse sit titulum beneficii restituere, et fructus male perceptos condonare, subjungat: **Et restituo tibi titulum (seu titulos) Beneficii (seu Beneficiorum), et condono tibi fructus male perceptos. In nomine Patris, et Ffilii, et Spiritus Sancti. Amen.**

Advertat autem Sacerdos, ne ullo modo in iis facultatis suæ terminos excedat.

DE SANCTISSIMO
EUCCHARISTIÆ SACRAMENTO

Omnibus quidem Ecclesiae Catholicae Sacramentis religiose, sancteque tractandis, magna, ac diligens cura adhibenda est; sed praecipue in administrando, ac suscipiendo sanctissimo Eucharistiae Sacramento, quo nihil dignius, nihil sanctius et admirabilius habet Ecclesia Dei; cum in eo contineatur praecipuum et maximum Dei donum, et ipsemet omnis gratiae et sanctitatis fons, auctorque Christus Dominus.

Parochus igitur summum studium in eo ponat, ut cum ipse venerabile hoc Sacramentum, qua decet reverentia, debitoque cultu tractet, custodiat, et administret; tum etiam populus sibi commissus religiose colat, sancte, frequenterque suscipiat, praesertim in majoribus anni solemnitatibus.

Ideo populum saepius admonebit, qua praeparatione, et quanta animi religione ac pietate, et humili etiam corporis habitu ad tam divinum Sacramentum debeat accedere, ut praemissa Sacramentali Confessione, omnes saltem a media nocte jejuni, et utroque genu flexo Sacramentum humiliter adorent, ac reverenter suscipiant: viris quantum fieri potest a mulieribus separatis.

Moneantur praeterea communicantes, ut sumpto Sacramento non statim ab Ecclesia discedant, aut colloquantur, ne statim vagis oculis circumspiciant, aut expuant, neque de libro statim orationes recitent, ne Sacramenti species de ore decidant, sed, qua par est devotione, aliquantisper in oratione permaneant, gratias agentes Deo de tam singulari beneficio, atque etiam de sanctissima Passione Dominica, in cujus memoriam hoc mysterium celebratur et sumitur.

Curare porro debet, ut perpetuo aliquot Particulae consecratae eo numero, qui usui infirmorum et aliorum fidelium communioni hatis esse possit, conserventur in pyxide ex solida, decentisque materia, eaque munda, et suo operculo bene clausa, albo velo cooperta, et quantum res feret, ornato in tabernaculo clave obscurato.

Hoc autem tabernaculum conopeo decenter opertum, atque ab omni alia re vacuum, in Altari majori vel in alio, quod venerationi et cultui tanti Sacramenti commodius ac decentius videatur, sit collocatum; itaut nullum aliis sacris functionibus, aut Ecclesiasticis officiis impedimentum afferatur. Lampades coram eo plu-

res, vel saltem una, die, noctaque perpetuo colluceat; curabitque Parochus, ut omnia ad ipsius Sacramenti cultum ordinata, integra, mundaque sint, et conserventur.

Sanctissimæ Eucharistiæ particulas frequenter renovabit. Hostiæ vero, seu particulae consecrandæ sint recentes; et ubi eas consecraverit, veteres primo distribuât, vel sumat.

Fideles omnes ad sacram Communionem admittendi sunt, exceptis iis, qui justa ratione prohibentur. Arcendi autem sunt publice indigni; quales sunt excommunicati, interdicti, manifestique infames, ut meretrices, concubinarij, fceneratores, magi, sortilegi, blasphemj, et alij ejus generis publici peccatores, nisi de eorum poenitentia et emendatione constet, et publico scandalo prius satisfecerint.

Occultos vero peccatores, si occulte petant, et non eos emendatos agnoverit, repellat, non autem si publice petant, et sine scandalo ipsos præterire nequeat.

Amentibus præterea, seu phreneticis communicare non licet: licet tamen, si quando habeant lucida intervalla, et devotionem ostendant, dum in eo statu manent, si nullum indignitatis periculum adsit.

Ita etiam iis, qui propter ætatis imbecillitatem nondum hujus Sacramenti cognitionem et gustum habent, administrari non debet.

ORDO ADMINISTRANDI

SACRAM COMMUNIONEM.

Sacerdos igitur sanctissimam Eucharistiam ministraturus, Hostiis, seu Particulis pro populi multitudine consecratis, vasculoque uno vel pluribus, decenti, et commodo loco expositis, cum vino et aqua ad purificationem eorum, qui Communionem sumpserint, et ante eos linteo mundo extenso, lotis prius manibus, et superpelliceo indutus, ac desuper stola coloris Officio illius diei convenientis, præcedente Clerico, seu alio ministro, procedit ad Altare manibus junctis, et accensis cereis, facta prius et postea genuflexione extrahit pyxidem, et illam super corporale depositam, discooperit.

Minister genibus flexis nomine populi ad cornu Epistolæ facit Confessionem generalem, dicens: **Confiteor Deo, etc.**

Tum Sacerdos iterum genuflectit, et manibus junctis ante pectus vertit se ad populum, advertens, ne terga vertat Sacramento, et in cornu Evangelii dicit:

Misereatur vestri, omnipotens Deus, et dimissis peccatis vestris, perducat vos ad vitam aeternam. R. Amen. Et addit: **Indulgentiam, absolutiorem ✠, et remissionem peccatorum vestrorum tribuat vobis omnipotens, et misericors Dominus. R. Amen.** Dicens: **Indulgentiam, etc.** manu dextera in formam Crucis signat communicandos.

Deinde ad Altare se convertit, genuflectit, manu sinistra pyxidemprehendit; et duobus digitis, pollice et indice, Sacramentum accipit, et elevat: conversusque ad populum in medio Altaris dicit clara voce: **Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi.** Mox subdit: **Domine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum, sed tantum dic verbo, et sanabitur anima mea;** quod iterum, ac tertio repetit: qua formula etiam utendum est, cum feminae Communio administratur.

Postea ad communicandum accedit, incipiens ab iis qui sunt ad partem Epistolae; sed primo, si Sacerdotibus, vel aliis ex Clero danda sit Communio, iis ad gradus Altaris genuflexis prebeatur, vel si commode fieri potest, intra sepimentum Altaris sint a laicis distincti. Sacerdotes vero cum stola communicent.

Sacerdos unice porrigens Sacramentum, et faciens cum eo signum Crucis super pyxidem, simul dicit:

Corpus Domini nostri Jesu Christi custodiat animam tuam in vitam aeternam. Amen.

Ubi vero omnes communicaverint, Sacerdos reversus ad Altare, dicere poterit: **O sacrum convivium, in quo Christus sumitur, recolitur memoria passionis ejus, mens impletur gratia, et futurae gloriae nobis pignus datur.**

V. Panem de caelo praestitisti eis.

Minister **R. Omne delectamentum in se habentem, tempore Paschali additur, Alleluja.**

Mox Sacerdos dicit:

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad té véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Deus qui nobis sub Sacraménto mirábili, passióis tuæ memóriam reliquisti : tribue, quæsumus, ita nos Córporis et Sanguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptióis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spírítus Sancti Deus per omnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Tempore Paschali dicitur Oratio :

Spírítum nobis, Dómine, tuæ charitátis infúnde : ut quos Sacraméntis Paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Antequam reponat Sacramentum, diligenter advertat, ut si aliquod fragmentum digitis adhæserit, illud in pyxidem deponat, et eosdem digitos, quibus tetigit Sacramentum, abluat, et abstergat purificatorio : ablutionem vero sumat, si celebraverit, aut iis, qui tunc communicarunt, sumendam tradat, aut saltem in sacrarium injiciat. Postea genuflectens reponit Sacramentum in tabernaculo, et clave obserat.

Deinde extenta manu dextera, benedicit iis qui communicarunt, dicens : **Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, et Spírítus Sancti, descéndat super vos, et maneat semper.** R. Amen.

Communio autem populi intra Missam statim post communionem Sacerdotis celebrantis fieri debet (nisi quandoque ex rationabili causa post Missam sit facienda), cum Orationes, quæ in Missa post Communionem dicuntur, non solum ad Sacerdotem, sed etiam ad alios communicantes spectent.

Itaque Sacerdos, sumpto sacratissimo Sanguine, antequam se purificet, ponat Partículas consecratas in pyxide :

vel si pauci sint communicandi, super patenam, nisi in principio posita fuerint in pyxide, et genuflectit, ministro interim faciente confessionem, ut supra. Postea vertens se ad populum, in cornu Evangelii dicit: **Misereatur vestri, etc.** et eo, quo supra dictum est, modo, porrigit communicandis Eucharistiam, incipiens a ministris Altaris, si velint communicare. Finita Communionem, revertitur ad Altare, nihil dicens: non dat eis benedictionem, quia illam dabit in fine Missæ. Deinde dicit secreto: **Quod ore sumpsimus, etc.** ut in Missali, se purificat, et Missam absolvit. Quod si contingat, absoluta Missa, statim aliquos interdum communicare, tunc Sacerdos adhuc Planeta indutus, sacram Communionem eo modo, quo supra dictum est, ministrabit.

DE COMMUNIONE PASCHALI.

Curet autem Parochus, ut in Quadragesima per se, vel per alios conclonatores populo opportune denuntietur Constitutio Concilii Lateranensis sub Innocentio III. quæ sic habet.

Omnis utriusque sexus Fidelis, postquam ad annos discretionis pervenerit, omnia sua peccata confiteatur fideliter, saltem semel in anno, proprio Sacerdote, et injunctam sibi penitentiam studeat pro viribus adimplere, suscipiens reverenter, ad minus in Pascha, Eucharistiæ Sacramentum, nisi forte de consilio proprii Sacerdotis, ob aliquam rationabilem causam ad tempus ab ejus perceptione duxerit abstinendum, alloquitur et vivens ab ingressu Ecclesiæ arceatur, et mortuus Christiana careat sepultura.

Ut igitur hoc salutare Concilii decretum inviolabiliter servetur, descripta Parochus habeat nomina suorum Parochianorum; et qui dicto tempore non communicaverint, et post Octavam Paschæ eos, qui propriæ salutis immemores sæpius admoniti non obtemperaverint, Ordinario suo denuntiet.

Dabit quoque operam Parochus, quoad fieri potest, ut in ipso die sanctissimo Paschæ communicent; quo die ipse per se, nisi legitime impediatur, parochiæ suæ Fidelibus hoc Sacramentum ministrabit.

Alienæ vero parochiæ Fideles ad proprium Parochum remittet, præter peregrinos et advenas, et qui certum domicilium non habent, quibus ipse sacram præbebit Communionem, si accesserint

rite parati ; vel ubi est ea consuetudo , eos ad Cathedralis Ecclesiæ Parochos remittet. In ceteris vero servabit ea , quæ in libro de statu animarum , ut infra , præscribuntur.

Ægrotis quoque parochialibus , etiamsi Communionem extra præscriptos Paschales dies sumpserint , in Paschalibus diebus illam laferet , ac ministrabit.

DE COMMUNIONE INFIRMORUM.

Viaticum sacratissimi Corporis Domini nostri Jesu Christi summo studio ac diligentia ægrotantibus , opportuno tempore , procurandum est , ne forte contingat illos tanto bono , Parochi incuria , privatos decedere.

Cavendum autem in primis est , ne ad indignos cum aliorum scandalo deferatur , quales sunt publici usurarii , concubinarij , notorie criminosi , nominatim excommunicati , aut denunciati , nisi sese prius sacra Confessione purgaverint , et publicæ offensioni , prout de jure , satisfecerint.

Hortetur Parochus infirmum , ut sacram Communionem sumat , etiam si graviter non ægrotet , aut mortis periculum non imminet , maxime si Festi alicujus celebritas id suadeat , neque ipse illum ministrare recusabit.

Pro Viatico autem ministrabit , cum probabile est , quod eam amplius sumere non poterit. Quod si æger , sumpto Viatico , dies aliquot vixerit , vel periculum mortis evaserit , et communicare voluerit , ejus pio desiderio Parochus non deerit.

Potest quidem Viaticum brevi morituris dari non jejunis ; id tamen diligenter curandum est , ne iis tribuatur , a quibus ob phrenesim , sive ob assiduum tussim , aliumve similem morbum , aliqua indecentia cum injuria tanti Sacramenti timeri potest. Ceteris autem infirmis , qui ob devotionem in ægritudinem communiunt , danda est Eucharistia ante omnem cibum et potum , non aliter ac ceteris Fidelibus , quibus nec etiam per modum medicinæ ante aliquid sumere licet.

Sed alicui ad adorandum solum , seu devotionis , seu cujusvis alij prætextu ad ostendendum non deferatur.

Deferrî autem debet hoc sanctum Sacramentum ab Ecclesia ad privatas ægrotantium domos decenti habitu , superposito mundo velamine , manifeste atque honorifice , ante pectus cum omni reverentia et timore , semper lumine præcedente.

Parochus igitur processurus ad communicandum infirmum , alioque campanæ ictibus jubeat convocari Parochianos , seu Confra-

ternitatem Ss. Sacramenti, ubi fuerit instituta, seu alios pios Christi fideles, qui sacram Eucharistiam cum cereis, seu intorticiis comitentur, et umbellam, seu baldachinum, ubi haberi potest, deferant.

Præmoneat, ut ægri cubiculum mundetur, et in eo paretur mensa linteo mundo cooperta, in quo Ss. Sacramentum decenter deponatur. Parentur luminaria, ac duo vascula, alterum cum vino, alterum cum aqua. Præterea linteum mundum ante pectus communicandi ponatur, atque alia ad ornatum loci, pro cujusque facultate.

Ubi vero convenerint, qui Eucharistiam comitaturi sunt; Sacerdos indutus superpelliceo et stola, et, si haberi potest, pluviati albi coloris, Acolythis, seu Clericis, aut etiam Presbyteris, si locus feret, superpelliceo pariter indutis comitatus, decenter, et de more acceptas aliquot Particulas consecratas, vel unam tantum, si longius, aut difficiliter sit faciendum, ponat in pyxide, seu parva custodia, quam proprio suo operculo cooperit; et velum sericum superimponit: ipse vero Sacerdos, imposito sibi prius ab utroque humero oblongo velo decenti, utraque manu accipiat vas cum Sacramento, et deinde umbellam, seu baldachinum subeat, nudo capite processurus.

Præcedat semper Acolythus, vel alius minister deferens lanternam (noctu autem hoc Sacramentum deferri non debet, nisi necessitas urgeat); sequantur duo Clerici, vel qui illorum vices suppleant, quorum alter aquam benedictam cum aspersorio, et bursam cum corporali, quod supponendum erit vasculo Ss. Sacramenti super mensa in cubiculo infirmi, et cum linteolo purificatorio ad digitos Sacerdotis abstergendos; alter hunc librum Ritualem deferat, et campanulam jugiter pulset. Succedant deinde deferentes intorticia. Postremo Sacerdos Sacramentum gestans elevatum ante pectus sub umbella, dicens Psalmum *Miserere*, et alios Psalmos, et Cantica.

Quod si longius, aut difficiliter iter obeundum sit, et fortasse etiam equitandum, necesse erit vas, in quo Sacramentum defertur, bursa decenter ornata, et ad collum appensa, apte includere, et ita ad pectus alligare, atque adstringere, ut neque decidere, neque pyxide excuti Sacramentum queat.

Ingrediens vero locum, ubi jacet infirmus dicat:

℣. Pax huic dómui.

℞. Et ómnibus habitántibus in ea.

Tum depositum Sacramentum super mensa, supposito corporali, genuflexus adorat, omnibus in genua procumbentibus: et mox accepta aqua benedicta, aspergit infirmum, et cubiculum, dicens:

Antiphonam : **Aspérge me, Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor : et primum versum Psalmi, Misérére, cum Glória Patri, etc. Sicut erat, etc.**

Deinde repetitur Antiphona. **Aspérge me, etc.**

Postea ψ . **Adjutórium nostrum in nómine Dómini.**

R^l. **Qui fecit cælum et terram.**

ψ . **Dómine, exáudi oratióem meam.**

R^l. **Et clamor meus ad te véniat.**

ψ . **Dóminus vobíscum.**

R^l. **Et cum spírítu tuo.**

(1) rémus.

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus : et mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum.

R^l. **Amen.**

His dictis, accedat ad infirmum, ut cognoscat, num sit bene dispositus ad accipiendum sacrum Viaticum, et utrum velit aliqua peccata confiteri; et illum audiat, atque absolvat : quamvis prius deberet esse rite confessus, nisi necessitas aliter urgeat.

Postea facta de more Confessione generali, sive ab infirmo, sive ejus nomine ab alio, Sacerdos dicit : **Misereátur, etc. Indulgéntiam, etc.**

Deinde facta genuflexione, accipit Sacramentum de vasculo, atque illud elevans ostendit infirmo dicens : **Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, et more solito ter dicat : Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum; sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.**

Et infirmus simul cum Sacerdote dicat eadem verba, saltem semel, submissa voce. Tum Sacerdos daus infirmo Eucharistiam, dicat : **Accipe, frater (vel soror) Viaticum Córporis Dómini nostri Jesu Christi, qui te custódiat ab hoste maligno, et perdúcat in vitam ætérnam. Amen.**

Si vero Communio non datur per modum Viatici, dicat more ordinario: **Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam tuam in vitam ætérnam. Amen.**

Quod si mors immineat, et periculum sit in mora, tunc dicto **Misereátur, etc.**, prædictis precibus omnibus vel ex parte omissis, ei statim Viaticum præbeatur.

Postea Sacerdos abluat digitos, nihil dicens: et infirmo detur ablutio. Deinde dicat:

Ÿ. **Dóminus vobíscum.**

R. **Et cum spírítu tuo.**

Orémus.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, te fídéliter deprecámur, ut accipiénti fratri nostro (vel soróri nostræ) sacrosánctum Corpus Dómini nostri Jesu Christi Fílii tui, tam córpori, quam ánimæ prosit ad remédium sempitérnum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. **Amen.**

His expletis, si altera particula Sacramenti superfuerit (superesse autem semper debet, præterquam in casu jam dicto), genuflectit, surgit, et accipiens vas cum Sacramento, facit cum eo signum Crucis super infirmum, nihil dicens, et reverenter illud deferens, ordine quo venerat, revertitur ad Ecclesiam dicendo Psalm. **Laudáte Dóminum de cœlis, etc.** et alios Psalmos, et Hymnos, prout tempus feret.

Cum pervenerit ad Ecclesiam, ponit Sacramentum super Altare, adorat, deinde dicit:

Ÿ. **Panem de cælo præstitisti ei.**

R. **Omne delectaméntum in se habéntem.**

Ÿ. **Dóminus vobíscum.**

R. **Et cum spírítu tuo.**

Orémus.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquisti; tríbue, quæsumus, ita nos Córporis et Sánguínis tui sacra mystéria venerári, ut redem-

ptionis tuæ fructum in nobis jûgiter sentiámus : Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spíritus Sancti Deus, per omnia sæcula, etc.

Deinde annuntiat Indulgentias a Summis Pontificibus concessas Sanctissimum Sacramentum comitantibus.

Postea cum Sacramento in pyxide velo cooperta faciat signum Crucis super populum, nihil dicens. Postremo illud in loco suo reponat.

Quod si ob difficultatem, aut longitudinem itineris, vel quia ea qua decet veneratione, Sacramento ad Ecclesiam commode reportari non potest, sumpta fuerit una tantum Particula consecrata, ut dictum est, tunc ea infirmo administrata, Sacerdos, prædictis precibus recitatis, cum manu benedicit, et una cum aliis privato habitu, extinctis luminibus, umbella demissa, latente pyxide, ad Ecclesiam, vel domum quisque suam revertatur.

DE SACRAMENTO
EXTREMÆ UNCTIONIS

Extramæ Unctionis Sacramentum a Christo Domino institutum, tamquam cœlestis medicina, non animæ solum, sed etiam corpori salutaris, omni studio ac diligentia, periculose ægrotantibus adhibendum est, et eo quidem tempore, si fieri possit, cum illis adhuc integra mens et ratio viget, ut ad uberiorem Sacramenti gratiam percipiendam, ipsi etiam suam fidem, ac piam animi voluntatem conferre possint, dum sacro liniuntur Oleo.

In quo illud in primis ex generali Ecclesiæ consuetudine observandum est, ut si tempus, et infirmi conditio permittat, ante Extremam Unctionem, Pœnitentiæ, et Eucharistiæ Sacramenta infirmis praebeantur.

Habeat igitur Parochus loco nitido et decenter ornato, in vase argenteo, seu stanneo diligenter custoditum sacrum Oleum infirmorum, quod in singulis annis Feria V. in Cœna Domini ab Episcopo benedictum, veteri combusto, renovandum est. Id tamen, si forte infra annum aliquo modo ita deficiat, ut sufficere non possit videatur, neque aliud benedictum haberi queat, modico oleo non benedicto in minori quantitate superinfuso, reparari potest.

Oleum porro ipsum vel per se solum, vel in bombacio seu simili servari potest; sed ad evitandum effusionis periculum multo commodius ad infirmos defertur in bombacio.

Debet autem hoc Sacramentum infirmis præberi, qui cum ad usum rationis pervenerint, tam graviter laborant, ut mortis periculum imminere videatur; et iis, qui præ senio deficiunt, et in diem videntur morituri etiam sine alia infirmitate.

Infirmis autem, qui, dum sana mente, et integris sensibus essent, illud petierint, seu verisimiliter petiissent, seu dederint signa contritionis, etiamsi deinde loquelam amiserint, vel amentes effecti sint, vel delirent, aut non sentiant, nihilominus præbeatur.

Sed si infirmus, dum phrenesi, aut amentia laborat, verisimiliter posset quidquam facere contra reverentiam Sacramenti, non inungatur, nisi periculum tollatur omnino.

Impœnitentibus vero, et qui in manifesto peccato mortali moriuntur, et excommunicatis, et nondum baptizatis, penitus denegetur.

Non ministretur etiam prælium inituris, aut navigationem, aut peregrinationem, aut alia pericula subituris, aut reis ultimo sup-

plicio mox afficiendis, aut pueris rationis usum non habentibus.

Si quis autem laborat in extremis, et periculum immineat ne decedat antequam finiantur Uctiones, cito ungetur, incipiendo ab eo loco: *Per istam sanctam Uctionem, etc.* ut infra: deinde, si adhuc supervivat, dicantur Orationes prætermisæ suo loco positæ.

Si vero dum inungitur, infirmus decedat, Presbyter ultra non procedat, et prædictas orationes omittat.

Quod si dubitet an vivat adhuc, Uctionem prosequatur, sub conditione pronuntiando formam, dicens: *Si vivis, per istam sanctam Uctionem, etc.* ut infra.

Si autem acciderit, infirmum post peccatorum suorum confessionem ad exitum vitæ properare, tunc cum sacro Viatico poterit et Oleum infirmorum ad eum deferri per ipsum Sacerdotem, qui defert sacram Eucharistiam. Si tamen alius Presbyter, vel Diaconus, qui Oleum sanctum deferat, haberi possit, per ipsum deferatur, qui superpelliceo indutus, cum Oleo sacro occulte delato sequatur Sacerdotem Viaticum portantem; et postquam infirmus Viaticum sumpserit; inungatur a Sacerdote.

In eadem infirmitate hoc Sacramentum iterari non debet, nisi diuturna sit, ut si cum infirmus convalescerit, iterum in periculum mortis inciderit.

Quinque vero corporis partes præcipue ungi debent, quas veluti sensuum instrumenta homini natura tribuit, nempe oculi, aures, nares, os, et manus: attamen pedes et renes ungenti sunt; sed renum unctio in mulieribus, honestatis gratia, semper omititur; atque etiam in viris, quando infirmus commode moveri non potest. Sed sive in mulieribus, sive in viris, alia corporis pars pro renibus ungi non debet.

Manus vero, quæ reliquis infirmis interius ungi debent, Presbyteris exterius angantur.

Dum oculos, aures, et alia corporis membra, quæ paria sunt, Sacerdos ungit, caveat, ne alterum ipsorum inungendo, Sacramenti formam prius absolvat, quam ambo hujusmodi paria membra perunxerit.

Si quis autem sit aliquo membro mutilatus, pars loco illi proxima inungatur, eadem verborum forma.

Hujus autem Sacramenti forma, qua Sancta Romana Ecclesia utitur, solemnis illa precatio est, quam Sacerdos ad singulas unctioes adhibet, cum ait:

Per istam sanctam Uctionem, et suam piissimam misericordiam, indulgeat tibi Dominus quidquid per visum, sive per auditum, etc. deliquisti.

ORDO MINISTRANDI
 SACRAMENTUM
EXTREMÆ UNCTIONIS

Sacerdos igitur Sacramentum ministraturus, quatenus fieri poterit, parari curet apud infirmum mensam mappa candida coopertam, itemque vas, in quo sit bombacium, seu quid simile in septem globulos distinctum, ad abstergendas partes inunctas; medullam panis ad detergendos digitos; et aquam ad abluendas Sacerdotis manus; ceream item candelam, quæ deinde accensa ipsi ungenti lumen præbeat. Denique operam dabit, ut quanta poterit munditia ac nitore hoc Sacramentum ministretur.

Deinde convocatis Clericis seu ministris, vel saltem uno Clerico, qui Crucem sine hasta, Aquam benedictam cum aspersorio, et librum Ritualement deferat, ipse Parochus decenter accipit vas sacri Olei infirmorum sacculo serico violacei coloris inclusum, illudque caute deferat, ne effundi possit. Quod si longius iter peragendum, aut etiam equitandum sit, vel alias adsit periculum effusionis, vas olei sacculo, aut bursa inclusum, ut dictum est, ad collum appendat, ut commodius et securius perferat. Procedat autem sine sonitu campanule.

Cum perventum fuerit ad locum, ubi jacet infirmus, Sacerdos intrans cubiculum, dicit: **Pax huic dómui.**

R. **Et ómnibus habitántibus in ea.**

Deinde deposito Oleo super mensam, superpelliceo, stolaeque violacea indutus, ægroto Crucem pie deosculandam porrigit; mox in modum crucis cum aqua benedicta, et cubiculum, et circumstantes aspergit, dicens Antiphonam: **Aspérges me, Dómine, etc.** Quod si ægrotus voluerit confiteri, audiat illum, et absolvat. Deinde piis verbis illum consoletur, et de hujus Sacramenti vi, atque efficacia, si

tempus ferat, breviter admoneat; et quantum opus sit, ejus animam confirmet, et in spem erigat vitæ æternæ.

Postea dicat ψ . **Adjutorium nostrum in nómine Dómini.**

Rj. **Qui fecit cælum et terram.**

ψ . **Dóminus vobíscum.**

Rj. **Et cum spíritu tuo.**

Orémus.

Intróeat, Dómine Jesu Christe, domum hanc sub nostræ humilitátis ingrèssu, ætérna fœlicitas, divína prospéritas, seréna lætítia, cháritas fructuósa, sánitas sempitérna: effúgiat ex hoc loco accéssus dæmonum: ádsint Angeli pacis, domúmque hanc déserat omnis málgna discórdia. Magnífica, Dómine, super nos nomen sanctum tuum; et benedic \times nostræ conversatióni: sanctífica nostræ humilitátis ingrèssum, qui sanctus et qui pius es, et pérmanes cum Patre et Spíritu Sancto in sæcula sæculórum. Amen.

Orémus, et deprecémur Dóminum nostrum Jesum Christum, ut benedicéndo benedicat \times hoc tabernáculum, et omnes habitántes in eo, et det eis Angelum bonum custódem, et faciat eos sibi servíre ad considerándum mirabilia de lege sua: avértat ab eis omnes contrárias potéstates: erípiat eos ab omni formídine, et ab omni perturbatióne, ac sanos in hoc tabernáculo custodíre dignétur. Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat Deus in sæcula sæculórum. Amen.

Orémus.

Exaudi nos, Dómine sancte, Pater omnipotens ætérne Deus: et mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque déféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Quæ Orationes, si tempus non patiat, ex parte, vel in totum poterunt omitti. Tum de more facta Confessione generali, latino, vel vulgari sermone, Sacerdos dicat: **Miseréatur, etc. Indulgéntiam, etc.**

Antequam Parochus incipiat ungere infirmum, moneat

adstantes, ut pro illo orent, et ubi commodum fuerit, pro loco et tempore, et adstantium numero, vel qualitate, recitent Septem Psalmos Pœnitentiales cum Litanis, vel alias Preces, dum ipse Unctionis Sacramentum administrat. Mox dicat :

In nómine Patris ✠, et Filii ✠, et Spíritus ✠ Sancti, Extinguátur in te omnis virtus diaboli per impositioném mánuum nostrárum, et per invocatióem ómnium Sanctórum Angelórum, Archangelórum, Patriarchárum, Prophétárum, Apostolórum, Mártyrum, Confessórum, Vírginum, atque ómnium simul Sanctórum. Amen.

Deinde intincto pollice in Oleo sancto, in modum Crucis ungit infirmum in partibus hic subscriptis, aptando proprio loco verba formæ in hunc modum :

AD OCULOS.

Per istam sanctam Unctiõnem ✠, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per visum deliquisti. Amen.

Minister vero, si est in Sacris, vel ipsemet Sacerdos, post quamlibet Unctionem, tergat loca inuncta novo globulo hõmbacii, vel rei similis, eumque in vase mundo reponat, et ad Ecclesiam postea deferat, comburat, cineresque projiciat in Sacrarium.

AD AURES.

Per istam sanctam Unctiõnem ✠, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per auditum deliquisti. Amen.

AD NARES.

Per istam sanctam Unctiõnem ✠, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per odorátum deliquisti. Amen.

AD OS, COMPRESSIS LABIIS.

Per istam sanctam Uctionem ✠, et suam piissimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per gustum et locutiómem deliquisti. Amen.

AD MANUS.

Per istam sanctam Uctionem ✠, et suam piissimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per tactum deliquisti. Amen :

Et adverte, quod Sacerdotibus, ut dictum est, manus non inunguntur interius, sed exterius.

AD PEDES.

Per istam sanctam Uctionem ✠, et suam piissimam misericórdiam indúlgeat tibi Dóminus quidquid per gressum deliquisti. Amen.

AD LUMBOS, SIVE RENES.

Per istam sanctam Uctionem ✠, et suam piissimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per lumbórum delectatiómem deliquisti. Amen.

Hæc autem unctio ad lumbos, ut dictum est, omittitur semper in fœminis, et etiam in viris, qui ob infirmitatem vix, aut sine periculo moveri non possunt.

Quibus omnibus peractis, Sacerdos dicit :

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiómem.

Rj. Sed libera nos a malo.

Ÿ. Salvum fac servum tuum.

Rj. Deus meus, sperántem in te.

Ÿ. Mitte ei, Dómine, auxiliúm de sancto.

Rj. Et de Sion tuére eum.

Ÿ. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.

Rj. A fácie inimíci.

- V. Nihil proficiat inimicus in eo.
 R. Et filius iniquitatis non apponat nocere ei.
 V. Dómine, exáudi oratióncem meam.
 R. Et clamor meus ad te véniat.
 V. Dóminus vobiscum.
 R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Dómine Deus, qui per Apóstolum tuum Jacóbum locútus es: Infirmátur quis in vobis? Indúcat Presbyteros Ecclésiæ, et orent super eum, unguentes eum Oleo in nómine Dómini: et oratio fidei salvábit infirmum, et alleviábit eum Dóminus: et si in peccátis sit, remitténtur ei: cura, quæsumus, Redemptor noster, grátia Sancti Spírítus languóres istius infirmi, ejúsque sana vúlnera, et dímítte peccáta, atque dolóres cunctos mentis et córporis ab eo expélle, plenámque intérius et extérius sanitátem misericórditer redde, ut ope misericórdiæ tuæ restitútus, ad prístina reparétur officia. Qui cum Patre et Spírítu Sancto vivis, et regnas Deus in sæcula sæculórum.

Orémus.

Réspice, quæsumus, Dómine, fámulum tuum N. in infirmitáte sui córporis fatiscéntem, et ánimam réfove, quam creásti: ut castigatió nibus emendátus, se tua séntiá medicina salvátum. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Orémus.

Dómine sancte, Pater omnípotens, æterne Deus, qui benedictiÓNis tuæ grátiam ægris infundéndo corpóribus, factúram tuam múltiplici pietáte custódis: ad invocatiÓNem tui Nóminis benignus assiste, ut fámulum tuum ab ægrítudine liberátum, et sanitáte donátum, dextera tua érigas, virtúte confirmes, potestáte tueáris, atque Ecclésiæ tuæ sanctæ, cum omni desideráta prosperitaté, restituas. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Ad extremum, pro personæ qualitate, salutaria monita breviter præbere poterit, quibus infirmus ad morien-

in Domino confirmetur , et ad fugandas dæmonum visitationes roboretur.

Denique Aquam benedictam , et Crucem , nisi aliam habeat , coram eo relinquat , ut illam frequenter aspiciat , et pro sua devotione osculetur et amplectatur.

Admoneat etiam domesticos , et ministros infirmi , ut si morbus ingravescat , vel infirmus incipiat agonizare , statim ipsum Parochum accersant , ut morientem adjuvet , jusque animam Deo commendet : sed si mors immincat , nusquam discedat , Sacerdos animam Deo rite commendabit.

Quae autem pertinent ad visitationem , curamque infirmorum , et ad juvandos morientes , ad Commendationem animæ , et ad Exequias , infra suis locis præscribuntur.

SEPTEM PSALMI
P Æ N I T E N T I A L E S

CUM LITANIS.

PRO INFIRMIS, DUM SACRO LINIUNTUR OLEO, SEU PRO
 ALIA NECESSITATE, DICUNTUR FLEXIS GENIBUS.

Antiphona. *Ne reminiscáris.*

Psalmus 6.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me: * neque in ira
 tua corripias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum: * sana
 me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine,
 úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum
 me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui mémor sit tui: * in in-
 férno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per singulas noctes
 lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter
 omnes inimicos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitátem: * quóniam
 exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam: * Dóminus
 orationem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimici
 mei: * convertántur, et erubéscant valde velóciter.

Gloria Patri, etc.

Psalmus 31.

Beáti quorum remísse sunt iniquitátes: * et quorum tecta
 sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátam, *
nec est in spírítu ejus dolus.

Quóniam tãcni, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: *
convérsus sum in ærúmna mea, dum configitur spina.

Delictum meum cógnitum tibi feci, * et injustítiam meam non abscondi.

Dixi: Confitébor advérsus me injustítiam meam Dómino: * et tu remisisti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus: * in témpore oportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circumdedit me: * exultátió mea érué me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus et mulus: * quibus non est intelléctus.

In camo et fræno maxillas eórum constringe, : qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris: * sperántem autem in Dómino misericórdia circumdabit.

Lætámini in Dómino, et exultáte justí: * et gloriámini omnes recti corde.

Glória Patri, etc.

Psalmus 37.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corripias me.

Quóniam sagítte tuæ infixæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : *
et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt , et corrúptæ sunt cicatrices meæ , * a fácie
insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum , et curvátus sum usque in finem , *
tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusionibus : * et non
est sánitas in carne mea.

Afflictus sum , et humiliátus sum nimis : * rugiébam a
gémitu cordis mei.

Dómine , ante te omne desidérium meum : * et gémitus
meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est , derelíquit me virtus
mea : * et lumen oculórum meórum et ipsum non est
mecum.

Amíci mei , et próximi mei : * advérsus me appropin-
quavérunt , et stetérunt.

Et qui juxta me erant , de longe stetérunt : * et vin
faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirebant mala mihi , locúti sunt vanitátes : *
et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut
mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens
in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te , Dómine , sperávi : * tu exáudies me ,
Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : *
et dum commovéntur pedes mei , super me magna locú-
ti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus
in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo
pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt , et confirmáti sunt super
me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : *
quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine Deus meus : * ne discés-
seris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine, Deus salú-
tis meæ.

Glória Patri, etc.

Psalmus 50.

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericór-
diam tuam.

Et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum : *
dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo
munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognóscó : * et peccá-
tum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justi-
ficéris in sermónibus tuis, et vincas, cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in pec-
cátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta, et occúlta
sapientiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérget me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et
super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gáudium et letitiam : * et exultábunt
ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniqui-
tátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum
innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum
ne áuferas a me.

Redde mihi letítiam salutáris tui : * et spíritu principáli
confirma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et impíi ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: *
et exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries, * et os meum annuntiábit
láudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrificium, dedíssem útiq̄ue: *
holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum
et humiliátum, Deus, non despícies.

Benigne fac, Dómine, in bona voluntáte tua, Sion: *
ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítie, oblatiónes, et ho-
locáusta: * tunc impónent super altáre tuum vitulos.

Glória Patri, etc.

Psalmus 101.

Dómine, exáudi oratióne meam, * et clamor meus ad
te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me: * in quacúmque die
tríbulor, inclína ad me áurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecerunt sicut fumus dies mei: * et ossa mea
sicut crémium aruerunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum: * quia
oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei: * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum
sicut nycticorax in domicilio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: * et qui lau-
dábant me, advérsus me jurábant.

Quia cinerem tamquam panem manducábam, * et po-
tum meum cum fletu miscébam.

A facie iræ et indignatiónis tuæ: * quia elevans allia-
sti me.

Dies mei sicut umbra declináverunt: * et ego sicut fœ-
num árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes : * et memoriále tuum in generatióem et generatióem.

Tu exúrgens miseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus : * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion : * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratióem humílium : * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera : * et pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum.

Quia prospéxit de excélsó sancto suo : * Dóminus de cælo in terram aspéxit.

Ut audíret gémitus compeditórum : * ut sólveret filios interemptórum.

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et láudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndó pópulos in unum, * et reges ut sérviánt Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ : * paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoques me in dimídio diérum meórum : * in generatióem, et generatióem anni tui.

Infútio tu, Dómine, terram fundásti, * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi perfbunt, tu autem pérmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntúr : * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Fílii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Glória Patri, etc.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi
voce[m] meam.

Fiant áures tuæ intendéntes, * in voce[m] deprecatió-
nis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis
sustinébit ?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam
sustínni te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima
mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel
in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud
eum redéemptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.
Glória Patri, etc.

Psalmus 142.

Dómine, exáudi oratió[n]em meam, áuribus p[er]cipe ob-
secratió[n]em meam in veritáte tua : * exáudi me in tua
justitia.

Et non intres in judícium cum servo tuo : * quia non
justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus animam meam : * humi-
liávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obsúris sicut mórtuos sæculi : * et
anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est
cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómni-
bus op[er]ibus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expá[n]di manus meas ad te : * ánima mea sicut terra
sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine : * defécit spíritus meus.

Non avértas faciem tuam a me : * et símilis ero de-
cendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam : * quia in
e sperávi.

Notam fac mihi viam , in qua ámbulem : * quia ad te
evávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis , Dómine ad te confúgi : *
loce me fácere voluntátem tuam , quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : *
propter nomen tuum , Dómine , vivificábis me in æqui-
tate tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam : * et in miseri-
córdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui trébulant ánimam meam : * quó-
niam ego servus tuus sum.

G lória Patri etc.

Antiphona. Ne reminiscáris , Dómine , delícta nostra ,
vel paréntum nostrórum , neque vindíctam sumas de pec-
cátis nostris.

L I T A N I Æ

Kyríe eléison.

Christe eléison.

Kyríe eléison.

Christe audi nos.

Christe exáudi nos.

Pater de cœlis Deus,

Fili Redemptor mundi Deus,

Spiritus Sancte Deus,

Sancta Trinitas unus Deus,

Sancta María,

Sancta Dei Génitrix,

Sancta Virgo Virginum,

Sancte Michael,

Sancte Gábríel,

Sancte Ráphael.

Omnes Sancti Angeli, et Archángeli, oráte pro

Omnes Sancti Beatórum Spirítuum ordines,

Sancte Joánnes Baptísta,

Sancte Joseph,

Omnes Sancti Patriárchæ, et Prophétæ,

Sancte Petre,

Sancte Paule,

Sancte Andréa,

Sancte Jacóbe,

Sancte Joánnes,

Sancte Thoma,

Sancte Jacóbe,

Sancte Philippe,

Sancte Bartholomæe,

Sancte Matthæ,

Sancte Simon.

Miseréri

Miseréri

Miseréri

Miseréri

ora pro

Thaddæe,	ora.
Mathía,	ora.
Bárnaba,	ora.
Luca,	ora.
Marce,	ora.
Sancti Apóstoli, et Evangelistæ,	orate.
Sancti Discípuli Dómini,	orate.
Sancti Innocéntes,	orate.
Stéphane,	ora.
Lauréti,	ora.
Vincéti,	ora.
Fabiáne, et Sebastíane,	orate.
Joánes, et Paule,	orate.
Cosma, et Damiáne,	orate.
Gervási, et Protási,	orate.
Sancti Mártyres,	orate.
Silvéster,	ora.
Gregóri,	ora.
Ambrósi,	ora.
Augustíne,	ora.
Hierónyme,	ora.
Martíne,	ora.
Nicoláe,	ora.
Sancti Pontífices, et Confessóres,	orate.
Sancti Doctóres,	orate.
Antóni,	ora.
Benedicte,	ora.
Bernárde,	ora.
Domínice,	ora.
Francisce,	ora.
Sancti Sacerdótes, et Levítæ,	orate.
Sancti Mónachi, et Eremítæ,	orate.
María Magdaléna,	ora.
Agatha,	ora.
Lúcia,	ora.
Agnes,	ora.

Sancta Cecilia ,	ora.
Sancta Catharina .	ora.
Sancta Anastasia ,	ora.
Omnes Sancte Virgines , et Vidue ,	oráte.
Omnes Sancti , et Sancte Dei ,	Intercedíte pro nobis.
Propitius esto ,	Parce nobis , Dómine.
Propitius esto ,	Exáudi nos , Dómine.
Ab omni malo ,	Libera nos , Dómine.
Ab omni peccáto ,	libera.
Ab ira tua ,	libera.
A flagello terramótus ,	libera.
A peste , fame , et bello ,	libera.
A subitánea , et improvisa morte ,	libera.
Ab insidiis diaboli ,	libera.
Ab ira , et ódio , et omni mala voluntáte ,	libera.
A spíritu fornicatiónis ,	libera.
A fúlgure , et tempestáte ,	libera.
A morte perpétua.	libera.
Per mystérium sancte Incarnatiónis tue ,	libera.
Per Advéntum tuum ,	libera.
Per Nativitátem tuam ,	libera.
Per Baptísmum , et sanctum Jejúnium tuum ,	libera.
Per Crucem , et Passiόnem tuam ,	libera.
Per Mortem , et Sepultúram tuam ,	libera.
Per sanctam Resurrectiόnem tuam ,	libera.
Per admirábilem Ascensiόnem tuam ,	libera.
Per advéntum Spíritus Sancti Parácliti ,	libera.
In die júdicii ,	libera.
Peccatóres ,	Te rogámus audi nos.
Ut nobis parcas ,	te rogámus.
Ut nobis indúlgeas ,	te rogámus.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris , te rogá-	
mus audi nos.	
Ut Ecclesiám tuam sanctam régere , et conserváre digné-	
ris , te rogámus audi nos.	
Ut Domnum Apostólicum , et omnes Ecclesiásticos órdenes .	

- in sancta religione conservare digneris, te rogamus
audi nos.
- R** inimicos sanctæ Ecclesiæ humiliare digneris, te rogamus
audi nos.
- R** Regibus et Principibus Christianis pacem et veram con-
cordiam donare digneris, te rogamus.
- R** sancto populo Christiano pacem et unitatem largiri di-
gneris, te rogamus.
- R** nosmetipsos in tuo sancto servitio confortare et con-
servare digneris, te rogamus.
- R** mentes nostras ad cœlestia desideria erigas, te rogamus
audi nos.
- I**t omnibus benefactoribus nostris sempiterna bona retrí-
buas, te rogamus.
- U**t animas nostras, fratrum, propinquorum, et benefa-
ctorum nostrorum ab æterna damnatione eripias, te ro-
gamus audi nos.
- U**t fructus terræ dare, et conservare digneris te rogamus.
- U**t omnibus fidelibus defunctis requiem æternam donare
digneris, te rogamus.
- U**t nos exaudire digneris, te rogamus.
- P**ater Dei, te rogamus audi nos.
- A**gnus Dei, qui tollis peccata mundi, Parce nobis, Dómine.
- A**gnus Dei, qui tollis peccata mundi, Exaudi nos, Dómine.
- A**gnus Dei, qui tollis peccata mundi, Miserere nobis.
- C**hriste audi nos, Christe exaudi nos.
- K**yrie eléison. Christe eléison.
- K**yrie eléison.
- P**ater noster. secreto.
- V**. Et ne nos inducas in tentationem.
- R**. Sed libera nos a malo.

Psalmus 69.

Deus, in adiutorium meum intende: * Dómine, ad adju-
vandum me festina.

Confundántur, et reveredántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsuſ, et erubéſcant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur ſtatim erubéſcentes : * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exúltent, et læténtur in te omnes qui quærunt te : et dicant ſemper : Magnificétur Dóminus : qui diligunt ſalutáre tuum.

Ego vero egénus et pauper ſum : Deus, ádjáva me. Adjútor meus, et liberátor meus es tu : Dómine, me moréris. Glória Patri etc.

ŷ. Salvos fac ſervos tuos.

Rŷ. Deus meus ſperántes in te.

ŷ. Eſto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.

Rŷ. A fácie inimíci.

ŷ. Nihil proficiat inimícus in nobis.

Rŷ. Et filius iniquitátis non appónat nocére nobis.

ŷ. Dómine, non ſecúndum peccáta noſtra facias nobis.

Rŷ. Neque ſecúndum iniquitátes noſtras retribuas nobis.

ŷ. Oremus pro Pontífice noſtro N.

Rŷ. Dóminus conſérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

ŷ. Oremus pro benefactóribus noſtris.

Rŷ. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum in vitam ætérnam. Amen.

ŷ. Oremus pro fidélibus defúntis.

Rŷ. Réquiem ætérnam dona eis Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

ŷ. Requiéſcant in pace.

Rŷ. Amen.

ŷ. Pro frátribus noſtris abſéntibus.

Rŷ. Salvos fac ſervos tuos, Deus meus, ſperántes in te.

ŷ. Mitte eis, Dómine, auxiliuſ de ſancto.

Rŷ. Et de Sion tuére eos.

✠. Dómine , exáudi oratióem meam.

Rj. Et clamor meus ad te véniat.

✠. Dóminus vobíscum.

Rj. Et cum spírítu tuo.

O rémus.

Oratio.

Deus , cui próprium est miseréri semper et párcere ; súscipe deprecatióem nostram : ut nos , et omnes famulos tuos , quos delictórum caténa constringit , miserátio tuæ pietátis cleménte absólvat.

Exáudi , quæsumus Dómine , súpplicum preces , et cōsuetúentium tibi parce peccátis : ut páriter nobis indulgéntiam tribuas benígnus et pacem.

Ineffábilem nóbis , Dómine , misericórdiam tuam cleménte osténde : ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas , et a pœnis , quas pro his merémur , erípias.

Deus , qui culpa offénderis , pœniténtia placáris , preces pópuli , tui supplicántis propítius réspice : et flagélla tuæ iracúndiæ , quæ pro peccátis nostris merémur , avérte.

Omnípotens , sempitérne Deus , miserére famulo tuo Pontífici nostro N. et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salutis æternæ : ut te donánte tibi plácita cupiat , et tota virtúte perficiat.

Deus a quo sancta desidéria , recta consília , et justa sunt ópera , da servis tuis illam , quam mundus dare non potest , pacem , ut et corda nostra mandátis tuis dédita , et hóstium subláta formídine , témpora sint tua protectiõe tranquilla.

Ure igne Sancti Spírítus renes nostros , et cor nostrum , Dómine , ut tibi casto córpore serviámus , et mundo corde placeámus.

Fidélium , Deus , ómnium Córditor et Redémptor , animábus famulórum , famularúmque tuárum remissionem cunctórum tribue peccatórum : ut indulgéntiam , quam semper optavérunt , piis supplicatióibus consequántur.

Actiões nostras , quæsumus Dómine , aspirádo præveni , et adjuvádo proséquere : ut cuncta nostra ora-

tio , et operatio a te semper incipiat , et per te coepta finiatur.

Omnipotens , sempiternus Deus , qui vivorum dominaris simul et mortuorum , omniumque miseris , quos tuos fide et opere futuros esse praenoscis : te supplices exoramus , ut pro quibus effundere preces decrevimus , quosque vel praesens saeculum adhuc in carne retinet , vel futurum jam exutos corpore suscepit , intercedentibus omnibus Sanctis tuis , pietatis tuae clementia , omnium delictorum suorum veniam consequantur. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum : qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus , per omnia saecula saeculorum.

Rj. Amen.

✠. Dominus vobiscum ,

Rj. Et cum spiritu tuo.

✠. Exaudiat nos omnipotens et misericors Dominus.

Rj. Amen.

✠. Et Fidelium animae per misericordiam Dei requiescant in pace.

Rj. Amen.

DE VISITATIONE ET CURA
I N F I R M O R U M

vetros in primis meminisse debet, non postremas esse mu-
sui partes, ægotantium curam habere. Quare cum primum
rit, quempiam ex Fidelibus curæ suæ commissis ægotare, non
stabit ut ad eum vocetur, sed ultro ad illum accedat; idque
semel tantum, sed sæpius, quatenus opus fuerit; horteturque
chiales suos, ut ipsum admoneant, cum aliquem in Parochia
ægotare contigerit, præcipue si morbus gravior fuerit.

Ad hoc juvabit, præsertim in amplis Parochiis, ægotorum
m, seu catalogum habere, ut cujusque statum et conditionem
oscet, eorumque memoriam facilius retinere, et illis oppor-
subvenire possit.

Quod si Parochus legitime impeditus, infirmorum, ut quando
sunt, visitationi interdum vacare non potest: id præstan-
curabit per alios Sacerdotes, si quos habet in Parochia sua,
saltem per laicos homines pios, et christiana charitate præditos.
Egrotos visitans, ea, qua Sacerdotes Domini decet, honestate
ravitate se habeat, ut non ægris solum, sed sibi et domesticis
o et exemplo prosit ad salutem.

orum vero præcipuam curam geret, qui humanis auxiliis de-
ti, benigni ac providi Pastoris charitatem et operam requirunt.
us si non potest ipse succurrere de suo, et eleemosynas illis,
t debet, si facultas suppetit, erogare, quantum fieri potest,
per charitatis, vel alterius nominis Confraternitatem, si in ea
ate, vel loco fuerit, sive per privatas, sive per publicas col-
s et eleemosynas, illorum necessitatibus succurrendum curabit.
n primis autem spiritualem ægotantium curam suscipiat,
emque diligentiam in eo ponat, ut in viam salutis eos dirigat,
e a diabolicis insidiis salutarium adjumentorum præsidio de-
at, ac tueatur.

Accedat autem ad ægotum ita paratus, ut in promptu ha-
argumenta ad persuadendum apta, ac præsertim Sanctorum
apla, quæ plurimum valent: quibus eum in Domino conso-
r, excitet, ac recreet. Horteturque, ut omnem spem suam in
ponat, peccatorum suorum poeniteat, divinam misericordiam
loret, et infirmitatis poenas, tamquam paternam Dei visitatio-
patienter ferat, et ad salutem suam provenisse credat, ut vi-
moresque suos melius instituat.

Deinde qua par est prudentia et charitate, hominem ad sacram confessionem inducat, et confitentem audiat, etiamsi velit totius vitæ peccata confiteri; ac si opus fuerit, tam infirmo, quam ejus familiaribus vel propinquis in memoriam revocet, quod Lateranensis Concilii, ac plurium Summorum Pontificum decretis cavetur sub gravibus poenis, ne Medici ultra tertiam vicem ægrotos visitent, nisi prius ipsis certo constet, illos Confessionis Sacramento rite expiatis fuisse.

Illud præterea diligenter servari curabit, ne quis pro corporali salute aliquid ægroti suadeat, vel adhibeat, quod in detrimentum animæ convertatur.

Ubi vero periculum immineat, Parochus monebit ægrotum, ne dæmonum astutia, neque medicorum pollicitationibus, neque propinquorum, aut amicorum blanditiis se ullo modo decipi sinat; quo minus ea, quæ ad animæ salutem pertinent, opportune procuret, et qua par est devotione et celeritate, sancta Sacramenta, dum sana mens est, integrique sensus, religiose suscipiat, citra fallacem illam, ac perniciosam procrastinationem, quæ plurimos ad æterna supplicia perduxit, in diesque, fallente diabolo, perducit.

Quod si æger aliquis hortationibus ac monitis Sacerdotum vel amicorum et domesticorum consiliis adduci non potest, ut velit peccata sua confiteri, tunc non omnino desperanda res est, sed quamdiu ille vivit, repetendæ sunt frequenter variæ et efficaces Sacerdotum, et aliorum piorum hominum exhortationes; proponendaque æternæ salutis damna, et sempiternæ mortis supplicia; ostendendaque immensa Dei misericordia, cum ad poenitentiam provocantis, ad ignoscendum paratissimi. Adhibendæ sunt etiam tum privatæ, tum publicæ ad Deum preces, ad divinam gratiam impetrandam pro salute miseri decumbentis.

Videbit denique Sacerdos, quibus potissimum tentationibus, aut pravis opinionibus æger sit subjectus, eique, prout opus fuerit, apta remedia prudenter adhibebit.

Sacras imagines Christi Domini crucifixi, Beatæ Mariæ Virginis, et Sancti, quem æger præcipue veneratur, ob oculos ejus apponi curabit. Vasculum item adsit Aquæ benedictæ, qua frequenter aspergatur.

Proponet etiam ægrotanti, prout ejus conditio feret, aliquas Orationes, et pias mentis ad Deum excitationes; præsertim versiculos e Psalmorum libro, vel Orationem Dominicam, et salutationem Angelicam, Symbolum Fidei, vel Passionis Domini nostri meditationem, et Sanctorum martyria et exempla, ac celestis gloriæ beatitudinem. Hæc tamen opportune et discrete suggerantur, ne ægroti molestia, sed levamen afferatur.

Consoletur infirmum, dicens, se pro eo in Missæ sacrificio, et aliis precibus oraturum, curaturumque ut alii itidem pro eo faciant, idque re ipsa præstabit.

Si morbus gravior, vel cum periculo fuerit, ægroto suadeat, ut dum integra mente est, rem suam omnem recte constituat, et testamentum faciat; si quid habeat alienum, restituat, et ad remedium animæ suæ pro facultatibus, quod in Domino ei placuerit, disponat: sed hæc suggerendo, omnis avaritiæ nota caveatur.

Hortetur denique, ut si convaluerit, ante omnia ad Ecclesiam veniat, ubi Deo gratias agat de restituta valetudine, et sacram Communionem pie suscipiat; ac deinceps meliorem vitæ disciplinam teneat.

Sequentes preces omnes, vel ex parte prout tempus, et ægrotorum conditio feret, pro arbitrio Sacerdotis dici, vel omitti possunt.

Sacerdos igitur infirmi cubiculum ingressus, primum dicat:

Ÿ. Pax huic dómui.

℞. Et ómnibus habitántibus in ea.

Mox infirmum, et lectum ejus, et cubiculum aspergat Aqua benedicta, dicens Antiphonam: *Aspérge*, etc.

Deinde erga infirmum officium suum præstet, ut supra dictum est. Quo præstito, vel antequam discedat, dicere poterit supra infirmum aliquem Psalmum ex quatuor prioribus Pœnitentialibus, vel Psalmum *Qui hábitat*, etc. cum *Glória Patri*. in fine; postea dicat: *Kyrie eléison, Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster.*

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℞. Sed libera nos a malo.

Ÿ. Salvum fac servum tuum.

℞. Deus meus, sperántem in te.

Ÿ. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.

℞. Et de Sion tuére eum.

Ÿ. Nihil proficiat inimícus in eo.

℞. Et filius iniquitátis non appónat nocére ei.

Ÿ. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.

℞. A fácie inimíci.

☩. Dóminus opem ferat illi.

R̄. Super lectum dolóris ejus.

☩. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R̄. Et clamor meus ad te véniat.

☩. Dóminus vobíscum.

R̄. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere, sáscipe deprecationem nostram: ut nos, et hunc fámulum tuum, quos delictórum caténa constringit, miseratio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Deus, infirmitátis humanæ singuláre præsidium, auxilii tui super infirmum fámulum tuum osténde virtútem: ut ope misericórdiæ tuæ adjútus, Ecclesiæ tuæ sanctæ incólumis representári mereátur.

Concéde hunc fámulum tuum, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitate gaudére: et gloriósa beátæ Mariæ semper Vírginis intercessióne, a præsentí liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

Benedictio Dei omnipoténtis, Patris, ☩ et Filii, et Spírítus Sancti, descéndat super te, et máneat semper.

R̄. Amen.

Deinde aspergat eum Aqua benedicta.

Qui sequuntur Psalmi, et Evangelia, cum Precibus, pro temporis etiam opportunitate, et pro ægrotantium desiderio, Sacerdotis arbitrio dici poterunt. Psalm. 6. Dómine, ne in furóre tuo, etc. fol. 96. in fine Glória Patri.

☩. Dóminus vobíscum.

R̄. Et cum spírítu tuo.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.

R̄. Glória tibi, Dómine.

Dum Sacerdos dicit Sequéntia, etc. facit signum Crucis de more super se in fronte, ore, et in pectore, similiter super infirmum, si fuerit masculus, et is ob infirmitatem non potest se signare.

Si autem fuerit fœmina, dum Sacerdos se signat, illa per semetipsam in locis prædictis se signet, si potest: si vero non potest, alia mulier eam signet: et hoc idem in sequentibus Evangeliiis servetur.

Matth. 8.

In illo tẽpore: Cum introiisset Jesus Caphârnaum, accessit ad eum Centurio rogans eum, et dicens: Domine, puer meus jacet in domo paralyticus, et male torquẽtur. Et ait illi Jesus: Ego veniam, et curabo eum. Et respondens Centurio, ait: Dõmine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanabitur puer meus. Nam et ego homo sum sub potestãte constitutus, habens sub me milites et dico huic: Vade, et vadit; et alii: Veni, et venit; et servo meo: Fac hoc, et facit. Audiens autem Jesus, miratus est, et sequentibus se dixit: Amen dico vobis, non inveni tantam fidem in Israel. Dico autem vobis, quod multi ab Oriente et Occidente venient, et recumbent cum Abraham, et Isaac, et Jacob in regno cœlorum: filii autem regni ejiciẽtur in tenebras exteriores; ibi erit fletus, et stridor dẽntium. Et dixit Jesus Centurioni: Vade, et sicut credidisti fiat tibi. Et sanatus est puer in illa hora.

Orẽmus.

Omnipotens, sempitẽrne Deus, salus ætẽrna credẽtium, exaudi nos pro infirmo famulo tuo N., pro quo misericordie tue imploramus auxilium: ut reddita sibi sanitate, gratiarum tibi in Ecclesia tua referat actiones. Per Christum Dõminum nostrum.

R. Amen.

Psalmus 15.

Conserva me, Dõmine, quoniam speravi in te. * Dixi Dõmino: Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatæ sunt infirmitates eorum : * postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus : * nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars hereditatis meæ, et calicis mei : * tu es, qui restitues hereditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in preclâris : * etenim hereditas mea preclâra est mihi.

Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum : * insuper et usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Providēbam Dominum in conspectu meo semper ; * quoniam a dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc lætatum est cor meum, et exultavit lingua mea : * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno : * ne dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplēbis me lætitia cum vultu tuo : * delectationes in dextera tua usque in finem.

Glória Patri, etc.

Ÿ. Dominus vobiscum.

Œ. Et cum spiritu tuo.

Ÿ. Sequētia sancti Evangelii secūndum Marcum.

Œ. Glória tibi, Dómine.

Marc. 16. c.

In illo tempore : Recumbentibus undecim discipulis, apparuit illis Jesus, et exprobravit incredulitatem eorum, et duritiam cordis ; quia iis, qui viderant eum resurrexisse, non crediderunt. Et dixit eis : Eúntes in mundum univērsum, prædicáte Evangelium omni creaturæ. Qui crediderit, et baptizátus fuerit, salvus erit : qui vero non crediderit, condemnabitur. Signa autem eos, qui crediderint, hæc sequentur : In nómine meo dæmónia ejicient : linguis loquentur novis : serpentes tollent : et si mortíferum quid biberint, non eis nocēbit : super ægros manus impōnent, et bene habebunt.

O rēmus.

Oratio.

Virtutum cœlestium Deus, qui ab humanis corpōribus omnem languōrem, et omnem infirmitatem præcepti tui potestate depellis: adesto propitius huic famulo tuo N., ut fugatis infirmitatibus, et viribus receptis, Nomen sanctum tuum, instaurata proutinus sanitate, benedicat. Per Christum Dōminum nostrum.

R. Amen.

Psalmus 19.

Exaudi te Dōminus in die tribulationis: * prōtegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxilium de sancto: * et de Sion tueatur te.

Memor sit omnis sacrificii tui, * et holocaustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secundum cor tuum: * et omne consilium tuum confirmet.

Lætābimur in salutari tuo; * et in nomine Dei nostri magnificābimur.

Impleat Dōminus omnes petitiones tuas: * nunc cognōvi quoniam salvum fecit Dōminus Christum suum.

Exaudiet illum de cœlo sancto suo; * in potentatibus salus dexteræ ejus.

Hi in curribus, et hi in equis: * nos autem in nomine Dōmini Dei nostri invocābimus.

Ipsi obligati sunt, et ceciderunt: * nos autem surreximus, et erecti sumus.

Dōmine, salvum fac regem: * et exaudi nos in die, qua invocaverimus te.

Glória Patri, etc.

Ÿ. Dōminus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Ÿ. Sequētia sancti Evangēlii secundum Lucam.

R. Glória tibi, Dōmine.

Luc. 4. g.

In illo tempore : surgens Jesus de synagoga , introiit in Idomum Simónis. Socrus autem Simónis tenebatur magnis febribus : et rogaverunt illum pro ea. Et stans super illam , imperavit febrí : et dimisit illam. Et continuo surgens ministrabat illis. Cum autem sol occidisset , omnes , qui habebant infirmos variis languoribus , ducebant illos ad eum. At ille singulis manus imponens , curabat eos.

Orémus.

Oratio.

Domine sancte , Pater omnipotens , æternæ Deus , qui fragilitatem humanæ conditionis , infusa virtutis tuæ dignatione , confirmas . ut salutaribus remediis pietatis tuæ corpora nostra et mentes vegetentur : super hunc famulum tuum propitius intende . ut omni necessitate corporeæ infirmitatis exclusa , grátia in eo pristinae sanitatis perfecte reparetur. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Psalmus 85.

Inclina , Domine , aurem tuam , et exaudi me : * quóniam Inops et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam , quóniam sanctus sum : * sal-
vum fac servum tuum , Deus meus , sperántem in te.

Miserére mei , Domine , quóniam ad te clamávi tota
die : * lætífica ánimam servi tui , quóniam ad te , Dómine ,
ánimam meam levávi.

Quóniam tu , Dómine , suávis et mitis , * et multæ mi-
sericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus percipe , Dómine , oratiónem meam : * et in-
tende voci deprecatiÓnis meæ.

In die tribulatiÓnis meæ clamávi ad te : * quia exaudi-
sti me.

Non est símilis tui in diis , Dómine : * et non est se-
cúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecisti , vénient , et adorá-
bunt coram te , Dómine : * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et faciens mirabilia: * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédia in veritate tua: * letétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Domine, Deus meus, in toto corde meo, * et gloriificábo nomen tuum in ætérnum.

Quia misericórdia tua magna est super me: * et eruisti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iniqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Domine, Deus miserátor et miséricors: * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei: * da impérium tuum púero tuo, et salvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur: * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me.

Glória Patri, etc.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Rj. Et cum spíritu tuo.

Ÿ. Sequéntia saneti Evangélii secúndum Joánnem.

Rj. Glória tibi, Dómine.

Joan. 5.

In illo témpore: Erat dies festus Judæórum, et ascéndit Jesus Jerosolyman. Est autem Jerosólymis Probática piscína, quæ cognominátur Hebráice Bethsáida, quinque pórticus habens. In his jacébat multitúdo magna languéntium, cœcórum, claudórum, aridórum, expectántium aquæ motum. Angelus autem Dómini descendébat secúndum témpus in piscínam, et movebátur aqua. Et qui prior descendisset in piscínam post motiónem aquæ, sanus fiebat a quacúmque detinebátur infirmitáte. Erat autem quidam homo ibi, triginta et octo annos habens in infirmitáte sua. Hunc cum vidisset Jesus jacéntem, et cognovisset quia multum

jam tempus haberet, dicit ei: Vis sanus fieri? Respondit ei languidus: Domine, hominem non habeo, ut cum turbata fuerit aqua, mittat me in piscinam: dum venio enim ego, alius ante me descendit. Dicit ei Jesus: Surge, tolle grabatum tuum, et ambula. Et statim sanus factus est homo ille, et sustulit grabatum suum, et ambulabat. Erat autem Sabbatum in die illo. Dicebant ergo Judaei illi, qui sanus fuerat: Sabbatum est, non licet tibi tollere grabatum tuum. Respondit eis: Qui me sanum fecit; ille mihi dixit: Tolle grabatum tuum, et ambula. Interrogaverunt ergo eum: Quis est ille homo, qui dixit tibi: Tolle grabatum tuum, et ambula? Is autem qui sanus fuerat effectus, nesciebat quis esset; Jesus enim declinavit a turba constituta in loco. Postea invenit eum Jesus in templo, et dixit illi: Ecce sanus factus es: jam noli peccare, ne deterior tibi aliquid contingat.

Orémus.

Oratio.

Respice, Domine, famulum tuum in infirmitate sui corporis laborantem, et animam refove, quam creasti: ut castigacionibus emendatus, continuo se sentiat tua medicina salvatum. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

Psalmus 90.

Qui habitat in adjutorio Altissimi: * in protectione Dei
caeli commorabitur.

Dicet Domino: Susceptor meus es tu, et refugium
meum: * Deus meus, sperabo in eum.

Quoniam ipse liberavit me de laqueo venantium, * et
a verbo aspero.

Scapulis suis obumbrabit tibi: * et sub pennis ejus
sperabis.

Scuto circumdabit te veritas ejus: * non timebis a timore nocturno.

A sagitta volante in die, a negotio perambulante in
tenebris: * ab incursu, et daemónio meridiano.

Cadent a látere tuo mille , et decem millia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis : * et retributió-nem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es , Dómine , spes mea : * altíssimum po-suísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum : * et flagéllum non appro-pinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te : * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In manibus portábunt te , * ne forte offéndas ad lápi-dem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis : * et conculcá-bis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit , liberábo eum : * prótegam eum , quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me , et ego exáudiam eum : * cum ipso sam in tribulatióne : erípiam eum , et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum : * et osténdam illi salutáre meum.

Glória Patri , et Fílio , et Spiritui Sancto.

Sicut erat in princípio , et nunc , et semper , et in sæ-cula sæculórum. Amen.

Orémus.

Oratio.

Omnípotens , sempitérne Deus , infirmitátem fámuli tui propítius réspice : atque ad protegéndum eum dexteram tue majestátis exténde. Per Christum Dóminum nostrum.

R). Amen.

Completa Oratione ultima , Sacerdos imponat dexteram manum super caput infirmi , et dicat :

Super ægros manus impónent , et bene habébunt. Jesus Mariæ Fílius , mundi sálus , et Dóminus , méritis et inter-cessióne Sanctórum Apostolórum suórum Petri et Pauli , et ómnium Sanctórum , sit tibi clemens et propítius. Amen.

Postea dicat ꝑ. Dóminus vobíscum.

R). Et cum spírítu tuo.

Ÿ. *Initium sancti Evangelii secundum Joannem.*

ŕ. *Glória tibi, Dómine.*

Joann. 1.

In principio erat Verbum ; et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in principio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt : et sine ipso factum est nihil, quod factum est : in ipso vita erat, et vita erat lux hóminum : et lux in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhiberet de lúmine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhiberet de lúmine. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsam factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt. Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri, his, qui credunt in nómine ejus : qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt. Et VERBUM CARO FACTUM EST, et habitávit in nobis : et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum gratiæ, et veritátis.

ŕ. Deo gratias.

Postea benedicens infirmum subjungat, dicens :

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, ✠ et Filii, et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper.

ŕ. Amen.

Deinde aspergat eum Aqua benedicta.

Si fuerint plures infirmi in eodem cubiculo, vel loco, Preces et Orationes prædictæ dicuntur super eos in numero plurali. Quæ omnia etiam poterunt, arbitrio Sacerdotis, breviora fieri.

M O D U S

JUVANDI MORIENTES

Ingravescente morbo , Parochus infirmum frequentius visitabit , et ad salutem diligenter juvare non desinet , monebitque instante periculo se confestim vocari , ut in tempore præsto sit morienti , sumptoque sanctissimo Viatico , et sacra Uctione adhibita , si periculum immincat , statim commendationis animæ officium præstabit , de quo infra. Sed si tempus suppetat , sequentia pietatis officia præstare poterit , si ita expedire judicaverit , pro conditione personæ.

Ac primo , si ægrotus Indulgentiam legitima auctoritate concessam consequi possit ; eam illi reducat ad mentem , proponatque , quid ad eam consequendam agi debeat : præsertim , ut contrito corde sanctissimum nomen JESU semel , vel sæpius invocet.

Deinde hortetur infirmum , et excitet , ut dum mente viget , eliciat actus fidei , spei , et charitatis , aliarumque virtutum , nempe :

Ut firmiter credat omnes articulos Fidei , et quidquid Sancta Romana Ecclesia Catholica et Apostolica credit , et docet.

Ut speret , Christum Dominum nostrum pro sua immensa clementia sibi fore propitium ; et merito ejus sanctissimæ Passionis , et per intercessionem B. Mariæ , et omnium Sanctorum , se vitam æternam consecuturum.

Ut toto corde diligit et maxime diligere cupiat Dominum Deum ea dilectione , qua illum diligunt Beati , Sanctique omnes.

Ut ob amorem Dei doleat ex corde de omni offensa qualitercumque contra Dominum Deum , et proximum commissa.

Ut ex corde ob amorem Dei parcat omnibus , qui sibi quoquo modo fuerint molesti , aut inimici.

Ut ab iis veniam postulet , quos aliquando dictis , aut factis offendit.

Ut quem patitur dolorem et morbi molestiam , propter Deum in pœnitentiam peccatorum suorum patienter toleret.

Ut si Dominus sibi salutem corporis præstare dignabitur , proponat de cætero pro viribus suis a peccatis cavere , et ejus mandata servare.

Hortetur præterea , ut eo modo quo potest saltem ex corde ita per intervalla precetur.

Miserere mei , Deus , secundum magnam misericordiam tuam.

In te , Dómine , sperávi , non confúndar in ætérnum.

In manus tuas , Dómine , comméndo spíritum meum , redemísti me , Dómine , Deus veritátis.

Deus , in adjutórium meum inténde : Dómine , ad adjuvándum me festína.

Esto mihi , Dómine , in Deum protectórem.

Deus , propítius esto mihi peccatóri.

Dulcíssime Dómine Jesu Christe , per virtútem sanctíssimæ Passiónis tuæ , récipe me in númerum electórum tuórum.

Dómine Jesu Christe , súscipe spíritum meum.

María mater gratiæ mater misericordiæ , tu me ab hoste prótege , et hora mortis súscipe.

Sancte Angele Dei , mihi custos assiste.

Omnes Sancti Angeli , et omnes Sancti intercédite pro me , et mihi succúrrite.

Hæc , et his similia poterit prudens Sacerdos vulgari , vel latino sermone , pro personæ captu , morienti suggerere.

Deinde sequentes preces quanta poterit majori devotione dicat , admoneatque domesticos , et circumstantes , ut simul orent pro moriente.

O R D O

COMMENDATIONIS ANIMÆ

Parochus ad decedentis animæ commendationem accedens, Clericum saltem unum, si potest, secum habeat, qui deferat vasculum Aquæ benedictæ, superpelliceum, et stolam violaceam, quibus ipse Sacerdos ante infirmi cubiculum indutus, locum ingrediens, dicat: **Pax huic dómui, et ómnibus habitántibus in ea.** Deinde aspergat ægrotum, lectum, et circumstantes Aqua benedicta, dicens: **Aspér- ges me, Dómine, hyssópo, et mundábor, etc.**

Postea Salvatoris nostri Crucifixi imaginem ægroto oscu- landam præbeat, verbis efficacibus eum ad spem æternæ salutis erigens, ipsamque imaginem coram eo ponat, ut illam aspiciens, salutis suæ spem sumat.

Deinde accensa candela, genibus flexis cum omnibus cir- cumstantibus breves Litanias devote recitet, in hunc modum.

Kyrie eléison.

Christe eléison.

Kyrie eléison.

Sancta María.

Ora pro eo.

Omnes Sancti Angeli, et Archángeli,

oráte pro eo.

Sancte Abel,

ora.

Omnis chorus Justórum,

ora.

Sancte Abraham,

ora.

Sancte Joánnes Baptista,

ora.

Sancte Joseph.

ora.

Omnes Sancti Patriárchæ, et Prophétæ,

oráte.

Sancte Petre,

ora.

Sancte Paule,

ora.

Sancte Andréa,

ora.

Sancte Joánnes.

ora.

Omnes Sancti Apóstoli, et Evangelistæ,	oráte.
Omnes Sancti Discipuli Dómini,	oráte.
Omnes Sancti Innocéntes,	oráte.
Sancte Stéphané,	ora.
Sancte Laurenti,	ora.
Omnes Sancti Mártires,	oráte.
Sancte Silvéster,	ora.
Sancte Gregóri,	ora.
Sancte Augustíne,	ora.
Omnes Sancti Pontífices, et Confessóres.	oráte.
Sancte Benedicte,	ora.
Sancte Francisce,	ora.
Omnes Sancti Mónachi, et Eremitæ,	oráte.
Sancta María Magdaléna,	ora.
Sancta Lúcia,	ora.
Omnes Sanctæ Vírgines, et Víduæ,	oráte.
Omnes Sancti, et Sanctæ Dei,	Intercédite pro eo.
Propítius esto,	Parce ei, Dómine.
Propítius esto,	Líbera eum, Dómine.
Propítius esto,	Líbera eum, Dómine.
Ab ira tua,	líbera.
A periculo mortis,	líbera.
A mala morte,	líbera.
A pœnis inférni.	líbera.
Ab omni malo,	líbera.
A potestáte diaboli,	líbera.
Per Nativitátem tuam,	líbera.
Per Crucem, et Passiónem tuam,	líbera.
Per Mortem, et Sepultúram tuam,	líbera.
Per gloriósam Resurrectiónem tuam,	líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam,	líbera.
Per gratiam Spíritus Sancti Parácliti,	líbera.
In die Judicii,	líbera.
Peccatóres,	Te rogámus audi nos.
Ut ei parcas,	Te rogámus audi nos.
Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.	

Deinde cum in agone sui exitus anima anxietur, dicantur sequentes Orationes.

Oratio.

Proficiscere, anima Christiána, de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit: in nómine Jesu Christi Filii Dei vivi, qui pro te passus est: in nómine Spíritus Sancti, qui in te effusus est; in nómine Angelórum et Archangelórum: in nómine Thronórum et Dominatiónum: in nómine Principátuum et Potestátum: in nómine Chérubim et Séraphim: in nomine Patriarchárum et Prophetárum: in nómine Sanctórum Apostolórum et Evangelistárum: in nómine Sanctórum Mártyrum et Confessorum: in nómine Sanctórum Monachórum et Eremitárum: in nómine Sanctárum Vírginum, et omnium Sanctórum et Sanctárum Dei. Hodie sit in pace locus tuus, et habitatio tua in sancta Sion. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

R). Amen.

Oratio.

Deus miséricors, Deus clemens, Deus, qui secúndum multitudínem miseratiónum tuárum peccáta poenitentiam deles, et præteritórum criminum culpas vénia remissionis évacuas: respice propítius super hunc fámulum tuum N., et remissionem omnium peccatórum suórum tota cordis confessiône poscéntem deprecátus exáudi. Rénova in eo, piíssime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólica fráude violátum est: et unitáti corporis Ecclésiæ membrum redemptionis annécte. Miserére, Dómine, gemítuum, miserére lacrymárum ejus: et non habéntem fidúciam, nisi in tua misericórdia, ad tuæ sacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Christum Dóminum nostrum.

R). Amen.

Comméndo te omnipoténti Deo, charíssime frater, et ei, cujus es creatúra, commítto: ut cum humanitátis débitum morte interveniéntem persólveris, ad Auctórem tuum,

qui te de limo terræ formaverat, revertaris. Egređienti itaque animæ tuæ de corpore, splēndidus Angelōrum cœtus occurrat: iudex Apostolorum tibi senātus advēniat: candidatorum tibi Mātyrum triumphātor exercitus óbviat: liliāta rutilāntium te Confessorum turba circūdet: jubilāntium te Virgīnum chorus excipiat, et beatæ quiētis in sinu Patriarcharum te complēxus astringat: mitis, atque festīvus Christi Jesu tibi aspēctus appareat, qui te inter assistētes sibi jūgiter interēsse decērnat. Ignōres omne quod horret in tēnebris, quod stridet in flāmmis, quod cruciat in tormentis. Cedat tibi teterrimus Sātanas cum satellitibus suis: in advēntu tuo te comitāntibus Angelis contremiscat, atque in aeternæ noctis chaos immāne effūgiat. Exūrgat Deus, et dissipēntur inimici ejus; et fūgiant qui odērunt eum, a faciē ejus. Sicut dēficit fumus, deficiant: sicut fluit cera a faciē ignis, sic pēreant peccatōres a faciē Dei: et justī epulēntur, et exūllent in conspēctu Dei. Confundāntur igitur et erubēscant omnes tartāreæ legiōnes, et ministri Sātanae iter tuum impedire non audeant. Liberet te a cruciātu Christus, qui pro te crucifixus est. Liberet te ab aeterna morte Christus, qui pro te mori dignātus est. Constituat te Christus Filius Dei vivi intra Paradīsi sui semper amœna virēntia, et inter oves suas te verus ille Pastor agnōscat. Ille ab omnibus peccātis tuis te absolvat; atque ad dexteram suam in electōrum suōrum te sorte constituat. Redemptōrem tuum faciē ad faciē videas, et præsens semper assistens, manifestissimam beātis oculis aspicias veritatem. Constitūtus igitur inter agmina beatōrum, contemplatiōnis divinæ dulcēdine potiāris in sæcula sæculōrum.

R. Amen.

Oratio.

Suscipe, Dōmine, servum tuum in locum sperāndæ sibi salvatiōnis a misericōrdia tua. R. Amen.

Libera, Dōmine, ānīmā servi tui ex omnibus periculis infēni, et de lāqueis pœnarum, et ex omnibus tribulatiōnibus. R. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Henoch et Eliám de commúni morte mundi.

Rj. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Noe de dilúvio.

Rj. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum.

Rj. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Job de passionibus suis.

Rj. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Isaac de hóstia, et de manu patris sui Abrahæ.

Rj. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Loth de Sódomis, et de flámma ignis.

Rj. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Moysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum.

Rj. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Daniélem de lacu leónum.

Rj. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti tres pueros de camíno ignis ardéntis, et de manu regis iníqui.

Rj. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Susánnam de falso crimine.

Rj. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti David de manu regis Saul, et de manu Golíæ.

Rj. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Petrum, et Paulum de carcéribus.

Rj. Amen.

Et sicut beatissimam Theclam Virginem et Mártýrem tuam de tribus atrocíssimis torméntis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam hujus servi tui, et tecum fácias in bonis congaudére cœlestibus.

R). Amen.

Oratio.

Commendámus tibi, Dómine, ánimam fámuli tui N., precámurque te, Dómine Jesu Christe Salvatór mundi, ut propter quam ad terram misericórditer descéndisti, Patriarchárum tuórum sínibus insínuáre non rénuas. Agnósce, Dómine, creatúram tuam, non a diis aliénis creatam; sed a te solo Deo vivo et vero: quia non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua. Lætifica, Dómine, ánimam ejus in conspéctu tuo, et ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, et ebrietátum, quas suscitávit furor, sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Fílium, et Spíritum Sanctum non negávit, sed crédidit, et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit omnia, fidéliter adorávit.

Oratio.

Delicta juventútis, et ignorántias ejus, quæsumus ne memíneris, Dómine: sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cœli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, servum tuum súscipe. Suscípiat eum Sanctus Michael Archángelus Dei, qui militiæ cœlestis meruit principátum. Veniant illi obviam Sancti Angeli Dei, et perdúcant eum in civitátem cœlestem Jerúsalem. Suscípiat eum Beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cœlestis traditæ sunt. Adjuvet eum Sanctus Paulus Apostolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédât pro eo Sanctus Joánes eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœlestia: Orent pro eo omnes Sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potéstas ligándi, atque solvéndi. Intercédânt pro eo omnes Sancti et Elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sæculo sustinuérunt: ut vínculis carnis exútus,

pervenire mereatur ad gloriam regni cœlestis, præstante Dómino nostro Jesu Christo: Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum.

R). Amen.

Si vero diutius laboret anima, poterit legi super eum hoc Evangelium S. Joannis.

Jo. 17.

Sublevátis oculis in cœlum Jesus, dixit: Pater, venit hora, clarifica Filium tuum, ut Filius tuus clarificet te: Sicut dedísti ei potestátem omnis carnis, ut omne quod dedísti ei, det eis vitam ætérnam. Hæc est autem vita ætérna, ut cognóscant te solum Deum verum, et quem misísti Jesum Christum. Ego te clarificávi super terram: opus consummávi, quod dedísti mihi ut fáciam: et nunc clarifica me tu, Pater, apud te metípsum, claritáte, quam habui, priúsquam mundus esset, apud te. Manifestávi nomen tuum hominibus, quos dedísti mihi de mundo: Tui erant, et mihi eos dedísti: et sermónem tuum servavérunt. Nunc cognovérunt, quia omnia, quæ dedísti mihi, abs te sunt: quia verba, quæ dedísti mihi, dedi eis: et ipsi acceperunt, et cognovérunt vere, quia a te exívi, et crediderunt, quia tu me misísti. Ego pro eis rogo: non pro mundo rogo, sed pro his, quos dedísti mihi: quia tui sunt: et mea omnia tua sunt, et tua mea sunt: et clarificátus sum in eis. Et jam non sum in mundo, et hi in mundo sunt, et ego ad te vénio. Pater sancte, serva eos in nómine tuo, quos dedísti mihi: ut sint unum, sicut et nos. Cum essem cum eis, ego servábam eos in nomine tuo. Quos dedísti mihi, custodívi: et nemo ex eis périit, nisi filius perditionis ut Scriptúra impleátur. Nunc autem ad te venio: et hæc loquor in mundo, ut hábeant gáudium meum implétum in semetípsis. Ego dedi eis sermónem tuum, et mundus eos odio habuit, quia non sunt de mundo, sicut et ego non sum de mundo. Non rogo, ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos a malo. De mundo non sunt, sicut et ego

*

non sum de mundo. Sanctifica eos in veritate. Sermo tuus veritas est. Sicut me misisti in mundum, et ego misi eos in mundum. Et pro eis sanctifico meipsum: ut sint et ipsi sanctificati in veritate. Non pro eis autem rogo tantum, sed pro eis, qui credituri sunt per verbum eorum in me: ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint: ut credat mundus, quia tu me misisti. Et ego claritatem, quam dedisti mihi, dedi eis: ut sint unum, sicut et nos unum sumus. Ego in eis, et tu in me: ut sint consummati in unum: et cognoscat mundus, quia tu me misisti, et dilexisti eos, sicut et me dilexisti. Pater, quos dedisti mihi, volo, ut ubi sum ego, et illi sint mecum: ut videant claritatem meam, quam dedisti mihi: quia dilexisti me ante constitutionem mundi. Pater juste, mundus te non cognovit: ego autem te cognovi: et hi cognoverunt, quia tu me misisti. Et notum feci eis nomen tuum, et notum faciam: ut dilectio, quam dilexisti me, in ipsis sit, et ego in ipsis.

Passio Domini nostri Jesu Christi secundum Joannem.

Joan. 18.

In illo tempore: Egressus est Jesus cum discipulis suis trans torrentem Cedron, ubi erat hortus, in quem introivit ipse, et discipuli ejus. Sciebat autem et Judas, qui tradebat eum, locum: quia frequenter Jesus convenerat illuc cum discipulis suis. Judas ergo cum accepisset cohortem, et a Pontificibus, et Pharisæis ministros, venit illuc cum lanternis, et facibus, et armis. Jesus itaque sciens omnia, quæ ventura erant super eum, processit, et dixit eis: Quem queritis? Responderunt ei: Jesum Nazarenum. Dicit eis Jesus: Ego sum. Stabat autem et Judas, qui tradebat eum, cum ipsis. Ut ergo dixit eis: Ego sum: abiierunt retrorsum, et ceciderunt in terram. Iterum ergo interrogavit eos: Quem queritis? Illi autem dixerunt: Jesum Nazarenum. Respondit Jesus: Dixi vobis, quia ego sum: si ergo me queritis, sinite hos abire. Ut impletur sermo,

quem dixit : Quia quos dedisti mihi , non p rdidi ex eis quemquam . Simon ergo Petrus habens gl dium ed xit eum : et perc ssit Pont ficus servum , et absc dit auriculam ejus d xteram . Erat autem nomen servo Malchus . Dixit ergo Jesus Petro : Mitte gladium tuum in vaginam . Calicem , quem dedit mihi Pater , non vis ut bibam illum ? Cohors ergo , et trib nus , et ministri Jud orum comprehend runt Jesum , et ligaverunt eum : et adduxerunt eum ad Annam primum ; erat enim socer C iph  , qui erat Pontifex anni illius . Erat autem C iph s , qui consilium dederat Jud is : Quia  pedit unum h minem mori pro populo . Sequebatur autem Jesum Simon Petrus , et alius discipulus . Discipulus autem ille erat notus Pontifici , et introivit cum Jesu in atrium Pontificis . Petrus autem stabat ad ostium foris . Exiit ergo discipulus alius , qui erat notus Pontifici , et dixit ostiari  , et introduxit Petrum . Dicit ergo Petro ancilla ostiaria : Numquid et tu ex discipulis es hominis istius ? Dicit ille : Non sum . Stabant autem servi et ministri ad prunas , quia frigus erat , et calefaciebant se : erat autem cum eis et Petrus stans , et calefaciens se . Pontifex ergo interrogavit Jesum de discipulis suis , et de doctrina ejus . Respondit ei Jesus : Ego palam locutus sum mundo : ego semper docui in Synagoga , et in templo , quo omnes Jud i conveniunt : et in occulto locutus sum nihil . Quid me interrogas ? Interroga eos , qui audierunt quid locutus sim ipsis : ecce hi sciunt , qu  dixerim ego . H c autem cum dixisset , unus assistens ministrorum dedit  lapam Jesu , dicens : Sic respondes Pontifici ? Respondit ei Jesus : Si male locutus sum , testimonium perhibe de malo : si autem bene , quid me c edis ? Et misit eum Annas ligatum ad Caipham Pontificem . Erat autem Simon Petrus stans , et calefaciens se . Dixerunt ergo ei : Numquid et tu ex discipulis ejus es ? Negavit ille , et dixit : Non sum . Dicit ei unus ex servis Pontificis cognatus ejus , cujus absc dit Petrus auriculam : Nonne ego te vidi in horto cum illo ? Iterum ergo negavit Petrus : et statim gallus cantavit . Adducunt ergo Jesum a

Caipha in prætórium. Erat autem mane: et ipsi non introiérunt in prætórium, ut non contaminaréntur, sed ut manducarent Pascha. Exiit ergo Pilátus ad eos foras, et dixit: Quam accusatiónem affértis advérsus hominem hunc? Responderunt, et dixerunt ei: Si non esset hic malefáctor, non tibi tradidissémus eum. Dixit ergo eis Pilátus: Accípote eum vos, et secúndum legem vestram iudicáte eum. Dixerunt ergo ei Judæi. Nobis non licet interficere quemquam. Ut sermo Jesu implerétur, quem dixit, significans qua morte esset moritúrus. Introiit ergo iterum in prætórium Pilátus, et vocávit Jesum, et dixit ei: Tu es Rex Judæórum? Respóndit Jesus: A temetipso hoc dicis, an alii dixerunt tibi de me? Respóndit Pilátus: Numquid ego Judæus sum? Gens tua, et Pontifices tradidérunt te mihi: quid fecisti? Respóndit Jesus: Regnum meum non est de hoc mundo: si ex hoc mundo esset regnum meum, ministri mei utique decertárent, ut non tráderer Judæis: nunc autem regnum meum non est hinc. Dixit itaque ei Pilátus: Ergo Rex es tu? Respóndit Jesus: Tu dicis, quia Rex sum ego. Ego in hoc natus sum, et ad hoc veni in mundum, ut testimónium perhíbeam veritáti: omnis, qui est ex veritáte, audit vocem meam. Dicit ei Pilátus: Quid est veritas? Et cum hoc dixisset, iterum exiit ad Judæos, et dixit eis: Ego nullam invenio in eo causam. Est autem consuetúdo vobis, ut unum dimittam vobis in Pascha: vultis ergo dimittam vobis Regem Judæórum? Clamavérunt ergo rursus omnes, dicéntes: Non hunc, sed Barábbam. Erat autem Barábbas latro. Tunc ergo apprehéndit Pilátus Jesum, et flagellávit. Et milites plecténtes corónam de spinis, imposuérunt cápiti ejus, et veste purpúrea circumdedérunt eum. Et veniébant ad eum, et dicébant: Ave Rex Judæórum: et dabant ei álapas. Exiit ergo iterum Pilátus foras, et dicit eis: Ecce addúco vobis eum foras, ut cognoscátis, quia nullam invénio in eo causam. (Exiit ergo Jesus portans corónam spíneam, et purpúreum vestiméntum). Et dicit eis: Ecce homo. Cum ergo vidissent eum Pontifices,

et ministri, clamabant, dicentes: Crucifige, crucifige eum. Dicit eis Pilátus: Accípite eum vos, et crucifigite: ego enim non inuenio in eo causam. Respondérunt ei Judæi: Nos legem habémus, et secúndum legem debet mori, quia Filium Dei se fecit. Cum ergo audísset Pilátus hunc sermónem, magis tímuit. Et ingrèssus est prætorium iterum, et dixit ad Jesum: Unde es tu? Jesus autem respónsum non dedit ei. Dicit ergo ei Pilátus: Mihi non lóqueris? Nescis, quia potestátem habeo crucifigere te, et potestátem habeo dimíttre te? Respóndit Jesus: Non habéres potestátem advérsus me ullam, nisi tibi datum esset désuper. Propterea qui me trádidit tibi, majus pœccátum habet. Et exínde quærébat Pilátus dimíttre eum. Judæi autem clamábant, dicentes: Si hunc dimíttis, non es amícus Cæsaris: omnis enim qui se regem facit, contradícit Cæsari. Pilátus autem cum audísset hos sermónes, addúxit foras Jesum: et sedit pro tribunáli in loco, qui dicitur Lithostrotos, Hebráice autem Gabbatha. Erat autem Parascéve Paschæ, hora quasi sexta, et dicit Judæis: Ecce Rex vestér. Illi autem clamábant: tólle, tólle, crucifige eum. Dicit eis Pilátus: Regem vestrum crucifigam? Respondérunt Pontífices: Non habémus regem, nisi Cæsarem. Tunc ergo trádidit eis illum, ut crucifigerétur. Suscepérunt autem Jesum, et eduxérunt. Et hájulans sibi crucem, exívit in eum, qui dicitur Calvariæ, locum, Hebráice autem Gólgotha: ubi crucifixérunt eum, et cum eo alios duos, hinc et hinc, medium autem Jesum. Scripsit autem et titulum Pilátus, et posuit super crucem. Erat autem scriptum: Jesus Nazarénus, Rex Judæórum. Hunc ergo titulum multi Judæórum legérunt: quia prope civitátem erat locus, ubi crucifixus est Jesus. Erat scriptum Hebráice, Græce, et Latíne. Dicébant ergo Piláto Pontífices Judæórum: Noli scribere: Rex Judæórum: sed quia ipse dixit: Rex sum Judæórum. Respóndit Pilátus: Quod scripsi, scripsi. Milites ergo cum crucifixissent eum, accepérunt vestiménta ejus (et fecérunt quatuor partes: unicuique militi partem) et tunicam. Erat autem tunica incon-

sútilis, désuper contéxta per totum. Dixérunt ergo ad invicem : Non scindámus eam, sed sortiámur de illa cujus sit. Ut Scriptúra implerétur, dicens : Partíti sunt vestiménta mea sibi : et in vestem meam misérunt sortem. Et mílites quidem hæc fecérunt. Stabant autem juxta crucem Jesu Mater ejus, et soror Matris ejus, María Cléophe, et María Magdaléne. Cum vidisset ergo Jesus Matrem, et discipulum stantem, quem diligébat, dicit Matri suæ. Mulier, ecce filius tuus. Deinde dicit discipulo : Ecce Mater tua. Et ex illa hora accepit eam discipulus in sua. Postea sciens Jesus, quia omnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit : Sitio. Vas ergo erat pósito acéto plenum. Illi autem spongiam plenam acéto, hyssópo circumponéntes, obtulérunt ori ejus. Cum ergo accepisset Jesus acétum, dixit : Consummátum est. Et inclináto cápite trédidit spíritum. Judæi ergo (quoniam Parascève erat) ut non remanérent in cruce corpora Sabbato, (erat enim magnus dies ille Sabbati) rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura, et tolleréntur. Venérunt ergo mílites : et primi quidem fregérunt crura, et altérius, qui crucifixus est cum eo. Ad Jesum autem cum venissent, ut vidérunt eum jam mortuum, non fregérunt ejus crura : sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exívit sanguis, et aqua. Et qui vidit, testimónium perhibuit : et verum est testimónium ejus. Et ille scit, quia vera dicit, ut et vos credátis. Facta sunt enim hæc, ut Scriptúra implerétur : Os non comminuétis ex eo. Et iterum alia Scriptúra dicit : Vidébunt, in quem transfixérunt. Post hæc autem rogávit Pilátum Joseph ab Arimathæa (eo quod esset discipulus Jesu, occúltus autem propter metum Judæórum), ut tólleret corpus Jesu. Et permisit Pilátus. Venit ergo, et tulit corpus Jesu. Venit autem et Nicodémus, qui vénerat ad Jesum nocte primum, ferens mixtúram myrrhæ, et aloes, quasi libras centum. Accepérunt ergo corpus Jesu, et ligavérunt illud linteis cum aromátibus, sicut mos est Judæis sepelíre : Erat autem in loco, ubi crucifixus est, hortus :

et in horto monuméntum novum , in quo nondum quisquam positus erat. Ibi ergo propter Parascéven Judæórum, quia juxta erat monuméntum , posuérunť Jesum.

Oratio ad Dominum Jesum Christum de singulis articulis Passionis ejus, dicenda a moriente, vel ab alio pro eo.
 ✠. Adorámus te , Christe , et benedícimus tibi.

R). Quia per sanctam Crucem tuam redemísti mundum.

Deus, qui pro redemptióne mundi voluísti nasci, circumcídi, a Judæis reprobári, a Juda traditóre ósculo tradi, vinculis alligári, sicut agnus innocens ad víctimam duci, atque conspéctibus Annæ, Caiphæ, Piláti, et Heródis indecénter offérri, a falsis testibus accusári, flagéllis et opróbris vexári, sputis conspui, spinis coronári, cólaphis cædi, arúndine pércuti, facie velári, vestibus exui, cruci clavis affigi, in cruce levári, inter latrónes deputári, felle et acéto potári, et lancea vulnerári. Tu, Domine, per has sanctissimas pœnas tuas, quas ego indignus recolo, et per sanctam crucem et mortem tuam, libera me, (vel, si alius dicit pro eo, libera famulum tuum N.) a pœnis inférni, et perducere dignéris, quo perduxísti latróném tecum crucifixum. Qui cum Patre et Spírítu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. Amen.

Dici præterea possunt sequentes Psalmi.

Psalmus 117.

Confitémini Dómino, quóniam bonus: * quóniam in Cæsæculum misericórdia ejus.

Dícat nunc Israel, quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dícat nunc domus Aaron: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dícant nunc qui timent Dóminum: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum: * et exaudivit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor : * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor : * et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confidere in Dómino , * quam confidere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino , * quam speráre in princípibus.

Omnes gentes circuívérunt me : * et in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis : * et in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem : * et Dóminus suscepit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus : * et factus est mihi in salútem.

Vox exultatiónis et salútis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me : * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam : * et narrábo ópera Dómini.

Castigans castigávit me Dóminus : * et morti non tradidit me.

Aperíte mihi portas justítiae; ingrédessus in eas confitébor Dómino : * hæc porta Dómini, justí intrábunt in eam.

Confitébor tibi, quóniam exaudísti me : * et factus es mihi in salútem.

Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes, * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud, * et est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dóminus : * exultémus, et lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac, o Dómine, bene prospérare : * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benediximus vobis de domo Dómini : * Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solénnem in condénsis , * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu , et confitébor tibi : * Deus meus es tu , et exaltábo te.

Confitébor tibi , quóniam exaudísti me : * et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino , quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Glória Patri , etc.

Psalmus 118.

Beáti immaculáti in via , * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui scrutántur testimónia ejus : * in toto corde exquirunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem , * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti , * mandáta tua custodiri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ , * ad custodiéndas justificatiónes tuas.

Tunc non confúndar , * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directiône cordis : * in eo quod didici judícia justitiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam : * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam ? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te : * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua , * ut non peccem tibi.

Benedíctus es , Dómine : * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum , * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor : * et considerábo vias tuas.

In justificatióibus tuis meditabor: * non obliviscar sermónes tuos.

Glória Patri, etc.

Retribue servo tuo, vivifica me: * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos, * et considerábo mirabilia de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscondas a me mandata tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas * in omni témpore.

Increpásti supérbos: * maledícti, qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contéptum: * quia testimónia tua exquisívi.

Et enim sedérunt príncipes, et advérsus me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatióibus tuis.

Nam et testimónia tua meditatio mea est: * et consilium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsít pavíménto ánima mea: * vivifica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me; * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum instrue me: * et exercebor in mirabilibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua misere rére mei.

Viam veritátis elégi: * júdicia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimoniis tuis, Dómine: * noli me confundere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Glória Patri, etc.

Tres piæ et utiles morientibus Orationes, cum tribus

Pater noster, et tribus Ave María, in agone mortis recitandæ.

Primo dicitur, **K yrie eléison.**

Christe eléison.

K yrie eléison.

P ater noster.

A ve María.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, per tuam sanctíssimam agoníam, et oratióem, qua orásti pro nobis in monte Olivéti, quando factus est sudor tuus sicut guttæ sánguinis decurréntis in terram: óbsecro te, ut multitúdinem sudóris tui sanguínei, quem præ timóris angústia copiosíssime pro nobis effudísti, offérre et osténdere dignéris Deo Patri omnipoténti contra multitúdinem ómnium peccatórum hujus fámuli tui N., et líbera eum in hac hora mortis suæ ab ómnibus pœnis et angústis, quas pro peccátis suis se timet meruisse. Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus in secula sæculórum.

R). Amen.

Secundo dicitur, **K yrie eléison.**

Christe eléison.

K yrie eléison.

P ater noster.

A ve María.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui pro nobis mori dignátus es in Cruce, óbsecro te, ut omnes amaritúdines passiónum, et pœnarum tuárum, quas pro nobis miseris peccatóribus sustinuísti in Cruce, maxime in illa hora, quando sanctíssima ánima tua égréssa est de sanctíssimo córpore tuo, offérre et osténdere dignéris Deo Patri omnipoténti pro ánima hujus fámuli tui N., et líbera eum in hac hora mortis ab ómnibus pœnis et passiónibus, quas pro peccátis

suis se timet meruisse. Qui cum Patre, et Spíritu Sancto
vivi et regnas Deus in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Tertio dicitur, Kyrie eléison.

Christe eléison.

Kyrie eléison.

Pater noster.

Ave María.

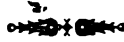
Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui per os Prophætæ dixisti: In
charitate perpétua diléxi te, ideo attráxi te miserans:
óbsecro te, ut eámdem charitátem tuam, quæ te de cælis
in terram ad tolerándas ómnium passiónum tuárum ama-
ritúdi-nes attráxit; offérre et osténdere dignéris Deo Patri
omnipoténti pro ánima hujus fámuli tui N., et libera eum
ab ómnibus passiónibus et pœnis, quas pro peccátis suis
timet se meruisse. Et salva ánimam ejus in hac hora éxitus
sui. Aperi ei jánuam vitæ, et fac eum gaudére cum Sanctis
tuis in glória ætérna. Et tu, piíssime Dómine Jesu Christe,
qui redemísti nos pretiosíssimo Sáanguine tuo, miserére ani-
mæ hujus fámuli tui, et eam introdúcere dignéris ad semper
viréntia et amœna loca Paradísi, ut vivat tibi amóre in-
divisibili, qui a te, et ab eléctis tuis numquam separári
potest. Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivi et regnas
Deus in sæcula sæculorum.

R. Amen.

IN EXPIRATIONE

Cum vero tempus expirandi institerit, tunc maxime ab omnibus circumstantibus, flexis genibus vehementer orationi instandum est. Ipse vero moriens, si potest, dicat, vel si non potest, assistens, sive Sacerdos pro eo clara voce pronuntiet: **JESU, JESU, JESU**, Quod, et ea, quæ sequuntur, ad illius aures, si videbitur, etiam sæpius repetat. **In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum. Dómine Jesu Christe, súscipe spíritum meum. Sancta María, ora pro me. María mater grátiae, mater misericórdiæ, tu me ab hoste prótege, et hora mortis súscipe.**

Tunc ubi viget pia consuetudo, pulsetur campana Parochialis Ecclesiæ aliquibus ictibus, ad significandum fidelibus in urbe, vel loco, aut extra in suburbanis existentibus, instantem mortem expirantis ægroti, ut pro eo Deum rogare possint.

Egressa anima de corpore, statim dicatur hoc **R. Subvenite Sancti Dei, occúrrite Angeli Dómini, * Suscipientes animam ejus, * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.**

V. Suscípiat te Christus, qui vocávit te, et in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te.

R. Suscipientes ánimam ejus, * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

V. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine, et lux perpétua lúceat ei. * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

Kyrie eléison.

Christe eléison.

Kyrie eléison.

Pater noster.

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed libera nos a malo.

V. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.

R. Et lux perpétua lúceat ei.

- Ÿ. A porta inferi.
R̃. Erue, Dómine, animam ejus.
Ÿ. Requiéscat in pace.
R̃. Amen.
Ÿ. Dómine, exáudi oratiónem meam.
R̃. Et clámor meus ad te véniat.
Ÿ. Dóminus vobíscum.
R̃. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Tibi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui N.,
ut defúnctus sæculo tibi vivat : et quæ per fragilitátem
humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia mi-
sericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum
nostrum.

R̃. Amen.

Interim detur campana signum transitus defuncti pro
loci consuetudine, ut audientes pro ejus anima Deum pre-
centur. Deinde corpus de more honeste compositum, loco
decenti cum lumine collocetur : ac parva Crux super pe-
ctus inter manus defuncti ponatur, aut ubi Crux desit,
manus in modum Crucis componantur, interdumque asper-
gatur Aqua benedicta, et interim donec efferatur, qui
adsunt, sive Sacerdotes, sive alii, orabunt pro defuncto.

DE EXEQUIIS

Sacras Cæremonias ac ritus , quibus ex antiquissima traditione , et Summorum Pontificum institutis sancta mater Ecclesia Catholica in filiorum suorum exequiis uti solet , tamquam vera religionis mysteria , Christianæque pietatis signa , et fidelium mortuorum saluberrima suffragia , Parochi summo studio servare debent , atque usum retinere.

His itaque præstandis , qua par est modestia ac devotione ita se habebunt , ut ad defunctorum salutem , simulque ad vivorum pietatem , quemadmodum vere sunt , non ad quæstum ejusmodi ritus sancti instituti esse videantur.

Nullum corpus sepeliatur , præsertim si mors repentina fuerit , nisi post debitum temporis intervallum , ut nullus omnino de morte relinquatur dubitandi locus.

Quod antiquissimi est instituti , illud , quantum fieri poterit , retineatur , ut Missa , præsentem corpore defuncti , pro eo celebretur , antequam sepulturæ tradatur.

Si quis die festo sit sepeliendus , Missa propria pro defunctis præsentem corpore celebrari poterit ; dum tamen Conventionalis Missa , et Officia divina non impediuntur , magnaue diei celebritas non obstat.

Caveant omnino Parochi , alique Sacerdotes , ne sepulturæ , vel exequiarum , seu anniversarii Mortuorum officii causa quidquam petiscantur , aut tamquam pretium exigant ; sed iis eleemosynis contenti sint , quæ aut probata consuetudine dari solent , aut Ordinarius constituerit . Neque permittant , ut pallia , aut alia Altaris ornamenta ad ornatum feretri , vel tumbæ adhibeantur .

Cum autem antiquissimi ritus Ecclesiastici sit , cereos accensos in exequiis et funeribus deferre , caveant item , ne ejusmodi ritus omittatur , ac ne quid avare , aut indigne in eo committatur .

Pauperes vero , quibus mortuis nihil , aut ita parum superest , ut propriis impensis humari non possint , gratis omnino sepeliantur ; ac debita lumina suis impensis , si opus fuerit , adhibeant Sacerdotes , ad quos defuncti cura pertinet , vel aliqua pia Confraternitas , si fuerit , juxta loci consuetudinem .

Ubi viget antiqua consuetudo sepeliendi mortuos in Cæmeteriis , retineatur ; et ubi fieri potest , restituatur : at vero cui locus sepulturæ dabitur in Ecclesia , humi tantum detur . Cadavera autem prope altaria non sepeliantur .

Sepulchra Sacerdotum , et Clericorum cujuscumque Ordinis , ubi fieri potest , a sepulchris laicorum separata sint , ac decentiori loco sita ; atque ita , ubi commodum fuerit , ut alia pro Sacerdotibus , alia pro inferioris Ordinis Ecclesie ministris parata sint.

Sacerdos , aut cujusvis Ordinis Clericus defunctus , vestibus suis quotidianis communibus usque ad talarem vestem inclusive , tum desuper sacro vestitu Sacerdotali , vel Clericali , quem Ordinis sui ratio deposcit , indui debet. Sacerdos quidem super talarem vestem , amictu , alba , cingulo , manipulo , stola , et casula , seu planeta violacea sit indutus.

Diaconus vero induatur amictu , alba , cingulo , manipulo , stola super humerum sinistrum , quæ sub axilla dextera annectatur , et dalmatica violacea.

Subdiaconus autem amictu , alba , cingulo , manipulo , et tunica.

Alii præterea inferiorum Ordinum Clerici superpelliceo supra vestem talarem ornari debent , singuli prædicti cum tonsura , ac biretis suis.

Nullum porro cadaver perpetuæ sepulturæ traditum , ex ulla cujusvis Ordinis Ecclesia asportari liceat , nisi de licentia Ordinarii.

Laici cadaver , quolibet generis , aut dignitatis titulo præditus ille fuerit , Clerici ne deferant , sed laici.

Corpora defunctorum in Ecclesia ponenda sunt pedibus versus altare majus ; vel si conduntur in Oratoriis , aut Capellis , ponantur cum pedibus versis ad illarum altaria : quod etiam pro situ et loco fiat in sepulchro. Presbyteri vero habeant caput versus altare.

Ceterum nemo Christianus in communione fidelium defunctus , extra Ecclesiam , aut cœmeterium rite benedictum sepeliri debet ; sed si necessitas cogat ex aliquo eventu aliquando ad tempus aliter fieri , curetur , ut quatenus fieri poterit , corpus in locum sacrum quamprimum transferatur ; et interim semper Crux capiti illius apponi debet , ad significandum illum in Christo quiescisse.

QUIBUS NON LICET DARE ECCLESIASTICAM SEPULTURAM.

Ignorare non debet Parochus , qui ab Ecclesiastica sepultura ipso jure sunt excludendi , ne quemquam ad illam contra sacrorum Canonum decreta unquam admittat.

Negatur igitur Ecclesiastica sepultura paganis , judæis , et omnibus infidelibus ; hæreticis , et eorum fautoribus ; apostatis a Christiana fide ; schismaticis , et publicis excommunicatis majori excommunicatione ; interdictis nominatim , et iis , qui sunt in loco interdicto , eo durante.

Seipos occidentibus ob desperationem , vel iracundiam , non minus si ex insania id accidat , nisi ante mortem dederint signa penitentiae.

Morientibus in duello , etiamsi ante obitum dederint penitentiae signa.

Manifestis , et publicis peccatoribus , qui sine penitentia perierunt.

✱ His de quibus publice constat , quod semel in anno non susceperunt Sacramenta Confessionis , et Communionis in Pascha , et neque ullo signo contritionis obierunt.

Infantibus mortuis absque Baptismo.

✱ Ubi vero in praedictis casibus dubium occurrerit , Ordinarius consulatur.

EXEQUIARUM ORDO

Constituto tempore , quo corpus ad Ecclesiam deferendum est , convocetur Clerus , et alii , qui funeri interesse debent , et in Parochialem , vel in aliam Ecclesiam , juxta loci consuetudinem , ordine conveniant ; ac datis certis campanae signis , eo modo et loco , quo in eo loco fieri solet , Parochus induto superpelliceo , et stola nigra , vel etiam pluviali ejusdem coloris , Clerico praefertente Crucem , et alio aquam benedictam , ad domum defuncti una cum aliis procedit. Distribuuntur cerei , et accenduntur in ierticia. Mox ordinatur Processio , praecedentibus laicorum Confraternitatibus , si adsint ; tum sequitur Clerus regularis , et saecularis per ordinem ; binique procedunt , praelata Cruce , devote Psalmos , ut infra , decantantes , Parocho praecedente feretrum cum luminibus ; inde sequuntur alii funus comitantes , et pro defuncto Deum rite deprecantes sub silentio.

Parochus vero , antequam cadaver efferatur , illud aspergit Aqua benedicta , mox dicit Antiphonam : *Si iniquitates* , cum Psalm. *De profundis clamavi* , etc. in fine : *Regem aeternam dona ei , Domine , et lux perpetua , luceat ei* , repetit Antiphonam totam , *Si iniquitates* , etc.

Deinde cadaver effertur , Parochusque de domo procedens , statim gravi voce intonat Antiphonam : *Exultabunt Domino* , et Cantores inchoant Psalm. *Miserere* , etc. Clero alternatim prosequente ; et si longitudo itineris postulaverit , dicuntur Psalmi Graduales , *Ad Dominum cum tribularer* , etc. vel alii Psalmi ex Officio Mortuorum , et in fine cujlibet Psalmi dicitur : *Regnem aeternam dona ei , Domine* , etc. qui Psalmi devote , distincte , gravique voce recitari debent usque ad Ecclesiam.

Ad ingressum Ecclesie repetitur Antiphona: *Exultabunt Domino ossa humiliata*. Deinde Ecclesiam ingressi, cantant Responsorium, Cantore incipiente, et Clero alternatim respondente, videlicet:

The image shows a musical score for a Latin antiphona. It consists of ten staves of music, each with a corresponding line of Latin text underneath. The music is written in a square-note style on a four-line staff. The text is: "Sub ve ní te San cti De i, oc cúr ri te An ge li Dó mi ni: Sus ci pi én tes á ni mam é jus: Of fe rén tes e am in con- spé ctu Al tís si mi. Su scí pi at te Chri stus, qui vo cá vit te: et in si nu". The text is written in a simple, black, sans-serif font. The music is arranged in pairs of staves, with the first staff of each pair containing the melody and the second staff containing a response or continuation. The text is centered under each staff.

Sub ve ní te San cti De
i, oc cúr ri
te An ge li Dó mi ni:
Sus ci pi én tes á ni mam é jus:
Of fe rén tes e am in con-
spé ctu Al tís si mi.
Su scí pi at te Chri stus,
qui vo cá vit te: et in si nu

A bra hae An ge li de dú-

cant te. Su sci pi én tes.

ÿ. Ré qui em æ tér nam

do na e i, Dó mi ne. R. Et lux

per pé tu a lú ce at

e i. Of fe rén tes.

Deposito feretro in medio Ecclesiæ, ita ut defuncti pedes, si fuerit laicus, sint versus Altare majus: si vero fuerit Sacerdos, ut dictum est, caput sit versus ipsum Altare; et cereis accensis circa corpus, statim, nisi quid impediatur, ut infra monebitur, dicatur Officium Mortuorum, cum tribus Nocturnis, et Laudibus, ut infra ponitur; et duo ex Clero incipiant absolute Invitatorium: **Regem, cui ómnia vivunt, Veníte, adorémus;** et repetitur a Clero: **Regem, cui ómnia vivunt, Veníte adorémus.**

Psalmus. **Veníte, exultémus, etc.** et duplicantur Antiphonæ.

Ad finem Officii post Antiphonam Cantici **Benedictus, etc. Ego sum resurrectio, etc.** dicitur **Pater noster.** secreto

Ÿ. **Et ne nos inducas in tentationem.**

R. **Sed libera nos a malo.**

Ÿ. **A porta inferi.**

R. **Erue, Dómine, animam ejus.**

Ÿ. **Requiescat in pace.**

R. **Amen.**

Ÿ. **Dómine, exáudi orationem meam.**

R. **Et clamor meus ad te véniat.**

Ÿ. **Dóminus vobiscum.**

R. **Et cum spiritu tuo.**

O rémus.

Oratio.

Absólve, quæsumus Dómine, animam famuli tui ab omni vínculo delictórum: ut in resurrectionis glória inter Sanctos et Eléctos tuos resuscitátus respíret. Per Christum Dóminum nostrum.

R. **Amen.**

Dum in Officio dicuntur Laudes, Sacerdos cum ministris paratur ad celebrandam Missam solemnem pro defuncto, si tempus congruens fuerit, ut in die depositionis in Missali Romano.

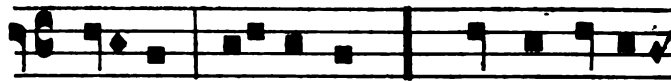
Finita Missa, Sacerdos, deposita casula, seu planeta, et manipulo, accipit pluviale nigri coloris: et Subdiaconus accipit Crucem, et accedit ad feretrum, et se sistit ad caput defuncti cum Cruce, medius inter duos Acolythos, seu ceroferos cum candelabris et candelis accensis: et omnes alii de Clero veniunt ordinatim in gradu suo cum candelis accensis, et stant in circuitu feretri: tum sequitur Sacerdos cum Diacono, et assistente, aliisque ministris, et facta reverentia Altari, sistit se contra Crucem ad pedes defuncti, retro adstantibus ei a sinistris duobus Acolythis, uno cum thuribulo et navicula incensi, altero cum vase Aquæ benedictæ et aspersionis, et Acolythis, seu Clerico tenente librum, absolute dicit sequentem Orationem:

Non intres in iudicium cum servo tuo, Dómine, quia nullus apud te justificábitur homo, nisi per te ómnium peccatórum ei tribuátur remissio. Non ergo eum, quæsumus, tua judiciális senténtia premat, quem tibi vera supplicatio fidei Christiánæ comméndat; sed grátia tua illi succurrénte, mereátur evádere iudicium ultiónis, qui dùm víveret, insignitus est signáculo Sanctæ Trinitátis: qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

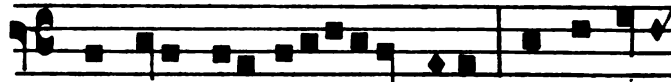
R). Amen.

Deinde Cantore incipiente, Clerus circumstans cantat sequens Responsorium:

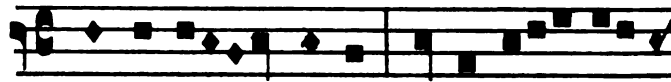
Líbera me, Dómine, de
 mor te ætérna, in díe il-
 la tre mén da: Q uan do cœli
 mo vén di sunt et ter ra:
 D um vé ne ris ju di-
 cá re sec-

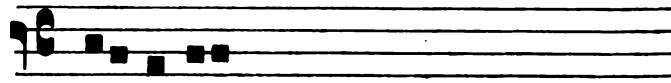
cu lum per i gnem. ⁊. Tre mens fac tus

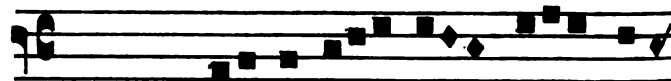
sum ego, et tí meo, dum di scús-

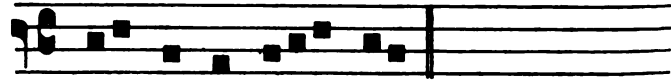
si o vé ne rit, at que ven tú-

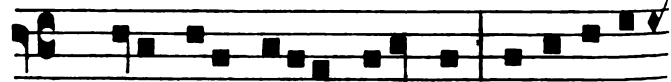
ra i ra.

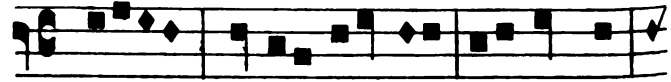
Repetitur. Quan do cœ li mo vén-

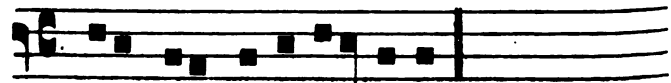
di sunt, et ter ra.

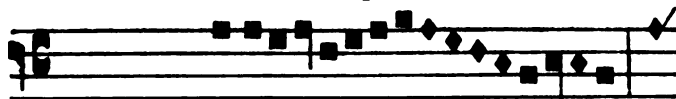
⁊. Dies illa, dies i ræ, ca la mi tá-

tis et mi sé riæ, dies ma gna

et a má ra valde.

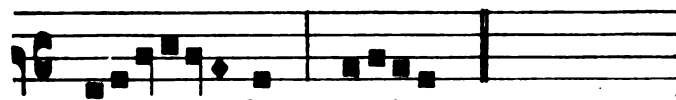
Repetitur. Dum vé

ne ris

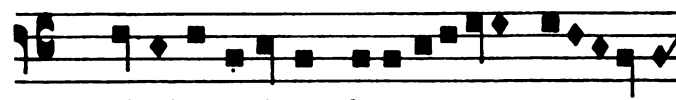

ju di cá

re

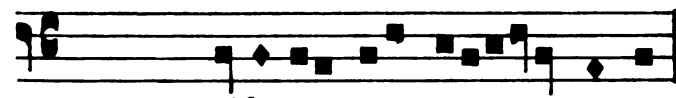
sæ cu lum per ignem,

ꝛ. Ré qui em æ té r nam do na e is, Dó-

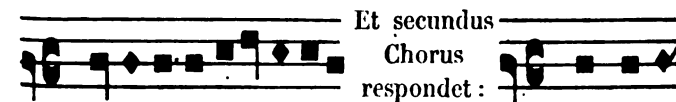

mine, et lux per pé tu a lú ce at e is.

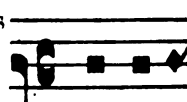
Repetitur. Li be ra me, Dó mi ne.

Dum cantatur prædictum Responsorium, Sacerdos, Acoly-
lytho, et Diacono ministrante, accipit incensum de navi-
cula, et ponit in thuribulum; et finito ꝛ. Cantor, cum
primo Choro dicit:

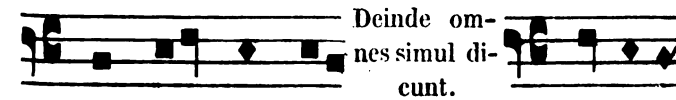

Ky ri e e lé i son.

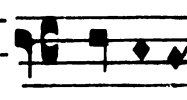
Et secundus

Chorus
respondet:

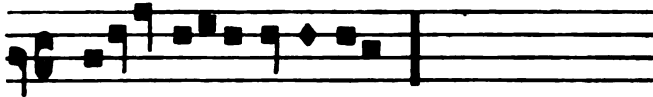
Chri ste

e lé i son.

Deinde om-
nes simul di-
cunt.

Ky ri-

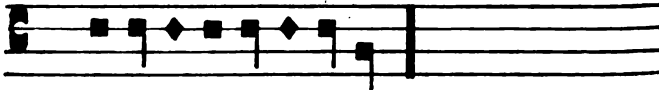

e e mi son.

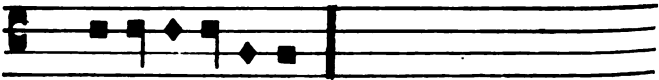
Mox Sacerdos dicit alta voce: **Pater noster**; et secreto dicitur ab omnibus; et ipse interim accipit a Diacono vel Acolyto aspersorium Aquæ benedictæ, et facta profunda inclinatione Cruci, quæ est ex adverso, Diacono, seu ministro genuflectente, et fimbrias pluviæ sublevante, circumiens feretrum (si transit ante Sacramentum, genuflectit), aspergit corpus defuncti; deinde reversus ad locum suum, Diacono ministrante, accipit thuribulum, et eodem modo circuit feretrum, et corpus incensat, ut asperserat: postea reddito thuribulo ei, a quo acceperat, stans in loco suo, Acolyto, seu alio ministro tenente librum apertum ante se, dicit:

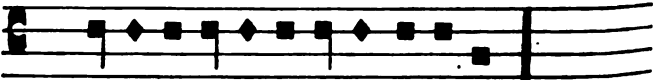
ψ. Et ne pos in du cas in ten ta ti onem.

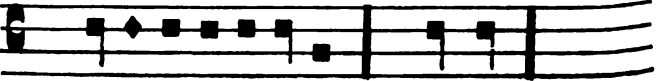
R). Sed li be ra nos a ma lo.

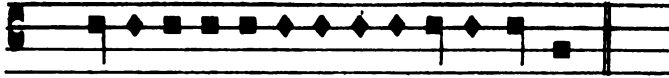
ψ. A por ta in fe ri.

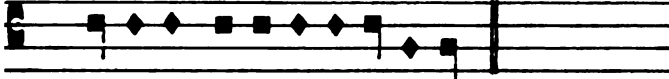
R). E ru e, Do mi ne, a ni mam e jus.

ψ. Re qui es cat in pa ce. R). A men.

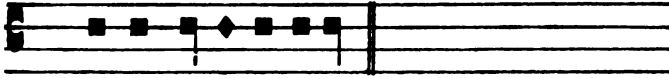
Ÿ. Dó mine, e xáu di o ra ti ó nem me am.

Rj. Et clamor me us ad te vé ni at.

Ÿ. Dó mi nus vo bís cum.

Rj. Et cum spí ri tu tu o.

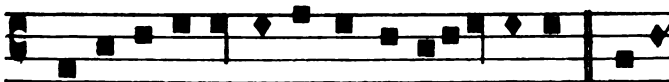
Orémus.

Oratio.

Deus, cui próprium est miseréri semper, et párcere: te súpplices exorámus pro anima fámuli tui N., quam hódie de hoc sæculo migráre jussisti, ut non tradas eam in manus inimíci, neque obliuiscáris in finem, sed júbeas eam a sanctis Angelis súscipi, et ad pátriam Paradísi per dúci: ut quia in te sperávit, et crédidit, non poenas inférni sustíneat, sed gáudia atérna possídeat. Per Christum Dóminum nostrum. Rj. Amen.

Si defunctus fuerit Sacerdos, in Oratione dicatur: pro ánima fámuli tui Sacerdótis, quam, etc.

Finita Oratione, corpus defertur ad sepulchrum, si tunc deferendum sit: et dum portatur, Clerici cantant Antiphonam:

In Pa ra dí sum de dú cant te An ge li: in

tu o ad vén tu su sci pi ant te Már ty res ,
 et per dú cant te in ci vi tá tem san ctam Je-
 rú sa lem. Cho rus An ge ló rum te
 su sci pi at , et cum Lá za ro quón dam páu-
 pe re ss tér nam há be as ré qui em.

Cum autem pervenerit ad sepulchrum, si non est benedictum, Sacerdos illud benedicit, dicens hanc Orationem.

Orémus.

Deus, cujus miseratione animæ fidelium requiescunt, hunc túmulum benedícere dignáre, eique Angelum tuum sanctum députa custódem: et quorum, quarúmque córpora hic sepeliúntur, animas eórum ab ómnibus absólve vínculis delictórum, ut in te semper cum Sanctis tuis sine fine læténtur. Per Christum Dóminum nostrum.

R^l. Amen.

Dicta Oratióne, Sacerdos aqua benedicta aspergat, deinde incenset corpus defuncti, et túmulum.

Quod si corpus tunc ad sepulturam non deferatur, omisso Responsorio: **In Paradísam, etc.** et benedictione

sepulchri, si jam est benedictum, prosequatur Officium, ut infra: quod numquam omittitur; et intonet Antiphonam.

Et dicitur
Canticum
Benedictus.

E go sum

E u o u a e.

Et repetitur
Antiphona.

E go sum re sur ré cti o

et vi ta, qui cre dit in me, é ti am

si mór tu us fú e rit, vi vet, et om nis

qui vi vit, et cre dit in me, non mo ri é tur

in æ té r num.

Postea Sacerdos dicit,

Kyrie eléison.**Christe eléison.****Kyrie eléison.**

Pater noster. Interim corpus aspergit.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R). Sed líbera nos a malo.

Ÿ. A porta ínferi.

R). Erue, Dómine, ánimam ejus.

ŷ. **Requiescat in pace.**

Rj. **Amen.**

ŷ. **Dómine, exáudi oratiónem meam.**

Rj. **Et clamor meus ad te véniat.**

ŷ. **Dóminus vobiscum.**

Rj. **Et cum spíritu tuo.**

Orémus.

Fac, quæsumus Dómine, hanc cum servo tuo defuncto (vel fámula tua defuncta) misericórdiam, ut factórum suórum in pœnis non recipiat vicem, qui (vel quæ) tuus in votis tenuit voluntátem: ut sicut hic eum (vel eam) vera fides junxit fidélium turmis; ita illic eum (vel eam) tua miseratio sóciat Angélicis choris. Per Christum Dóminum nostrum.

Rj. **Amen.**

ŷ. **Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.**

Rj. **Et lux perpétua lúceat ei.**

ŷ. **Requiescat in pace.**

Rj. **Amen.**

ŷ. **Anima ejus, et animæ ómnium fidélium defunctorum per misericórdiam Dei requiescant in pace.**

Rj. **Amen.**

Deinde a Sepultura in Ecclesiam, vel in Sacristiam revertentes, dicant sine cantu Antiphonam: **Si iniquitatem** cum Psalmo: **De profúndis, etc. Réquiem ætérnam, et**

Si vero ob rationabilem causam, videlicet ob temporariam angustiam, vel aliorum funerum instantem necessitatem prædictum Officium Mortuorum cum tribus Nocturnis, Laudibus dici non potest; deposito in Ecclesia feretro cum corpore, dicatur saltem primum Nocturnum cum Laudibus, vel etiam sine Laudibus, maxime ubi ejusmodi vigilia consuetudo, incipiendo ab Invitatorio: **Regem, cui ómnia vivunt, Venite adorémus.** Et postea omnia alia dicantur quæ supra præscripta sunt dicenda post Officium Mortuorum, et Missam.

Quod si etiam ea fuerit temporis angustia , vel alia urgens necessitas , ut unum Nocturnum cum Laudibus dici non possit , aliæ prædictæ Preces et suffragia nunquam omittantur.

Missa vero , si hora fuerit congruens , ritu pro defunctis , ut in die obitus , præsentem corpore , non omittatur , nisi obstet magna diei solemnitas , aut aliqua necessitas aliter suadeat : et post Missam fiat , ut supra.

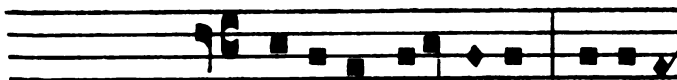

Convertere ánima mea in réquiem tuam : * quia Dóminus benefecit tibi.

Quia eripuit ánimam meam de morte : * óculos meos a lácrymis , pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regione vivórum.

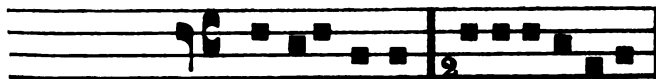
Réquiem ætérnam , etc.

Antiphona. Pla cé bo Dó mi no in re-

gi ó ne vi vó rum.

Antiphona. He i mi hi. E u o u a e.

Psalmus 119.

Ad Dóminum , cum tribulárer , clamávi : * et exaudívit me.

Dómine , libera ánimam meam a lábiis iníquis , * et a lingua dolósa.

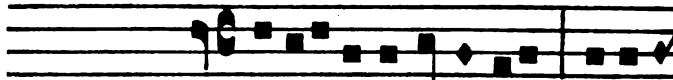
Quid detur tibi , aut quid apponátur tibi * ad línguam dolósam ?

Sagittæ poténtis acútæ , * cum carbónibus desolatóriis.

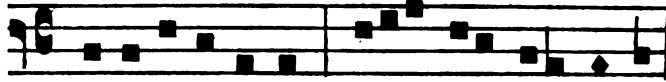
Heu mihi , quia incolátus meus prolongátus est ! habitávi cum habitántibus Cedar : * multum incola fuit ánima mea.

Cum his , qui odérunt pacem , eram pacíficus : * cum loquébar illis , impugnábant me gratis.

Réquiem ætérnam , etc.

Antiphona. He i mi hi Dó mi ne: qui a

in co lá tus me us pro lon gá tus est.

Antiphona. Dó mi nus. E u o u a e.

Psalmus 120.

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxilium
mihi.

Auxilium meum a Dómino, * qui fécit cælum et
terram.

Non det in commoti6nem pedem tuum: * neque dor-
mítet qui custódit te.

Ece non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit
Israel.

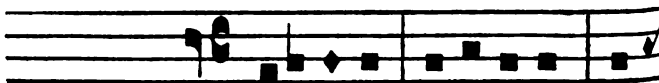
Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super
manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam
tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum:
ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Réquiem setérnam, etc.

Antiphona. Dó mi nus cu stó dit te ab

om ni ma lo : cu stó di at á ni mam tu-
 am Dó mi nus.

Antiphona. Si i ni qui tá tes. E u o u a e.

Psalmus 129.

De profundis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi
 vocem meam.

Fiant áures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatió-
 nemeæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis
 tinébit?

Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam
 tñui te, Dómine.

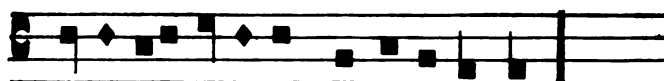
Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima
 a in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel
 Dómino,

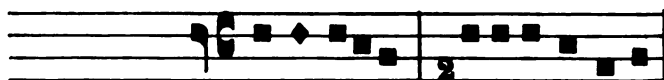
Quia apud Dóminum misericórdia, * et copiósa apud
 e redemptio.

Et ipse redimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.
 Réquiem ætérrnam, etc.

Antiphona. Si i ni qui tá tes ob ser vá ve ris

Dó mi ne : Dó mi ne, quis su sti né hit?

Antiphona. O pe ra. E u o u a e.

Psalmus 137.

Confitebor tibi, Dómine, in toto corde meo : * quóniam audisti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitebor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua : * quóniam magnificásti super omne, Nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ : * quia audierunt ómnia verba oris tui.

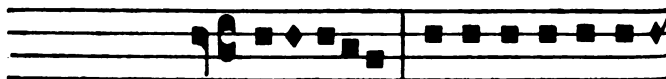
Et cantent in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília respicit : * et alta a longe cognóscit.

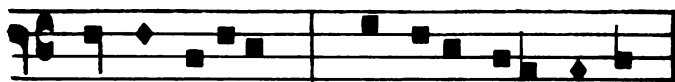
Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

Dóminus retribuet pro me : * Dómine, misericórdia tua in seculum : opéra mánuum tuárum ne despicias.

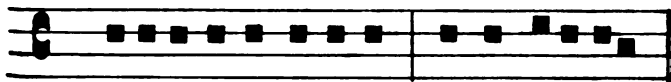
Réquiem aetérnam, etc.

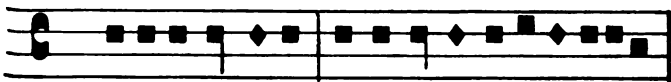
Antiphona. O pe ra má nu um tu á rum

Dó mi ne ne de spí ci as.

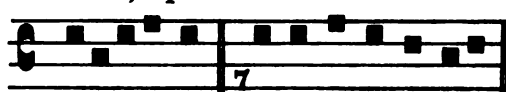
Ÿ. Au dí vi vo cem de cœ lo, di cén tem mi hi.

R̄. Be á ti mór tu i, qui in Dó mi no mo ri ún tur.

Ad Magni-
ficat.

Antiphona.

Om ne. E u o u a e.

Canticum B. Mariæ Virginis.

Luc. Cap. I. v. 47.

Magnificat * ánima mea Dóminum :

Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancillæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum No-
men ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timén-
tibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos
mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede , * et exaltávit húmiles.

E suriéntes implévit bonis : * et divites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum , * recordátus misericór-
diæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros , * Abraham , et sé-
mini ejus in sæcula.

R équiem ætérnam , etc.

Antiphona. Omne ne quod dat mihi

Pa-ter, ad me ve-ni et: et

e um qui ve-nit ad me, non e- st hic foras.

e um qui ve-nit ad me, non e- st hic foras.
Preces infrascriptæ dicuntur flexis genibus, similiter et ad Laudes.

Pater noster. secreto.

Ÿ. Et ne nos inducās in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

Psalmus 145.

Lauda, ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo quám diu fávero.

Nolíte confidere in principibus: * in filiis hóminum, in quibus non est salus.

Exibit spíritus ejus, et revertétur in terram suam: * in illa die peribunt omnes cogitationes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjutor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsius: * qui fecit cælum et térram, mare, et omnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium injúriam patientibus: * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compeditos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elsos: * Dóminus diligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupillum et víduam suscipiet: * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus Sion, * in generatióne, et generatióne.

Réquiem ætérnam, etc.

- ✠. **A** porta inferi.
 R). Erue, Dómine, ánimam ejus.
 ✠. Requiéscat in pace.
 R). Amen.
 ✠. Dómine, exáudi oratióem meam.
 R). Et clamor meus ad te véniat.
 ✠. Dóminus vobíscum.
 R). Et cum spírítu tuo.

In die depositionis Defuncti.

Oratio.

Absólve, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui N. (vel fámulæ tuæ), ut defúctus (vel defúcta) sæculo tibi vivat: et quæ per fragilitátem carnis humana conversatióne commisit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum.

R). Amen.

Vel

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere, te súplices exorámus pro ánima fámuli tui N. (vel fámulæ tuæ), quam hódie de hoc sæculo migráre jussisti: ut non tradas eam in manus inimíci, neque obliviscáris in finem; sed júbeas eam a sanctis Angelis súscipi, et ad pátriam Paradísi perdúci: ut qui in te sperávit et crédidit, non pœnas inférni sustíneat, sed gáudia ætérna possídeat. Per Christum Dóminum nostrum.

R). Amen.

In die tertio, septimo, et trigesimo depositionis Defuncti.

Oratio.

Quæsumus Dómine, ut ánima fámuli tui N. (vel fámulæ tuæ), cujus depositiόνis diem tértium (vel séptimum, vel trigésimum) commemorámus, Sanctórum, atque Electórum tuórum largíri dignéris consórtium; et rorem misericórdiæ tuæ perénnem infúndas. Per Christum Dóminum nostrum.

R). Amen.

In Anniversario.

Oratio.

Deus indulgentiarum Dómine, da ánimæ fámuli tui N. (vel fámulæ tuæ), (vel animábus famulórum, famularúmque tuárum), cujus (vel quórum) anniversárium de-positionis diem commemorámus, refrigerii sedem, quietis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Christum Dóminum nostrum.

r̄. Amen.

Aliæ diversæ pro Defunctis.

Pro Summo Pontifice defuncto.

Oratio.

Deus qui inter summos Sacerdótes fámulum tuum N. Dineffábili tua dispositióne connumerári voluisti : præsta, quæsumus, ut qui unigéniti Fílii tui vices in terris gerébat, Sanctórum tuórum Pontificum consórtio perpétuo aggregétur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

Pro defuncto Episcopo.

Oratio.

Deus, qui inter Apostólicos Sacerdótes fámulum tuum N. Pontificáli fecisti dignitáte vigére : præsta, quæsumus, ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Christum Dóminum nostrum.

r̄. Amen.

Si fuerint plures, dicitur in numero plurali.

Pro Episcopo Cardinali defuncto, dicatur : fámulum tuum N. Episcopum Cardinálem pontificáli fecisti dignitáte, etc.

Pro Presbytero Cardinali, dicatur : fámulum tuum N. Presbyterum Cardinálem sacerdotali, etc.

Pro Diacono autem Cardinali, dicatur Oratio. **Inclína, Dómine, etc.** quæ habetur paulo infra, hoc modo : ut ánimam fámuli tui N. Diáconi Cardinális, quam de hoc sæculo, etc.

Pro defuncto Sacerdote.

Oratio.

Deus, qui inter Apostólicos Sacerdótes, fámulum tuum N. Sacerdotáli fecísti dignitáte vigére: præsta, quæsumus, ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Christum Dóminum nostrum.

Vel Oratio.

Præsta, quæsumus Dómine, ut ánima fámuli tui N. Sacerdótis, quem in hoc sæculo commorántem, sacris munéribus decorásti, in cœlésti sede gloriósa semper exúltet. Per Christum Dóminum nostrum.

Rj. Amen.

Pro uno defuncto, Oratio.

Inelína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súplices deprecámur: ut ánimam fámuli tui N., quam de hoc sæculo migráre jussísti, in pacis, ac lucis regióne constítuas, et Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Christum Dóminum nostrum.

Rj. Amen.

Pro una defuncta, Oratio.

Quæsumus, Dómine, pro tua pietáte miserére animæ fámulæ tuæ N., et a contágiis mortalitátis exútam, in æternæ salvatiónis partem restítue. Per Christum Dóminum nostrum.

Rj. Amen.

Pro defunctis fratribus, propínquis,
et benefactoribus.

Oratio.

Deus, véniæ largítor, et humanæ salútis amátor, quæsumus cleméntiam tuam, ut nostræ Congregatiónis fratres, propínquos, et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte, cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas. Per Christum Dóminum nostrum.

Rj. Amen.

Pro Fidelibus defunctis,
generalis Oratio.

Fidelium Deus ómnium Cónditor et Redemptor, ani-
mábus famulórum, famularúmque tuárum remissionem
cunctórum tribue peccatórum : ut indulgéntiam, quam
semper optavérunt, piis supplicatióibus consequántur :
Qui vivis et regnas in secula seculórum.

R. Amen.

Y. Réquiem aetérnam dona eis, Dómine.

R. Et lux perpétua líceat eis :

Y. Requiescant in pace.

R. Amen.

AD MATUTINUM.

Re gem, cu i óm ni a vi vunt, Ve ní-

te a do ré mus. Chorus
repetit. Re gem.

Psalmus 94.

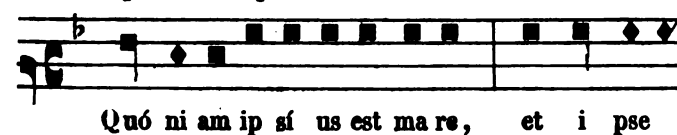
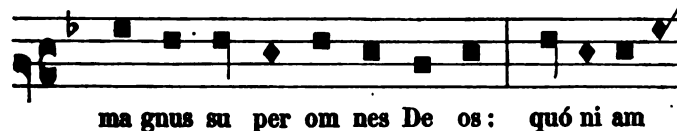
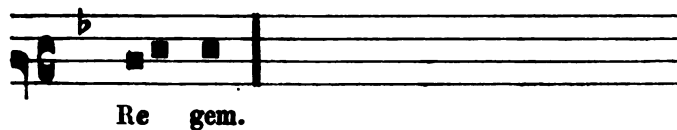
Ve ní te, e xul té mus Dó mi no, ju bi lé-

mus De o sa lu tá ri no stro : præ oc cu-

pé mus fá ci em e jus in con fes si ó ne,

fe cit il lud, et á ri dam fun da vé-

runt ma nus e jus: ve ní te a do ré mus,

et pro ci dá mus an te De um: plo-

ré mus co ram Dó mi no, qui fe cit nos;

qui a i pse est Dó mi nus De us no-

ster: nos au tem pó pu lus e jus,

et o ves pás cu æ e jus. Re gem.

Hó di e si vo cem e jus au di é-

ri tis, no lí te ob du rá re cor da

ve stra, si cut in e xa cer ba ti ó ne
 se cún dum di em ten ta ti ó nis in
 de sér to: u bi ten ta vé runt me
 pa tres ve stri, pro ba vé runt, et
 vi dé runt ó pe ra me a. Ve ní te.
 Qua dra gín ta an nis pró xi mus fu i
 ge ne ra ti ó ni hu ic, et di xi:
 sem per hi er rant cor de: i psi ve ro
 non co gno vé runt vi as me as, qui bus

ju rá vi in i ra me a, si in tro f-

bunt in ré qui em me am. Re gem.

Ré qui em æ tér nam do na e is

Dó mi ne, et lux per pé tu a

lú ce at e is. Ve ní te.

Re gem cu i óm ni a vi vunt,

ve ní te a do ré mus.

Antiphona. Df ri ge. E u o u a e.

Psalmus 5.

Verba mea áuribus pécipe, Dómine, * intéllige clámórem meum.

Inténde voci oratiónis mee, * Rex meus, et Deus meus.
 Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vo-
 cam meam.

Mane astábo tibi, et vidébo ; * quóniam non Deus vo-
 ens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus : * neque permané-
 unt injústi ante óculos tuos.

Odisti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes
 sanes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum, et dolósum abominábitur Dómi-
 nus : * ego autem in multítudine misericórdiæ tuæ.

Intróbo in domum tuam : * adorábo ad templum san-
 ctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos
 meos, dirige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum
 vanum est.

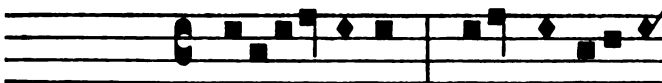
Sepúlcrum patens est guttur eorum, linguis suis dolóse
 gébant : * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatióibus suis, secúndum multítudinem
 impietátum eórum expélle eos : * quóniam irritavérunt te,
 Dómine.

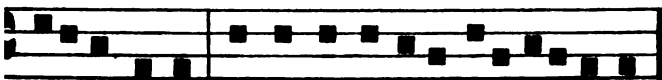
Et leténtur omnes, qui sperant in te : * in aetérnum
 cultábunt, et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt Nomen tu-
 um : * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.
 Réquiem aetérnam, etc.

Antiphona. Dí ri ge Dó mi ne

De us me us in con spéctu tu o vi am me am.

Antiphona. Con vér te re Dó mi ne

E u o u a e.

The image shows a musical staff with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The melody consists of a series of quarter and eighth notes. The lyrics 'Con vér te re Dó mi ne' are written below the staff. Below the staff, the letters 'E u o u a e.' are printed.

Psalmus 6.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me : * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum : * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu, Domine úsquequo ?

Convérttere, Dómine, et éripe ánimam meam : * salvam me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte, qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi ?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum : * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes, qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam : * Dóminus orationem meam suscepit:

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur, et erubéscant valde velóciter.

Réquiem atérnam, etc.

Antiphona. Con vér te re Dó mi ne,

The image shows a musical staff with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The melody consists of a series of quarter and eighth notes. The lyrics 'Con vér te re Dó mi ne,' are written below the staff.

et é ri pe á ni mam me am : quó ni am
non est in mor te, qui me mor sit tu i.

Antiphona. Ne quan do. E u o u a e.
Psalmus. 7.

Dómine, Deus meus, in te sperávi : * salvum me fac
ex ómnibus persecúentibus me, et libera me.

Ne quando rápiat, ut leo, ánimam meam : * dum non
est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine, Deus meus, si feci istud, * si est iniquitas
in má nibus meis.

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * decídám mérito
ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat,
et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in
púlverem dedúcat.

Exúrge, Dómine, in ira tua : * et exaltáre in finibus
inimicórum meórum.

Et exúrge, Dómine, Deus meus, in præcepto, quod
mandásti : * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus júdi-
cat pópulos.

Júdice me, Dómine, secúndum justítiam meam, * et
secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et diriges justum : *
scrutans corda et renes, Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit
rectos corde.

Deus iudex justus, fortis, et patiens : * numquid irascitur per singulos dies.

Nisi conversi fueritis, gladium suum vibrabit : * arcum suum tetendit, et paravit illum.

Et in eo paravit vasa mortis ; * sagittas suas ardentibus effecit.

Ece parturit injustitiam : * concepit dolorem, et peperit iniquitatem.

Lacum aperuit, et effodit eum : * et incidit in foveam, quam fecit.

Convertetur dolor ejus in caput ejus, * et in verticem ipsius iniquitas ejus descendet.

Confitebor Domino secundum justitiam ejus : * et palmam nomini Domini altissimi.

Réquiem ætérnam, etc.

Antiphona. Ne quan do rá pi at ut
 le o á ni mam me am, dum non est qui
 ré di mat, ne que qui sal vum fá ci at.
 A por ta ín fe ri.
 E ru e Dó mi ne á ni mas e ó rum.

Pater noster. totum secreto.

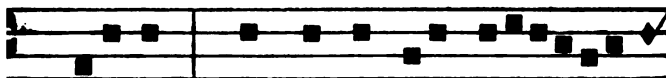
Lectiones leguntur sine Absolutione, Benedictione, et itulo.

Lectio I.

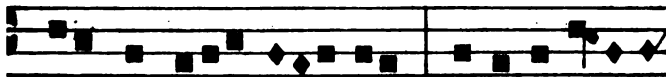
Job. 7. b

Parce mihi, Dómine: nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magnificas eum? Aut quid appónis rga eum cor tuum? Visitas eum dilúculo, et súbito proas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me, et glúttiam salvam meam? Peccávi: quid fáciem tibi, custos hominum? Quare posuisti me contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, et quare non auferis iniquitátem meam? Ecce nunc in silvere dórnam, et si mane me quæseris, non subsístam.

Lectiones terminantur siue **Tu autem**, vel alia conclusionem.

R). Cre do quod Re dém ptor me-

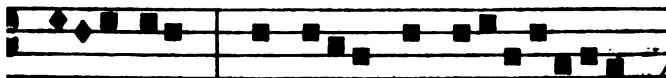
us vi vit: et in no vís si-

mo di e, de ter ra sur re-

ctá rus sum: Et in car ne me-

a vi dé bo De-

um sal va tó rem me um.

γ. Quem vi sú rus sum,

e go ip se, et non á li us,

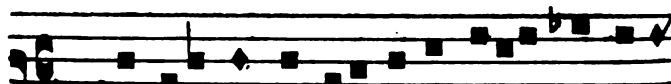
et ó cu li me i con spe ctú-

ri sunt. Et in car ne.

Lectio II.

Job. 10.

Tædet animam meam vitæ meæ, dimittam adversam me eloquium meum, loquar in amaritudine animæ meæ. Dicam Deo: Noli me condemnare. Indica mihi cur me ita iudices? Numquid bonum tibi videtur, si calumniaris me, et opprimas me opus manuum tuarum, et consilium impiorum adjuves? Numquid oculi carnei tibi sunt: aut sicut videt homo, et tu videbis? Numquid sicut dies hominis dies tui, et anni tui sicut humana sunt tempora, ut quæras iniquitatem meam, et peccatum meum scrutaris? Et scias, quia nihil impium fecerim, cum sit nemo, qui de manu tua possit erdere

γ. Qui Lá za rum re su sci tá sti

a mo nu mén to fœ ti dum :

Tu e is Dó mi ne,

do na ré qui em, et lo cum in-

dul gén ti æ.

✠. Qui ven tú rus es ju di-

cá re vi vos et mór tu os,

et æ cu lum per i-

gnem. Tu e is.

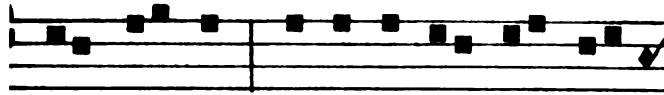
Lectio III.

Job. 10. b.

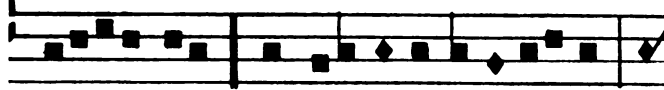
Manus tue fecerunt me, et plasmaverunt me totum in circuitu, et sic repente precipitas me? Meménto,

quæso, quod sicut lutum féceris me, et in púlverem redáces me. Nonne sicut lac mulísti me, et sicut cáseum me coagulásti? Pelle et cárnibus vestísti me: ósibus et nervis compegísti me. Vitam et misericórdiam tribuísti mihi, et visitátio tua custodívit spíritum meum.

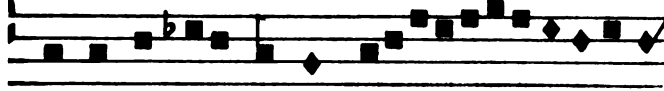
R. Dó mi ne, quan do vé-
 ne ris ju di cá re ter-
 ram, u bi me ab scón dam a
 vul tu i re tu æ?
 Qui a pec cá vi ni mis
 in vi ta me a
 V. Com mís sa me a

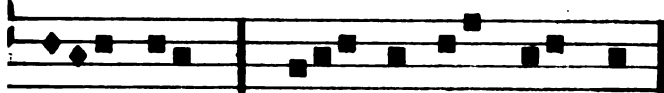
pa vé sco, et an te te e ru-

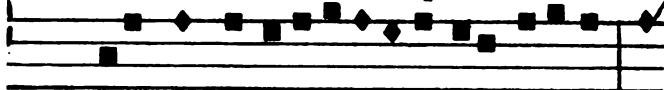
bé sco: dum vé ne ris ju di cá re,

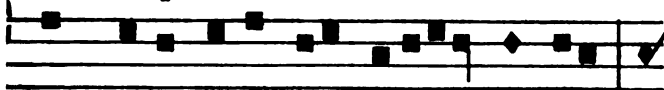
no li me con de mná

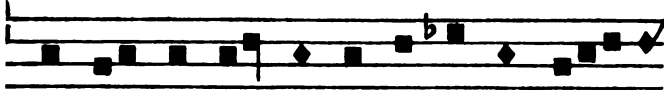
re. Qui a pec cá vi.

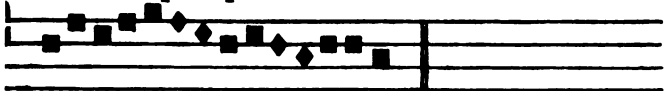
̄. Ré qui em æ tér nam

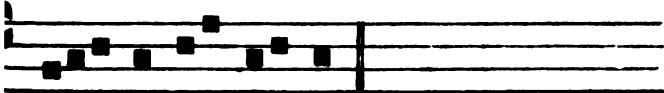
do na e is Dó mi ne:

et lux per pé tu a lú ce at

e is.

Qui a pec cá vi.

IN SECUNDO NOCTURNO

Antiphona. In lo copáscu æ. E u o u a e.

Psalmus 22.

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: ánimam meam convértit.

Dedáxit me super sémitas justítiæ, propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: quóniam tu mecum es.

Virga tua et báculus tuus, ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, advérsus eos, qui tribulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: et calix meus inébrians, quam præclárus est!

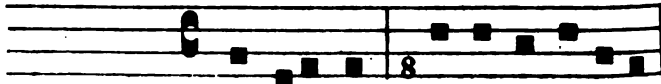
Et misericórdia tua subsequétur me ómnibus díebus vitæ mee.

Et ut inhábitem in domo Dómini, in longitádinem díerum.

Réquiem ætérnam, etc.

Antiphona. In lo co pa scu æ i bi me col lo cá vit.

Antiphona. De lí cta. E u o u a e.

Psalmus 24.

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus,
in te confido, non erubescam.

Neque irrideant me inimíci mei : * etenim univérsi qui
sustinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iniqua agéntes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi : * et sémitas tuas
doce me.

Dírige me in veritaté tua, et doce me : * quia tu es
deus salvátor meus, et te sustínni tota die.

Reminiscere miseratiónum tuárum Dómine, * et mise-
cordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delicta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne me-
mínris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu, *
propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus : * propter hoc legem dabit
obsequéntibus in via.

Díriget mansuétos in iudicio : * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * re-
miréntibus testaméntum ejus, et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto
meo : * multum est enim.

Quis est homo, qui timet Dóminum ? * legem státuit
sibi in via, quam elégit.

Ánima ejus in bonis demorábitur : * et semen ejus hære-
bit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum : * et testa-
méntum ipsíus, ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum : * quóniam ipse evéllit
de laqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei : * quia únicus, et
super sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicatæ sunt : * de ne-
cessitatibus meis érue me.

Vide humilitatem meam, et laborem meum: * et dimitte universa delicta mea.

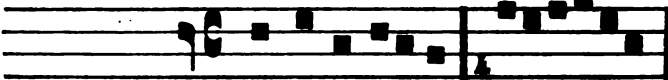
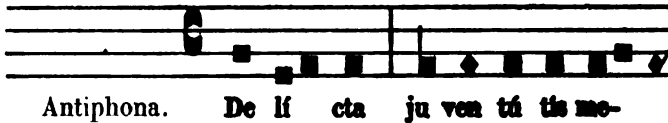
Respice inimicos meos, quoniam multiplicati sunt, * et odio iniquo oderunt me.

Custodi animam meam, et erue me: * non erubescam, quoniam speravi in te.

Innocentes, et recti adheserunt mihi: * quia sustinui te.

Libera, Deus, Israel, * ex omnibus tribulationibus suis.

Requiem eternam, etc.

Antiphona Cre do vi de re. E u o u a e.

Psalmus 26.

Dominus illuminatio mea, et salus mea, * quem timebo?

Dominus protector vite mee, * a quo trepidabo?

Dum appropiant super me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei, * ipsi infirmati sunt, et ceciderunt.

Si consistant adversum me castra, * non timebit cor meum.

Si exúrgat advérsus me praelium, * in hoc ego spe-
sibo.

U nam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in
omo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ.

Ut videam voluptátem Dómini, * et visitem tem-
plam ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo : * in die
malórum protéxit me in abscondito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum
super inimícos meos.

Circuávi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiám vo-
liferatiónis : * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te : *
miserere mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea : * faciém
meam, Dómine, requíram.

Ne avértas faciém tuam a me : * ne declínes in ira a
erbo tuo.

Adjátor meus esto : * ne derelínquas me, neque de-
pécias me, Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me : *
Dóminus autem assúmpsit me.

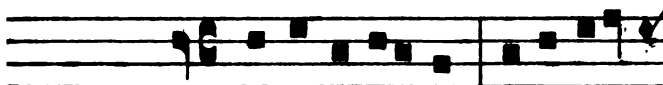
Legem pone mihi, Dómine, in via tua : * et dirige
me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradideris me in ánimas tribulántium me : * quo-
iam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est inf-
uitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viriliter age : * et confortétur cor
sum, et sústine Dóminum.

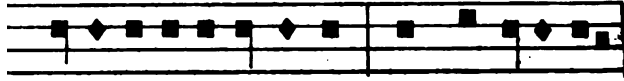
Réquiem aetérnam, etc.

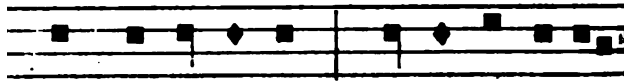
Antiphona. Cre do vi dé re bo na Dó-

mi ni in ter ra vi vén ti um.

¶ Cól lo cet e os Dó mi nus cum prin cí pi bus.

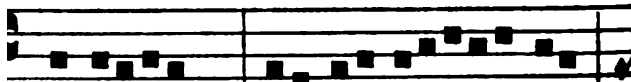

¶ Cum prin cí pi bus pó pu li su i.
Pater noster. totum secreto.

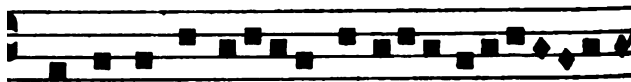
Lectio IV.

Job. 13. d. v.

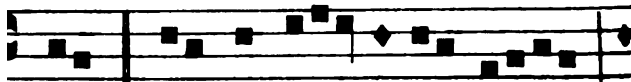
responde mihi: Quantas habeo iniquitates, et peccata, scélera mea, et delicta ostende mihi. Cur faciem tuam occidis, et arbitraris me inimicum tuum? Contra fónem, quod vento rapitur, ostendis poténtiam tuam, et pulam siccam persequeris. Scribis enim contra me amara idines, et consumere me vis peccatis adolescentiæ meæ. susti in nervo pedem meum, et observasti omnes sólas meas, et vestigia pedum meórum considerasti: quasi putredo consumendus sum, et quasi vestimentum, quod coméditur a tinea.

Me mén to me i, De us,

qui a ven tus est vi ta me-

a. Nec a spí ci at me

vi sus hó mi nis.

̎. De pro fún dis cla má vi ad te,

Dó mi ne, Dó mi ne ex-

áu di vo cem me am.

Nec a spí ci st.

Lectio V.

Job. 14.

Homo natus de muliere, brevi vivens tempore, replétur multis miseriis. Qui quasi flos egréditur, et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam in eódem statu pérmannet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in iudícium? Quis potest accipere mundum de immúndo concéptum sémine? Nonne tu, qui solus es? Breves dies hóminis sunt, número mensium ejus apud te est: constituísti términos ejus, qui transgredi non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiescat, donec optáta véniat, sicut mercenárii dies ejus.

̎. He i mi hi! Dó mi ne, qui a pec-

cá vi ni mis in vi ta
 me a. Quid fá ci am mi-
 ser? u bi fá gi am,
 ni si ad te De us me-
 us? Mi se ré re me i, dum
 vé ne ris in no-
 vis si mo di e.
 γ. A ni ma me a tur bá ta
 est val de, sed tu Dó mi ne

suc cūr re e i.

Mi se ré re.

Lectio VI.

Job. 14. c.

Quis mihi hoc tribuat, ut in inférno prótegas me, et abscondas me, donec pertránsseat furor tuus, et constituas mihi tempus, in quo recordéris mei? Pútasne mórtuus homo rursus vivat? Cunctis diébus, quibus nunc mólito, expécto, donec véniat immutátio mea. Vocábis me, et ego respondebo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges délixteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

Ne re cor dé ris pec cá ta

me a, Dó mi ne, Dum

vé ne ris ju di cá re

sæ cu lum per i-

gnem y. Di ri ge,

Dó mi ne De us me-

us, in con spé ctu tu o vi-

am me am. Dum

vé ne ris. y. Ré qui em

æ tér nam do na e is Dó-

mi ne: et lux per pé tu a

lá ce at e is.

Dum vé ne ris.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miserationes tuas a me: misericórdia tua, et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: comprehendérunt me iniquitates mese, et non pótui, ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capillos cápitis mei: et cor meum dereliquit me.

Compláceat tibi, Dómine, et éruas me: Dómine, ad adjuvándum me respice.

Confundántur, et reveréantur simul, qui quærant animam meam, ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et reveréantur, qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent, et læténtur super te omnes quærentes te: et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui diligit salutáre tuum.

Ego autem mendicus sum, et pauper: Dóminus solícitus est mei.

A djútor meus, et protéctor meus tu es: Deus meus, ne tardáveris.

Réquiem aetérnam, etc.

Antiphona. Com plá ce at ti bi, Dó mi-

ne, ut erí pi as me: Dó mi ne, ad

a dju ván dum me ré spi ce.

Antiphona. Sa na Dó mi ne. E u o u a e.

Psalmus 40.

Beátus, qui intélligit super egénium et páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine, miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt mala mihi: * Quando moriétur, et peribit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsus me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsus me: * Numquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me: * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam voluísti me: * quoniam non gaudébit inimícus meus super me.

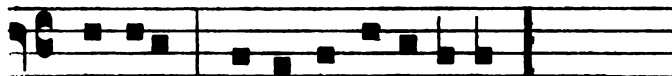
Me autem propter innocéntiam suscepísti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum: * fiat, fiat.

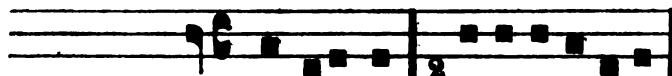
Réquiem ætérnam, etc.

Antiphona. Sa na, Dó mi ne, á ni mam

me am, qui a pec cá vi ti bi.

Antiphona. Si tí vit. E u o u a e.

Psalmus 41.

Quemádmódu(m) desíderat cervus ad fontes aquárum :
ita desíderat ánima mea ad te , Deus .

Stívit ánima mea ad Deum fortem , vivum : * quando
veníam , et apparebo ante fáciem Dei ?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte , * dum
dícitur mihi quotidie : Ubi est Deus tuus ?

Hæc recordátus sum , et effúdi in me ánimam meam : *
quóniam transibo in locum tabernáculi admirábilis , usque
ad domum Dei .

In voce exultatiónis , et confessiόnis , * sonus epulántis .

Quare tristis es , ánima mea ? * et quare contúrbas me ?

Spera in Deo , quóniam adhuc confitébor illi : * salu-
táre vultus mei , et Deus meus .

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * própterea
memor ero tui de terra Jordánis , et Hermóniam a monte
módico .

Abyssus abyssum invocát , * in voce cataractárum
tuárum .

Omnia excélsa tua , et fluctus tui * super me transiérunt .

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam , * et
nocte cánticum ejus .

Apud me oratio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Susceptor meus es.

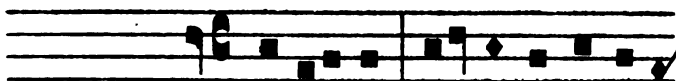
Quare oblitus es mei? * et quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus?

Dum confringuntur ossa mea, * exprobraverunt mihi, qui tribulant me inimici mei.

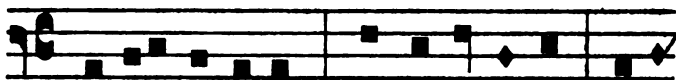
Dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, anima mea, et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, et Deus meus.

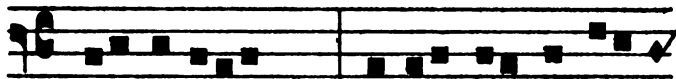
Réquiem ætérnam, etc.

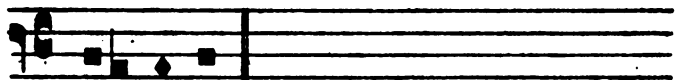
Antiphona. Si tí vit á ni ma me a

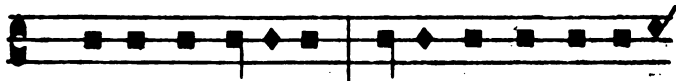
ad De um vi vum: quan do vé ni am, et

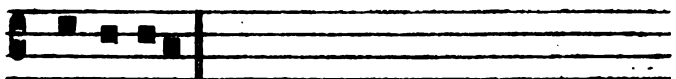
ap pa ré ho an te fá ci em

Dó mi ni?

γ. Ne tra das bé sti is á ni mas con fi tén-

tes ti bi.

R). Et á ni mas páu pe rum tu ó rum ne

ob li vi scá ris in fi nem.

Pater noster. secreto.

Lectio VII.

Job. 17.

Spíritus meus attenúabitur, dies mei breviabúntur, et solum mihi súperest sepúlchrum. Non peccávi, et in amaritudínibus morátur óculus meus. Libera me, Dómine, et pone me juxta te, et cujúsvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitatiónes mee dissipáte sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursus post ténebras spero lucem. Si sustinéro, inférnus domus mea est, et in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi: pater meus es, mater mea, et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc prestolátio mea, et patiéntiam meam quis considerat?

R). Peo cán tem me quo tí di e,

et non me poe ni tén tem, ti mor

mor tis con túr bat me: Qui a in in

fér no nul la est re dém-

pti o, mi se ré re me i, De-

us, et sal va me.

ÿ. De us in nó mi ne tu o sal-

vum me fac, et in vir tú te tu a

lí be ra me. Qui a

Lectio VIII.

Job. 19. c.

Pelli mee, consúptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelicta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Misérémini mei, misérémini mei, saltem vos, amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tribuat, ut scribántur sermónes mei? Quis mihi det, ut exaréntur in libro stylo ferreo, et plumbi lámína, vel cæte sculpántur in sílice? Scio enim, quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum: et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo

Deum meum. Quem visurus sum ego ipse, et óculi mei
 conspecturi sunt, et non alius: repóita est hæc spes mea
 in sinu meo.

R. Dó mi ne, se cún dum a ctum me-
 um, no li me ju di cá-
 re: ni hil di gnum in con-
 spé ctu tu o e gi:
 í de o dé pre cor ma je-
 stá tem tu am, Ut tu
 De us dé le as i ni-
 qui tá tem me am.

v. Am . pli us la va
 me, Dó mi ne, ab in ju stí ti a
 me a, et a de lí cto me o
 mun da me.
 Ut tu Dé us.

Lectio IX.

Job. 10. d.

Quare de vulva eduxisti me? qui útinam consúptus
 essem, ne óculus me vidéret. Fuissem, quasi non es-
 sem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páu-
 sis diérum meórum finiétur brevi? Dimitte ergo me, ut
 agam páculum dolórem meum: ántequam vadam, et
 revértar ad terram tenebrósam, et opértam mortis ca-
 nae: terram misériae et tenebrárum; ubi umbra mortis,
 nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

v. Lí be ra me Dó mi ne de

vi is in fér ni, qui por tas æ re as
 con fre grí sti, et vi si tá sti
 in fér num, et de dí sti e is lu men
 ut vi dé rent te: Qui e rant
 in pos nis te ne brá rum.
 v. Cla mán tes, et di cén tes: Ad ve ní-
 sti Re dém ptor no ster. Qui e rant.
 y. Ré qui em æ tér nam do na
 e is Dó mi ne: et lux per pé-

ta a lí ce at e-

is. Qui e rant.

Aliud Responsorium, videlicet: **Libera me Dómine**, quod dicitur in die Commemorationis omnium Defunctorum, et quandocumque pro Defunctis dicuntur novem Lectiones, require fol. 151.

A D L A U D E S

Absolute incipitur.

Ex ul tá bunt Dó mi no. E u o u a e.

Psalm. 50. **Miserére**, ut supra pag. 99.

Antiphona. Ex ul tá bunt Dó mi no

os sa hu mi li á ta.

Antiphona. Ex áu di Dó mi ne. E u o u a e.

Psalmus 64.

Te decet hymnus, Deus, in Sion: * et tibi reddetur
votum in Jerúsalem.

Exáudi oratióem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluerunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiaberis.

Beátus, quem elegisti, et assumpsisti: * inhabitábit in
átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est tem-
plum tuum, mirábile in æquitate.

Exáudi nos, Deus, salutáris noster, * spes omnium
finium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accinctus poténtia: *
qui contúrbas profúndum maris, sonum fluctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt qui hábitant térmi-
nos a signis tuis: * éxitus matutíni, et vespere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti lo-
cupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, páraisti cibum illó-
rum: * quóniam ita est præparátio ejus.

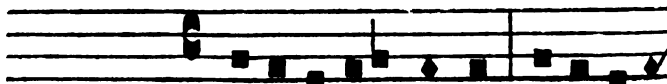
Rivos ejus inébria, multiplica genimina ejus: * in stil-
licídiis ejus lætábitur gérmínans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * et campi
tui replebúntur ubertáte.

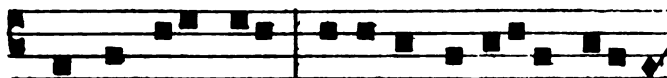
Pinguéscent speciósa desérti: * et exultatióne colles
accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fru-
ménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

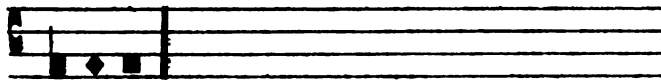
Réquiem ætérnam, etc.

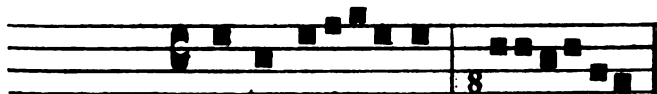
Antiphona. Ex áu di, Dó mi ne, o ra ti-

ó nem me am, ad te om nis ca ro

vé ni et.

Antiphona. Me su scé pit. E u o a e.

Psalmus 62.

Deus, Deus meus, ' ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, ' quam multipliciter tibi ca-
ro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : ' sic in sancto
appáruí tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas, ' lábia
mea laudábunt te.

Sic benedicam te in víta mea : ' et in nómine tuo le-
vábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea, ' et
lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super strátum meum, in matutinis
meditábor in te : ' quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæsit áni-
ma mea post te : ' me suscepit délixera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introf-
bunt in inferióra terræ : ' tradéntur in manus gládií, par-
tes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui
jurant in eo : ' quia obstrúctum est os loquéntium iniqua.

Psalmus 66.

Deus misereatur nostri, et benedicat nobis: * illuminet
vultum suum super nos, et misereatur nostri.

Ut cognoscamus in terra viam tuam: * in omnibus
gentibus salutare tuum.

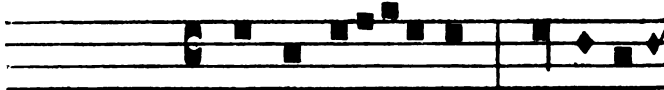
Confiteantur tibi populi, Deus: * confiteantur tibi po-
puli omnes.

Letentur, et exultent gentes: * quoniam iudicas po-
pulos in aequitate, et gentes in terra dirigis.

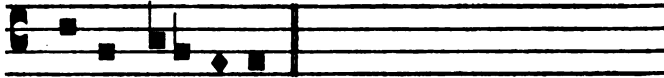
Confiteantur tibi populi, Deus, confiteantur tibi po-
puli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus: *
et metuant eum omnes fines terrae.

Requiem aeternam, etc.

Antiphona. Me su scé pit dèx te ra

tu a, Dó mi ne.

Antiphona. A por ta ín fe ri. E u o u a e.

Canticum Ezechiae.

Isaie 38.

Ego dixi: In dimidio dierum meorum, * vadam ad por-
tas inferi.

Quaesiui residuum annorum meorum; * dixi: Non vi-
debo Dominum Deum in terra viventium.

Non aspiciam hominem ultra, * et habitatorem quietis.

Generatio mea ablata est; et convoluta est a me, *
quasi tabernaculum pastorum.

Præcisâ est, velut a texente, vita mea: dum adhuc ordier, succidit me: de mane usque ad vesperam finies me. Sperabam usque ad mane, quasi leo sic contrivit ossa mea.

De mane usque ad vesperam finies me: sicut pullus irrandinis sic clamabo, meditabor ut columba.

Atenuati sunt oculi mei, suspicientes in excelsum.

Domine, vim patior, responde pro me. Quid dicam, ut quid respondebit mihi, cum ipse fecerit?

Recogitabo tibi omnes annos meos, in amaritudine nimæ meæ.

Domine, si sic vivitur, et in talibus vita spiritus mei, orripies me, et vivificabis me. Ecce in pace amaritudo mea amarissima.

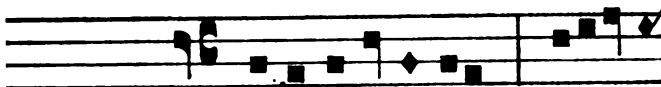
Tu autem eruisti animam meam, ut non periret, rejecisti post tergum tuum omnia peccata mea.

Quia non infernus confitebitur tibi, neque mors laudabit te: non expectabunt, qui descendunt in lacum, veritatem tuam.

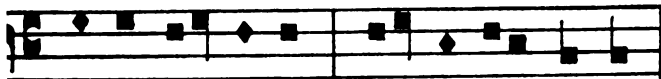
Vivens, vivens ipse confitebitur tibi, sicut et ego homine: pater filius notam faciet veritatem tuam.

Domine, salvum me fac, et psalmos nostros cantamus cunctis diebus vitæ nostræ in domo Domini.

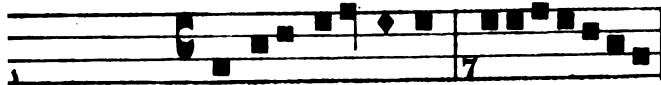
Requiem æternam, etc.

Antiphona. A por ta in fe ri é

ru e, Dó mi ne, á ni mam me am.

Antiphona. Om nis spi ri tus. Eu o u a e.

Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excelsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes Virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum cœli cœlórum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creata sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præceptum pónit, et non præteribit.

Laudáte Dóminum de terra: * dracones, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, gláciæ, spíritus procellárum: quæ faciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora, * serpéntes, et volúcræ pennatæ.

Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes et vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solius.

Conféssio ejus super cœlum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus Sanctis ejus: * filiis Israel, pópulo appropínquánti sibi.

Psalmus 149.

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in Ecclé-
sia Sanctórum.

Letétur Israel in eo, qui fecit eum: * et filii Sion exúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : in tympano, et psalterio psallant ei.

Quia beneplacitum est Domino in populo suo : et exaltabit mansuetos in salutem.

Exultabunt Sancti in gloria : lætabuntur in cubilibus suis.

Exaltationes Dei in gutture eorum : et gladii ancipites in manibus eorum.

Ad faciendam vindictam in nationibus, et increpationes in populis.

Ad alligandos reges eorum in compedibus : et nobiles eorum in manicis ferreis.

Ut faciant in eis iudicium conscriptum : gloria hæc est omnibus Sanctis ejus.

Psalmus 150.

Laudate Dominum in Sanctis ejus : laudate eum in firmamento virtutis ejus.

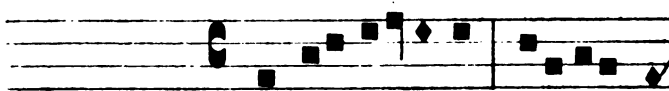
Laudate eum in virtutibus ejus : laudate eum secundum multitudinem magnitudinis ejus.

Laudate eum in sono tubæ : laudate eum in psalterio et cithara.

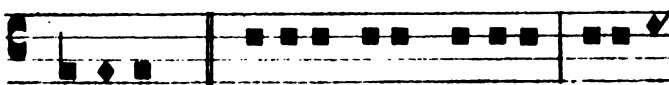
Laudate eum in tympano et choro : laudate eum in chordis et organo.

Laudate eum in cymbalis bene sonantibus, laudate eum in cymbalis jubilationis : omnis spiritus laudet Dominum.

Réquiem æternam, etc.

Antiphona. Omnis spiritus laudet

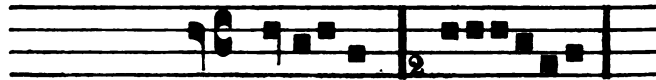
Dominum. S. Audi vocem de celo dicentem

tem mi hi. R]. Be á ti mór tu i qui in Dó mi-

no mo ri ún tur.

Antiphona. E go sum. E u o u a e.

Canticum Zachariæ.

Luc. 1. g.

Benedictus Dóminus Deus Israel, ' quia visitávit, ' et fecit redemptiónem plebis suæ.

E t eréxit cornu salutis nobis, ' in domo David púeri sui.

Sicut locúsus est per os Sanctórum, ' qui a sæculo sunt, Prophetárum ejus.

Salútem ex inimícis nostris, ' et de manu ómnium qui odérunt nos.

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: ' et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, ' datúrum se nobis.

Ut sine timóre de manu inimicórum nostrórum liberáti, ' serviámus illi.

In sanctitáte et justítia coram ipso, ' ómnibus diébus nostris.

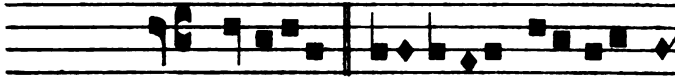
Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocábéris: ' præbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

Ad dandam sciéntiam salutis plebi ejus, ' in remissiónem peccatórum eórum.

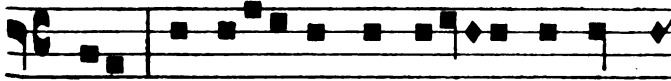
Per viscera misericórdiæ Dei nostri: ' in quibus visitávit nos, óriens ex alto.

Illuminare his, qui in tenebris, et in umbra mortis
sedent: * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

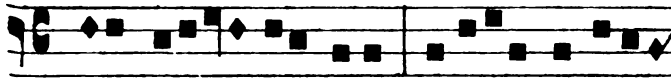
Réquiem ætérnam, etc.

Antiphona. E go sum re surrecti o, et vi-

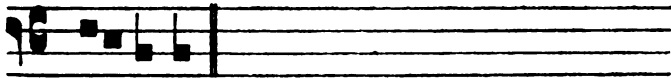
ta: qui cre dit in me, é ti am si mór-

tu us fú e rit, vi vet, et omnis qui vivit,

et cre dit in me, non mo ri é tur in

æ tér num.

Deinde, Pater noster.

Psalm. De profundis 163. cum Precibus et Orationibus
Officio congruentibus, ut supra in Vesperis, fol. 167.

DE OFFICIO FACIENDO

In Exequiis, absente corpore defuncti, et in die
tertio, septimo, trigesimo, et anniversario.

Si faciendæ sint Exequiæ absente corpore, eo die, quo
bene visum fuerit, in Ecclesia dicatur Officium Mortuo-
rum, cum tribus Nocturnis, et Laudibus, et Antiphonis

duplicatis, vel saltem unum Nocturnum cum tribus Lectionibus, et Laudibus et Missa. Post Missam, Celebrans deponit manipulum et planetam, accipit pluviale nigri coloris, et præcedentibus Subdiacono cum Cruce, et Clero, et duobus Ceroferariis cum luminaribus accensis, et duobus Acolythis, uno cum navicula incensi et thuribulo, et altero cum vasculo Aquæ benedictæ et aspersorio, et hoc libro Rituali, accedit cum Diacono a sinistris ad locum tumuli, et ibi a circumstante Clero cantatur *R. Libera me, Dómine, etc.* 151. Interim ministratur incensum, benedicitur, et imponitur in thuribulum.

Postea dicitur: **Kyrie eléison, Christe eléison, Kyrie eléison.** Sacerdos dicit **Pater noster**, et dum secreto dicitur, accipit aspersorium, circum tumbam, aspergens, deinde incensat eodem modo, ut dictum est.

Postea dicit:

- V.* **Et ne nos indúcas in tentatiónem.**
- R.* **Sed libera nos a malo.**
- V.* **A porta inferi.**
- R.* **Erue, Dómine, ánimam ejus.**
- V.* **Requiescat in pace.**
- R.* **Amen.**
- V.* **Dómine, exáudi oratióem meam.**
- R.* **Et clamor meus ad te véniat.**
- V.* **Dóminus vobíscum.**
- R.* **Et cum spírítu tuo.**

Orémus.

Absolve, quæsumus Dómine, ánimam famuli tui *N.* (vel famulæ tuæ), ut defúnctus (vel defúncta) sæculo tibi vivat: et quæ per fragilitátem carnis humana conversatióne commisit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum.

R. **Amen.**

Vel dicatur Oratio. quæ dicta est in Missa. vel alia conveniens.

Ÿ. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.

R). Et lux perpétua lúceat ei.

Ÿ. Requíescat in pace.

R). Amen.

Si Officium fuerit pro pluribus defunctis, Oratio et Ÿ. dicantur in plurali numero : si fuerit mulier, in genere fœminino : si fuerit Sacerdos, vel Episcopus, in Oratione exprimitur nomen dignitatis, etc.

Prædictus autem Officii ritus pro defunctis adultis tam Sacerdotibus et Clericis, quam sæcularibus et laicis, seruari debet in Officio sepulturæ in die depositionis, sive in die tertio, septimo, trigesimo, et anniversario.

DE

EXEQUIIS PARVULORUM

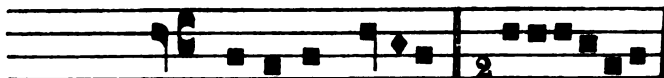

In primis admonendi sunt Parochi, ut juxta vetustam et laudabilem Ecclesiarum consuetudinem, Parvulorum corpuscula non sepeliantur in communibus et promiscuis cœmeteriorum et Ecclesiarum sepulturis; sed ut pro illis in Parochialibus Ecclesiis, et illarum cœmeteriis, quatenus commode fieri potest, speciales et separatos ab aliis loculos et sepulturas habeant, seu fieri curent, in quibus non sepeliantur, nisi qui baptizati fuerint infantes, vel pueri, qui ante annos discretionis obierunt.

In funere Parvulorum ut plurimum non pulsantur campanæ; quod si pulsantur, non sono lugubri, sed potius festivo pulsari debent.

ORDO SEPELIENDI PARVULOS.

Cum igitur infans, vel puer baptizatus defunctus fuerit ante usum rationis, induitur juxta ætatem, et imponitur ei corona de floribus, seu de herbis aromaticis et odoriferis, in signum integritatis carnis et virginitatis; et Parochus superpelliceo et stola alba indutus, et alii de Clero, si adsint, præcedente Cruce, quæ sine hasta defertur, accedunt ad domum defuncti, cum Clerico aspersorium deferente. Sacerdos aspergit corpus, deinde dicit:

Antiphona. Sit nomen Dómini. E u o u a e.
 Psalmus 112.

Laudáte púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.
 Sit nomen Dómini benedíctum , * ex hoc nunc , et us-
 que in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum , * laudábile nomen
 Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus , * et super cælos
 glória ejus.

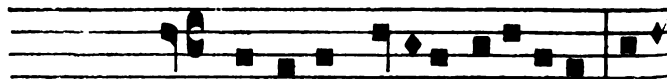
(Quis sicut Dóminus Deus noster , qui in altis hábitat , *
 et humília réspicit in cælo et in terra ?

Súscitans a terra ínopem , * et de stércore érigens páu-
 perem.

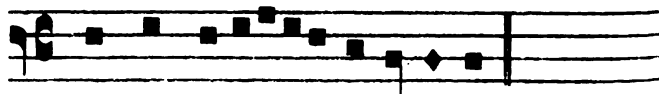
Ut cóllocet eum cum princípibus , * cum princípibus
 pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo , * matrem filiórum
 lætántem.

Glória Patri , etc.

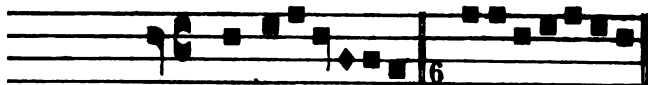
Antiphona. Sit nomen Dómi ni benedíctum , ex

hoc nunc , et us que in sæ cu lum.

Dum portatur ad Ecclesiam , dicatur Psalm. **Beáti im-
 maculáti** , etc. et si tempus superest dici potest Psalm.
Laudáte Dóminum de cælis 208. cum aliis duobus sequen-
 tibus , et in fine **Glória Patri** etc.

Cum autem pervenerit ad Ecclesiam , dicatur :

Antiphona. Hic ac cí pi et. E u o u a e.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : orbis terrárum,
et univérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : et super flú-
na praeparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? aut quis stabit in
eo sancto ejus ?

Innocens mánibus, et mundo corde, qui non accépit
vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericór-
m a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, quæréntium fá-
m Dei Jacob.

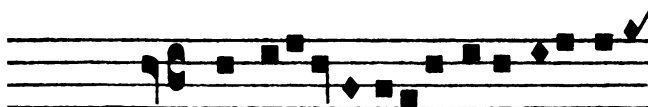
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ
máles : et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? Dóminus fortis et potens,
minus potens in prelio.

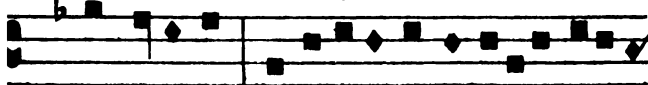
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ
máles, et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? Dóminus virtátum, ipse
Rex glóriæ.

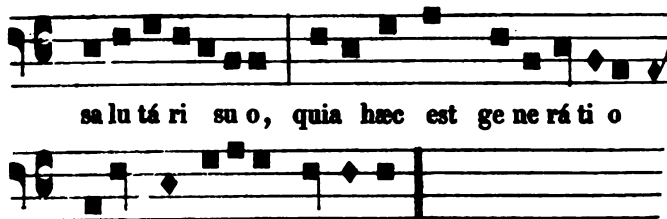
Glória Patri, etc.

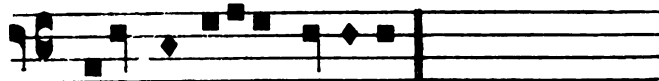
Antiphona. Hic ac cí pi et be ne di cti ó nem

a Dó mi no, et mi se ri cór di am a Deo.

sa lu tá ri su o, quia hæc est ge ne rá ti o

quæren ti um Dó mi num.

Postea dicitur :

Kyrie elíson. Christe elíson. Kyrie elíson.

Pater noster. secreto. Interim corpus aspergit.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℞. Sed líbera nos a malo.

Ÿ. Me autem propter innocéntiam suscepisti.

℞. Et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

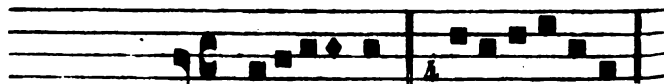
℞. Et cum spírítu tuo.

()rémus.

Omnipotens, et mitissime Deus, qui ómnibus párvulis
Orenátis fonte Baptísmatis, dum migrant a sæculo, sine
ullis eórum méritis, vitam illico largíris ætérnam, sicut
ánimæ hujus párvuli hodie crédimus te fecísse: fac nos,
quæsumus Dómine, per intercessiónem beátæ **Mariæ** sem-
per **Virginis**, et ómnium Sanctórum tuórum, hic purifi-
cátis tibi méntibus famulári, et in Paradíso cum beátis par-
vulis perénniter sociári. Per Christum Dóminum nostrum.

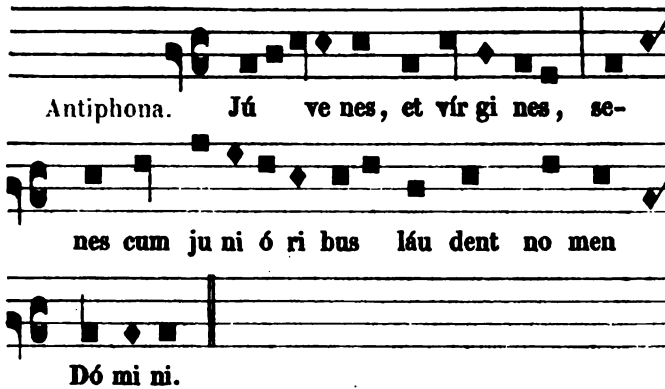
℞. Amen.

Dum portatur ad tumulum, et etiamsi tunc non por-
tetur, dicitur:

Antiphona. Jú ve nes E u o u a e.

Psalmus. Laudáte Dóminum de cœlis, etc. 208. et in
fine **Glória Patri**.

Antiphona. Jū ve nes, et vīr gi nes, se-
nes cum ju ni ó ri bus láu dent no men
Dó mi ni.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. secreto.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed líbera nos a malo.

Ÿ. Sínite párvulos veníre ad me.

R. Tálíum est enim regnum cœlórum.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

O rémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, sanctæ puritátis amátor, qui ánimam hujus párvuli ad cœlórum regnum hódie misericórditer vocáre dignátus es: dignéris etiam, Dómine, ita nobíscum misericórditer ágere, ut méritis tuæ sanctísimæ Passiátis, et intercessióne beátæ Mariæ semper Vírginis, et omnium Sanctórum tuórum, in eódem regno nos cum ómnibus Sanctis et Eléctis tuis semper fácias congau-dére. Qui vivis et regnas cum Deo Patre, in unitáte Spí-ritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

Rj. Amen.

Deinde Sacerdos corpus aspergat aqua benedicta, et thurificet, similiter et tumulum: postea sepeliatur. Cum autem a sepultura revertuntur in Ecclesiam, dicatur:

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino : * benedícite servi Dómini Dómino.

Benedícite spiritus, et ánimæ justórum Dómino : * benedícite sancti et húmiles corde Dómino.

Benedícite Ananía, Azaría, Misael Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem, et Filium, cum Sancto Spíritu : * laudémus, et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli : * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

Antiphona. Be ne dí ci te Dó mi num omnes

e lé cti e jus, á gi te di es læ tí ti æ,

et con fi té mi ni il li.

Deinde ante altare dicit Sacerdos : **Dóminus vobíscum.**
 R̃. Et cum spíritu tuo.

Orémus

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria, homínique dispénsas : concéde propítius, ut a quibus tibi ministrántibus in cœlo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Christum Dóminum nostrum.

R̃. Amen.

DE SACRAMENTO

M A T R I M O N I I

Parochus admonitus de aliquo Matrimonio in sua Parochia contrahendo, primum cognoscat ex his ad quos spectat, qui et quales sint, qui Matrimonium contrahere volunt: An inter eos sit aliquod canonicum impedimentum: Utrum sponte, libere, et secundum honestatem Sacramenti velint contrahere: Utrum sint in ætate legitima, ut vir saltem quatuordecim, mulier duodecim annos expleverit; et uterque sciat rudimenta Fidei, cum ea deinde filios suos docere debeant.

Noverit ex probatis Auctoribus, quæ sint canonica impedimenta Matrimonii contrahendi, et quæ contractum dirimant; et qui sint gradus consanguinitatis et affinitatis, et item cognationis spiritualis ex Baptismi, vel Confirmationis Sacramento contractæ.

Habeat in primis ipse bene cognita præcepta illa omnia, quæ in Matrimoniis rite conficiendis servari oportere, sacri Canones, præcipue Sancta Synodus Tridentina jussit; dabitque operam, ut illa in Parochia sua accurate, exacteque servantur.

Præsertim vero meminerit, Matrimonia inter raptorem et raptam, dum ipsa in raptoris potestate manserit, inita, nec non clandestina, et quælibet Matrimonia, quæ aliter quam præsentem Parocho, vel alio Sacerdote de ipsius Parochi, vel Ordinarii licentia, et duobus, vel tribus testibus contrahuntur, ex ipsius Concilii decretis, irrita omnino, ac nulla esse.

Est autem proprius Parochus, qui adesse debet, is, in cujus Parochia Matrimonium celebratur, sive viri, sive mulieris.

Caveat præterea Parochus, ne facile ad contrahendum Matrimonium admittat vagos ac peregrinos, et qui incertas habent sedes; neque item eos, qui antea conjugati fuerunt, ut sunt uxores militum, vel captivorum, vel aliorum qui peregrinantur; nisi diligenter de iis omnibus facta inquisitione, et re ad Ordinarium delata, a quo eoque habita de ejusmodi Matrimonii celebrandi licentia, quæ gratis concedatur.

Antequam Matrimonium contrahatur, ter a proprio contrahentium Parocho continuis diebus festis in Ecclesia intra Missarum solemniam, ad ipsius Concilii præscriptum, publice denuntietur, inter quos Matrimonium sit contrahendum.

Si vero vir, et mulier Parochiæ sint diversæ, in utraque Parochia fiant denuntiationes: quibus denuntiationibus factis, si nullum legitimum apponatur impedimentum, ad celebrationem Matrimonii procedatur. Sed si quid obstat, ultra Parochus non procedat.

Quod si aliquando probabilis fuerit suspicio, vel alia rationabilis causa subsit, arbitrio Episcopi, Matrimonium malitiose impediri posse, si tot præcesserint denuntiationes tunc de licentia Ordinarii, vel una tantum fiat denuntiatio, vel saltem Parocho, et duobus, vel tribus testibus præsentibus, Matrimonium celebretur. Deinde ante illius consummationem denuntiationes in Ecclesia fiant: ut si aliqua subsunt impedimenta facilius detegantur, nisi aliter Ordinarius ipse expedire judicaverit.

Has autem denuntiationes Parochus facere non aggrediat, nisi prius de utriusque contrahentis libero consensu sibi bene constet.

Si vero infra duos menses post factas denuntiationes Matrimonium non contrahatur, denuntiationes repetantur, nisi aliter Episcopo videatur.

Denuntiationes autem fiant hoc modo. Inter Missarum solemniam Parochus populum admoneat in hanc sententiam vulgari sermone.

Notum sit omnibus hic præsentibus, quod N. vir, et N. mulier; ex tali, vel tali familia, et Parochia, Deo adjuvante, intendunt inter se contrahere Matrimonium. Proinde admonemus omnes et singulos, ut si quis noverit aliquod consanguinitatis, vel affinitatis, aut cognationis spiritualis, vel quodvis aliud impedimentum inter eos esse, quod Matrimonium contrahendum invicem impediatur, illud quamprimum nobis denuntiare debeat; et hoc admonemus primo, si fuerit prima; vel secundo, si fuerit secunda; vel tertio, si fuerit tertia denuntiatio.

Moneat Parochus conjuges, ut ante benedictionem Sacerdotalem in templo suscipiendam, in eadem domo non cohabitent, neque Matrimonium consumment, nec etiam simul maneant, nisi aliquibus propinquis, vel aliis præsentibus; quæ benedictio a nullo alio, quam ab ipso Parocho, seu ab alio Sacerdote de ipsius Parochi, vel Ordinarii licentia, fieri debet.

Caveat etiam Parochus, ne quando conjuges in primis nuptiis benedictionem acceperint, eos in secundis benedicat, sive mulier, sive etiam vir ad secundas nuptias transeat. Sed ubi ea viget consuetudo, ut si mulier nemini umquam nupserit, etiamsi vir aliam uxorem habuerit, nuptiæ benedicantur, ea servanda est. Sed viduæ nuptiæ non benedicat, etiamsi ejus vir numquam uxorem duxerit.

Matrimonium in Ecclesia maxime celebrari decet: sed si domi celebratum fuerit præsentibus Parocho et testibus, sponsi veniant ad

Ecclesiam benedictionem accepturi , et tunc caveat Sacerdos , ne iterum a contrahentibus consensum exigat ; sed tantum benedictionem illis conferat , celebrata Missa , ut infra dicitur.

Admoneantur præterea conjuges , ut antequam contrahant , sua peccata diligenter confiteantur , et ad Ss. Eucharistiam , atque ad Matrimonii Sacramentum suscipiendum pie accedant , et quomodo in eo recte et christiane conversari debeant , diligenter instruantur ex divina Scriptura , exemplo Tobiae et Saræ verbisque Angeli Raphaelis eos edocentis , quam sancte conjuges debeant convivere.

Postremo meminerint Parochi , a Dominica I. Adventus , usque ad diem Epiphaniæ , et a Feria IV. Cinerum , usque ad Octavam Paschæ inclusive , solemnitates nuptiarum prohibitas esse , ut nuptias benedicere , sponsam traducere , nuptialia celebrare convivia. Matrimonium autem omni tempore contrahi potest. Nuptiæ vero quæ decet modestia et honestate fiant : sancta enim res est Matrimonium , sancteque tractandum.

Quæ omnia fere ex sacri Concilii Tridentini decretis desumpta , et item alia , quæ ibi de Matrimonio rite contrahendo præcipiuntur , sunt diligenter servanda.

RITUS CELEBRANDI

MATRIMONII SACRAMENTUM

Parochus igitur Matrimonium celebraturus, publicationibus factis tribus diebus Festis, ut dictum est, si nullum obstet legitimum impedimentum, in Ecclesia superpelliceo et alba stola indutus, adhibito uno saltem Clerico superpelliceo pariter induto, qui librum et vas Aquæ benedictæ cum aspersorio deferat, coram tribus, aut duobus testibus, virum, et mulierem, quos parentum, vel propinquorum suorum præsentia cohonestari decet, de consensu in Matrimonium interroget utrumque singillatim in hunc modum vulgari sermone.

N. vis accipere N. hic præsentem in tuam legitimam uxorem juxta ritum sanctæ Matris Ecclesiæ?

Respondeat Sponsus: **Volo.**

Mox Sacerdos Sponsam interroget: N. vis accipere N. hic præsentem in tuum legitimum maritum juxta ritum sanctæ Matris Ecclesiæ?

Respondeat Sponsa: **Volo.**

Nec sufficit consensus unius, sed debet esse amborum, et expressus aliquo signo sensibili, sive fiat per se, sive per procuratorem.

Mutuo igitur contrahentium consensu intellecto, Sacerdos jubeat eos invicem jungere dexteras: dicens: **Ego conjungo vos in matrimónium, In nómine Patris, & , et Filii, et Spíritus Sancti. Amen.** Vel aliis utatur verbis juxta receptum uniuscujusque Provinciæ ritum: postea eos aspergat Aqua benedicta.

Mox benedicit anulum

Benedictio Annuli.

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit cœlum et terram.

V. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Benedic ✠, Domine, anulum hunc, quem nos in tuo nomine benedicimus ✠, ut quæ eum gestaverit, fidelitatem integram suo sponso tenens, in pace, et voluntate tua permaneat, atque in mútua charitate semper vivat. Per Christum etc.

Deinde Sacerdos aspergat anulum aqua benedicta in modum Crucis; et sponsus acceptum anulum de manu Sacerdotis. imponit in digito annulari sinistrae manus sponse, Sacerdote dicente: **In nomine Patris, ✠ et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.**

Mox subjungat. V. **Confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis.**

R. **A templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem**

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. secreto.

V. **Et ne nos inducas in tentationem.**

R. **Sed libera nos a malo.**

V. **Salvos fac servos tuos.**

R. **Deus meus, sperantes in te.**

V. **Mitte eis, Domine, auxilium de sancto.**

R. **Et de Sion tuere eos.**

V. **Esto eis, Domine, turris fortitudinis.**

R. **A facie inimici.**

V. **Domine, exaudi orationem meam.**

R. **Et clamor meus ad te veniat.**

V. **Dominus vobiscum.**

R. **Et cum spiritu tuo.**

O r emus.

Respice, qu esumus D omine, super hos f amulos tuos, et instit tis tuis, quibus propagati nem humani generis ordin sti, benignus assiste, ut qui te auctore junguntur, te auxiliante serventur: Per Christum D ominum nostrum. R . Amen.

His expletis, si benedicend e sint nupti e Parochus Missam pro Sponso et Sponsa, ut in Missali Romano, celebret servatis omnibus, qu e ibi pr escribuntur.

C eterum, si qu e Provinci e aliis, ultra pr edictas, laudabilibus consuetudinibus et c eremoniis in celebrando Matrimonii Sacramento utantur, eas sancta Tridentina Synodus optat retineri.

Peractis omnibus, Parochus manu sua describat in libro matrimoniorum nomina conjugum, et testium, et alia juxta formulam pr escriptam; idque, licet alius Sacerdos, vel alicuius, vel ab Ordinario delegatus, Matrimonium celebraverit.

DE BENEDICTIONE

MULIERIS POST PARTUM

Si qua puerpera post partum, juxta piam ac laudabilem consuetudinem, ad Ecclesiam venire voluerit, pro incomunitate sua Deo gratias actura, petieritque a Sacerdote benedictionem, ipse superpelliceo et stola alba indatus, cum ministro aspergillum deferente, ad fores Ecclesi e accedat, ubi illam foris ad limina genuflectentem, et candeam accensam in manu tenentem, Aqua benedicta aspergat, einde dicat:

V. Adjutorium nostrum in n omine D omini.

R . Qui fecit c elum et terram.

Antiphona. H ec accipiet.

Psalmus. D omini est terra 215. et totus cum Gl oria Patri etc.

Et repetitur Antiphona: **Hæc accipiet benedictionem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generatio quærentium Dóminum.**

Deinde porrigens ad manum mulieris extremam partem stolæ. eam introducit in Ecclesiam, dicens:

Ingrédere in templum Dei, adóra Fílium beátæ Mariæ Virginis, qui tibi fœcunditatem tribuit prolis.

Et ipsa ingressa, genuflectit coram Altari, et orat, gratias agens Deo de beneficiis sibi collatis; et Sacerdos dicit:

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster secreto.

Ÿ. **Et ne nos indúcas in tentatiónem.**

R. **Sed libera nos a malo.**

Ÿ. **Salvam fac ancillam tuam, Dómine.**

R. **Deus meus, sperántem in te.**

Ÿ. **Mitte ei, Dómine, auxiliúm de Sancto.**

R. **Et de Sion tuére eam.**

Ÿ. **Nihil proficiat inimícus in ea.**

R. **Et filius iniquitátis non appónat nocére ei.**

Ÿ. **Dómine, exáudi oratiónem meam.**

R. **Et clamor meus ad te véniat.**

Ÿ. **Dóminus vobíscum.**

R. **Et cum spírítu tuo.**

O rémus.

Omnipotens, sempitérne Deus, qui per beátæ Mariæ Virginis partum fidélium pariéntium dolóres in gáudium vertísti: réspice propptius super hanc fámulam tuam, ad templum sanctum tuum pro gratiárum actióne lætam accedéntem, et præsta, ut post hanc vitam ejúsdem beátæ Mariæ méritis, et intercessióne, ad ætérnæ beatitúdinis gáudia cum prole sua supervenire mereátur. Per Christum Dóminum nostrum, R. Amen.

Deinde illam aspergit iterum Aqua benedicta in modum crucis, dicens: **Pax, et benedictio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, et Spírítus Sancti, descéndat super te, et máneat semper. Amen.**

DE

BENEDICTIONIBUS

REGULÆ GENERALES

overit Sacerdos , quarum rerum benedictiones ad n , et quæ ad Episcopum suo jure pertineant ne ma- dignitatis munera temere , aut imperite unquam usur- propria auctoritate.

n omni benedictione extra Missam , Sacerdos saltem p- pelliceo , et stola pro ratione temporis utatur , nisi : in Missali notetur.

tando semper benedicat , et aperto capite.

n principio cujusque benedictionis dicat :

. **Adjutórium nostrum in nómine Dómini.**

. **Qui fecit cœlum et terram.**

. **Dóminus vobiscum.**

. **Et cum spíritu tuo.**

deinde dicatur Oratio propria una , vel plures , prout oco notatum fuerit. Postea rem aspergat Aqua bene- , et ubi notatum fuerit , pariter incenset , nihil dicendo. **um** Sacerdos aliquid benedicturus est , habeat mini- a cum vase Aquæ benedictæ et aspergillo , et cum hoc di libro , seu Missali.

aveat , ne benedictionis causa ponat aliquid indecens : **Altare** , veluti esculenta ; sed quod ejusmodi **est** . **tur** super mensam , commodo loco paratam.

ORDO AD FACIENDAM
AQUAM BENEDICTAM

Diebus Dominicis, et quandocumque opus fuerit, parato sale et aqua munda benedicenda in Ecclesia, vel Sacristia, Sacerdos superpelliceo et stola violacea indutus, primo dicit :

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Deinde absolute incipit Exorcismum salis.

Exorcizo te creatúra salis, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum, qui te per Eliséum Prophétam in aquam mitti jussit, ut sanarétur sterilitas aquæ : ut efficiáris sal exorcizátum in salutem credéntium : et sis omnibus sumentibus te sánitas ánimæ et córporis; et effúgiat, atque discédât a loco, in quo aspérsus fúeris, omnis phantasia, et nequítia, vel versútia diabólicæ fraudis, omnisque spíritus immúndus, adjurátus per eum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

R. Amen.

Orémus.

Imménsam cleméntiam tuam, omnípotens ætérne Deus, humíliter implorámus, ut hanc creatúram salis, quam in usum géneris humáni tribuísti, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre tua pietáte dignéris : ut sit omnibus suméntibus, salus mentis et córporis : et quidquid ex eo tactum, vel respérsus fuerit, cáreat omni immundítia, omníque impugnatíone spirituális nequítie. Per Dóminum.

Exorcismus aquæ, et dicitur absolute.

Ixorcizo te creatúra aquæ, in nómine Dei Patris ✠ omnípoténtis, in nómine Jesu ✠ Christi Filii ejus Dómini nostri, et in virtúte Spíritus ✠ Sancti, ut fias aqua exor-

izáta ad effugándam omnem potestátem inimici; et ipsum inimicum eradicáre et explantáre váleas cum ángelis suis postáticis: per virtútem ejusdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæcunam per ignem.

R. Amen.

Oremus.

Deus qui ad salútem humáni géneris, máxima quæque Sacraménta in aquárum substántia condidísti: adésto propítius invocatióibus nostris, et eleménto huic multímodis purificatióibus præparáto, virtútem tuæ benedictiõnis infúnde: ut creatúra tua mystériis tuis sérviens, ad bigéndos dæmones, morbósque pelléndo divínæ grátiaeumat effectum, ut quidquid in dómibus, vel in locis Fidélium, hæc unda respéserit, cáreat omni immundítia, liberétur a noxa: non illic resídeat spíritus péstilens, non aura corrúmpens: discédant omnes insídiæ laténtis inimici; et si quid est, quod aut incolumitáti habitántium avidet, aut quiéti, aspersione hujus aquæ effúgiat, atque liscédát: ut salúbritas per invocatióem sancti tui nóminis expetíta, ab ómnibus sit impugnationibus defénsa. Per Dóminum.

Hic ter mittit sal in aquam in modum Crucis, dicendo semel: Commixtio salis et aquæ páriter fiat in nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti. Amen.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Oremus.

Deus invictæ virtútis áuctor, et insuperábilis impérii Rex, ac semper magníficus triumphátor: qui advérsæ dominationis vires réprimis, qui inimici rugiéntis sævítiam úperas; qui hostiles nequítias poténter expúgnas: te, Dómine, tremétes et súpplices deprecámur, ac pétimus, ut hanc creatúram salis et aquæ dignánter aspicias, benignus lústrés, pietátis tuæ rore sanctífices, ut ubicúmque fúerit spérsa, per invocatióem sancti tui Nóminis, omnis infe-

statio immundi spiritus abigatur, terrorque venenosi serpentis procul pellatur, et presentia Sancti Spiritus nobis misericordiam tuam poscentibus, ubique adesse dignetur. Per Dominum. in unitate ejusdem Spiritus, etc.

Post benedictionem Aquæ, Sacerdos Dominicis diebus antequam incipiat Missam, aspergit Altare, deinde se, et ministros, ac populum, prout in Missali prescribitur.

Postea Christifideles possunt de ista Aqua benedicta in vasculis suis accipere, et secum deferre ad aspergendos ægros, domos, agros, vineas, et alia, et ad eam habendam in cubiculis suis, ut ea quotidie et sæpius aspergi possint.

BENEDICTIO CANDELARUM

Extra diem Purificationis B. Mariæ Virginis.

- ÿ. Adjutorium nostrum in nomine Domini.
 R. Qui fecit cælum et terram.
 ÿ. Dominus vobiscum.
 R. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Domine Jësu Christe, Fili Dei vivi, bene ✠ dic candelas istas supplicationibus nostris: infunde eis, Domine, per virtutem sanctæ Cru ✠ cis, benedictionem cælestem, qui eas ad repellendas tenebras humano generi tribuisti; talèmq; benedictionem signaculo sanctæ Cru ✠ cis accipiant, ut quibuscumque locis accensæ, sive posite fuerint, discendant principes tenebrarum, et contremiscant, et fugiant pavidi cum omnibus ministris suis ab habitationibus illis, nec presument amplius inquietare, aut molestare servientes tibi omnipotenti Deo. Qui vivis, et regnas in sæcula sæculorum. R. Amen.

BENEDICTIO DOMORUM

In Sabbato Sancto Paschæ.

Parochus, seu alius Sacerdos, superpelliceo et stola alba indutus, cum ministro deferente vas aquæ ex benedi-

ctione Fontium ante perfusionem Chrismatis acceptæ, visitat domos suæ Parochiæ, aspergens eas eadem Aqua benedicta.

Ingrediens domum dicit : Pax huic dómni, et ómnibus habitántibus in ea.

Deinde aspergens loca præcipua domus, et eos qui habitant in ea, dicit Antiphonam : Vidi aquam egrediéntem de templo a látere dextro, allelúja : et omnes ad quos pervénit aqua ista, salvi facti sunt, et dicent, allelúja, allelúja.

Psalm. Confitémini Dómino, quóniam bonus : quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Ÿ. Glória Patri, etc.

Repetitur Antiphona. Vidi aquam, etc.

Deinde dicit. Ÿ. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, allelúja.

R. Et salutáre tuum da nobis, allelúja.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus : et sicut domos Hebræórum in éxitu de Ægypto, agni sánguine líntas (quod Pascha nostrum, in quo immolátus est Christus, figurábat) ab Angelo percutiénte custodisti : ita mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui custódiat, fóveat, prótegat, visitet, atque defendat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

ALIA BENEDICTIO DOMORUM.

Alio tempore facienda cum aspersione aquæ benedictæ.

Parochus, seu alii Sacerdotes volentes aliquam particularem domum, vel generaliter domos Fidelium alio

tempore infra annum aspergere Aqua benedicta, ingredienti domum, dicant: Pax huic dómui, et ómnibus habitántibus in ea.

Deinde loca aspergendo, dicant Antiphonam: Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Psalmus. Miserére mei, Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam.

℣. Gloria Patri, etc.

Et repetitur Antiphona. Aspérges me, etc.

℣. Dómine, exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus: et mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui custódiat, fóveat, prótegat, visitet, atque défendat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Deinde aspergat Aqua benedicta.

BENEDICTIO LOCI.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dómine, exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dominus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Benedic ✠, Dómine, Deus omnipotens, locum istum (vel domum istam): ut sit in eo (vel in ea) sánitas, cástitas, victória, virtus, humllitas, bónitas, et mansuetúdo, plenitúdo legis, et gratiárum áctio Deo Patri, et Fílio, et Spírítui Sancto; et hæc benedíctio máneat

super hunc locum (vel super hanc domum) et super habitantes in eo (vel in ea) nunc et semper.

Et aspergat Aqua benedicta.

ALIA BENEDICTIO DOMUS NOVÆ.

Ÿ. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

Ÿ. Dominus vobiscum.

℞. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

The Deum Patrem omnipotentem suppliciter exoramus pro hac domo, et habitatoribus ejus, ac rebus: ut eam bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficare, ac bonis omnibus ampliare digneris: tribue eis, Domine, de rore cœli abundantiam, et de pinguedine terræ vitæ substantiam, et desideria voti eorum ad effectum tuæ miserationis perducas. Ad introitum ergo nostrum bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficare digneris hanc domum, sicut benedicere dignatus es domum Abraham, Isaac, et Jacob: et intra parietes domus istius, Angeli tuæ lucis inhabitent; eamque, et ejus habitatores custodiant. Per Christum Dominum nostrum. ℞. Amen.

Deinde aspergat Aqua benedicta.

BENEDICTIO THALAMI.

Ÿ. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

Ÿ. Dominus vobiscum.

℞. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Benedic ✠. Domine, thalamum hunc: ut omnes habitantes in eo, in tua pace consistant, et in tua voluntate permaneant, et senescant, et multiplicentur in longitūdine dierum, et ad regna cœlorum perveniant. Per Christum etc.

Postea aspergat Thalamum Aqua benedicta.

BENEDICTIO NOVÆ NAVIS.

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R̄. Qui fecit cœlum et terram.

Ÿ. Dóminus vobiscum.

R̄. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Propitiáre, Dómine, supplicatióibus nostris, et béne ✠ dic navem istam dextera tua sancta, et omnes qui in ea vehéntur, sicut dignátus es benedicere arcam Noe ambulántem in dilúvio : pórrige eis, Dómine, dexteram tuam, sicut porrexisti beáto Petro ambulánti super mare ; et mitte sanctum Angelum tuum de cœlis, qui líberet, et custódiat eam semper a pérículis univérsis, cum ómnibus quæ in ea erunt : et fámulos tuos, repúlsis adversitatibus, portu semper optábili, cursúque tranquillo tueáris, transactisque, ac recte perféctis negótiis ómnibus, iteráto témpore ad própria cum omni gaudio revocáre dignéris. Qui vivis, et regnas etc.

R̄. Amen.

Aspergat navim Aqua benedicta.

BENEDICTIO COMMUNIS.

Super fruges, et vineas.

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R̄. Qui fecit cœlum et terram.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R̄. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobiscum.

R̄. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Orámus pietátem tuam, omnípotens Deus, qui has primítias creatúre tuæ, quas áeris et plúviæ temperaménto nutrírre dignátus es, benedictiόνis tuæ imbre perfúndas, et fructus terræ tuæ usque ad maturitátem perducas. Tribue quoque pópulo tuo de tuis munéribus tibi

semper grátias ágere; ut a fertilitáte terræ esuriéntium animas bonis omnibus affluéntibus répleas, et egénus et páuper laudent nomen gloriæ tuæ. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Aspergat illas Aqua benedicta.

BENEDICTIO PEREGRINORUM.

Ad loca sancta prodeuntium.

Peregrini, ad loca sancta profecturi, antequam discedant, juxta veteris Ecclesiæ institutum, debent accipere patentes, seu commendatitias litteras a suo Ordinario, seu Parocho. Quibus obtentis, et rebus suis dispositis, facta peccatorum suorum confessione, et audita Missa, in qua dicitur Oratio pro Peregrinantibus, ss. Eucharistiam devote suscipiant. Expleta Missa, Sacerdos super eos genuflexos dicit sequentes preces.

Antiphona. **In viam pacis.**

Canticum. **Benedíctus** 210. in fine **Gloria Patri.**

Repetitur Antiphona. **In viam pacis et prosperitátis dirigat vos omnipotens et miséricors Dóminus; et Angelus Ráphael comitétur vobíscum in via, ut cum pace, salúte, et gaudio revertámini ad propria.**

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. secreto.

Ÿ. **Et ne nos indúcas in tentatiónem.**

R. **Sed libera nos a malo.**

Ÿ. **Salvos fac servos tuos.**

R. **Deus meus, sperántes in te.**

Ÿ. **Mitte eis, Dómine, auxiliúm de sancto.**

R. **Et de Sion tuére eos.**

Ÿ. **Esto eis, Dómine, turris fortitúdinis.**

R. **A facie inimici.**

Ÿ. **Nihil proficiat inimícus in eis.**

R. **Et filius iniquitátis non appónat nocére eis.**

℣. *Benedictus Dóminus die quotidie.*

℞. *Próspere iter faciat vobis Deus salutárium nostrórum.*

℣. *Vias tuas, Dómine, demónstra nobis.*

℞. *Et sémitas tuas édoce nos.*

℣. *Utinam dirigántur víæ nostræ.*

℞. *Ad custodiéndas justificatiónes tuas.*

℣. *Erunt prava in dirécta.*

℞. *Et áspera in vias planas.*

℣. *Angelis suis Deus mandávit de te.*

℞. *Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.*

℣. *Dómine, exáudi oratióne meam.*

℞. *Et clamor meus ad te véniat.*

℣. *Dóminus vobíscum.*

℞. *Et cum spírítu tuo.*

Orémus.

Deus, qui filios Israel per maris médium sicco vestigio dire fecisti, quique tribus Magis iter ad te stella duce pandisti: tribue eis, quæsumus, iter próspere, tempusque tranquillum: ut Angelo tuo sancto cómite, ad eum, quo pergunt locum, ac demum ad æternæ salutis portum feliciter váleant pervénire.

Deus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum dedúctum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illesum custodisti: quæsumus, ut hos fámulos tuos custodíre dignéris: esto eis, Dómine, in procíntu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia, et frigóre teguméntum, in lassitúde vehículum, in adversitaté præsidium, in líbrico háculus, in naufrágio portus: ut te duce, quo tendunt, próspere pervéniant, et demum incólumes ad própria revertántur.

Adésto, quæsumus Dómine, supplicatióne nostris, et viam famulórum tuorum in salutis tuæ prosperitaté dispóne: ut inter omnes víæ et vitæ hujus varietátes, tuo semper protegántur auxilio.

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus: ut familia tua per viam salutis incédât, et beati Joannis Præcursoris hortaménta sectándo, ad eum, quem prædixit, secúra perveniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Exáudi, Dómine, preces nostras, et iter famulórum tuórum propítius comitáre, atque misericórdiam tuam, sicut ubique es, ita ubique largíre, quátenus a cunctis adversitatibus, tua opitulatióne defénsi, gratiárum tibi réferant actiõem. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Pax et benedictio ✠ Dei omnipoténtis Patris, et Filii, et Spíritus Sancti, descéndat super vos, et máneat semper. Amen.

Deinde aspergantur Aqua benedicta.

Quod si unus fuerit peregrinaturus, omnia dicantur in numero singulari: ac si Sacerdos ipse, qui benedicit, fuerit socius peregrinationis, dicat in persona prima numeri pluralis, quatenus congruere videbitur.

BENEDICTIO PEREGRINORUM.

Post reditum.

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Antiphona. Ecce sic benedicétur homo, qui timet Dóminum.

Psalmus 127.

Beati omnes, qui timent Dóminum: qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, in latéribus domus tuæ.

Filii tui sicut novellæ olivárum, in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, qui timet Dóminum.

Benedicat tibi Dóminus ex Sion : * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiórum tuórum , * pacem super Israel.
Glória Patri , etc.

Antiphona. Ecce sic benedicétur homo , qui timet Dóminum.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R̃. Sed libera nos a malo.

Ÿ. Benedicti , qui véniunt in nómine Dómini.

R̃. Benedicti vos a Dómino , qui fecit cælum et terram.

Ÿ. Réspice , Dómine , in servos tuos , et in ópera tua.

R̃. Et dirige eos in viam mandatórum tuórum.

Ÿ. Dómine , exáudi oratiónem meam.

R̃. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobiscum.

R̃. Et cum spírítu tuo.

O rémus.

Largíre , quæsumus Dómine , fámulis tuis indulgéntiam placátus et pacem : ut páriter ab ómnibus mundéntur offénsis , et secúra tibi mente desérviant.

Omnípotens sempitérne Deus , nostrórum témporum , vitæque dispósitor , fámulis tuis continúæ tranquillitátis largíre subsidiúm : ut quos incólumes propriis labóribus reddidísti , tua fácias protectióne secúros.

Deus , humílium visitátor , qui nos fratérna dilectióne consoláris : præténde societáti nostræ grátiam tuam , ut per eos , in quibus hábitas , tuum in nobis sentiámus advéntum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum , etc.

Deinde aspergantur Aqua benedicta a Sacerdote , dicente : Pax , et benedictio ✠ Dei omnipoténtis Patris , et Filii et Spírítus Sancti , descéndat super vos , et máneat semper. Amen.

BENEDICTIONES

ESCULENTORUM, PRÆSERTIM IN PASCHA.

BENEDICTIO AGNI PASCHALIS.

- ŷ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
 R̄. Qui fecit cœlum et terram.
 ŷ. Dóminus vobíscum.
 R̄. Et cum spírítu tuo.

O rémus.

Deus, qui per fámulum tuum Móysen, in liberatióne pópuli tui de Ægypto, agnum occidi jussisti in similitúdinem Dómini nostri Jesu Christi, et utrósque postes domórum de sáanguine ejúsdem agni perúngi præcepisti: tu bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignéris hanc creatúram carnis, quam nos fámuli tui ad láudem tuam súmere desiderámus, per resurrectiÓNem ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi: Qui tecum vivit, et regnat in sæcula sæculórum. R̄. Amen.

Et mox aspergat Aqua benedicta.

BENEDICTIO OVORUM.

- ŷ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
 R̄. Qui fecit cœlum et terram.
 ŷ. Dóminus vobíscum.
 R̄. Et cum spírítu tuo.

O rémus.

Subvéniat, quæsumus Dómine, tuæ bene ✠ dictionis grátia, huic Ovórum creatúre: ut cibus salúbris fiat fídelibus tuis, in tuárum gratiárum actiÓne suméntibus, ob resurrectiÓNem Dómini nostri Jesu Christi, qui tecum vivit, et regnat in sæcula sæculórum.

R̄. Amen.

Et aspergat Aqua benedicta.

BENEDICTIO PANIS.

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R̄. Qui fecit cœlum et terram.

Ÿ. Dóminus vobiscum.

R̄. Et cum spíritu tuo.

() rémus.

Dómine Jesu Christe, panis Angelórum, panis vivus æternæ vitæ, bene ✠ dicere dignáre panem istum, sicut benedixisti quinque panes in desérto : ut omnes ex eo gustántes, inde córporis et ánimæ percípiant sanitátem. Qui vivis, et regnas in sæcula sæculórum.

R̄. Amen.

Et aspergat Aqua benedicta.

ALIA BENEDICTIO PANIS.

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R̄. Qui fecit cœlum et terram.

Ÿ. Dóminus vobiscum.

R̄. Et cum spíritu tuo.

() rémus.

Dómine sancte, Pater omnípotens, æternæ Deus, bene ✠ dicere dignéris hunc panem tua sancta spiri- tuáli benedictióne : ut sit omnibus suméntibus salus men- tis et córporis ; atque contra omnes morbos, et univérsas inimicórum insidias tutámen. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, panem vivum, qui de cœlo de- scéndit, et dat vitam et salútem mundo : et tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæ- cula sæculórum.

R̄. Amen.

Aspergatur Aqua benedicta.

BENEDICTIO NOVORUM FRUCTUUM.

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R̄. Qui fecit cœlum et terram.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̄. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Benedic ✠, Dómine, hos novos fructus N., et præsta: ut qui ex eis in tuo sancto Nómíne vescéntur, órporis et animæ salúte potiántur. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

Et aspergantur Aqua benedicta.

BENEDICTIO

Ad quodcumque comestibile.

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R̄. Qui fecit cœlum et terram.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̄. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Benedic ✠, Dómine, creatúram istam N., ut sit remédiúm salutáre géneri humáno: et præsta per invocatiónem sancti Nómínis tui, ut quicúmque ex ea sumpserint, córporis sanitátem, et animæ tutelám percípiant. Per Christum Dóminum nostrum.

R̄. Amen.

Aspergat Aqua benedicta.

BENEDICTIO OLEI SIMPLICIS.

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R̄. Qui fecit cœlum et terram.

Exorcismus.

Exorcizo te creatúra ólei per Deum Patrem ✠ omnipoténtem, qui fecit cœlum et terram, mare, et omnia, uæ in eis sunt. Omnis virtus adversárii, omnis exércitus iáboli, et omnis incúrsus, omne phantásma sátanæ eradicáre, et effugáre ab hac creatúra ólei, ut fiat ómnibus, qui eo usúri sunt, salus mentis et córporis, in nómine Dei Patris ✠ omnipoténtis, et Jesu ✠ Christi Fílii

ejus Dómini nostri, et Spíritus ✠ Sancti Parácliti, et in charitaté ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

R. Amen.

✠. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

✠. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Dómine Deus omnipotens, cui adstat exercitus Angelórum cum tremóre, quorum servítium spirítuale cognóscitur, dignáre respícere, benedí ✠ cere, et sancti ✠ ficáre hanc creatúram ólei, quam ex olivárum succo eduxísti, et ex eo infirmos inúngi mandásti, quátenuſ sanitáte percépta, tibi Deo vivo et vero grátias agerent: præsta, quæsumus, ut hi, qui hoc oleo, quod in tuo nómine bene ✠ dícimus, usi fúerint, ab omni languóre, omníque infirmitáte, atque cunctis insídiis inimíci liberéntur, et cunctæ adversitatés separéntur a plásmate tuo, quod pretiósó Sáanguine Fílii tui redemísti, ut numquam lædátur a morsu antiqui serpéntis. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

Aspergat oleum Aqua benedicta.

BENEDICTIONES

AB EPISCOPIS, VEL ALIIS FACULTATEM
HABENTIBUS FACIENDÆ.

BENEDICTIO

Sacerdotalium Indumentorum in genere.

✠. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

ÿ. Dóminus vobíscum.

R'. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Domnípotens, sempitérne Deus, qui per Móysen fámulum tuum Pontificália et Sacerdotália, seu Levítica estiménta, ad expléndum in conspéctu tuo ministérium órum, ad honórem et decórem nóminis tui fieri decrelasti: adésto propítius invocatióibus nostris: et hæc inuménta Sacerdotália, désuper irrigánte gratia tua, ingénti benedictióne per nostræ humilitátis servítium purifi ✠ cáre, bene ✠ dicere, et conse ✠ cráre dignéris: ut divíis cúlribus et sacris mystériis apta et benedicta existant: is quoque sacris véstibus Pontífices, et Sacerdótes, seu svítæ tui indúti, ab omnibus impulsiónibus, seu tentatióibus malignórum spírítuum muníti et defénsi esse méantur; tuisque mystériis apte et condígne servíre et inerrere, atque in his tibi plácite et devóte perseveráre sbeac. Per Christum Dóminum nostrum. a). Amen.

Orémus.

Deus, invictæ virtútis triumphátor, et omnium rerum creátor ac sanctificátor: inténde propítius preces nostras: et hæc induménta Leviticæ, Sacerdotális, et Pontificalis gloriæ, ministris tuis fruéndá tuo ore próprio bene ✠ dicere, sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre dignés: omnesque eis uténtes, tuis mystériis aptos, et tibi in s devóte ac laudabíliter serviéntes, gratos effícere dignés. Per Dóminum, etc.

Orémus.

Domine, Deus omnípotens, qui vestiménta Pontificibus, Sacerdótibus, et Levítis in usum tabernáculi ederis necessária Móysen fámulum tuum ágere jussisti, imque spírítu sapiéntiæ ad id peragéndum replevisti: hæc estiménta in usum et cultum mystérii tui bene ✠ dicere, necti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre dignéris; atque ministros Altáris tui, qui ea indúerint, septifórmis Spírítus gratia dignánter repléri, atque castitátis stola, beáta fá-

cias cum bonórum fructu óperum, ministérii congruéntis immortalitáte vestíri. Per Christum Dóminum nostrum.

Rj. Amen.

Deinde aspergit ipsa indumenta Aqua benedicta.

BENEDICTIO

Mapparum, sive Linteaminum Altaris.

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

Rj. Qui fecit cœlum et terram.

Ÿ. Dóminus vobiscum.

Rj. Et cum spírítu tuo.

O rémus.

Exáudi, Dómine, preces nostras: et hæc linteámina sacri Altáris úsui præparáta, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris: Per Christum Dóminum nostrum:

O rémus.

Dómine, Deus omnipotens, qui Móysen fámulum tuum, ornáménta et linteámina fácere per quadragínta dies docuísti, quæ etiam María téxuit, et fecit in usum ministérii, et tabernáculi fœderis: bene ✠ dícere, sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre dignéris hæc linteámina ad tegéndum, involvendúmque Altáre gloriosíssimi Filii tui Dómini nostri Jesu Christi: Qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spírítus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculórum.

Rj. Amen.

Deinde aspergat Aqua benedicta.

BENEDICTIO CORPORALIUM.

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

Rj. Qui fecit cœlum et terram:

Ÿ. Dóminus vobiscum.

Rj. Et cum spírítu tuo.

O rémus.

Clementíssime Dómine, cujus inenarrábilis est virtus, cujus mystéria arcánis mirábilibus celebrántur: tribue,

quæsumus, ut hoc linteámen tuæ propitiatiónis bene ✠ dictione sanctificétur ad consecrándum super illud Corpus et Sánguinem Dei, et Dómini nostri Jesu Christi Fílii tui: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculórum. R̄. Amen.

O rémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, bene ✠ dicere, sancti ✠ ficare, et conse ✠ crare dignéris linteámen istud ad tegéndum, involvendúmque Corpus et Sánguinem Dómini nostri Jesu Christi Fílii tui: Qui tecum vivit, et regnat in unitáte etc.

R̄. Amen.

O rémus.

Omnípotens Deus, mánibus nostris opem tuæ benedictiósni infúnde: ut per nostram bene ✠ dictionem hoc linteámen sanctificétur, et Córporis ac Sánguini Re- demptóris nostri novum sudárium, Spíritus Sancti gratia efficiátur. Per eúmdem Dóminum nostrum. in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti, etc.

R̄. Amen.

Et aspergat Aqua benedicta.

BENEDICTIO TABERNACULI.

Seu Vasculi pro sacrosancta Eucharistia conservanda.

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R̄. Qui fecit cœlum et terram.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̄. Et cum spírítu tuo.

O rémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, majestátem tuam súplices deprecámur, ut vásculum hoc pro Córpoře Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi in eo condéndo fabricátum, bene ✠ dictionis tuæ gratia dicare dignéris. Per eúmdem Dóminum. R̄. Amen.

Deinde aspergit illud Aqua benedicta.

BENEDICTIO NOVÆ CRUCIS.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobiscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Rogámus te, Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus: ut dignéris bene ✠ dicere hoc signum Crucis tuæ, ut sit remédium salutáre géneri humano; sit soliditas fidei, proféctus bonórum óperum, redéptio animárum; sit solámen, et protéctio, ac tutéla contra sevá júcula inimicórum. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Alia Oratio ad idem.

Béne ✠ dic, Dómine Jesu Christe, hanc Crucem tuam, per quam eripuísti mundum a potestáte dæmonum, et superásti passióne tua suggestórem peccáti, qui gaudebat in prævaricatióne primi hóminis per ligni vétiti sumptiónem. Hic aspergat Aqua benedicta. Sanctificétur hoc signum Crucis in nómine Patris ✠, et Filii ✠, et Spíritus ✠ Sancti; ut orántes, inclinántesque se propter Dóminum ante istam Crucem, invéniant córporis et anime sanitátem. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Postea Sacerdos genuflexus ante Crucem devote adorat, et osculatur, et idem faciunt quicumque voluerint.

B E N E D I C T I O

Imaginum Jesu Christi Domini nostri, Beatæ Mariæ
Virginis, et aliorum Sanctorum.

ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R̄. Qui fecit cœlum et terram.

ÿ. Dóminus vobíscum.

R̄. Et cum spírítu tuo.

O rémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, qui Sanctórum tuórum
imágenes (sive effigies) sculpi, aut pingi non ré-
probas, ut quóties illas óculis cörperis intuémur, tóties
eórum actus et sanctitátem ad imitándum memoriæ óculis
meditémur: hanc, quæsumus, imáginem (seu sculptúram)
in honórem et memóriam unigéniti Filii tui Dómini no-
stri Jesu Christi (vel beatíssimæ Vírginis Mariæ matris Dó-
mini nostri Jesu Christi, vel beáti N. Apóstoli tui, vel
Mártyris, vel Confessóris, aut Pontíficis, aut Vírginis)
adaptátam bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris:
et præsta, ut quicumque coram illa unigénitum Filium
tuum (vel beatíssimam Vírginem, vel gloriósum Apóstol-
um, sive Mártyrem, sive Confessórem, aut Vírginem) sup-
pliciter cólere et honoráre studúerit, illius méritis et ob-
téntu a te grátiam in præsénti, et ætérrnam gloriám obtineat
in futúrum. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

Ultimo aspergat Aqua benedicta.

R I T U S

Benedicendi, et imponendi primarium lapidem pro
Ecclesia ædificanda, servandus a Sacerdote
facultatem habente ab Episcopo.

Ecclésiám ex Episcopi auctoritate tantum, juxta sacro-
rum Canonum decreta, ædificari fas est. Si vero Sacerdos

ejus ædificationis primarium lapidem benedicendi potestatem habens, ejusmodi functionem peragat, hunc ritum servabit.

Pridie quam primarius lapis benedicatur, ligneam Crucem in loco, ubi debet esse Altare, figat ipse, vel alius Sacerdos. Sequenti vero die lapis in Ecclesiæ fundatione ponendus, qui debet esse quadratus, et angularis, benedicatur hoc modo.

Sacerdos indutus amictu, alba, cingulo, stola, et pluviâ albi coloris, adhibitis aliquot Sacerdotibus et Clericis, sal et aquam benedicit, nisi prius in promptu habeat jam benedictam ordinaria benedictione, ut supra 228.; et interim, dum cantatur a Clericis Antiphona cum Psalmo sequenti, aspergit locum, ubi Crux posita est, cum Aqua benedicta.

Antiphona. Signum salutis pone, Dómine Jesu Christe, in loco isto: et non permittas introire ángelum percutiéntem.

Psalmus 83.

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum! ' concupiscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea, ' exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: ' et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum, ' Rex meus et Deus meus.

Beati, qui hábitant in domo tua, Dómine: ' in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beatus vir, cujus est auxiliium abs te: ' ascensiones in corde suo dispósuit, in valle lacrymarum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictionem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: ' vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi orationem meam: ' auribus pércipe, Deus Jacob.

Protector noster aspice, Deus: et respice in faciem Christi tui.

Quia melior est dies una in atris tuis, super milia.

Elégi abjectus esse in domo Dei mei, magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam, et veritatem diligit Deus: gratiam et gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos, qui ambulat in innocentia: Domine virtutum, beatus homo, qui sperat in te.

Gloria Patri, etc.

Finito Psalmo, Sacerdos versus ad locum per eum aspersum, dicit:

Oremus.

Domine Deus, qui licet caelo et terra non capiaris, domum tuam dignaris habere in terris, ubi nomen tuum jugiter invocetur: locum hunc, quæsumus, beate Mariæ semper Virginis, et beati N. (nominando Sanctum vel Sanctam, in cujus honorem ac nomen fundabitur Ecclesia), omniumque Sanctorum intercedentibus meritis, sereno pietatis tuæ intuitu visita, et per infusionem gratiæ tuæ, ab omni inquinamento purifica, purificatumque conserva; et qui dilecti tui David devotionem in filii sui Salomonis opere complevisti, in hoc opere desideria nostra perficere digneris, effugiantque omnes hinc nequitiae spirituales. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, etc.

Postea stans benedicit primum lapidem. dicens:

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit caelum et terram.

V. Sit nomen Domini benedictum.

R. Ex hoc nunc et usque in saeculum.

V. Lapidem, quem reprobaverunt edificantes.

R. Hic factus est in caput anguli.

V. Tu es Petrus.

R. Et super hanc petram aedificabo Ecclesiam meam.

✠ Glória Patri, et Filio, et Spíritui Sancto.

R. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum Amen.

Orémus.

Dómine Jesu Christe Fili Dei vivi, qui es verus omnipotens Deus, splendor, et imágo ætérni Patris, et vita ætérna: qui es lapis anguláris de monte sine máribus abscissus, et immutábile fundaméntum: hunc lápidem collocándum in tuo nomine confirma; et tu, qui es princípium, et finis, in quo principio Deus Pater ab infítio cuncta creávit, sis, quæsumus, princípium, et increméntum, et consummátio ipsíus óperis, quod debet ad laudem et glóriam tui nóminis inchoári. Qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivis, et regnas Deus, per omnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Tunc aspergit lapidem ipsum Aqua benedicta, et accepto cultro, per singulas partes sculpsit in eum signum Crucis, dicens:

In nómine Patris ✠, et Filii ✠, et Spíritus ✠ Sancti.
R. Amen.

Quo facto dicitur: Orémus.

Benedic ✠, Dómine, creatúram istam lápidis, et præsta per invocatiónem sancti tui Nóminis: ut quicúmque ad hanc Ecclésiám ædificándam pura mente auxílium déderint, córporis sanitátem, et ánimæ medélam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Postea dicantur Litania: ordinariæ sine Orationibus in fine positis: quibus dictis, parato cæmento, et cæmentario assistente, Sacerdos inchoat, Clericis prosequentibus. Antiphonam. **Mane surgens Jacob, erigebat lápidem in títulum: fundens oleum désuper, votam vovit Dómino: Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.**

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, in vanum laboráverunt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodierit civitátem, frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: ecce hæréditas Dómini filii: merces fructus ventris.

Sicut sagíttae in manu poténtis: ita filii excussórum.

Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis non confundétur, cum loquétur inimícis suis in porta.

Glória Patri, etc.

Quo dicto, Sacerdos stans tangit, et ponit ipsum primarium lapidem in fundamento, dicens:

In fide Jesu Christi collocámus Lápidem istum primarium in hoc fundaménto, in nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti, ut vígeat vera fides hic, et timor Dei, fratérnaque diléctio; et sit hic locus destinátus oratióni, et ad invocándum, et laudándum nomen ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui cum Patre et Spírítu Sancto vivit et regnat Deus per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Interim cæmentarius locat ipsum lapidem cum cæmento: postea Sacerdos spargit super ipsum lapidem Aquam benedictam, dicens:

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Psalm. Misérére mei, Deus. 99. dicitur totus cum Glória Patri.

Quo dicto, Sacerdos spargit Aquam benedictam per omnia fundamenta, si sunt aperta: si vero non sunt aperta, circuit aspergendo fundamenta Ecclesiæ designata. Et incipit aspergere, inchoat Antiphonam, Clero prosequente.

Antiphona. O quam metuéndus est locus iste! Vere non est hic aliud, nisi domus Dei, et porta cæli.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis: diligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, civitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis scientium me.

Ecce alienigenæ, et Tyrus, et populus Æthiopum, hi fuerunt illic.

Nunquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea, et ipse fundavit eam Altissimus?

Dominus narrabit in scripturis populorum, et principum: horum, qui fuerunt in ea.

Sicut lætantium omnium habitatio est in te.

Gloria Patri, etc.

Antiphona. O quam metuendus est locus iste! Vere non est hic aliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

Interim aspergendo procedit usque ad fundamenta aperta, seu designata, et repetita Antiphona, stans dicit:

Oremus.

Ministri: Flectamus genua.

R. Levate.

Omnipotens, et misericors Deus, qui Sacerdotibus tuis tantam præ cæteris gratiam contulisti, ut quidquid in tuo nomine, digne, perfectèque ab eis agitur, a te fieri credatur: quæsumus immensam clementiam tuam, ut quidquid modo visitaturi sumus, visites: et quidquid benedicturi sumus, bene dicas: sitque ad nostræ humilitatis introitum, Sanctorum tuorum meritis, fuga demonum, Angeli pacis ingressus. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

Deus, qui ex omnium cohabitatione Sanctorum æternam Majestati tuæ condidisti habitaculum: da ædificationi tuæ incrementa cœlestia: ut quod te jubente fundatur, te largiente perficiatur. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

RITUS

Benedicendi novam Ecclesiam , seu Oratorium
publicum , ut ibi Sanctissimum Missæ
Sacrificium celebrari possit.

Sacerdos novam Ecclesiam de licentia Episcopi benedic-
turus , ut in ea divinum Sacrificium Missæ rite celebre-
tur , stola ac pluviali albi coloris indutus , aliquot Sacer-
dotibus et Clericis adhibitis , prælata Cruce media inter
duos Clericos deferentes cerceos accensos , mane procedit
ad primariam Ecclesiæ , vel Oratorii januam : ubi stans
capite aperto , conversus ad eam dicit absolute Orationem :

Actiões nostras , quæsumus Dómine , aspirádo præ-
veni , et adjuvándo proséquere : ut cuncta nostra orá-
tio et operátio a te semper incipiat , et per te cœpta fi-
niátur. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Deinde inchoat Antiphonam : **Aspérge me , etc.** et
Clerus alternatim dicit Psalmum . **Miserére , etc.** in fine
Glória Patri.

Interim circumdant exterius Ecclesiam (quæ intus de-
bet esse vacua et nuda , et pariter Altaria nuda , excluso
populo , donec absoluta sit benedictio) , et Sacerdos ac-
cepto aspergillo ex herba hyssopi , ad ejus dexteram se
convertens , parietes Ecclesiæ in superiori parte , et in fun-
damentis , cum Aqua benedicta aspergit , dicens :

**Aspérge me , Dómine , hyssópo , et mundábor : lavá-
bis me , et super nivem dealbábor.**

Reversi ad locum , unde Processio initium habuit , re-
petita Antiphona a Clero , Sacerdos stans ut prius versus
Ecclesiam , dicit : **Orémus.**

Ministri. Flectámus génua.

ñ. Leváte.

Oratio.

Dómine Deus, qui licet celo et terra non capiáris, domum tamen dignáris habére in terris, ubi nomen tuum júgiter invocétur: locum hunc, quæsumus, beate Mariæ semper Vírginis, et beáti N., omniumque Sanctórum intercedéntibus meritis, seréno pietátis tuæ intúitu vísita, et per infusiónem gratiæ tuæ ab omni inquinaménto purifica, purificatúmque consérva; et qui dilécti tui David devotiónem in filii sui Salomónis ópere complevísti, in hoc ópere desidéria nostra perficere dignéris, effugiántque omnes hinc nequitiæ spirítuales. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Qua finita Oratione, omnes hini in Ecclesiam intrantes, ad Altare majus procedunt, Litanias decantantes.

Ubi dictum fuerit: **Ut ómnibus fidélibus defúntcis réquiem ætérnam donáre dignéris, Te rogámus, áudi nos,** surgit Sacerdos, et intelligibili voce dicit: **Ut hanc Ecclesiám, et Altáre ad honórem tuum, et nomen Sancti tui N., purgáre, et bene ✠ dicere dignéris, Te rogámus, áudi nos.**

Cum dicit, **benedícere,** manu dextera benedicit Ecclesiam, et Altare: deinde, ut prius, genuflectit donec perficiantur Litanie, et Cantores prosequuntur:

Ut nos exaudíre dignéris, Te rogámus, áudi nos.

Fili Dei, **Te rogámus, áudi nos.**

Agnus Dei, qui tollis, etc.

Dicto ultimo, **Kyrie eléison,** Sacerdos stans, dicit:

Orémus.

Ministri: **Flectámus génuá.**

R. **Leváte.**

Præveníat nos quæsumus Dómine, misericórdia tua: et intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, voces nostras

cleméntia tuæ propitiatiónis anticipet. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Tum distans ab Altari congruenti spatio genuflexus, et se signans, dicit: **Deus, in adiutorium meum inténde,** et statim surgit, Clero respondente: **Dómine, ad adiuvándum me festína;** ipse vero stans dicit, **Glória Patri, et Filio, et Spirítui Sancto.** Chorus respondet, **Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum, Amen.**

Postea Sacerdos dicit: **Orémus.**

Ministri: **Flectámus génuá.**

R. **Leváte.**

Oratio.

Omnípotens, et miséricors Deus, qui Sacerdótibus tuis tantam præ cæteris grátiam contulísti, ut quidquid in tuo nomine digne, perfectéque ab eis ágitur, a te fieri credátur: quæsumus imménsam cleméntiam tuam, ut quidquid modo visitatúri sumus, visites; et quidquid benedictúri sumus, bene ✠ dicas: sitque ad nostræ humili-tátis intróitum, Sanctórum tuórum méritis, fuga dæmonum, Angeli pacis ingrèssus. Per Dóminum, etc.

His dictis, inchoat Antiphonam. **Bénedic, Dómine, domum istam nómini tuo ædificátam, cum tribus Psalmis sequentibus, videlicet.**

Psalmus 119.

Ad Dóminum, cum tribulárer, clamávi: *et exaudivit me.

Dómine, libera ánimam meam a lábiis iniquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi, ^ ad linguam dolósam.

Sagittæ poténtis acútæ, ^ cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: Habitávi cum habitántibus Cedar: ~ multum íncola fuit anima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Gloria Patri, etc.

Psalmus 120.

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium
mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cœlum, et terram.

Non det in commotióne pedem tuum : * neque dormitet, qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custodit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum : * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Gloria Patri, etc.

Psalm. 121.

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi * in domum
Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut civitas : * cujus participatio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in iudicio, * sedes super domum David.

Rogáte, quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundantia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua : * et abundantia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, loquébar acem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, quæsivi bona tibi.

Glória Patri, etc.

Antiphona. Bénedic, Dómine, domum istam nomini tuo ædificátam.

Interim aspergit interius parietes in parte superiori et inferiori, inchoans aspersionem a parte Evangelii, dicens: **Aspérge me, etc.** tum ad Altare reversus, dicit: **kréamus.**

Ministri: Flectámus génuá.

Rj. Leváte.

Deus, qui loca nomini tuo dicánda sanctíficas, effúnde super hanc oratiónis domum gratiam tuam: ut **b** omnibus hic nomen tuum invocántibus auxiliúm tuæ **mericórdiæ** sentiátur. Per Dóminum. **Rj. Amen.**

His peractis, dicitur Missa de tempore occurrenti, vel de Sancto.

Ecclesia vero, quamvis a simplici Sacerdote, ut supra, sit benedicta, ab Episcopo tamen consecranda est.

R I T U S

Reconciliandi Ecclesiam violatam, si nondum erat ab Episcopo consecrata.

Ecclésiæ violatæ reconciliatio per Sacerdotem ab Episcopo delegatum fiat hoc modo. Altare Ecclesiæ omnino **udetur**, provideaturque, ut Ecclesia possit libere **circumiri** tam exterius, quam interius, si fieri potest. **Paratur** vasculum cum Aqua benedicta, et aspergillum de erba hyssopo factum. Sacerdos indutus amictu, alba, **cingulo**, stola, et pluviali albo, adhibitis aliquot **Sacerdotibus** et Clericis, procedit ad primariam Ecclesiæ por-

tam : ubi stans , Antiphonam incipit , dicens , Clero prosequente : **Aspérge me , Dómine , hyssópo , et mundábor : lavábis me , et super nivem dealbábor .**

Psalmus . **Miserére etc.** totus cum **Gloria Patri** . Quo finito , Antiphona repetitur . Interim dum Antiphona , et Psalmus dicuntur , Sacerdos cum Aqua benedicta aspergit in circuitu extrinsecus Ecclesiam , et Cœmeterium , simul aspergendo alternatim ad parietes Ecclesiæ , ac ad terram Cœmeterii , præsertim ad loca contaminata . Quo facto , redit ad locum , ubi incepit aspergere , et stans dicit :

Orémus .

Omnípotens , et miséricors Deus , qui Sacerdótibus tuis tantam præ cæteris gratiam contulisti , ut quidquid in tuo nomine digne , perfectèque ab eis ágitur , a te fieri credátur : quæsumus imménsam cleméntiam tuam , ut quod modo visitatúri sumus , vísites , et quidquid benedictúri sumus , bene ✠ dícas : sitque ad nostræ humilitátis intróitum , Sanctórum tuórum méritis , fuga dæmonum , Angeli pacis ingræssus . Per Christum Dóminum nostrum .

Rj. Amen .

Deinde Sacerdos incipit Litanias , et ingreditur Ecclesiam cum Clero , cantando eas : acceditque ante Altare majus , coram quo genuflectit : cumque dictum fuerit : **Ut omnibus fidélibus defúctis réquiem ætérnam donáre dignéris .**

Rj. Te rogámus , audi nos .

Sacerdos surgit , et clara voce dicit , **Ut hanc Ecclésiám , et Altare hoc , ac Cœmeterium purgáre , et reconci ✠ líare dignéris , Te rogámus , audi nos .**

Quibus dictis , rursus genuflectit , et Litanie perficiuntur . Quibus finitis , Sacerdos versus ad dictum Altare dicit :

Orémus .
Et Ministri : **Fletámus génuá .**

Rj. Leváte .

Prævéniat nos , quæsumus Dómine , misericórdia tua : et intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis , voces nostræ

cleméntia tuæ propitiatiónis anticipet. Per Christum Dóminum nostrum.

R̄. Amen.

Deinde Sacerdos genuflectit ante Altare, et se signo Crucis muniens, clara voce dicit: Deus, in adjutórium meum inténde, tum surgit, et Chorus, seu adstantes Clerici respondent: Dómine, ad adjuvándum me festína; et Sacerdos stans, dicit: Glória Patri, et Fílio, et Spiritui Sancto.

R̄. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Quo dicto, Sacerdos inchoat, Clero prosequente, Antiphonam: Exúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, et fugiant, qui odérunt eum, a fácie ejus.

Psalmus 67.

In Ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus **I**srael.

Repetitur Antiphona.

Ibi Béniamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Repetitur Antiphona.

Príncipes Juda, duces eórum: * Príncipes Zábulon, Príncipes Néphthali.

Repetitur Antiphona.

Manda, Deus, virtúti tuæ: * confírma hoc, Deus quod operátus es in nobis.

Repetitur Antiphona.

A templo sancto tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Repetitur Antiphona.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum: * ut exclúdent eos, qui probáti sunt argénto.

Repetitur Antiphona.

Dissipa Gentes, quæ bella volunt: vénient legáti ex *Egypto*: * *Æthiopia* prævéniat manus ejus Deo.

Repetitur Antiphona.

Regna terræ, cantáte Deo : * psállite Dómino.

Repetitur Antiphona.

Psállite Deo, qui ascéndit super cælum cæli, * ad Oriéntem.

Repetitur Antiphona.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis : date glóriam Deo super Israel : * magnificéntia ejus, et virtus ejus in mû-bibus.

Repetitur Antiphona.

Mirábilis Deus in Sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suæ : * benedíctus Deus.

Et non dicitur Gloria Patri, sed Antiphona repetitur. Interim dum Antiphona et Psalmi prædicti dicuntur, Sacerdos circuit Ecclesiam intrinsecus aspergendo : aspergit etiam specialiter loca contaminata. Quo facto stans in Presbyterio versus ad Altare, dicit :

Deus, qui in omni loco dominationis tuæ clemens et benignus purificátor assistis : exáudi nos, quæsumus, et concéde, ut in pósterum inviolábilis hujus loci permáneat benedíctio : et tui mûneris beneficia, univérsitas fidélium, quæ súpplicat, percípere mereátur. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Deinde dicitur Missa de die occurrenti.

Simplex Sacerdos tantum ex privilegio Sedis Apostolicæ, potest Ecclesiam ab Episcopo consecratam reconciliare, et tunc utatur ritu in Pontificali præscripto ; procedatque indutus amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali albi coloris, adhibitis secum aliis Presbyteris, et Clericis superpelliceis indutis cum Aqua ab Episcopo ad hunc usum rite benedicta.

RITUS

Benedicendi novum Cœmeterium per Sacerdotem
ab Episcopo delegatum.

Pridie quam fiat benedictio, ponitur in medio Cœmeterii benedicendi lignea Crux, alta ad staturam hominis, et ante ipsam Crucem in terra figitur paxillus tridens ligneus altus ad cubitum unum, aptus ad affigendum illi tres candelas.

Sequenti die mane Sacerdos in Sacristia paratus amictu, alba, cingulo, stola, ac pluviali albi coloris, adhibitis aliquot Sacerdotibus et Clericis indutis superpelliceis, qui deferant vasculum Aquæ benedictæ, aspergillum, et thuribulum cum incensi navicula, et hoc Rituali libro, et tribus candelis cereis, procedit ad Cœmeterium benedicendum, ante Crucem in medio positam, et affiguntur, et accenduntur tres candelæ super ligneum paxillum: et Sacerdos ante Crucem et candelas stans, discooperto capite, dicit:

(I) rémus.

Omnípotens Deus, qui es custos animárum, et tutela salutis, fides credéntium: respice propítius ad nostræ servitútis officium, et ad intróitum nostrum purgétur, bene ✠ dicátur, et sancti ✠ ficétur hoc Cœmeterium, ut humana cõrpora hic post vitæ cursum quiescéntia, in magno júdicii die simul cum felícibus animábus mereántur adipisci vitæ perénnis gaudia. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

Mox ante ipsam Crucem omnes genibus flexis dicunt Litanias ordinarias, incipiente Cantore, cæteris respondentibus; et cum dictum fuerit: **Ut omnibus fidélibus defúntis, etc. Te rogámus, áudi nos.** Sacerdos surgit, et clara voce dicit, producens manu signum Crucis: **Ut hoc**

Cœmeterium purgare, et bene ✠ dicere digneris, Te rogamus, audi nos. Deinde Sacerdos, ut prius, genuflectit, et Litanie perficiuntur.

Quibus finitis, surgunt omnes, et Sacerdos Crucem aspergit Aqua benedicta, dicens Antiphonam: Asparges me, Domine, hyssopo, et mundabor: lavabis me, et super nivem dealabor.

Psalm. Miserere. 99. dicitur totus ab adstantibus, cum Gloria Patri. Quo dicto, repetitur Antiphona. Dum dicitur Psalmus, Sacerdos circuit, et perambulat totum Cœmeterium, incipiens ad ejus dexteram, aspergens ubique Aqua benedicta: quo facto, redit ante Crucem, et ad ipsam respiciens, dicit:

Orémus.

Deus, qui es totius orbis conditor, et humani generis Redemptor, cunctarumque creaturarum visibilium et invisibilium perfectus dispositor: te supplici voce, ac puro corde exposcimus, ut hoc Cœmeterium, in quo famulorum, famularumque tuarum corpora quiescere debent, post curricula hujus vite labentia, purgare, bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficare digneris: quique remissionem omnium peccatorum per tuam magnam misericordiam in te confidentibus prastitisti, corporibus quoque eorum in hoc Cœmeterio quiescentibus, et tubam primi Archangeli expectantibus, consolationem perpetuam largiter impertire. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

Tunc figit in summitate Crucis unam ex tribus candelis ardentibus, et alias duas similiter ardentes in duobus brachiis ejusdem Crucis. Deinde incensat ipsam Crucem, et aspergens Aqua benedicta, redit cum ministris in sacristiam.

O R D O

Reconciliandi Cœmeterium violatum sive Ecclesiæ
contiguum sit, sive separatum, ubi Ecclesia
non est polluta.

Mane diei, qua facienda est reconciliatio, Sacerdos, si ab Episcopo facultatem habeat, adhibitis aliis Sacerdotibus et Clericis indutis superpelliceis, in sacristia, aut alio decenti loco vestitus amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali albi coloris, accedit ad medium Cœmeterii, Clerico vasculum Aquæ benedictæ, et aspergillum deferente, et ibi super tapete genuflectit una cum Ministris, et cantores, aliique omnes genibus flexis, dicunt Litanias. In quibus cum dictum fuerit: **Ut omnibus fidelibus defunctis, etc. Te rogâmus, audi nos.** Sacerdos surgit, et manu dextera producens signum Crucis super Cœmeterium, clara voce dicit: **Ut hoc Cœmeterium recon** ✠ **ciliâre, et sancti** ✠ **ficâre digneris.**

R). **Te rogâmus, audi nos.**

Quibus dictis, ut prius genuflectit, Cantoribus Litanias perficientibus. Quibus finitis, surgunt omnes, et Sacerdos, accepto aspergillo cum Aqua benedicta, inchoat Antiphonam: **Asperges me, Dômine, hyssôpo, Clero prosequente, et mundabor: lavabis me, et super nivem dealabor:**

Psalm. **Miserere.** 99. dicitur totus sine **Glória Patri.**

In fine repetitur Antiphona, **Asperges me, etc.**

Dum hæc dicuntur, Sacerdos circuit totum Cœmeterium, incipiens ad ejus dexteram, aspergens ubique Aqua benedicta, præsertim in loco, ubi violatio commissa est. Quo peracto, redit ad locum ubi Litanie dictæ fuerunt, et ibi stans dicit: **Orémus.**

Et Ministri : **Flectámus génuá.**

R. **Leváte.**

Dómine pie, qui agrum figuli pretio Sánguínis tui in sepultúram peregrinórum comparári voluísti, quaesumus, dignánte remínscere clementíssimi hujus mystérii tui. Tu es enim, Dómine, figulus noster : tu quiétis nostræ ager : tu agri hujus pretium. Tu dedísti etiam, et suscepísti. Tu de pretio tui vivífici Sánguínis nos requiescere donásti. Tu ergo, Dómine, qui es offénsiónis nostræ clementíssimus indúltor, expectantíssimus judicátor, júdicíi tui superabundantíssimus miserátor, júdicium tuæ justíssimæ severitátis abscondens post miseratióne tuæ piæ redemptiónis, adesto exaudítor, et efféctor nostræ reconciliatiónis : hocque Cœmetérium peregrinórum tuórum cœlestis pátriæ incolátum expectántium, benignus purífica et reconcilia ; et hic tumulatórum et tumulandórum córpora, de poténtia, et pietáte tuæ resurrectiónis ad glóriam incorruptiónis non damnans, sed glorificans resúscita. Qui ventúrus es judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

R I T U S

Absolvendi et benedicendi populos et agros
ex Apostolicæ Sedis indulto.

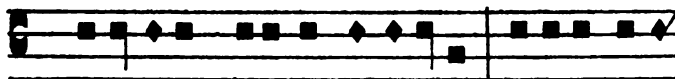
Accepto diplomate Pontificio, constituatur dies Dominica Delegato, et populo commodior pro ejusdem diplomatis publicatione, et executionis inchoatione.

Die constituta, mane fiat concio, qua doceatur populus de contentis in diplomate Pontificio, et de præparatione ad futuram absolutionem, et benedictionem. Deinde Missa celebretur a Delegato pro remissione peccatorum, sine Gloria in excelsis, cum unica Oratione, et Credo,

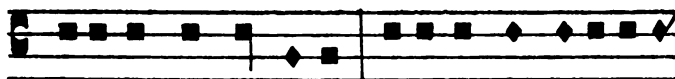
in paramentis violaceis : qua finita, deposita casula et manipulo, induatur Celebrans pluviali violaceo, et si sit Episcopus, mitram simplicem assumat; et omnibus genuflexis ante Altare, cantentur Litanie Sanctorum, omissis Precibus et Orationibus post eas dici solitis.

Sedeat Delegatus, dictis Litanis, cooperto capite, in sede sibi parata super scabello Altaris, vel in sede Episcopali, si est Episcopus, seu super faldistorio posito super dicto scabello, cum duobus Ministris paratis more Diaconali et Subdiaconali sine manipulis, adstantibus hinc inde a lateribus omnibus de Clero; et alta voce ab aliquo legatur diploma, audiente populo, quo lecto, dicat Delegatus: **Deo gratias.**

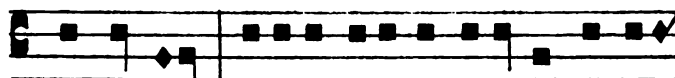
Tunc nomine populi ille, qui ibi pro Diacono assistit, profunde inclinatus a sinistris Delegati facit Confessionem in cantu.

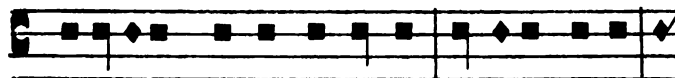
Con fi te or De o om ni po ténti, be á tæ Ma-

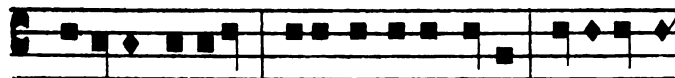
rí æ sem per Vír gi ni, be á to Mi cha é li

Archánge lo, be á to Jo án ni Baptístæ, sanctis

Apósto lis Pe tro, et Pau lo, óm nibus Sanctis,

et ti bi Pa ter, qui a peccá vi nimis co gi ta-

ti ó ne, ver bo, et ó pe re : me a culpa, me a
 cul pa me a má xima culpa. I de o pre cor
 be á tam Ma ri am semper Vir gi nem, be á tum
 Micha é lem Archánge lum, be á tum Jo án nem
 Ba ptí stam, sanctos A pó stolos Petrum, et Pau-
 lum, om nes Sanctos, et te Pa ter, o rá re
 pro me ad Dó mi num Deum no strum

Qua finita. si est Episcopus, assumpto baculo Pasto-
 rali in sinistra manu, et adhuc sedens cooperto capite.
 incipit Psalm. **Miserére.** 99. Et in fine, **Glória Patri.**
 Et prosequitur alium Psalmum, **Deus misereátur.** 206.
 Et in fine, **Glória Patri.** super universum Clerum et Po-
 pulum genuflexum, recitando tales Psalmos sine cantu.
 alternatim a Delegato. et Clero.

Quibus finitis, Delegatus stans detecto capite, baculoque deposito, si est Episcopus, versus populum manibus junctis, dicit: **Kyrie eléison.**

Respondet Clerus: **Christe eléison. Kyrie eléison.**

Pater noster.

✠. **Et ne nos indúcas in tentatiónem.**

℞. **Sed líbera nos a malo.**

✠. **Salvos fac servos tuos.**

℞. **Deus meus, sperántes in te.**

✠. **Nihil proficiat inimícus in eis.**

℞. **Et filius iniquitátis non appónat nocére eis.**

✠. **Esto eis, Dómine, turris fortitudinis.**

℞. **A fácie inimíci.**

✠. **Dómine, exáudi oratiónem meam.**

℞. **Et clamor meus ad te véniat.**

✠. **Dóminus vobíscum.**

℞. **Et cum spírítu tuo.**

(Orémus.

Deus, cui próprium est miseréri semper, et parcere, súscipe deprecatiónem nostram: ut nos et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constringit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Dóminum.

℞. **Amen.**

Deinde sedens Delegatus cooperto capite, et si est Episcopus, assumpto baculo, dicit:

Misereátur vestri, omnipotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.

℞. **Amen.**

Indulgéntiam, absolutiόnem, et remissiόnem peccátórum vestrórum tríbuat vobis omnipotens et miséricors Dóminus.

℞. **Amen.**

Manuque dextera super Populum genuflexum extensa, addit:

Auctoritáte Dei omnipoténtis, et beatórum Apostólorum Petri et Pauli, a Sanctíssimo Dómino nostro

Papa N. mihi concessa, absolvo vos et omnes hujus loci, ab omni vínculo excommunicati6nis, suspensi6nis, interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, et poenis, etiam in litteris die Cœnæ Domini solitis legi contentis per vos incursis, quas modo ignoratis, juxta tenorem Pontificii diplomatis proxime lecti. Et restituo vos omnes communi6ni, et unitati Fidelium, et sanctis Sacramentis Ecclesiæ. In nomine Patris ✠, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.

Si est Episcopus, facit ter signum Crucis.

Tunc Delegatus adhuc sedens, per se ipsum, vel alium firmioris vocis, indicit dies tres sigillatim pro jejunio; et decernet diem Dominicam sequentem, vel aliam arbitrio suo, pro Communionem, Benedictionem Agrorum, et Populi, et Indulgentia Plenaria.

Die constituta, Populus universus debet communicare, et hora competenti Delegatus cantabit Missam, que est ad finem Missalis, sub titulo, pro quacumque necessitate, cum paramentis violaceis, sine **Glória**, cum unica Oratione, et **Credo**.

Et in fine Missæ Celebrans benedicit de more, et si est Episcopus, dat Indulgentias.

Finita Missa, Delegatus, et duo Ministri assumunt paramenta alba, et si est Episcopus, mitram pretiosam; et genuflexi ante Altare cum universo Clero, et Populo cantantur Litanie Sanctorum, repetito ter **ŷ. Ut fructus terræ dare, et conservare digneris, te rogamus, audi nos.**

Illisque finitis, Delegatus stans detecto capite, manibus junctis dicit: **Pater noster**, secreto.

ŷ. Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

Et additur a Clero in cantu.

Psalmus 81.

Benedixisti, Dómine, terram tuam: avertisti captivitatem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis tuæ: et operuisti omnia peccata eorum.

Mitigasti omnem iram tuam: et avertisti ab ira indignationis tuæ.

Converte nos, Deus salutaris noster: et averte iram tuam a nobis.

Nunquid in ætænum irascæris nobis? aut extēdes iram tuam a generatione in generationem?

Deus, tu conversus vivificabis nos: et plebs tua lætabitur in te.

Ostēde nobis, Dōmine, misericordiam tuam: et salutæ tuum da nobis.

Audiam quid loquatur in me Dōminus Deus: quoniam loquetur pacem in plebem suam.

Et super Sanctos suos, et in eos, qui convertuntur ad cor.

Verumtamen prope timentes eum salutæ ipsius: ut inhabetet gloria in terra nostra.

Misericordia et veritas obviaverunt sibi: et iustitia, et pax osculatæ sunt.

Veritas de terra orta est: et iustitia de cælo prospexit.

Etenim Dōminus dabit benignitatem: et terra nostra dabit fructum suum.

Iustitia ante eum ambulabit: et ponet in via gressus suos.

Gloria Patri.

Quo finito, Delegatus dicit:

℣. Benedices coronæ anni benignitatis tuæ.

℞. Et campi tui replebuntur ubertate.

℣. Oculi omnium in te sperant, Dōmine.

℞. Et tu das illis escam in tempore opportuno.

℣. Dōmine, exaudi orationem meam.

℞. Et clamor meus ad te veniat.

℣. Dōminus vobiscum.

℞. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Deus, refúgium nostrum et virtus, adésto piis Ecclé-
siae tuæ precibus, áuctor ipse pietátis, et præsta : ut
quod fidéliter pétimus, effícaciter consequámur.

Deus, qui in omni loco dominationis tuæ clemens et
benígnus assistis : exáudi nos, quæsumus, et concé-
de, ut in postérum inviolábilis hujus loci permáneat be-
nedíctio ✠, et tui múnemis beneficia univérsitas hæc Fi-
délium, quæ súpplicat, percípere mereátur.

Orámus pietátem tuam, omnipotens Deus, ut fructus
terræ, quos áeris et plúviæ temperaménto nutrire di-
gnáris, benedíctiónis tuæ imbre perfúndas, et tribuas huic
pópulo tuo de tuis munéribus tibi semper grátias ágere :
ut fertilitáte terræ, esuriéntium animas bonis affluéntibus
répleas, et egénus et páuper láudent nomen gloriæ tuæ.
Per Christum, etc.

Postea assumpto baculo, si est Episcopus, et cooperto
capite dicit Delegatus : Benedíctio Dei omnipoténtis, Pa-
tris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti, super agros, et bona
quæcúmque loci hujus plena descéndat, et máneat sem-
per. Amen.

Si est Episcopus, facit ter signum Crucis.

Deinde accepto de manu dignioris de Clero Aquæ be-
nedictæ aspersorio, aspergit versus quatuor mundi par-
tes, dicens sine cantu, et sine Psalmo Antiphonam : Aspér-
ges me hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super
nivem dealbábor.

Pro benedictione Populi, operto capite, manibus jun-
ctis, dicit : Pater noster.

✠. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

✠. Sed libera nos a malo.

✠. Salvos fac servos tuos.

✠. Deus meus, sperántes in te.

✠. Non secúndum peccáta nostra fácias nobis.

✠. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

✠. Mitte nobis, Dómine, auxilium de sancto.

℞. Et de Sion tuere nos.

✠. Dómine, exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

✠. Dóminus vobiscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Protéctor in te sperántium, Deus, exáudi preces pópuli tui, et præsta: ut véniat super nos sperátæ a te benedictiónis ubértas, et pietátis tuæ muneribus júgiter perfruámur. Per Dóminum.

Tunc Diaconus cantat alta voce: **Humiliáte vos ad Apostólicam benedictiónem.** et Delegatus stans operto capite, et si est Episcopus, baculum sinistra tenens manu, benedicit semel. et si est Episcopus, ter, dicens:

Auctoritáte Dei omnipoténtis, et beatórum Apostólorum Petri et Pauli, et Sanctíssimi Domini nostri Patris N. benedico vos, et omnes hujus loci: In nómine Patris ✠, et Filii, et Spíritus Sancti.

Demum cantetur Hymn. **Te Deum.** inchoatus a Delegato; quo finito, Delegatus cantat Orationem pro gratiarum actione.

Oratio.

Deus, cujus misericórdiæ non est número, et bonitátis infinitus est thesáurus: piíssimæ majestáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus tuam semper cleméntiam exorántes: ut qui peténtibus postuláta concédís, eósdem non déserens, ad præmia futúra dispónas. Per Dóminum nostrum.

Cantores addunt. **Benedicámus Dómino.**

℞. Deo grátias.

METHODUS

Indictionis præmittendæ Pontificiæ Benedictionis statis diebus super populum elargiendæ: Ritusque in ea servandus a Regularibus, quibus a S. Sede hujusmodi facultas indulta est, vel indulgebatur.

Admonetur Populus de Indulgentia a Sede Apostolica concessa, de præceptis operibus pro ea lucrificanda. de die, quo visitanda est designata Ecclesia, de hora denique, qua dabitur Pontificia Benedictio. De quibus, quatenus opus sit etiam schedis impressis, et consuetis locis palam affixis certior fiat.

Postquam statutis die et hora Populus ad Ecclesiam convenerit, alta voce legantur Apostolicæ Litteræ, seu Decreta, quibus Indulgentia conceditur, una cum potestate Benedictionem Apostolicam super Populum effundendi, ut de Delegatione audientibus constet; et concessio ex latino sermone in vulgarem accomodatam ad Populi intelligentiam conversa pronuncietur: Populus ad suorum scelerum detestationem pio, brevique sermone excitetur: post quæ Sacerdos, nullis circumstantibus Ministris, stola et superpelliceo indutus, ut in Rituali hoc præscribitur, quum agitur de Benedictionibus, quæ extra Missam Presbyteris permittuntur, ante Altare genuflexus sequentibus verbis Dei opem imploret.

Ñ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Ñ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ñ. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Deinde stans sequentem recitet Oratióem.

Orémus.

Omnípotens et miséricors Deus, da nobis auxilium de sancto, et vota pópuli hujus in humilitáte cordis véniam peccatórum poscéntis, tuámque benedictiónem præstolántis et gratiam, cleménter exáudi: dèxteram tuam super eum benígus exténde, ac plenitúdinem divinæ benedictiónis effúnde, qua bonis omnibus cumulátus, felicitátem et vitam consequátur ætérnam. Per Christum Dóminum nostrum.

Rj. Amen.

Post quam ad cornu Epistolæ accedat, ut in Actis Ecclesiæ Mediolanensis par. 4. *Benedicet in Ecclesia ad Altare*, stans in cornu Epistolæ: et stans in cornu Epistolæ, non trina, hoc est, triplici signo Crucis, sed una benedictione, unico videlicet signo Crucis, benedicat, proferens alta voce hæc verba:

Benedicat vos omnípotens Deus ✠ Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.

Rj. Amen.

RITUS

Benedictionis Apostolicæ in articulo mortis
a Sacerdotibus ad id delegatis impertiendæ.

Benedictio in Articulo Mortis cum soleat impertiri post Sacramenti Pœnitentiæ, Eucharistiæ, et Extremæ Uctionis illis Infirmis, qui vel illam petierint, dum sana mente et integris sensibus erant, seu verisimiliter petiissent, vel dederint signa contritionis; impertienda iisdem est, etiam si postea linguæ, cæterorumque sensuum usu sint destituti, aut in delirium, vel amentiam inciderint. Excommunicatis vero, impœnitentibus, et qui in manifesto peccato mortali moriuntur, est omnino deneganda.

Habens prædictam facultatem, ingrediendo cubiculum, ubi jacet infirmus, dicat: *Pax huic domui, etc.* ac deinde ægrotum, cubiculum, et circumstantes aspergat Aqua benedicta, dicendo Antiphonam: *Asperges me, etc.*

Quod si ægrotus voluerit confiteri, audiat illum, et absolvat. Si Confessionem non petat, excitet illum ad eliciendum actum contritionis; de hujus Benedictionis efficacia ac virtute, si tempus ferat, breviter admoneat; tum instruat, atque hortetur, ut morbi incommoda ac dolores in anteactæ vitæ expiationem libenter perferat, Deoque sese paratum offerat ad ultro acceptandum quidquid ei placuerit, et mortem ipsam patienter obseundam in satisfactionem poenarum, quas peccando promeruit. Tum piis ipsum verbis consoletur, in spem erigens, fore, ut ex divinæ munificentis largitate eam poenarum remissionem, et vitam sit consecuturus æternam.

Sacerdos dicat.

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R̃. Qui fecit cælum et terram.

Antiphona. Ne reminiscáris, Dómine, delicta fámulí tui (vel ancillæ tuæ), neque vindíctam sumas de peccátis ejus.

Kyrie eléison. Chríste eléison. Kyrie eléison.

Pater noster.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R̃. Sed libera nos a malo.

Ÿ. Salvum fac servum tuum (vel ancillam tuam, et sic deinceps.)

R̃. Deus meus, sperántem in te.

Ÿ. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R̃. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Clementíssime Deus, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui néminem vis perire in te credéntem, atque sperántem: secúndum multitudínem miserationúm tuárum respice propítius fámulum tuum N., quem tibi vera fides, et spes christiána comméndat. Vísita eum in salutári tuo, et per Unigéniti tui passiónem et mortem, omnium ei delictórum suórum remissionem, et véniam cleménter indúlge: ut ejus ánima in hora éxitus sui te Júdicem propitiátum invéniat, et in Sanguine ejús-

dem Filii tui ab omni mácula ablúta, transire ad vitam mereátur perpétuam. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Tum dicto ab uno ex Clericis adstantibus **Confiteor**, Sacerdos dicat. **Misereátur, etc.** Deinde:

Dominus noster Jesus Christus Filius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi, atque solvéndi: per suam piíssimam misericórdiam recípiat Confessióem tuam, et restítuat tibi stolam primam, quam in Baptísmate recepisti: et ego facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, Indulgéntiam Plenáriam, et remissionem omnium peccatórum tibi concédo.

In nómine Patris, etc.

Per sacrosánctæ humanæ reparatióis mystéria, remíttat tibi omnipotens Deus omnes præsentis, et futúre vitæ pœnas, Paradísi portas apériat, et ad gáudia sempitérna perdúcat. Amen.

Benedícat te omnipotens Deus, Pater, Filius, et Spíritus Sanctus. Amen.

Si vero infirmus sit adeo morti proximus, ut neque Confessionis generalis faciendæ, neque præmissarum precum recitandarum tempus suppetat, statim Sacerdos Benedictionem ei impertiatur.

PROCESSIONIBUS

Publicæ sacræque Processiones, seu supplicationes, quibus ex antiquissimo Ss. Patrum instituto Catholica Ecclesia vel ad excitandam Fidelium pietatem, vel ad commemoranda Dei beneficia, eique gratias agendas, vel ad divinum auxilium implorandum uti consuevit, qua par est religione celebrari debent; continent enim magna ac divina mysteria, et salutare Christianæ pietatis fructus eas pie exequentes a Deo consequuntur: de quibus Fideles præmonere et erudire, quo tempore magis opportunum fuerit, Parochorum officium est.

Videant in primis Sacerdotes, aliique Ecclesiastici Ordinis, ut in his Processionibus ea modestiâ ac reverentiâ tum ab ipsis, tum ab aliis adhibeatur, quæ piis et religiosis hujusmodi actionibus maxime debetur.

Omnes decenti habitu, superpelliceis, vel aliis sacris vestibus, sine galeris, nisi pluvia cogente, induti, graviter, modeste, ac devote hinc suo loco procedentes, sacris precibus ita sint intenti, ut remoto risu, mutuoque colloquio, et vago oculorum aspectu, populum etiam ad pie, devoteque precandum invitent.

Laici a Clericis, fœminæ a viris separatæ, orantes prosequantur.

Præferatur Crux, et ubi fuerit consuetudo, vexillum sacris Imaginibus insignitum, non tamen factum militari seu triangulari forma.

Edendi ac bibendi abusum, secumque esculenta et poculenta deferendi in sacris Processionibus, agrisque lustrandis, et suburbanis Ecclesiis visitandis, tollere Parochi studeant; ac Fideles, præsertim die Dominica, quæ proxime Rogationes antecedit quam hæc dedecet corruptela, sæpius admoneant.

Processiones prius fieri debent, deinde Missa solemniter celebrari: nisi aliter ob gravem causam interdum Ordinario, vel Clero videatur.

Processiones autem quædam sunt ordinariæ, quæ fiunt certis diebus per annum, ut in festo Purificationis B. Mariæ semper Virginis, et in Dominica Palmarum, et in Litanis Majoribus in festo S. Marci, et in Minoribus Rogationum triduo ante Ascensionem Domini, et in festo Ss. Corporis Christi, vel aliis diebus pro consuetudine Ecclesiarum.

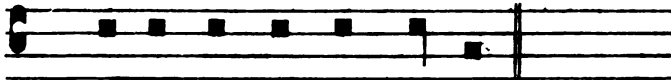
Quædam vero sunt extraordinariæ, ut quæ variis, ac publicis Ecclesiæ de causis in dies indicuntur.

DE PROCESSIONE

In die festo Purificationis B. Mariæ Virginis.

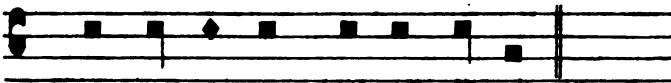

Completa benedictione, et distributione Candelarum, ut in Missali Romano reformato, fit Processio. Et primo Celebrans imponit incensum in thuribulum; deinde Diaconus vertens se ad populum, dicit:

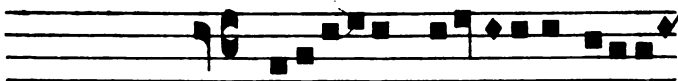
Pro ce dá mus in pa ce.

Et Chorus respondet:

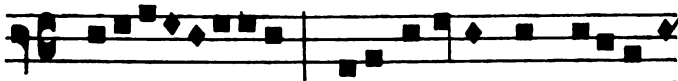

In nó mi ne Chri sti, A men.

Præcedit thuriferarius cum thuribulo fumigante, deinde Subdiaconus paratus deferens Crucem, medius inter duos Acolythos cum candelabris, et candelis accensis: sequitur Clerus per ordinem, ultimo Celebrans cum Diacono a sinistris, omnes cum candelis accensis in manibus: et cantantur Antiphonæ sequentes.

Antiphona. Ad ór na thá la mum tu um

Si on, et sú sci pe Re gem

Chri stum : ampliētere Ma ri-
 am , quę est cęlé stis
 por ta : i psa e nim por tat Re-
 gem gló rię no vi lá mi nis :
 Sub sí stit Vir go , ad dú cens má-
 ni bus Fí li um an te lu cí fe-
 rum gé nitum : quem ac cí pi ens Sí meon
 in ul nas su as , præ di cá vit
 pó pu lis Dó minum

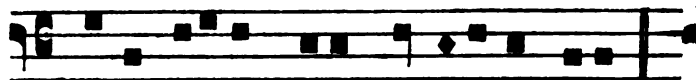

e um es se vi tas
et mor tis, et Sal va tó rem
mun di.

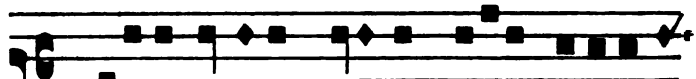
Alia Antiphona. Respón sum ac cé pit Sí me on

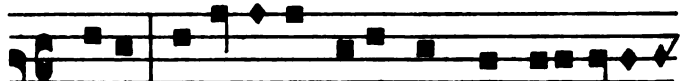
a Spí ri tu Sancto, non vi sú rum se mor-
tem, ni si vi dé ret Chri stum Dó mi ni:
et cum in dú ce rent pú e rum in templum,
ac cé pit e um in ul nas su as,
et bé ne dí xit De um, et di xit: Nunc di-

mit tis ser vum tu um Dó mi ne in pa ce.

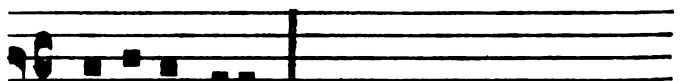
γ. Cum in dú ce rent pú e rum Je sum pa ré ntes

e jus , ut fá ce rent se cún dum con su e tú di-

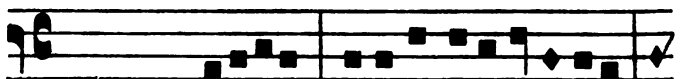

nem le gis pro e o : i pse ac cé pit e um

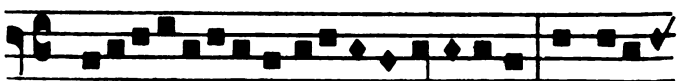

in ul nas su as.

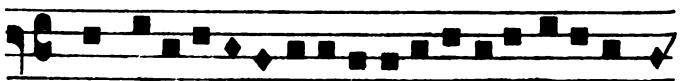
Et ingrediendo Ecclesiam cantatur :

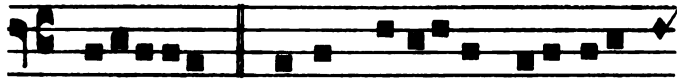
η. Ób tu lé runt pro e o Dó mi no

par túr tu rum , aut du-

os pul los co lum bá-

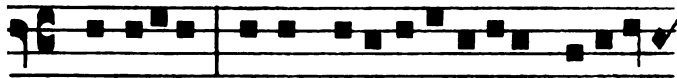
rum : Sic ut scri ptum est in

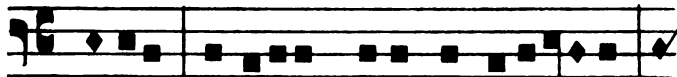
le ge Dó mi ni.

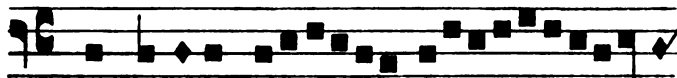
ꝝ. Post quam implé ti sunt di es púrgati ónis

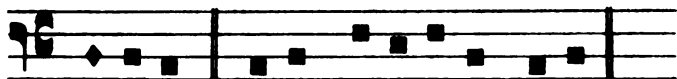
Ma rí æ se cún dum le gem Mo-

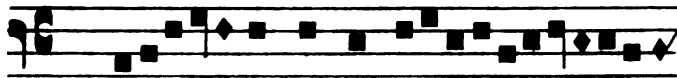
y si, tu lé runt Je sum in Je rú sa lem,

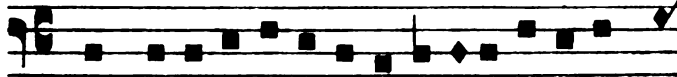
ut sí ste rent e um Dó-

mi no, Si cut scri ptum est.

ꝝ. Gló ri a Pa tri, et Fí li o,

et Spi rí tu i San-

cto. Sic ut scri ptum
est.

Finita Processione, Celebrans et ministri, depositis violaceis, accipiunt paramenta alba pro Missa. Et candelæ tenentur in manibus accensæ, dum legitur Evangelium, et iterum ad elevationem Sacramenti usque ad Communionem.

DE PROCESSIONE

In die Palmarum.

In Dominica Palmarum, facta benedictione, et distributione Palmarum, seu Olivarum, post ultimam Orationem, **Omnípotens, etc.** fit Processio, ac primum Celebrans imponit incensum in thuribulum, et Diaconus vertens se ad populum, dicit :

Pro ce dá mus in pa ce.

Et Chorus respondet :

In nó mí ne Chri sti, Amen.

Præcedit thuriferarius cum thuribulo fumigante, deinde Subdiaconus paratus, deferens Crucem, medius inter duos Acolythos cum candelabris, et candelis accensis: sequitur Clerus per ordinem, ultimo Celebrans cum Diacono a sinistris, omnes cum ramis in manibus, et cantantur sequentes Antiphonæ, vel omnes, vel aliquæ, quousque durat Processio.

Antiphona. Cum ap pro pin quá ret Dó mi nus

Je ro só lymam, mi sit du os ex di scí pu-

lis su is, di cens: I te in ca stél lum, quod

co ntra vos est; et in ve ni é tis pul lum

á si næ al li gá tum, su per quem nul lus hó-

mi num se dit: sól vi te, et addú ci te mihi.

Si quis vos in ter ro gá ve rit, dí ci te: O pus

Dó mi no est. Sol vén tes ad du xé runt ad

Je sum : et im po su é runt il li ve sti mén ta

su a , et se dit super e um : á li i ex pan dé-

bant vestimén ta su a in vi a : á li i ra mos de

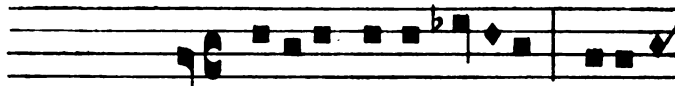
ar bó ri bus ster né bant : et qui sequebántur ,

cla má bant : Ho sán na, be ne díctus qui ve nit

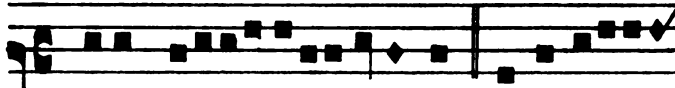
in nó mi ne Dó mi ni : be ne díctum re gnum

pa tris no stri Da vid : Ho sán na in ex cé l sis ,

mi se ré re no bis fi li Da vid.

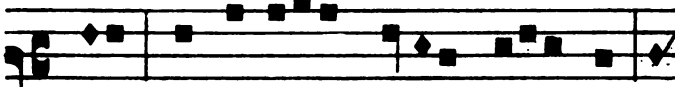
Alia Antiph. Cum au dís set po púlus, qui a

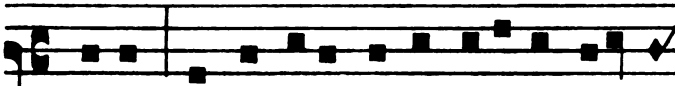
Je sus ve nit Je ro só ly mam, ac ce pé runt

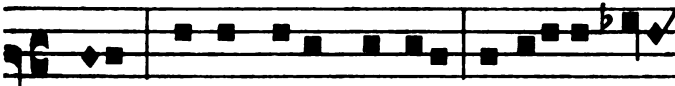
ra mos pal márum: et ex i é runt e i ób-

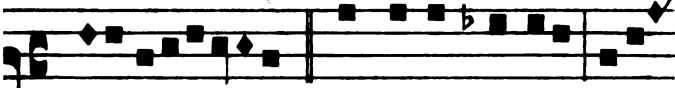
vi am, et cla má bant pú e ri, di cén tes:

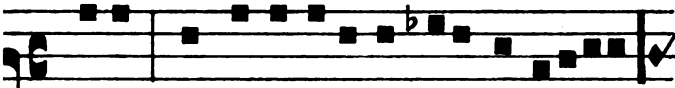
Hic est, qui ven tú rus est in sa lú tem po-

pu li, hic est sa lus nostra, et re dém-

pti o I sra el. Quan tus est i ste, cu i

Thro ni et Do mi na ti ó nes occúr runt?

No li ti mé re fi li a Sí on: ec ce Rex

tu us ve nit ti bi; se dens su per pul lum

á si nae, sic ut scri ptum est: Salve Rex

fa bri cá tor mun di, qui ve ní sti re dí me-

re nos.

Alia Antiph. An te sex di es so lé mnis

Pa schae, quan do ve nit Dó mi nus in cá vi-

tá tem Je rú salem, oc cur ré runt e i pí-

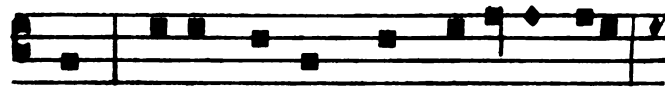
e ri: et in má ni bus por tá bant ra mos

pal má rum, et cla má bant vo ce magna,

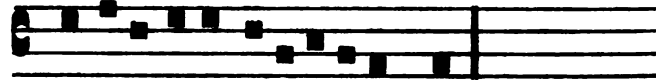

di cén tes: Ho sán na in ex cél sis: be-
 ne dí ctus qui ve ní sti in mul ti tú di ne mi-
 se ri cór di æ tu æ. Ho sán na in ex-
 cél sis.

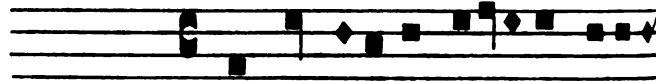
Alia Antiph. Oc cúr runt tur bæ cum fíó ri-
 bus et pal mis Re dem ptó ri ób vi am:
 et vi ctó ri tri um phán ti di gna dant
 ob sé qui a: Fí li um De i o re
 Gen tes præ di cant: et in lau dem Chri-

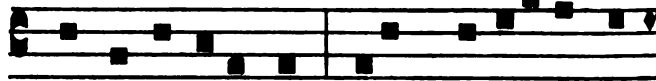
sti vo ces to nant per nú bi la :

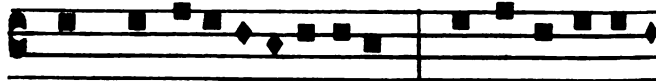
Ho sán na in ex cel sis.

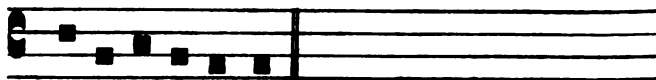
Alia Antiph. Cum An ge lis et pí e ris fidé-

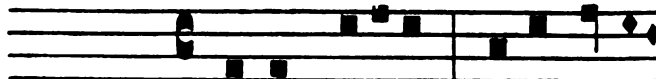
les in ve ni á mur, tri um pha tó ri mor-

tis cla mán tes: Ho sán na

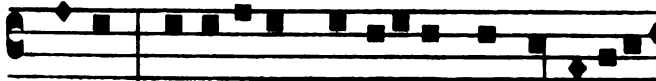
in ex cél sis.

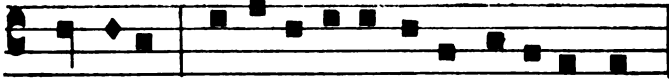
Alia Antiph. Tur ba mul ta, quæ con vé ne-

rat ad di em fe stum, cla má bat Dó-

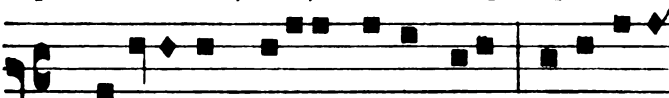

mi no: Be ne díctus qui ve nit in nó mine

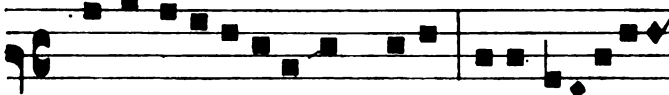

Dó mi ni, Ho sán na in ex cé l sis.

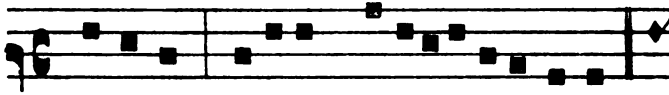
In reversione Processionis, duo, vel quatuor Cantores intrant in Ecclesiam, et clauso ostio, stantes versa facie ad Processionem, incipiunt ψ . Glória laus, etc. et decantant duos primos versus. Sacerdos vero cum aliis extra Ecclesiam repetit eosdem. Deinde qui sunt intus, cantant Versus sequentes, vel omnes, vel partem, prout videbitur: et qui sunt extra, ad quoslibet duos Versus respondent, Glória, laus, etc. sicut in principio.

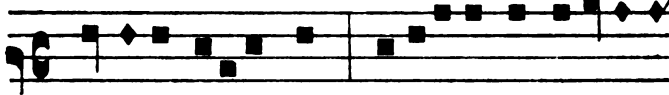
ψ . Gló ri a, la us, et ho nor ti bi sit

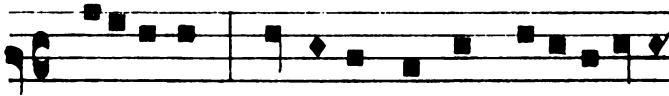
Rex Chri ste Re dém ptor. Cu i pu e rí-

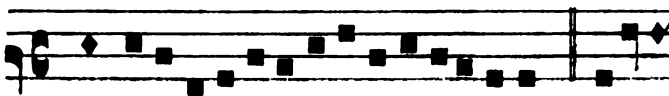
le de cus prom psit Ho sán na pi um.

Is ra el es tu Rex, Da ví dis et ín cly-

ta pro les: Nó mi ne qui in Dó-

mi ni Rex be ne dí cte ve nis. Gló-

ri a, la us. Cœtus in ex cœl sis te

lau dat cœ li cus om nis, et mor tá lis

ho mo, et cum cta cre á- ta si mul.

Gló ri a. Plebs He bræ a ti bi cum

pal mis ób vi a ve nit: Cum pre ce,

vo to, hymnis, ád su mus ec ce ti bi.

Gló ri a, la us. Hi ti bi pas sú ro

sol vé bant má ni a la u dis:

Nos ti bi re gnán ti pán gi mus

ec ce me los. Gló ri a, la us.

Hi pla cu é re ti bi plá ce at de .vó-

ti o no stra, Rex bo ne, Rex cle-

mens, cu i bo na cum cta pla cent.

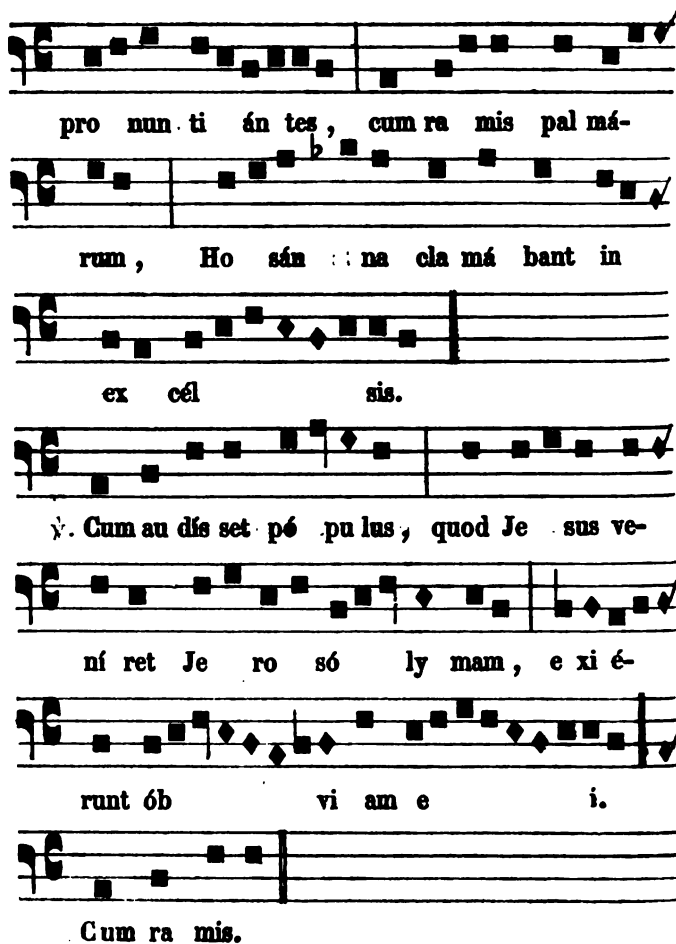
Gló ri a, la us.

Postea Subdiaconus hastili Crucis percuit portam :
qua statim aperta, Processio intrat Ecclesiam, cantando
Responsorium.

In gre di én te Dó mi no in san ctam

ci vi tá tem, He bræ ó rum

pú e ri re sur re cti ó nem vi tá

pro nun . ti án tes , cum ra mis pal má-
 rum , Ho sán : na cla má bant in
 ex cél sis.
 ✠ Cum au dís set pó pu lus , quod Je sus ve-
 ní ret Je ro só ly mam , e xi é-
 runt ób vi am e i.
 Cum ra mis.

Et non dicitur, **Glória Patri, etc.**

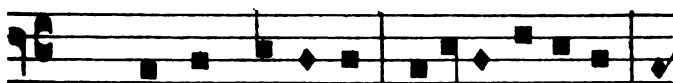
Deinde dicitur Missa, et rami tenentur in manibus
 dum cantatur Passio, et Evangelium tantum.

O R D O

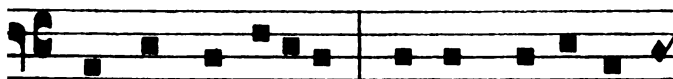
Servandus in Litaniarum Majorum Processione,
quæ in festo s. Marci celebratur.

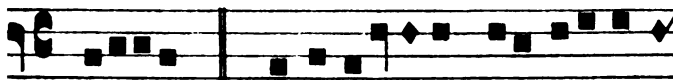
Clerus, et populus hora statuta, mane in Ecclesia congregati, omnes contrito et humili corde Deum flexis genibus paulisper precentur. Sacerdos pluviali cum ministris, vel saltem superpelliceo et stola violacei coloris sit indutus: cujus coloris habitu in reliquis Processionibus semper utatur, præterquam in Processionibus Corporis Christi, et quæ fiunt solemnibus diebus, vel in gratiarum actionem; quibus diebus utitur colore propriæ solemnitati congruenti. Cæteri vero Sacerdotes et Clerici superpelliceis induti, sequentem Antiphonam stantes concinant.

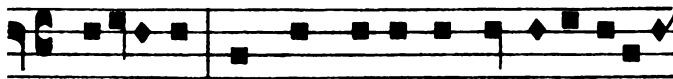
Ant. Ex úr ge Dó mi ne, ád ju va nos,

et lí be ra nos pro pter no men

tu um. Ps. De us áu ri bus no stris au-

dí vimus: Pa tres nostri an nun ti a vé-

DE PROCESSIONE

In festo Sanctissimi Corporis Christi.

Decenter ornentur Ecclesiæ et parietes viarum, per quas est transeundum, tapetibus, et aulæis, et sacris imaginibus, non autem profanis, aut vanis figuris, seu indignis ornamentis.

Sacerdos primum Missam celebret, in qua duas hostias consecret, et sumpta una, alteram in Tabernaculum in Processione deferendum ita reponat, ut per vitrum, seu crystallum, quo ipsum tabernaculum circumseptum esse debet, exterius adorantibus appareat, veloque operiatur, donec auferatur ab altari. Peracto autem sacrificio, et processione jam inchoata, ordine, quo jam supra dictum est in Litanis majoribus, Sacerdos pluviali albo indutus, ter incenset Sacramentum genuflexus.

Deinde Diaconus oblongum ac decens velum circumponit scapulis Sacerdotis, qui parte veli ante pectus pendente, utraque manu cooperta, Ostensorium, seu Tabernaculum a Diacono sibi porrectum reverenter suscipit in supremo Altaris gradu: mox ad Altare ascendit, et Sacramentum ante faciem tenens, vertit se ad populum, inde descendit sub umbella comitantibus Ministris, et duo Acolythi vel Clerici cum thuribus effumantibus præcedunt.

Omnes præcedunt nudo capite accensos cerceos gestantes, et sequentes Hymnos pro longitudine Processionis devote concinentes. Dum vero Sacerdos discedit ab altari, Clerus, vel Sacerdos cantare incipit sequentem

Hymnum.

Pan ge lin gua glo ri ó si Cór-
 po ris my sté ri um, San gui nís-
 que pre ti ó si, Quem in mundi pré-
 ti um Fru ctus ven tris ge ne ró si,
 Rex ef fú dit Gén ti um.

Nobis datus, nobis natus
 Ex intácta Vírgine,
 Et in mundo conversátus,
 Sparso verbi sémine,
 Sui moras incolátus
 Miro cláusit órđine.

In suprémæ nocte cœnæ,
 Recúbens cum frátribus,
 Observáta lege plene
 Cibis in legálibus,
 Cibum turbæ duodénæ
 Se dat suis mánibus.

Verbum caro, panem verum
 Verbo carnem éfficit:

Fitque sanguis Christi merum,
 Et si sensus déficit :
 Ad firmándum cor sincérum
 Sola fides sáfficiť.

Quantum ergo Sacraméntum
 Venerémur cernui :
 Et antiquum documéntum
 Novo cedat ritui :
 Præstet fides suppleméntum
 Sénsuum deféctui.

Genitóri, Genitóque
 Laus et jubilátio,
 Salus, honor, virtus quoque
 Sit et benedictio :
 Procedénti ab utróque
 Compar sit laudátio.
 Amen.

Hymnus.

Sa cris so lé mni is jun cta sint gau-
 di a , Et ex præ cór di is so nent
 præ có ni a ; Re cé dant vé te ra ,
 no va sint óm ni a , Cor da ,

Noctis recólitur cœna novíssima,
 Qua Christus créditur agnum et ázymba
 Dedísse frátribus, juxta legítima,
 Priscis indúlta pátribus.
 Post agnum typicum, explétis épulis,
 Corpus Domínicum datum discíplis,
 Sic totum omnibus, quod totum síngulis,
 Ejus fatémur mánibus.
 Dedit fragílibus córporis férculum,
 Dedit et trístibus sánguínis póculum,
 Dicens: Accípíte quod trado vásculum,
 Omnes ex eo bíbite.
 Sic sacrificium istud instituit,
 Cujus officium commítte vóluit
 Solis Presbyteris, quibus sic cóngruit,
 Ut sumant, et dent cæteris.
 Panis Angélicus fit panis hóminum;
 Dat panis cœlicus figúris términum.
 O res mirábilis! mandúcat Dóminum
 Páuper, servus, et húmilis.
 Te Trina Déitas, Unaque póscimus,
 Sic nos tu vísitá, sicut te cólimus;
 Per tuas sémitas duc nos quo téndimus,
 Ad lucem, quam inhábítas. Amen.

Hymnus.

Nec Pa tris lin quens dex te ram , ad
o pus su um ex i ens , Ve nit
ad vi tæ vé spe ram.

In mortem a discipulo
Suis tradendus æmulis ,
Prius in vitæ férculo
Se tradidit discipulis.
Quibus sub bina spécie
Carnem dedit et Sanguinem ,
Ut dúplicitatis substántiæ
Totum cibáret hóminem.
Se nascens dedit sócium ,
Convéscens in edúlium ,
Se móriens in prétium ,
Se regnans dat in præmium.
O salutáris Hóstia ,
Quæ cæli pandis óstium :
Bella premunt hostília ,
Da robur , fer auxílium.
Uni , trinóque Dómino
Sit sempitérna gloria :
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria, Amen.

Hymnus.

Sa lú tis hu má nœ Sa tor ,
 Je su vo lú ptas cór di um ,
 Or bis re dém pti Cón di tor ,
 Et ca sta lux a mán ti um .

Qua victus es cleméntia,
 Ut nostra ferres crimina,
 Mortem subíres ínnoçens,
 A morte nos ut tóllerés !
 Perrúmpis inférnum chaos,
 Vinctis caténas détrahis ;
 Victor triúmpfo nóbili
 Ad déxteram Patris sedes.
 Te cogat indulgéntia,
 Ut damna nostra sárças ,
 Tuíque vultus cómpotes
 Dites beáto lúmine.
 Tu dux ad astra , et sémita,
 Sis meta nostris córdibus,
 Sis lacrymárum gáudium,
 Sis dulce vitæ præmium. Amen.

Hymnus.

Æ tér ne Rex al tís si me ,
 Re dém ptor et fi dé li um ,
 Cui mors per ém pta dé tu lit Sum mæ
 tri úm phum gló ri æ.

Ascéndis orbes síderum ,
 Quo te vocábat cœlitus
 Colláta, non humánitus,
 Rerum potéstas ómnium.

Ut trina rerum máchina
 Cœléstium , terréstrium,
 Et inferórum cóndita,
 Flectat genu jam súbdita.

Remunt vidéntes Angeli
 Versam vicem mortálium :
 Peccat caro , mundat caro ,
 Regnat Deus , Dei caro.

His ipse nostrum gáudium ,
 Manens Olympo præmium ,
 Mundi regis qui fábricam,
 Mundána vincens gáudia.

Hinc te precantes, quaesumus,
Ignosce culpis omnibus,
Et corda sursum subleva
Ad te superna gratia.

Ut cum repente coeperis
Clarere nube iudicis,
Poenas repellas debitas,
Reddas coronas perditas.

Jesu tibi sit gloria,
Qui victor in caelum redis,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna saecula. Amen.

Te Deum laudamus. 316.

Benedictus Dominus Deus Israel. 210.

Magnificat. 165.

Peracta Processione, et Ss. Sacramento ad Ecclesiam reportato, et super Altari deposito, omnes Ecclesiastici, qui adsunt, hinc inde ordine genuflexi illud reverenter adorantes, dum Sacerdos de more incensat, sequentem Hymni partem conciniant.

Tantum ergo Sacramentum,
Veneremur cernui:
Et antiquum documentum
Novo cedat ritui:
Praestet fides supplementum
Sensuum defectui.

Genitori, Genitrique
Laus et jubilatio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedictio:
Procedenti ab utroque
Compar sit laudatio. Amen.

Postea duo Clerici dicant:

1. Panem de caelo praestitisti eis, alleluja.

2. Omne delectamentum in se habentem, alleluja.

Deinde Sacerdos stans dicit : **Orémus.**

Deus, qui nobis sub Sacramento mirabili, passionis tuæ memóriam reliquisti : tribue, quæsumus, ita nos Córporis et Sánguini tui sacra mystéria venerári ; ut redemptionis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus : Qui vivis, et regnas in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Tunc Sacerdos, facta genuflexione, cum Sacramento semel benedicat populum in modum crucis, nihil diens : postea illud reverenter deponat.

Hic autem modus benedicendi servatur etiam in aliis Processionibus faciendis cum SS. Sacramento.

DE PROCESSIONE

Ad petendam Pluviam.

Aguntur omnia, ut supra in Litiis Majoribus, usque ad finem Litiarum, in quarum precibus bis dicitur : **Ut congruéntem plúviam fidélibus tuis concédere dignéris, Te rogámus, audi nos.**

In fine postea dicitur. **Pater noster**, secreto.

R. **Et ne nos inducas in tentatióem.**

R. **Sed libera nos a malo.**

Psalmus 146.

Laudáte Dóminum, quoniam bonus est psalmus : Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.

Æ díficans Jerúsalem Dóminus : dispersiões Israélis congregábit.

Qui sanat contritos corde, et álligat contritiões eórum.

Qui númerat multitudínem stellárum, et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus: et sapientiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus: humilians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne: psállite Deo nostro in cithara.

Qui óperit cælum núbibus: et parat terræ plúviam.

Qui producit in móntibus fœnum: et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsorum: et pallis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit: nec in tibiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum: et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Gloria Patri, etc.

Quo finito, dicuntur Preces.

℟. Operi, Dómine, cælum núbibus.

℞. Et para terræ plúviam.

℟. Ut producat in montibus fœnum.

℞. Et herbam servitúti hominum.

℟. Riga montes de superióribus tuis.

℞. Et de fructu óperum tuórum satiábitur terra.

℟. Dómine, exáudi oratióne meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℞. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Crémus.

Deus, in quo vivimus, movémur, et sumus, plúviam nobis tribue congruéntem: ut præsentibus subsidiis sufficiénter adjúti, sempitérna fiduciálius appetámus.

Oratio.

Praesta, quæsumus, omnipotens Deus: ut qui in afflictióne nostra de tua pietáte confidimus, contra advérsa omnia tua semper protectióne muniámur.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, plúviam salutárem: et áridam terræ faciém fluéntis cælestibus dignánte in-fúnde. Per Dóminum, etc.

✠. Dóminus vobíscum.

Rj. Et cum spírítu tuo.

✠. Benedicámus Dómino.

Rj. Deo gratias.

✠. Exáudiat nos omnípotens et miséricors Dóminus.

Rj. Amen.

✠. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiæscant in pace.

Rj. Amen.

PROCESSIO

Ad postulandam serenitatem.

Omnia fiant, ut supra in Litaníis Majoribus, et in Litaniarum precibus bis dicatur: Ut fidélibus tuis áeris serenitátem concédere dignéris. Te rogámus audi nos.

Ad finem obsecrationum dicitur: Pater nóster.

✠. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

Rj. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 66.

Deus, misereátur nostri, et benedícat nobis: ' illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: ' in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: ' confiteántur tibi pópuli omnes.

læténtur et exúltent gentes: ' quoniam júdicas populos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: ' terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus: et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri.

ŷ. Adduxisti, Dómine, spíritum tuum super erram.

Rj. Et prohibitæ sunt plúviæ de cælo.

ŷ. Cum obdúxero núbibus cælum.

Rj. Apparébit arcus meus, et recordábor fœderis mei.

ŷ. Illústra fáciem tuam, Dómine, super servos tuos.

Rj. Et bédedic sperántes in te.

ŷ. Dómine, exáudi oratiónem meam.

Rj. Et clamor meus ad te véniat.

ŷ. Dóminus vobíscum.

Rj. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio.

Deus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris: preces populi tui supplicántis propítius respice: et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Oratio.

Ad te nos, Dómine, clamántes exáudi, et áeris serenitátem nobis tribue supplicántibus: ut qui juste pro peccátis nostris affligimur, misericórdia tua præveniénte, cleméntiam sentiámus.

Oratio.

Quæsumus, omnipotens Deus, cleméntiam tuam ut inun-dántiam coérceas ímbrium, et hilaritátem vultus tui nobis impertíri dignéris. Per Dóminum, etc.

P R E C E S

Ad repellendam tempestatem.

Pulsentur campanæ, et qui adesse possunt, in Ecclesiam convocatis, dicuntur Litanie ordinariæ, in quibus bis dicitur **A fúlgure, et tempestáte, etc.** et post Litanias, Orationemque Dominicam.

Psalmus 147.

Lauda, Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum tuum
Sion.

Quoniam confortávit seras portárum tuárum : * bene-
dixit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sá-
tiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit
sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem
spargit.

Míttit crystállum suum sicut buccéllas : * ante fáciem
frigoris ejus quis sustinébit ?

Emíttet verbum suum , et liquefáciat ea : * flabit spí-
ritus ejus , et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias et ju-
dícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non
manifestávit eis.

Glória Patri , etc.

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R̃. Qui fecit cælum et terram :

Ÿ. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.

R̃. Et salutáre tuum da nobis.

Ÿ. Adjuva nos, Deus salutáris noster.

R̃. Et propter glóriam nóminis tui, Dómine, libe-
ra nos.

Ÿ. Nihil proficiat inimicus in nobis.

R̃. Et filius iniquitátis non appónat nocére nobis.

Ÿ. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.

R̃. Quemádmódu sperávimus in te.

Ÿ. Salyum fac populum tuum, Dómine.

R̃. Et bédedic hæreditáti tuæ.

Ÿ. Non privábis bonis eos, qui ámbulant in innocéntia.

R̃. Dómine, Deus virtútum : beátus homo, qui spe-
rat in te.

ŷ. Dómine, exáudi oratióem meam.

ŕŷ. Et clamor meus ad te véniat.

ŷ. Dóminus vobíscum.

ŕŷ. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio.

Deus, qui culpa offéndetis, pœniténtia placáris: preces populi tui supplicántis propítius réspice; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Oratio.

A domo tua, quæsumus Dómine, spiritáles nequitiæ repellántur, et aereárum discédet malignitas tempestátum.

Oratio.

Omnípotens, sempitérne Deus, parce metuéntibus, propitiáre supplicibus: ut post noxios ignes núbium, et vim procellárum, in matériam tránseat laudis comminatio tempestátum.

Oratio.

Dómine Jesu, qui imperásti ventis et mari, et facta fuit tranquillitas magna: exáudi preces famliæ tuæ, et præsta, ut hoc signo sanctæ Cru ✝ cis omnis discédet sævítia tempestátum.

Oratio.

Omnípotens, et miséricors Deus, qui nos et castigándo sanas, et ignoscéndo consérvas: præsta supplicibus tuis, ut et tranquillitátibus hujus optátæ consolatióis lætémur, et dono tuæ pietátis semper utámur. Per Dóminum.

Aspergatur Aqua benedicta.

P R E C E S

Dicendæ tempore penuriæ et famis.

Aguntur omnia, ut supra in Litanis Majoribus, usque ad finem Litaniarum, in quarum Precibus his dicitur : Ut fructus terræ dare et conservare digneris, Te rogamus audi nos.

Post Litanias dicitur, Pater noster :

Psalm. Dominus regit, etc. 184.

Ÿ. Domine, non secundum peccata nostra facias nobis.

R. Neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis.

Ÿ. Oculi omnium in te sperant, Domine.

R. Et tu das illis escam in tempore opportuno.

Ÿ. Meménto congregatiónis tuæ.

R. Quam possedisti ab initio.

Ÿ. Dominus dabit benignitatem.

R. Et terra nostra dabit fructum suum.

Ÿ. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

Ÿ. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Oratio.

Ineffabilem nobis, Domine, misericordiam tuam clementer ostende : ut simul nos et a peccatis omnibus exuas, et a pœnis, quas pro his meremur, eripias.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Domine, piæ supplicatiónis effectum, et famem propitiatus averte : ut mortálium corda cognóscant, et, te indignante, talia flagella prodire, et, te miserante, cessare.

Oratio.

Pópulum tibi súbditum pro peccatis suis fame laborantem ad te, Domine, converte propitius : qui quæren-

tibus regnum tuum ómnia adjicénda esse dixísti : Qui vivis et regnas cum Deo Patre , etc.

PROCESSIO

Tempore mortalitatis et pestis.

Fiat ut supra in Litanis Majoribus ; et in Litaniarum Precibus dicatur bis : A peste et fame , **Líbera nos Dómine** , et infra suo loco : **Ut a pestiléntiæ flagélló nos liberáre dignéris etc.**

In fine Litaniarum dicitur , **Pater noster.**

Psalm. **Dómine , ne in furóre tuo árguas me. 96.**

℣. **Dómine , non secúndum peccáta nostra fácias nobis.**

℞. **Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.**

℣. **Adjuva nos Deus salutáris noster.**

℞. **Et propter glóriam nóminis tui , Dómine , libera nos.**

℣. **Dómine , ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum.**

℞. **Cito antícipent nos misericórdiæ tuæ , quia páuperes facti sumus nimis.**

℣. **Ora pro nobis Sancte Sebastiáne.**

℞. **Ut digni efficiámur promissionibus Christi.**

℣. **Dómine , exáudi oratióem meam.**

℞. **Et clamor meus ad te véniat.**

℣. **Dóminus vobíscum.**

℞. **Et cum spíritu tuo.**

Orémus.

Oratio.

Exáudi nos , Deus salutáris noster ; et intercedénte beáta et gloriósa Dei Genitríce **María** semper **Vírgine** , et beato **Sebastiáno Mártire** tuo , et ómnibus Sanctis , **populum tuum** ab iracúndiæ tuæ terróribus **libera** , et misericórdiæ tuæ fac largitáte **secúrum.**

Oratio.

Propitiare, Dómine, supplicatióibus nostris, et animárum et córporum medére languóribus, ut remissione percépta, in tua semper benedictióne lætémur.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, piæ petitiónis effectum: et pestilentiam, mortalitatémque propitiátus avérte, ut mortálium corda cognóscant a te indignante tália flagélla prodíre, et te miserante cessáre. Per Dóminum.

P R E C E S

Dicendæ in litiis tempore belli.

Peractis omnibus, ut supra in Litiis Majoribus, ad finem Litiarum dicitur, **Pater noster**, secreto.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R̄. Sed libera nos a malo.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus: " adjútor in tribulatióibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra, " et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: " conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei; " sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus non commovébitur: " adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: " dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum: " susceptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: " áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confringet arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quoniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Gloría Patri, etc.

✠. Exúrge, Dómine, ádjuva nos.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

✠. Salvum fac populum tuum, Dómine.

℟. Deus meus, sperántem in te.

✠. Fiat pax in virtúte tua.

℟. Et abundántia in túrribus tuis.

✠. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.

℟. A fácie inimíci.

✠. Arcum cónteret, et confringet arma.

℟. Et scuta combúret igni.

✠. Mitte nobis, Dómine, auxiliúm de sancto.

℟. Et de Sion tuére nos.

✠. Dómine, exáudi oratióem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

✠. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spirítu tuo.

Orémus.

Oratio.

Deus, qui cónteris bella, et impugnatóres in te sperántium poténtia tuæ defensiónis expúgnas : auxiliáre fámulis tuis implorántibus misericórdiam tuam, ut inimicórum suórum feritáte depréssa, incessábili te gratiárum actióne laudémus.

Oratio.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera : da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem ; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquilla.

Oratio.

Hostium nostrorum, quæsumus Dómine, elide superbiam: et eorum contumáciam dexteræ tuæ virtute prostérne. Per Dóminum.

Si vero bellum est contra Turcas, et alios infideles, vel hæreticos, inter Preces Litaniarum bis dicatur:

Ut inimícos sanctæ Ecclesiæ humiliare dignéris, Te rogámus audi nos. Et addatur: Ut Turcárum (vel hæreticórum) conátus reprímere, et ad nihilum redígere dignéris, Te rogámus audi nos.

Et dicto Pater noster. dicatur Psalmus 78.

Deus, venérunt gentes in hæreditatem tuam: polluédrunt templum sanctum tuum: * posuérum Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérum morticína servórum tuorum, escas volatílibus cœli: * carnes Sanctórum tuórum, béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúsalem: * non erat qui sepeliret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris * subsannátio et illúsió his qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo, Dómine, irascéris in finem: * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effunde iram tuam in gentes, quæ te non novérunt: * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt.

Quia comedérunt Jacob: * et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, cito antícipent nos misericórdiæ tuæ: * quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus salutáris noster, et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos: * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum.

Ne forte dicant in géntibus: Ubi est Deus eórum? * et innotéscat in natió nibus coram óculis nostris.

Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est: * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pösside filios mortificatórum.

Et redde vicinis nostris séptuplum in sinu eórum : ⁴
impropérium ipsórum , quod exprobravérunt tibi , Dómine.

Nos autem pópulus tuus , et oves páscuæ tuæ , ⁴
confitébimur tibi in sæculum.

In generatióem et generatióem : ⁴
annuntiábimus laudem tuam.

G lória Patri.

Ÿ. Salvos fac servos tuos.

Rj. Deus meus , sperántes in te.

Ÿ. Esto nobis , Dómine , turris fortitúdinis.

Rj. A fácie inimíci.

Ÿ. Nihil proficiat inimícus in nobis.

Rj. Et filius iniquitátis non appónat nocére nobis.

Ÿ. Hóstium nóminis tui , Dómine , elíde supérbiam.

Rj. Et eórum contumáciam déxteræ tuæ virtúte pro-
stérne

Ÿ. Fiant tamquam pulvis ante faciem venti.

Rj. Et Angelus Dómini persequátur eos.

Ÿ. Effúnde iram tuam in gentes , quæ te non novérunt.

Rj. Et in regna , quæ nomen tuum non invocavérunt.

Ÿ. Mitte nobis , Dómine , auxílium de sancto.

Rj. Et de Sion tuére nos.

Ÿ. Dómine , exáudi oratióem meam.

Rj. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Rj. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio

Da , quæsumus , Ecclésiæ tuæ , miséricors Deus : ut
Sancto Spírítu congregáta , hostíli nullátenuS incur-
sióne turbétur.

Oratio.

Deus , qui culpa offénderis , pœniténtia placáris : pre-
ces pópuli tui supplicántis propítius respice : et fla-
gella tuæ iracúndiæ , quæ pro peccátis nostris merémur ,
avérte.

Oratio.

Omnípotens, ſempitérne Deus, in cujus manu ſunt ómnium potestátes, et ómnium jura regnórum : réſpice in auxilium Christianórum: ut gentes Turcárum (vel hæreticórum), quæ in ſua feritáte confidunt, dextere tuæ poténtia conterántur. Per Dóminum.

ŷ. Exáudiat nos Dóminus.

R̃. Amen.

PROCESSIO

In quacumque tribulatione.

Servatis omnibus, ut ſupra in Litanis Majoribus, finitisque Litanis, dicitur: Pater noster.

ŷ. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R̃. Sed libera nos a malo.

Pſal. Exáudiat te Dóminus 117. cum Glória Patri. vel

Pſal. Qui habitat. 120. Quo finito, dicitur:

ŷ. Deus refúgium noſtrum et virtus.

R̃. Adjútor in tribulatió nibus.

ŷ. Salvos fac ſervos tuos, Dómine.

R̃. Deus meus, ſperántes in te.

ŷ. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortalis.

R̃. Miſerére nobis.

ŷ. Adjuva nos, Deus ſalutáris noſter.

R̃. Et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos.

ŷ. Dómine, exáudi oratió nem meam.

R̃. Et clamor meus ad te véniat.

ŷ. Dóminus vobíſcum.

R̃. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

Oratio.

Ne deſpicias, omnípotens Deus, pópulum tuum in afflictió ne clamántem: ſed propter glóriam nóminis tui, tribulátis ſuccúrre placátus.

Oratio.

Ineffabilem misericórdiam tuam, Dómine, nobis cleménter osténde: ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, érsipias.

Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, Cpérpétua mentis et córporis sanitate gaudere: et gloriósa beátæ Mariæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et æténa pérfrui lætítia.

Oratio.

Tribulatióem nostram, quæsumus Dómine, propítius Tréspice: et iram tuæ indignatiónis, quam juste merémur, avérte.

Oratio.

Deus refúgium nostrum et virtus: adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus auctor ipse pietátis, et præsta, ut quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur. Per Dóminum.

P R E C E S

Dicendæ in Processione pro gratiarum actione.

Initio Processionis cantatur Hymnus.

Te Deum laudámus: te Dóminum confitémur.
 Te ætérum Patrem ómnis terra venerátur.
 Tibi omnes Angeli, tibi cœli, et univérse potestátes.
 Tibi Chérubim et Séraphim: incessábili voce proclá-
 mant:
 Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
 Pleni sunt cœli et terra majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus Apostolórum chorus,
 Te Prophetárum laudábilis númerus,
 Te Martyrum candidátus laudat exércitus.
 Te per orbem terrárum sancta confitétur Ecclésia.
 Patrem imménsæ majestátis.

Venerándum tuum verum, et unicum Fílium.

Sanctum quoque Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, Christe.

Tu Patris sempitérnus es Fílius.

Tu ad liberándum susceptúrus hóminem, non horruísti
 Virgínis úterum.

Tu devicto mortis acúleo, aperuísti credéntibus regna
 cœlórum.

Tu ad dexteram Dei sedes, in glória Patris.

Judex créderis esse ventúrus.

Te ergo, quæsumus, tuis fámulis súbveni, quos pre-
 tióso Sanguine redemísti.

Ætérna fac cum Sanctis tuis in glória numerári.

Salvum fac populum tuum, Dómine, et bédedic hæ-
 reditáti tuæ.

Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies benedícimus te.

Et laudámus nomen tuum in sæculum, et in sæculum
 sæculi.

Dignáre, Dómine, die isto sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, quem-
 ádmodum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi: non confúndar in ætérnum.

Deinde dici poterunt Psalmi, qui sequuntur, prout
 tempus feret.

Psalmus 65.

Jubiláte Deo omnis terra, psalmum dicite nómini ejus: ·
 date gloriam laudi ejus.

Dícite Deo: quam terríbília sunt ópera tua, Dómi-

ne ! ^ in multitudine virtutis tuæ mentiuntur tibi inimici tui.

Omnis terra adoret, te, et psallat tibi : ^ psalmum dicat nomini tuo.

Venite, et videte opera Dei, ^ terribilis in consiliis super filios hominum.

Qui convertit mare in aridam, in flumine pertransibunt pede : ^ ibi lætābimur in ipso.

Qui dominatur in virtute sua in æternum, oculi ejus super gentes respiciunt : ^ qui exasperant, non exaltentur in semetipsis.

Benedicite gentes Deum nostrum : ^ et auditam facite vocem laudis ejus.

Qui posuit animam meam ad vitam : ^ et non dedit in commotionem pedes meos.

Quoniam probasti nos, Deus : ^ igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.

Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro : ^ imposuisti homines super capita nostra.

Transivimus per ignem et aquam : ^ et eduxisti nos in refrigerium.

Introibo in domum tuam in holocaustis : ^ reddam tibi vota mea, quæ distinxerunt labia mea.

Et locutum est os meum, ^ in tribulatione mea.

Holocausta medullata offeram tibi cum incenso aromaticum : ^ offeram tibi boves cum hircis.

Venite, audite, et narrabo, omnes qui timetis Deum, ^ quanta fecit animæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamavi, ^ et exaltavi sub lingua mea.

Iniquitatem si aspexi in corde meo, ^ non exaudiet Dominus.

Propterea exaudivit Deus, ^ et attendit voci deprecationis meæ.

Benedictus Deus, ^ qui non amovit orationem meam, et misericordiam suam a me.

Gloria Patri, etc.

Psalmus 80.

Exultáte Deo adjutóri nostro : * jubiláte Deo Jacob.

Súmíte psalmum , et date tympanum : ` psaltérium jucúndum cum cithara.

Buccináte in Neoméniá tuba , ` in insígni die solemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Israel est : ` et júdiciú Deo Jacob.

Testimónium in Joseph posuit illud , cum exiret de terra Ægypti : ` linguam , quam non nóverat , audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus : manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me , et liberávi te : ` exaudívi te in abscóndito tempestátis : probávi te apud aquam contradictiúnis.

Audi pópulus meus , et contestábor te : ` Israel , si audieris me , non erit in te deus recens , neque adorábis deum aliénúm.

Ego enim sum Dominus Deus tuus , qui edúxi te de terra Ægypti : ` diláta os tuum , et implébo illud.

Et non audívit populus meus vocem meam : ` et Israel non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum , ` ibunt in adinventiúnibus suis.

Si pópulus meus audisset me : ` Israel si in viis meis ambuláset.

Pro nihilo fórsitan inimícos eórum humiliássem : ` et super tribulátes eos misíssem manum meam.

Inimíci Domini mentíti sunt ei : ` et erit tempus eórum in sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti : ` et de petra , melle saturávit eos.

Glória Patri , etc.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum : ` cantáte Dómino ómnis terra.

Cantáte Dómino , et benedicíte nomini ejus : ⁂ annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus , ⁂ in ómnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dóminus , et laudábilis nimis : ⁂ terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii Gentium dæmónia : ⁂ Dominus autem cælos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus : ⁂ sanctimonia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Domino pátriæ Géntium , afférte Domino glóriam et honórem : ⁂ afférte Domino glóriam nomini ejus.

Tóllite hostias , et introíte in atria ejus : ⁂ adoráte Dominum in atrio sancto ejus.

Commovéatur a facie ejus univérsa terra : ⁂ dícite in Gentibus quia Dominus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ , qui non commovébitur : ⁂ judicábit populos in æquitáte.

Læténtur cæli , et exúltet terra , commovéatur mare , et plenitúdo ejus : ⁂ gaudébunt campi , et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a facie Domini , quia venit : ⁂ quoniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte : ⁂ et populos in veritáte sua.

Gloría Patri , etc.

Psalmus 99.

Jubiláte Deo ómnis terra : ⁂ servíte Domino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus , ⁂ in exultatióne.

Scitóte quoniam Dominus ipse est Deus : ⁂ ipse fecit nos , et non ipsi nos.

Populus ejus , et oves pascuæ ejus , ⁂ introíte portas ejus in confessiόne , atria ejus in hymnis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus , quoniam suávis est Dominus :

in ætérnum misericórdia ejus : * et usque in generatióem
et generatióem véritas ejus.

Glória Patri etc.

Psalmus 102.

Benedic anima mea Dómino : * et ómnia quæ intra me
sunt , nómini sancto ejus.

Benedic anima mea Dómino : * et noli oblivisci ómnes
retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis : * qui sa-
nat ómnes infirmitates tuas.

Qui redimit de intéritu vitam tuam : * qui coronat
te in misericórdia et miseratióibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum : renovábitur
ut aquilæ juvéntus tua.

Faciens misericórdias Dóminus : * et judicium ómni-
bus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Moysi , * filiis Israel voluntates
suas.

Miserátor , et miséricors Dóminus : * longánimis , et
multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur : * neque in ætérnum com-
minábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque
secúndum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quoniam secúndum altitudinem cæli a terra , * cor-
roborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte , * longe fecit a
nobis iniquitates nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum , misértus est Dó-
minus timéntibus se : * quoniam ipse cognóvit figmén-
tum nostrum.

Recordátus est , quoniam pulvis sumus : * homo sicut
fœnum dies ejus , tamquam flos agri sic efflorebit.

Quoniam spíritus pertransibit in illo , et non subsi-
stet : * et non cognóscet amplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super tíméntes eum.

Et justítia illius in filios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus.

Et mémoires sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino ómnes Angeli ejus : * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vócem sermónum ejus.

Benedícite Dómino ómnes Virtútes ejus : * ministri ejus, qui fáctis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus : * in ómni loco dominatiónis ejus : benedíc anima mea Dómino.

Glória Patri, etc.

Psalmus 116.

Laudáte Dóminum ómnes Gentes : * laudáte eum ómnes populi.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et veritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri, etc.

Psalmus. Laudáte Dóminum de cœlis, etc. 208. cum duobus sequentibus, ut supra.

Canticum. Benedícite ómnia ópera Dómini. 218.

Canticum. Benedictus Dóminus Deus Israel. 210.

Hæc autem prædicta, prout longitudo itineris postulerit, vel omnia, vel ex parte cantari possunt. Deinde in Ecclesia, ubi fit statio, ante altare dicuntur sequentes Versus, et Orationes.

ÿ. Benedictus es Dómine Deus patrum nostrórum.

R̄. Et laudábilis, et gloriósus in sæcula.

ÿ. Benedicámus Patrem, et Filium cum Sancto Spíritu.

R̄. Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula.

℣. Benedíctus es , Dómine , in firmaménto cœli.

℞. Et laudábilis , et gloriósus , et superexaltátus in sæcula.

℣. Bénedic anima mea Dómino.

℞. Et noli oblivísci ómnes retributiónes ejus.

℣. Dómine , exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te veniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio.

Deus , cujus misericórdiæ non est númerus , et bonitátis infinitus est thesáurus : piíssimæ majestáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus tuam semper cleméntiam exorántes : ut qui peténtibus postuláta concédís , eósdem non désereus , ad præmia futúra dispónas.

Oratio.

Deus , qui corda fidélium Sancti Spírítus illustratióne docuísti : da nobis in eódem Spírítu recta sápere , et de ejus semper consolatióne gaudére.

Oratio.

Deus , qui néminem in te sperántem nímium afflígi permíttis , sed piúm précibus præstas audítum : pro postulatió nibus nostris , votísque susceptis grátias ágimus , te , piíssime , deprecántes , ut a cunctis semper muniámur advérsis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : qui tecum vivit , et regnat in unitáte Spírítus Sancti Deus , per omnia sæcula sæculórum.

℞. Amen.

DE PROCESSIONE

In translatione Sacrarum Reliquiarum insignium.

Eclesia , et viæ , per quas transeundum est , quam fieri potest decentius ornentur. Sacerdotes , et ministri vesti-

bus induti albi, vel rubei coloris, prout Sancti, quorum Reliquiæ transferuntur, exposcunt, et cum luminaribus accensis, omnes procedant, decantantes Litanias cum invocatione Sanctorum, quorum Reliquiæ deferuntur, et Hymnum, **Te Deum, etc.** et Psalm. **Laudáte Dóminum de cælis**, cum duobus sequentibus, et alios Psalmos, et Hymnos de Proprio, vel de Communi eorum Sanctorum, quorum Reliquiæ transferuntur.

DE EXORCIZANDIS
OBSESSIS A DÆMONIO

Sacerdos, seu quisvis alius legitimus Ecclesiae minister, vexatos a dæmone exorcizaturus, ea qua par est pietate, prudentia, ac vitæ integritate præditus esse debet: qui non sua, sed divina fretus virtute, ab omni rerum humanarum cupiditate alienus, tam pium opus ex charitate constanter et humiliter exequatur. Hunc præterea maturæ ætatis esse decet, et non solum officio, sed etiam morum gravitate reverendum.

Ut igitur suo munere recte fungatur, cum alia multa sibi utilia documenta, quæ brevitatis gratia hoc loco prætermittuntur, ex probatis Auctoribus, et ex usu noscere studeat; tum hæc pauca magis necessaria diligenter observabit.

In primis, ne facile credat, aliquem a dæmonio obsessum esse, sed nota habeat ea signa, quibus obsessus dignoscitur ab iis, qui vel atra bile, vel morbo aliquo laborant. Signa autem obsidentis dæmonis sunt: Ignota lingua loqui pluribus verbis, vel loquentem intelligere: Distantia, et occulta patefacere: Vires supra ætatis, seu conditionis naturam ostendere: et id genus alia, quæ cum plurima concurrunt, majora sunt indicia.

Hæc autem ut magis cognoscat, post unum, aut alterum exorcismum interroget obsessum, quid senserit in animo, vel in corpore, ut sciat etiam ad quænam verba magis diaboli conturbentur, ut ea deinceps magis inculcet ac repetat.

Advertat, quibus artibus ac deceptionibus utantur dæmones ad Exorcistam decipiendum: solent enim ut plurimum fallaciter respondere, et difficile se manifestare, ut Exorcista diu defatigatus desistat; aut infirmus videatur non esse a dæmonio vexatus.

Aliquando postquam sunt manifesti, abscondunt se, et relinquunt corpus quasi liberum ab omni molestia, ut infirmus putet se omnino esse liberatum: sed cessare non debet Exorcista, donec viderit signa liberationis.

Aliquando etiam dæmones ponunt quæcumque possunt impedimenta, ne infirmus se subjiciat exorcismis, vel conantur persuadere infirmitatem esse naturalem; interdum in medio exorcismi faciunt dormire infirmum, et ei visionem aliquam ostendunt, subtrahendo se, ut infirmus liberatus videatur.

Aliqui ostendunt factum maleficium, et a quibus sit factum,

et modum ad illud dissipandum: sed caveat, ne ob hoc ad magos, vel ad sagas, vel ad alios, quam ad Ecclesiae ministros confugiat, aut ulla superstitione, aut alio modo illicito utatur.

Quandoque diabolus infirmum quiescere, et suscipere sanctissimam Eucharistiam permittit, ut discessisse videatur.

Denique innumerabiles sunt artes et fraudes diaboli ad decipiendum hominem, quibus ne fallatur, Exorcista cautus esse debet.

Quare memor Dominum nostrum dixisse, genus esse daemoniorum, quod non ejicitur nisi per orationem et jejunium, *Matth.* 17 hæc duo potissimum remedia ad impetrandum divinum auxilium, daemonesque pellendos, exemplo Ss. Patrum, quoad ejus fieri poterit, tum per se, tum per alios curet adhiberi.

In Ecclesiam, si commode fieri potest, vel in alium religiosum et honestum locum seorsum a multitudine perductus energumenus, exorcizetur; sed si fuerit ægrotus, vel persona nobilis, vel alia honesta de causa, in domo privata exorcizari poterit.

Admoneatur obsessus, si mente et corpore valeat, ut pro se oret Deum, ac jejuret, et sacra Confessione et Communione sæpius ad arbitrium Sacerdotis se communiat; et dum exorcizatur, totum se colligat, et ad Deum convertat, ac firma fide salutem ab eo deprecatur cum omni humilitate. Et cum vehementius vexatur, patienter sustineat, nihil diffidens de auxilio Dei.

Habeat præ manibus, vel in conspectu Crucifixum. Reliquiæ quoque Sanctorum, ubi haberi possint, decenter ac tuto colligatæ, et coopertæ, ad pectus, vel ad caput obsessi reverenter admoveantur; sed caveatur, ne res sacræ indigne tractentur, aut illis a dæmone ulla fiat injuria. Sanctissima vero Eucharistia super caput obsessi, aut aliter ejus corpori non admoveatur, ob irreverentiæ periculum.

Exorcista ne vagetur in multiloquio, aut supervacaneis vel curiosis interrogationibus, præsertim de rebus futuris et occultis, ad suum munus non pertinentibus; sed jubeat immundum spiritum tacere, et ad interrogata tantum respondere; neque ei credatur, si dæmon simularet se esse animam alicujus Sancti, vel defuncti, vel Angelum bonum.

Necessariæ vero interrogationes sunt, ut de numero et nomine spirituum obsidentium, de tempore quo ingressi sunt, de causa, et aliis hujusmodi. Cæteras autem dæmonis nugas, risus, et ineptias Exorcista cohibeat, aut contemnat, et circumstantes, qui pauci esse debent, admoneat, ne hæc curent, neque ipsi interrogent obsessum; sed potius humiliter et enixe Deum pro eo precentur.

Exorcismos vero faciat ac legat cum imperio, et auctoritate, magna fide, et humilitate, atque fervore; et cum viderit spiritum

valde torqueri , tunc magis instet et urgeat. Et quoties viderit obsessum in aliqua corporis parte commoveri , aut pungi , aut tumorem alicubi apparere , ibi faciat signum Crucis , et Aqua benedicta aspergat , quam exorcizando in promptu habeat.

Observeat etiam ad quæ verba dæmones magis contremiscant , et ea sæpius repetat ; et quando pervenerit ad comminationem , eam iterum et sæpius proferat , semper pœnam augendo ; ac si videat se proficere , in ipsa perseveret per duas , tres , quatuor horas , et amplius prout poterit , donec victoriam consequatur.

Caveat proinde Exorcista ne ullam medicinam infirmo obsesso præbeat , aut suadeat ; sed hanc curam medicis relinquat.

Mulierem exorcizans , semper secum habeat honestas personas , quæ obsessam teneant , dum exagitatur a dæmonio quæ quidem personæ sint patienti , si fieri potest , cognatione proximæ ; atque honestatis memor Exorcista caveat , ne quid dicat , vel faciat , quod sibi , aut aliis occasio esse possit pravæ cogitationis.

Dum exorcizat , utatur sacræ Scripturæ verbis potius , quam suis , aut alienis. Jubeatque dæmonem dicere , an detineatur in illo corpore ob aliquam operam magicam , aut malefica signa , vel instrumenta , quæ si obsessus sumpserit , evomat ; vel si alibi extra corpus fuerint , ea revelet ; et inventa comburantur. Moneatur etiam obsessus , ut tentationes suas omnes Exorcistæ patefaciat.

Si vero obsessus liberatus fuerit , moneatur , ut diligenter sibi caveat a peccatis , ne occasionem dæmoni præbeat in ipsum revertendi , ne fiant novissima hominis illius pejora prioribus.

Itaque Sacerdos , sive alius Exorcista , rite confessus , aut saltem corde peccata sua detestans , peracto , si commode fieri potest , Ss. Missæ sacrificio , divinoque auxilio piis precibus implorato , superpelliceo et stola violacea , cujus extrema pars ad obsessi collum circumponatur , indutus , et coram se habens obsessum ligatum , si fuerit periculum , cum , se , et astantes communiat signo Crucis , et aspergat Aqua benedicta , et genibus flexis , aliis respondentibus , dicat Litanias ordinarias usque ad Preces inclusive ,

In fine. Antiphona. Ne reminiscâris , Dómine , delicta nostra , vel paréntum nostrórum , neque vindictam sumas de peccâtis nostris.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℞. Sed libera nos a malo.

Psalmus 53.

Deus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pécipie verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt animam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est animæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritaté tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuisti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Glória Patri.

℣. Salvum fac servum tuum.

℞. Deus meus, sperántem in te.

℣. Esto ei, Dómine, turris fortitudinis.

℞. A fácie inimíci.

℣. Nihil proficiat inimícus in eo.

℞. Et filius iniquitátis non appónat nocére ei.

℣. Mitte ei, Dómine, auxiliúm de sancto.

℞. Et de Sion tuére eum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Deus, cui próprium est miseréri semper et parcere: súscipe deprecatiónem nostram, ut hunc fámulum tuum (vel famulam tuam), quem (vel quam) delictó-

rum catēna constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménte absólvat.

Dómine sancte, Pater ómnípotens, ætérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi; qui illum réfugam tyránnum et apóstatam gehénnæ ignibus deputásti; quique Unigénitum tuum in hunc mundum misisti, ut illum rugiéntem contéret: velóciter atténde, accélera, ut erípias hómíne ad imáginem et similitúdinem tuam creatum, a ruína, et dæmónio meridiáno. Da, Dómine, terrórem tuum super béstiam, quæ extérminat véneam tuam. Da fidúciam servis tuis contra nequíssimum dracónem pugnáre fortíssime, ne contémnat speránte in te, et ne dicat, sicut in Pharaóne, qui jam dixit: Deum non novi, nec Israel dimitto. Urgeat illum délixtera tua potens discédere a fámulo tuo N. (vel a fámula tua N.) ✠, ne diútius præsumat captívum tenére, quem tu ad imáginem tuam fácere dignátus es, et in Filio tuo redemísti: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. n). Amen.

Deinde præcipiat dæmoni hunc in modum.

Præcipio tibi, quicúmque es, spíritus immúnde, et ómnibus sóciis tuis hunc Dei fámulum obsidéntibus; ut per mystéria Incarnatiónis, Passiόnis, Resurrectiόnis, et Ascensiόnis Dómini nostri Jesu Christi, per missiόnem Spíritus Sancti, et per advéntum ejúsdem Dómini nostri ad judícium, dicas mihi nomen tuum, diem, et horam éxitus tui, cum áliquo signo; et, ut mihi Dei ministro, licet indígno, prorsus in ómnibus obédias: neque hanc creatúram Dei, vel circumstánte, aut eórum bona ullo modo offénda.

Deinde legantur super obsessum hæc Evangelia, vel unum, aut alterum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Hæc dicens, signat se et obsessum in fronte, ore, et pectore.

In principio erat Verbum, etc. 122.

Lectio sancti Evangelii secundum Marcum. Marc. 16.

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Eúntes in mundum univérsum , prædicáte Evangelium ómni creatúræ. Qui crediderit , et baptizátus fuerit , salvus erit : qui vero non crediderit , condemnábitur. Signa autem eos , qui crediderint , hæc sequéntur : In nomíne meo dæmónia ejíciant : línguis loquéntur novis : serpéntes tollent , et si mortiferum quid híberint , non eis nocébit : super ægros manus impónent , et bene habébunt.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam . Luc. 10.

In illo tempore : Reversí sunt septuagínta duo cum gaudio , dicéntes ad Jesum : Dómine , etiam dæmónia subjiciúntur nobis in nómine tuo. Et ait illis : Vidébam Sátanam sicut fulgur de cælo cadéntem. Ecce dedi vobis potestátem calcánda supra serpéntes , et scorpiónes , et super ómnem virtútem inimíci : et nihil vobis nocébit. Verumtamen in hoc nolíte gaudére , quia spíritus vobis subjiciúntur : gaudéte autem , quod nómina vestra scripta sunt in cælis.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam. Luc. 11.

In illo tempore : Erat Jesus ejiciens dæmónium , et illud erat mutum. Et cum ejecísset dæmónium , locúsus est mutus , et admirátæ sunt turbæ. Quidam autem ex eis dixerunt : In Beelzebub príncipe dæmoniórum ejicit dæmónia. Et alii tentántes , signum de cælo quærébant ab eo. Ipse autem ut vidit cogitatiónes eórum , dixit eis : Omne regnum in seípsum divisum desolábitur , et domus supra domum cadet. Si autem et Sátanas in seípsum divisus est , quomodo stabit regnum ejus ? quia dicitis in Beelzebub me ejícere dæmónia. Si autem ego in Beelzebub ejicio dæmónia , filii vestri in quo ejíciunt ? Ideo ipsi júdices vestri erunt. Porro si in dígito Dei ejicio dæmónia : profécto pervénit in vos regnum Dei. Cum fortis armátus

custódit atrium suum, in pace sunt ea, quæ possidet. Si autem fortior eo superveniens vicerit eum, univérsa arma ejus áuferet, in quibus confidébat, et spólia ejus distribuet.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R̄. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̄. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Omnípotens Dómine, Verbum Dei Patris, Christe Jesu, Deus et Dóminus univérse creatúræ: qui Sanctis Apóstolis tuis dedísti potestatem calcánda super serpétes et scorpíones: qui inter cætera mirabílium tuórum præcépta dignátus es dícere: Dæmones effugáte: cujus virtúte motus tamquam fulgur de cælo Sátanas cécidit: tuum sanctum Nomen cum timóre et tremóre supplicíter deprecor, ut indigníssimo mihi servo tuo, data vénia ómnium delictórum meórum, constántem fidem, et potestátem donáre dignéris, ut hunc crudélem daémone[m], bráchií tui sancti munítus poténtia, fidénte[m] et secúrus aggredíar: per te, Jesu Christe Dómine Deus noster, qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

R̄. Amen.

Deinde muniens se et obsessum signo Crucis, circumposita parte stolæ ad collum ejus, et dextera manu sua capiti ejus imposita, constanter, et magna cum fide dicat ea quæ sequuntur.

Ÿ. Ecce Crucem Dómini, fúgite partes advérsæ.

R̄. Vicit leo de tribu Juda, radix David.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R̄. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̄. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio.

Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, ínvoce nomen sanctum tuum, et cleméntiam tuam supplex expóscó, ut advérsus hunc, et omnem immúndum spíri-

tum, qui vexat hoc plasma tuum, mihi auxilium præstare digneris. Per eundem Dóminum.

Exorcismus.

Exorcizo te, immundissime spiritus, omnis incursio adversarii, omne phantasma, omnis legio; in nomine Dómini nostri Jesu ✠ Christi eradicare, et effugare ab hoc plasmate Dei. ✠ Ipse tibi imperat, qui te de supernis cælorum in inferiora terræ demergi præcepit. Ipse tibi imperat, qui mari, ventis, et tempestatibus imperavit. Audi ergo, et time, Satana, inimice fidei, hostis generis humani, mortis adductor, vitæ raptor, justitiæ declinator, malorum radix, fomes vitiorum, seductor hominum, proditor gentium, incitator invidiæ, origo avaritiæ, causa discordiæ, excitator dolorum: quid stas, et resistis, cum scias Christum Dóminum vias tuas perdere? Illum metue, qui in Isaac immolatus est, in Joseph venudatus, in agno occisus, in homine crucifixus, deinde inférni triumphator fuit. Sequentes Cruces fiant in fronte obsessi. Recede ergo in nómine Patris ✠, et Filii, ✠ et Spíritus ✠ Sancti: da locum Spíritui Sancto, per hoc signum sanctæ ✠ Crucis Jesu Christi Dómini nostri: Qui cum Patre, et eodem Spíritu Sancto vivit, etc.

✠. Dómine, exáudi oratiómem meam.

℞. Et clamor meus ad te veniat.

✠. Dóminus vobiscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio.

Deus, conditor et defensor generis humani, qui hominem ad imaginem tuam formasti: respice super hunc famulum tuum N. (vel hanc famulam tuam N.) qui (vel quæ) dolis immundi spíritus appetitur, quem vetus adversarius, antiquus hostis terræ, formidinis horróre circumvolat, et sensum mentis humanæ stupóre defigit, terrore conturbat, et metu trépidi timóris exágitat. Repelle,

Dómine , virtútem diaboli , fallacésque ejus insídias ámove: procul impius tentátor aufúgiat : sit nóminis tui signo ✠ (in fronte) fámulus tuus múnitus , et in ánimo tutus et córpore (Tres Cruces sequentes fiant in pectore dæmoniacci) Tu pectoris ✠ hujus intérna custódias. Tu víscera ✠ regas. Tu ✠ cor confirmes. In ánima adversatrícis potestátis tentaménta evanéscant. Da , Dómine , ad hanc invocatióem sanctíssimi Nóminis tui grátiam , ut qui hucúsque terrébat , térritus aufúgiat , et victus abscedat , tibi que possit hic fámulus tuus et corde firmátus , et mente sincérus débítum præbére famulátum. Per Dóminum.

R. Amen.

Exorcismus.

A djúro te , serpens antíque , per Judicem vivórum et mortuórum , per factórem tuum , per factórem mundi: per eum , qui habet potestátem mittere te in gehénnam , ut ab hoc fámulo Dei N. , qui ad Ecclesiæ sinum recúrrit , cum metu , et exércitu furóris tui festínus discédas. Adjúro te iterum ✠ (in fronte) non mea infirmitáte , sed virtúte Spíritus Sancti , ut ex eas ab hoc fámulo Dei N. , quem ómnipotens Deus ad imáginem suam fecit. Cede igitur , cede non mihi , sed minístro Christi. Illíus enim te urget potéstas , qui te Cruci suæ subjugávit. Illíus brachium contremísce , qui devíctis gemitibus inférni , animam ad lucem perdúxit. Sit tibi terror corpus hominis ✠ (in pectore) , sit tibi formído imágo Dei ✠ (in fronte). Non resístas , nec moréris discédere ab homine isto , quoniam compláuit Christo in homine habitáre. Et ne contemnéndum putes , dum me peccatórem nimis esse cognóscis. Imperat tibi Deus ✠ . Imperat tibi majéstas Christi ✠ . Imperat tibi Deus Pater ✠ , imperat tibi Deus Filius ✠ , imperat tibi Deus Spíritus ✠ Sanctus. Imperat tibi Sacraméntum Crucis ✠ . Imperat tibi fides Sanctórum Apostolórum Petri et Pauli , et cæterórum Sanctórum ✠ . Imperat tibi Martyrum sanguis ✠ . Imperat tibi continéntia Confessórum ✠ . Imperat tibi pia Sanctórum et Sanctá-

rum ómnium intercessio ✠. Imperat tibi Christiánæ fidei mysteriórum virtus ✠. Exi ergo transgréssor. Exi sedúctor, plene ómni dolo et fallácia, virtútis inimíce, innocéntium persecútor. Da locum, diríssime; da locum, impiíssime; da locum Christo, in quo nihil invenisti de opéribus tuis: qui te spoliávit, qui regnum tuum destrúxit, qui te victum ligávit, et vasa tua diripuit: qui te projéctit in tenebras exterióres, ubi tibi cum ministris tuis erit præparátus interitus. Sed quid truculente renitéris? quid temerárie detréctas? Reus es omnipoténti Deo, cujus statúta transgréssus es. Reus es Jesu Christo Dómino nostro, quem tentáre ausus es, et crucifigere præsumpsisti. Reus es humano generi, cui tuis persuásióibus venénium propinásti.

Adjúro ergo te, draco nequíssime, in nomine Agni ✠ immaculáti, qui ambulávit super aspidem et basilíscum, qui conculcávit leónem et dracónem, ut discédas ab hoc homine ✠ (fiat signum Crucis in fronte), discédas ab Ecclesia Dei ✠ (fiat signum Crucis super circumstantes): contremisce, et effuge, invocáto nómine Dómini illius. quem inferi tremunt: cui Virtútes cœlórum, et Potestátes, et Dominatiónes subjéctæ sunt: quem Cherubim et Seraphim indeféssis vóciibus laudant, dicéntes: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth. Imperat tibi Verbum ✠ caro factum. Imperat tibi natus ✠ ex Virgine. Imperat tibi Jesus ✠ Nazarénus, qui te, cum discípulos ejus contémneres, elísum, atque prostrátum exíre præcépit ab homine: quo præseñte, cum te ab homine separásset, nec porcórum gregem ingredi præsumébas. Recéde ergo nunc adjurátus in nomine ejus ✠ ab homine, quem ipse plasmávit. Durum est tibi velle resistere ✠. Durum est tibi contra stímulum calcitráre ✠. Quia quanto tardius exis, tanto magis supplicium crescit, quia non homines contémnis, sed illum, qui dominátor vivórum et mortuórum, qui ventúrus est judicáre vivos et mortuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobiscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Deus cœli, Deus terræ, Deus Angelórum, Deus Archangelórum, Deus Prophetárum, Deus Apostolórum, Deus Mártyrum, Deus Vírginum, Deus, qui potestátem habes donáre vitam post mortem, réquiem post labórem; quia non est alius Deus præter te, nec esse póterit verus, nisi tu, Creátor cœli et terræ, qui verus Rex es, et cujus regni non erit finis: humíliter majestáti glóriæ tuæ súpplico, ut hunc fámulum tuum de immúndis spírítibus liberáre dignéris, Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Exorcismus.

Adjúro ergo te, omnis immundissime spírítus, ómne Phantásma, ómnis incúrsio Satanæ, in nomine Jesu Christi ✠ Nazaréni, qui post lavácrum Joánnis, in déserto ductus est, et te in tuis sédibus vicit: ut quem ille de limo terræ ad honórem glóriæ suæ formávit, tu désinas impugnáre: et in homine miserabili non humánam fragilitátem, sed imáginem omnipoténtis Dei contremíscas. Cede ergo Deo ✠, qui te, et malitiam tuam in Pharaóne, et in exércitu ejus per Moysem servum suum in abyssum demérsit. Cede Deo ✠ qui te per fidelíssimum servum suum David, de Rege Saúle spírítuálibus canticis pulsum fugávit. Cede Deo ✠, qui te in Juda Iscarióte prodítóre damnávit. Ille enim te divínis ✠ verberibus tangit, in cujus conspéctu cum tuis legiónibus tremens et clamans dixísti: Quid nobis et tibi, Jesu, Fili Dei altíssimi? Venísti huc ante tempus torquére nos? Ille te perpétuis flámmis urget, qui in fine temporum dictúrus est impiis: Discédite a me, maledícti, in ignem ætérnum, qui parátus est diabolo, et ángelis ejus. Tibi enim, impie, et ángelis tuis vermes erunt, qui numquam morién-

tur. Tibi, et ángelis tuis inextinguibile præparátur incéndium; quia tu es princeps maledícti homicídii, tu auctor incéstus, tu sacrilegórurum caput, tu actiónum pessimárum magíster, tu hæreticórurum doctor, tu totius obscenitátis invéntor. Exi ergo ✠, impie, exi ✠, sceleráte, exi cum omni fallácia tua: quia hominem templum suum esse voluit Deus. Sed quid diútius moráris hic? Da honórem Deo Patri ✠ omnipoténti, cui ómne genu flectitur. Da locum Dómino Jesu Christo ✠, qui pro homine Sanguinem suum sacratíssimum fudit. Da locum Spiritui ✠ Sancto, qui per beátum Apóstolum suum Petrum te manifesté stravít in Simóne mago; qui falláciam tuam in Ananía et Saphíra condemnávit; qui te in Heróde honórem Deo non dante percússit; qui te in magno Elyma per Apóstolum suum Paulum cæcitatís calígine perdidit, et per eúndem de Pythoníssa verbo imperans exire præcépít. Discéde ergo nunc ✠, discéde ✠ sedúctor. Tibi erémus sedes est. Tibi habitátio serpens est: humiliáre, et prostérnere. Jam non est differéndi tempus. Ecce enim Dominátor Dóminus próximat cito, et ignis ardébit ante ipsum, et præcedet, et inflammábit in circúitu inimicos ejus. Si enim hóminem fefelleris, Deum non póteris irridére. Ille te ejicit, cujus oculis nihil occúltum est. Ille te expéllit, cujus virtúti univérsa subjécta sunt. Ille te exclúdit, qui tibi, et ángelis tuis præparávit ætérnam gehénnam; de cujus ore exíbit gladius acútus, qui ventúrus est judicáre vivos et mortuos, et sæculum per ignem.

Rj. Amen.

Prædicta omnia, quatenus opus fuerit, repeti possunt, donec obsessus sit omnino liberatus.

Juvabit præterea plurimum hæc, quæ infra notantur, super obsessum devote dicere, sæpeque repetere Pater noster. Ave María. Credo.

Canticum. Magnificat 165.

Canticum. Benedictus. 210.

Symbolum S. Athanasii.

Quicumque vult salvus esse, * ante ómnia opus est,
ut teneat Cathólicam fidem.

Quam nisi quisque integram, inviolatámque serváverit; * absque dubio in ætérnum peribit.

Fides autem Cathólica hæc est: * ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separántes.

Alia est enim persóna Patris, alia Filii, * alia Spíritus Sancti.

Sed Patris, et Filii, et Spíritus Sancti una est divinitas, * æquális glória, coætérna majéstas.

Qualis Pater, talis Filius, * talis Spíritus Sanctus.

Increátus Pater, increátus Filius, * increátus Spíritus Sanctus.

Imménsus Pater, imménsus Filius, * imménsus Spíritus Sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Filius, * ætérnus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres ætérni, * sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménsi, * sed unus increátus, et unus imménsus.

Similiter omnípotens Pater, omnípotens Filius, * omnípotens Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres omnípoténtes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Filius, * Deus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dii; * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Filius, * Dóminus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dómini, * sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquámque persónam Deum ac Dóminum confítéri Christiána veritáte compéllimur, * ita tres Deos aut Dóminos dicere, Cathólica religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus, nec creatus, nec genitus.

Filius a Patre solo est, non factus, nec creatus, sed genitus.

Spiritus Sanctus a Patre et Filio, non factus, nec creatus, nec genitus; sed procedens.

Unus ergo Pater, non tres Patres, unus Filius, non tres Filii, unus Spiritus Sanctus, non tres Spiritus Sancti.

Et in hac Trinitate nihil prius aut posterius, nihil majus aut minus, sed totæ tres personæ coeternæ sibi sunt, et coequales.

Ita ut per omnia, sicut jam supra dictum est, et unitas in Trinitate, et Trinitas in unitate veneranda sit.

Qui vult ergo salvus esse, ita de Trinitate sentiat.

Sed necessarium est ad æternam salutem, ut incarnationem quoque Domini nostri Jesu Christi fideliter credat.

Est ergo fides recta, ut credamus et confiteamur, quia Dominus noster Jesus Christus Dei Filius, Deus et homo est.

Deus est ex substantia Patris ante sæcula genitus, et homo est ex substantia matris in sæculo natus.

Perfectus Deus, perfectus homo, ex anima rationali, et humana carne subsistens.

Æqualis Patri secundum divinitatem: minor Patre secundum humanitatem.

Qui licet Deus sit, et homo, non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversione divinitatis in carnem, sed assumptione humanitatis in Deum.

Unus omnino non confusione substantiæ, sed unitate personæ.

Nam sicut anima rationalis, et caro unus est homo: ita Deus, et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salute nostra; descendit ad inferos; tertia die resurrexit a mortuis.

Ascéndit ad cœlos , sedet ad dexteram Dei Patris omnipoténtis ; * inde ventúrus est iudicáre vivos et mórtuos.

Ad cuius advéntum ómnes homines resúrgere habent cum corporibus suis : * et redditúri sunt de factis propriis ratiónem.

Et qui bona egérunt , ibunt in vitam ætérnam ; * qui vero mala , in ignem ætérnum.

Hæc est fides Cathólica : * quam nisi quisque fidéliter , firmitérque crediderit , salvus esse non poterit.

Glória Patri etc.

Psalm. Qui habitat , etc. 120.

Psalmus 67.

Exúrgat Deus , et dissipéntur inimíci ejus : * et fugiant , qui odérunt eum , a fácie ejus.

Sicut deficit fumus , deficiant : * sicut fluit cera a fácie ignis , sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justí epulentur , et exúltent in conspéctu Dei : * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo , psalmum dícite nómini ejus : * iter facite ei , qui ascéndit super occásum : Dóminus nomen illi.

Exultáte in conspéctu ejus : * turbabúntur a fácie ejus ; patris orphanórum , et iudicis viduárum.

Deus in loco sancto suo : * Deus , qui inhabitáre facit unius móris in domo.

Qui edúcit vinctos in fortitúdine , * similiter eos , qui exásperant , qui habitant in sepúlchris.

Deus , cum egredereris in conspéctu pópuli tui , * cum pertransíres in desérto.

Terra móta est , etenim cœli distillavérunt a fácie Dei Sinai , * a fácie Dei Israel.

Pluviam voluntáriam segregábis Deus hæreditáti tuæ * et infirmáta est , tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea : * parásti in dulcédine tua pauperi , Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus , * virtúte multa.

Rex virtutum dilecti dilecti : * et speciei domus dividere spolia.

Si dormiatis inter medios clericos, pennae columbae deargentatae, * et posteriora dorsi ejus in pallore auri.

Dum discernit caelestis reges super eam, nive dealbabuntur in Selmon : * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulatus, mons pinguis * ut quid suspicamini montes coagulatos ?

Mons, in quo beneplacitum est Deo habitare in eo : * etenim Dominus habitabit in finem.

Currus Dei decem millibus multiplex, millia latantium : * Dominus in eis in Sina in sancto.

Ascendisti in altum, cepisti captivitatem : * accepisti dona in hominibus.

Etenim non credentes, * inhabitare Dominum Deum.

Benedictus Dominus die quotidie : * prosperum iter faciet nobis Deus salutarium nostrorum.

Deus noster, Deus salvos faciendi : * et Domini Domini exitus mortis.

Verumtamen Deus confringet capita inimicorum suorum : * verticem capilli perambulantium in delictis suis.

Dixit Dominus : Ex Basan convertam, * convertam in profundum maris.

Ut intingat pes tuus in sanguine : * lingua canum tuorum ex inimicis, ab ipso.

Viderunt ingressus tuos, Deus, * ingressus Dei mei, regis mei, qui est in sancto.

Prævenérunt principes conjuncti psallentibus, * in medio juvenularum tympanistriarum.

In Ecclesiis benedicite Deo Domino, * de fontibus Israel.

Ibi Benjamin adolescentulus, * in mentis excessu.

Principes Juda, duces eorum : * principes Zabulon, principes Nephtali.

Manda Deus virtuti tuae : * confirma hoc, Deus, quod operatus es in nobis.

A templo tuo in Jerusalem , * tibi offerent reges munera.

Increpa feras arúndinis , congregatio taurorum in vacuis populorum : * ut excludant eos , qui probati sunt argento.

Dissipa Gentes , quæ bella volunt : venient legati ex Ægypto : * Æthiopia præveniet manus ejus Deo.

Regna terræ cantate Deo : * psallite Dómino.

Psallite Deo , qui ascendit super cælum cæli : * ad Orientem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtutis : date glóriam Deo super Israel , * magnificéntia ejus , et virtus ejus in nubibus.

Mirabilis Deus in Sanctis suis , Deus Israel ipse dabit virtutem et fortitudinem plebi suæ : * benedictus Deus.

Glória Patri , etc.

Psalmi , Deus in adjutorium. 107.

Deus in nomine tuo. 328.

Confitemini Domino. 317.

Psalmus 34.

Judica , Dómine , nocentes me : * expugna impugnantes me.

Apprehende arma at scutum : * et exurge in adjutorium mihi.

Effunde frameam , et concludé adversus eos , qui persequuntur me : * dic animæ meæ : Salus tua ego sum.

Confundantur et reveantur , * quærentes animam meam.

Avertantur retrorsum , et confundantur , * cogitantes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante faciém venti : * et Angelus Dómini coarctans eos.

Fiat via illorum tenebræ et lubricum : * et Angelus Dómini persequens eos.

Quóniam gratis absconderunt mihi interitum laquei sui : * supervacue exprobraverunt animam meam.

Veniat illi láqueus , quem ignórat , et captio , quam abscondit , apprehéndat eum : * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultábit in Dómino : * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent : * Dómine , quis similis tibi?

Erípiens inopem de manu fortiórum ejus : * egénum et pauperem a diripiéntibus eum.

Surgéntes testes iníqui , * quæ ignorábam , interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis , * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem cum mihi moléstí essent , * induébar cilicio.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam : * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi proximum , et quasi fratrem nostrum , sic complacebam : * quasi lugens et contristátus , sic humiliábar.

Et advérsus me lætáti sunt , et convenerunt : * congregáta sunt super me flagélla , et ignorávi.

Dissipáti sunt , nec compúncti , tentaverunt me , subsannaverunt me subsannatióne : * frenduerunt super me dentibus suis.

Dómine , quando respícies ? * restítue ánimam meam a malignitáte eórum , a leónibus unicam meam.

Confitébor tibi in Ecclesiá magna : * in populo gravi laudábo te.

Non supergaudeant mihi qui adversántur mihi iníque : * qui odérunt me gratis , et ánnunt oculis.

Quoniam mihi quidem pacífice loquebántur : * et in iracúndia terræ loquéntes , dolos cogitábant.

Et dilataverunt super me os suum : * dixerunt : Euge , euge , vidérunt óculi nostri.

Vidísti , Dómine , ne sileas : * Dómine , ne discedas a me.

Exúrge , et inténde júdicio meo : * Deus meus et Dóminus meus in causam meam.

Judica me secundum justitiam tuam, Dómine Deus meus, et non supergáudeant mihi.

Non dicant in cordibus suis: Euge, euge animæ nostræ; nec dicant: Devorávimus eum.

Erubéscant et revereántur simul, qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia, qui magna loquúntur super me.

Exúltent et læténtur qui volunt justítiam meam, et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, tota die laudem tuam.

Gloría Patri. etc.

Psalmus 30.

In te, Dómine, sperávi, non confundar in ætérnum: in justítia tua libera me.

Inclína ad me aurem tuam: accelera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii, ut salvum me facias.

Quóniam fortitúdo mea et refúgium meum es tu: et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Educes me de laqueo hoc, quem abscondérunt mihi; quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum: redemísti me, Dómine Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes: supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi: exultábo, et lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexisti humilitátem meam: salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in manibus inimíci: statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei, Dómine, quoniam trébulor: conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus.

Quóniam defécit in dolóre vita mea : et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea : et óssa mea conturbáta sunt.

Super ómnes inimícos meos factus sum oppróbrium , et vicinis meis valde , et timor notis meis.

Qui vidébant me , foras fugérunt a me : obliuóni datus sum tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas pérditum : quóniam auidívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu.

In eo dum convenírent simul advérsus me , accíperere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi , Domine : dixi : Deus meus es tu ; in manibus tuis sortes meæ.

Éripe me de manu inimicórum meórum , et a persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum , salvum me fac in misericórdia tua : Dómine , non confúndar , quóniam invocávi te.

Érubéscant impii , et deducántur in inférnum : muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem , in supérbia , et in abusióne.

Quam abscondísti timentibus te !

Prefecísti eis , qui sperant in te , in conspéctu filiórum hominum.

Abscóndes eos in abscondito faciéi tuæ a conturbatióne hominum.

Próteges eos in tabernáculo tuo a contradicióne linguárum.

Benedíctus Dóminus : quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte munita.

Ego autem dixi in excéssu mentis meæ : Projéctus sum a fácie oculórum tuórum.

In deo exaudísti vocem oratiónis meæ , dum clamárem ad te.

Diligite Dóminum ómnes Sancti ejus : * quóniam veritátem requíret Dóminus, et retríbuet abundánte faciéntibus supérbiam.

Viriliter agite, et confortétur cor vestrum, * ómnes qui sperátis in Dómino.

Glória Patri etc.

Psalmus 21.

Deus, Deus meus, respice in me : quare me dereliquisti ? * longe a salute mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies : * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * laus Israel.

In te speravérunt patres nostri : * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt : * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo : * oppróbrium hominum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, deriserunt me : * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum : * salvum faciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es qui extraxisti me de ventre : * spes mea ab uberibus matris meæ. In te projectus sum ex utero.

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discéseris a me.

Quóniam tribulátio proxima est : * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vituli multi : * tauri pingues obsederunt me.

Aperuérunt super me os meum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum, * et dispersa sunt ómnia óssa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquescens
in medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea ad-
haesit faucibus meis: et in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdedérunt me canes multi: concí-
lium malignántium obsédit me.

Foderunt manus meas et pedes meos: dinumeravé-
runt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt, et inspexérunt me: di-
visérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam mi-
sérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxiliúm tuum a
me: ad defensiónem meam cóspice.

Erue a framea, Deus, ánimam meam: et de manu
canis unicam meam.

Salva me ex ore leónis: et a córnibus unicórnium
humilitátem meam.

Arrábo nomen tuum fratribus meis: in medio Ec-
clésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: univérsum se-
men Jacob glorificáte eum.

Timeat eum omne semen Israel: quóniam non spre-
vit, neque despéxit deprecationem pauperis.

Nec avértit faciem suam a me: et cum clamárem
ad eum, exaudivit me.

Apod te laus mea in Ecclesiá magna: vota mea red-
dam in conspéctu timéntium eum.

Edent pauperes, et saturabúntur, et laudábunt Dó-
minum, qui requírunnt eum: vivent corda eórum in
sæculum sæculi.

Reminiscéntur, et converténtur ad Dominum uni-
vérsi fines terræ.

Et adorábunt in conspéctu ejus univérse familiæ
Gentium.

Quoniam Dómini est regnum, et ipse dominábitur
Gentium.

Manducaverunt, et adoraverunt omnes pingues terræ: * in conspectu ejus cadent omnes, qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet: * et semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Dómino generatio ventúra: * et annuntiabunt cœli justitiam ejus, populo, qui nascetur, quem fecit Dóminus.

Glória Patri.

Psalmus 3.

Dómine, quid multiplicati sunt qui tribulant me? *
Multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, susceptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamavi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum: * et exsurrexi quia Dóminus suscepit me.

Non timebo millia pópuli circumdantis me: * exúrge, Dómine; salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * et super pópulum tuum benedictio tua.

Glória Patri.

Psalmus 10.

In Dómino confido; quómodo dicitis animæ meæ: *
Transmiga in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quóniam quæ perfecisti destruxerunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo: * Dóminus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * palpebræ ejus
interrogant filios hóminum.

Dóminus interrogat justum , et impium : * qui autem
diligít iniquitátem , odít ánimam suam.

Pluet super peccatóres laqueos : * ignis , et sulphur ,
et spíritus procellárum , pars calicis eórum.

Quóniam justus Dóminus , et justítias diléxit : * æqui-
tátem vidit vultus ejus.

Glória Patri.

Psalmus 12.

Usquequo , Dómine , obliviscéris me in finem ? * usque-
quo avértis fáciem tuam a me ?

Quamdiu ponam consilia in ánima mea : * dolórem in
corde meo per diem ?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me ? * re-
spice , et exáudi me , Dómine , Deus meus.

Illúmina óculos meos , ne umquam obdórmiam in
morte : * ne quando dicat inimícus meus : Præválui ad-
vérsus eum.

Qui tribulant me , exultábunt si motus fuero : * ego
autem in misericórdia tua sperávi.

Exultábit cor meum in salutári tuo : cantábo Dómi-
no , qui bona tribuit mihi : * et psallam nómini Dómini
altíssimi.

Glória Patri.

Oratio post liberationem.

Orámus te , Deus omnipotens , ut spíritus iniquitátis
ámplius non hábeat potestátem in hoc fámulo tuo N.
(vel fámula tua N.) , sed ut fúgiat , et non revertátur :
ingrediátur in eum (vel in eam) Dómine , te jubénte ,
bónitas et pax Dómini nostri Jesu Christi , per quam re-
démpti sumus , et ab ómni malo non timeámus , quia Dó-
minus nobíscum est. Qui vivit , et regnat cum Deo Patre
in unitáte Spíritus sancti Deus , per omnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

FORMULÆ SCRIBENDÆ

In libris habendis a Parochis.

Liber Baptizatorum habeatur in Ecclesiis, in quibus confertur Baptisma.

Liber Confirmatorum habeatur in Ecclesiis, in quibus confertur Chrisma.

Liber Matrimoniorum.

Liber Status animarum.

Liber Defunctorum habeantur etiam in omnibus Ecclesiis, in quibus defuncti sepeliuntur.

} Hi tres habeantur
a quolibet Parocho.

Advertat in primis Parochus, ut in libris tam Baptizatorum, et Confirmatorum, quam Matrimoniorum, et Defunctorum exprimat semper non solum nomen personarum, quæ ibi nominantur, sed etiam familiam.

Forma describendi Baptizatos in primo Libro.

Anno Domini ... die ... mensis ... ego N. Parochus hujus Ecclesiæ S. N. civitatis, vel loci N. baptizavi infantem natum die ... vel natam ex N. et N. conjugibus hujus Parochiæ, vel Parochiæ S. N. et ex tali patria, et familia, cui impositum est nomen N. Patrini fuerunt N. filius N. ex Parochia, seu loco N., et N. conjux N. filia N. ex Parochia, seu loco N.

Si infans non fuerit ex legitimo matrimonio natus, nomen saltem alterius parentis, de quo constat, scribatur (omnis tamen infamiæ vitetur occasio): si vero de neutro non constat; ita scribatur: **Baptizavi infantem, cujus parentes ignorantur, natum die, etc. ut supra.**

Si expositus sit infans, exprimatur quo die, ubi, et a quo repertus, et quot dierum verisimiliter sit; et baptizetur sub conditione, si ignoratur fuisse baptizatum.

Si infans domi ob imminens mortis periculum baptizatus sit, tunc ita scribatur.

Anno ... die ... mensis ... N. natus est N. filius N. et N. conjugum, etc. ut supra, quem ob imminens mortis periculum, in domo rite baptizavit N. obstetrix probata, vel N. filius N., ut mihi retulit N.

Si supervixerit infans, et ei adhibitæ sint in Ecclesia sacræ cæremoniæ, ita addatur :

Die ejusdem mensis ad Ecclesiam portatus est infans prædictus, ipsique ego Parochus sacras cæremonias et preces adhibui, et N. nomen imposui.

Si forte non Parochus, sed alius baptizaverit, id exprimatur.

Si fuerit baptizatus sub conditione, Si non es baptizatus, etc. id pariter exprimatur.

Forma describendi Confirmatos in secundo Libro.

Anno ... die ... mensis ... qui fuit dies ... N. filius N. et N. conjugum, vel N. filia N. (et si fuerit nupta, addatur uxor N.) Sacramentum Confirmationis accepit a Reverendiss. D. N. Episcopo N. in Ecclesia S. N. civitatis N. loci N. Compater fuit N. filius N. Parochiæ S. N. civitatis. vel loci N.

Marium descriptio in una pagina, seu prima facie folii: fœminarum vero in altera se junctim notetur.

Si Confirmatus non constet, an ex legitimo Matrimonio genitus sit, vel Parentes ignorentur, servetur quod in libro Baptizatorum præscriptum est.

Forma describendi Conjugatos in tertio Libro.

Anno ... die ... mensis ... Denuntiationibus præmissis tribus continuis diebus Festivis, quarum prima die ... secunda die ... tertia die ... inter Missæ Parochialis solemniam habita est, nulloque legitimo impedimento detecto, ego N. Rector hujus Ecclesiæ Parochialis N. civitatis, vel loci N. filium N. Parochiæ S. N. et N. filiam N. seu relictam q. (si fuerit vidua) hujus, seu Parochiæ S. N. in Ecclesia N. interrogavi, eorumque mutuo con-

sensu habito, solemniter per verba de præsentis Matrimonio conjunxi, præsentibus testibus notis N. filio N. qui habitat in Parochia S. N. et N. filio N. etc. et N. filio N. etc. postea eis ex ritu S. Matris Ecclesiæ (si tamen nuptias benedixerit), in Missæ celebratione benedixi.

Si unus ex his, qui Matrimonium contrahere voluerint, alterius Parochiæ fuerit, antequam admittatur, Parochus, in ejus Ecclesia Matrimonium celebrari debet, denuntiationum in ejus Parochia rite factarum fidem scriptam habeat, quæ asservetur, et res tota exprimitur in ipsomet libro Matrimoniorum, hæc ratione.

Denuntiationes ejus Matrimonii factæ sunt etiam a R. D. N. Parocho Ecclesiæ S. N. sub ejus cura dictus N. vel dicta N. habitat, ut ex ipsius Parochi scripto servato apud me apparet. Denuntiationum autem prima facta est die ... secunda die ... tertia die ... inter Missæ Parochialis solemnia, nullumque impedimentum canonicum detectum est.

Si autem alteruter sit diversæ diœcesis, testimonium Parochi affirmantis denuntiationes esse rite præstitas, nullius roboris censeatur, nisi ab Episcopo, vel ab ejus Vicario Generali illius diœcesis subscriptione et sigillo comprobatum, et ab Episcopo, seu ejus Vicario loci, ubi contrahitur Matrimonium, recognitum sit, ab eoque licentia contrahendi fuerit obtenta.

Ubi vero Ordinarii concessu, quod scripto constare debet, denuntiationes aliquæ differendæ, aut omittendæ interdum sint, ita notentur:

Anno Domini ... die ... mensis ... Denuntiationum una die festo rite facta, reliquis vero dilatis post Matrimonii celebrationem ex facultate scripto concessa a Reverendis. N. seu Vicario N. sub die ... datis, etc. infrascripti tenoris, quam penes me servo cum aliis hujusmodi facultatibus, nulloque prorsus impedimento allato, ego ut sup.

Denuntiationes vero, quæ post contractum Matrimonium fiunt, ita scribantur:

Anno ... die ... mensis ... qui fuit festus , etc. et sequenti , qui fuit Dominicus , etc. ejusdem mensis , ego N. Rector hujus Ecclesiæ S. N. inter Missarum solemnia, Denuntiationes habui Matrimonii, jam prævia opportuna dispensatione initi inter N. et N. die prima hujus mensis, nullum tamen canonicum impedimentum ab aliquo allatum est , quo minus hujusmodi Matrimonium ratum , ac firmum esse debeat.

Si autem denuntiationes omnes omittendæ sint , aut differendæ , ita scribantur.

Denuntiationibus omnibus omissis , vel dilatis , etc. ex facultate , etc. Ego Rector N. etc. ut supra.

Cæterum si alteri Presbytero ab Ordinario , vel a Parocho ipso facultas facta sit jungendi aliquos , id in libro proprii Parochi sic adnotetur ipsius Parochi manu.

N. Presbyter , vel Capellanus Ecclesiæ N. de licentia Reverendissimi Episcopi N. seu N , ejus Vicarii loci N. aut mea , quæ penes me extat , N. filium N. et N. etc. in Matrimonium conjunxit , etc. ut supra Et ego N. Parochus N. subscripsi , et testor , rem ita se habere.

Quod si ex denuntiationibus compertum sit , conjuges aliquo consanguinitatis , aut affinitatis gradu conjunctos esse , et nihilominus ad contrahendum fuerit cum ipsis Apostolica auctoritate dispensatum , annotetur gradus consanguinitatis , vel affinitatis dispensatæ , et compendium decreti super ea relati cum die , et anno , ac Notarii de illo rogati nomine , hoc modo :

Anno Domini ... die ... mensis ... præmissis denuntiationibus , ac comperto impedimento secundi , vel tertii , aut quarti gradus consanguinitatis , vel affinitatis , seu alio quovis etc. inter N. et N. , etc. obtentoque per eos Apostolicæ Sedis mandato de dispensando , et cum eis per Reverendissimum Episcopum N. auctoritate dispensato sub die ... anno ... ut constat ex Actis Notarii officii prædicti Episcopi , eos Matrimonio conjunxi , etc. ut in prædicta formula.

Denuntiationes autem factæ in diversis Parochiis, sponsi videlicet et sponsæ, ab utroque Parocho in libro notari debent, etiam si Matrimonium non sequatur.

Forma describendi Statum animarum in quarto Libro.

Familia quæque distincta in libro notatur, intervallo relicto ab unaquaque ad alteram subsequentem, in quo singillatim scribantur nomen, cognomen, ætas singulorum, qui ex familia sunt, vel tamquam advenæ in ea vivunt.

Qui vero ad sacram Communionem admissi sunt, hoc signum in margine e contra habeant: **C.**

Qui Sacramento Confirmationis sunt muniti, hoc signum habeant: **Chr.**

Qui ad alium locum habitandum accesserint, eorum nomina subducta linea notentur.

Hæc igitur ratio fiat videlicet.

Anno ... die ... mensis ... in via, seu platea, vel pago, in propriis ædibus Pauli N., vel in ædibus N. a Paulo conductis habitant,

Chr. Paulus N. Petri filius, annorum, etc.

Chr. Apollonia ejus uxor, filia Jacobi N., annorum, etc.

C. Dominicus eorum filius, annorum, etc.

C. Lucia eorum filia, annorum etc.

C. Chr. Antonius filius N. famulus, annorum etc.

C. Catharina N. filia N. ancilla, annorum, etc.

C. Martinus filius N. annorum, etc.

Forma describendi Defunctos in quinto libro.

Describatur quis, et quæ, et cui Sacramenta ministraverit, quando quis mortuus fuerit, et ubi sepultus, quod hoc pacto fieri poterit.

Anno ... die ... mensis ... N. filius, vel filia N.

ex loco N. ætatis N. (si hæc sciri possunt) in domo N. in communionem S. Matris Ecclesiæ animam Deo reddidit, cujus corpus die ... sepultus est in Ecclesia S. N. mihi N. . vel N. Confessario probato confessus die ... sanctissimoque Viatico refectus die ... et sacri Olei unctione roboratus per me , die ... etc.

INDEX

De iis, quæ in administratione Sacramentorum generaliter servanda sunt. Pag. 1	Quibus non licet dare Ecclesiasticam sepulturam. 146
De Sacramento Baptismi rite administrando. 5	Exequiarum ordo. 147
Ordo Baptismi Parvulorum. 12	Officium Defunctorum. 160
De Baptismo Adulorum. 19	De officio faciendo in Exequiis, absente corpore defuncti, et in die tertio, septimo, trigesimo, et anniversario. 211
Ordo Baptismi Adulorum. 21	De exequiis parvulorum. 213
Ordo supplendi ommissa super Infantem Baptizatum. 41	Ordo sepeliendi parvulos. 213
Ordo supplendi ommissa super Baptizatum Adultum. 48	De Sacramento Matrimonii. 220
Ritus servandus cum Episcopus baptizat. 64	Ritus celebrandi Matrimonii Sacramentum. 223
Benedictio Fontis Baptismi extra Sabbatum Paschæ, et Pentecostes, cum Aqua consecrata non habetur. 66	De Benedictione Mulieris post partum. 225
De Sacramento Pœnitentiæ. 69	De Benedictionibus regulæ generales. 227
Ordo ministrandi Sacramentum Pœnitentiæ. 70	Ordo ad faciendam aquam benedictam. 228
Absolutionis forma. 72	Benedictio Candelarum extra diem Purificationis B. Mariæ Virginis. 230
De Absolutione ab excommunicatione in foro exteriori. 73	Benedictio domorum in Sabbato sancto Paschæ. 230
Ritus absolvendi excommunicatum jam mortuum. 75	Alia benedictio domorum alio tempore facienda cum aspersione Aquæ benedictæ. 231
De modo absolvendi a suspensione vel interdicto extra vel intra Sacramentalem Confessionem. 76	Benedictio loci. 232
De sanctissimo Eucharistiæ Sacramento. 78	Alia benedictio domus novæ. 233
Ordo administrandi sacram Communionem. 79	Benedictio thalami. 233
De Communione Paschali. 82	Benedictio novæ navis. 234
De Communione Infirmorum. 83	Benedictio communis super fruges et vineas. 234
De Sacramento extremæ Unctionis. 88	Benedictio Peregrinorum ad loca sancta prodeuntium. 235
Ordo ministrandi Sacramentum extremæ Unctionis. 90	Benedictio Peregrinorum post reditum. 237
Septem Psalmi Pœnitentiales. 96	Benedictiones esculentorum præsertim in Pascha.
Litaniæ. 104	Benedictio Agni Paschalis. 239
De visitatione et cura Infirmorum. 111	Benedictio Ovorum. 239
Modus juvandi morientes. 123	Benedictio Panis. 240
Ordo commendationis animæ. 125	Alia benedictio Panis. 240
In expiratione. 143	Benedictio novorum fructuum. 240
De exequiis. 145	Benedictio ad quodcumque comestibile. 241
	Benedictio Olei simplicis. 241
	Benedictiones ab Episcopis, vel

alijs facultatem habentibus faciendæ.		duſ a Regularibus, quibus a S. Sede hujusmodi facultas indulta est, vel indulgebatur.	272
Benedictio Sacerdotalium indumentorum in genere.	242	Ritus Benedictionis Apostolicæ in articulo mortis a Sacerdotibus ad id delegatis impertiendæ.	273
Benedictio Mapparum sive Linteaminum Altaris.	244	De Processionibus.	276
Benedictio Corporalium.	244	De Processione in die festo Purificationis B. M. Virginis.	277
Benedictio Tabernaculi seu Vasculi pro sacrosancta Eucharistia conservanda.	245	De Processione in die Palmarum.	282
Benedictio novæ Crucis.	246	Ordo servandus in Litaniarum majorum Processione, quæ in festo S. Marci celebratur, et in Litaniiis minoribus Rogationum.	293
Benedictio Imaginum Jesu Christi Domini nostri, Beatæ Mariæ Virginis, et aliorum Sanctorum.	247	De Processione in festo Sanctissimi Corporis Christi.	295
Ritus benedicendi, et imponendi primarium lapidem pro Ecclesia ædificanda servandus a Sacerdote facultatem habente ab Episcopo.	247	De Processione ad petendam pluviam.	303
Ritus benedicendi novam Ecclesiam, seu Oratorium publicum, ut ibi Sanctissimum Missæ Sacrificium celebrari possit.	253	Processio ad postulandam serenitatem.	305
Ritus reconciliandi Ecclesiam violatam, si nondum erat ab Episcopo consecrata.	257	Preces ad repellendam tempestatem.	306
Ritus benedicendi novum Cæmeterium per Sacerdotem ab Episcopo delegatum.	261	Preces dicendæ tempore penuriæ et famis.	309
Ordo reconciliandi Cæmeterium violatum, sive Ecclesiæ contiguum sit, sive separatum, ubi Ecclesia non est polluta.	263	Processio tempore mortalitatis, et pestis.	310
Ritus absolvendi, et benedicendi populos, et agros ex Apostolica Sedis indulto.	264	Preces dicendæ in Litaniiis tempore belli.	311
Methodus Indictionis præmittendæ Pontificiæ Benedictionis statis diebus super populum elargiendæ, ritusque in ea servan-		Processio in quacunque tribulatione.	315
		Preces dicendæ in Processione pro gratiarum actione.	316
		De Processione in translatione Sacrarum Reliquiarum insignium.	323
		De exorcizandis obsessis a Dæmonio.	325
		Formula scribendæ in libris habendis a Parochis.	349

•

•

•